

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

زنجیر دی
کہ تہ پیاواری
نہ اسلام

www.iqra.ahlamontada.com

منتدی اقرأ الثقافی

شیخ

عبد النقادری گریلائی

نزلہ

نہامی زاہد دینہ نگ

دکترانی: دکتر نیراہیم نہ عمرہ شران

www.iqra.ahlamontada.com

لکھنؤ: کلورڈی، عربی، فارسی

المنشی

شمارہ: چالیس نمبر ۲۰۰۲

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

براي دانلود كتابهاي مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا النقافي)

بۆدابهزاندنی چۆرهها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی , عربي , فارسي)

شیخ
عبدالقادر گیلانی
نیمای زاہد و پیشہ نگار

شیخ
عبدالغادرى گریلانی
نظامی زاهد و پتہ نگ

نوشته
دکتر عبدالرزاق گریلانی

در گزینان
دکتر سید محمد سعید

چاپی یه کدهم
۱۴۲۴ هـ - ۲۰۰۳ ز
مکتبہ اسلامیہ

ہمدرد

ماڻي له چاپدانه وهى پاريژراوه بڼه
نوسينگه ي ته فسير

ناوى پهړتوك به عهړه بى: شيخ عبدالقادر الكيلاني
 ناوى نوسهړ: دكتور عبدالرزاق الكيلاني
 ناوى پهړتوك به كوردى: شيخ عبدالقادرى گه يلانى
 ناوى وهړگـيـر: دكتور ابراهيم احمد شوان
 چاپ و بلاو كړدنه وهى: نوسينگه ي ته فسير / ههولير
 خـهـت: نهوزاد كوڼي
 نـوړه و سـالـى چاپ: په كهم ۱۴۲۴ك
 چاپخانه هـ: چاپخانه ي پهروه رده ي ههولير
 ژماره ي سپاردن: ۱ ۴۵۷ اى سالى ۲۰۰۳
 تـيـراژ: ۱۵۰۰ دانه

التفسير

ههولير - شه قلمى دادكا

ت: ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۲۲۱۶۹۵

tafseerooffice@maktoob.com

AlTafseer@hotmail.com

له باره ی ئه م بیاوه گوتیا نه

((ئیمامی خونا سی شیخی عیراق له سهرده می خو ی، ئه وه ی به روونا کی دلبینی و بیگهردی دهروونی بووه نمونه ی سهرده م، گه لێ کهرامه تی به ناوبانگ و دهنگوباسی تو مار کراوی هه یه.))

حافز ئه بوبه کر محهمه د

کوپی عبدالغنی به غدایی

حه نبه لیلی ناسراو به (ابن

نقطه)

سالی ٦٢٩ ک مردوه.

((به لام ئیمامه صوفیه به ناوبانگه کانی وه کو: جو نیدو پهیره وانی، شیخ عبدالقادر و ئه وانی وه ک ئه و، ئه مانه له هه موو که سی زیاتی پابه ندی فه رمان و نه می بوون، گوته کانی شیخ عبدالقادر هه مووی بو پیره و کردنی فه رمان و وازه یان له قه دهغو ئارام گرتن له سه ر ته قدیر کراو ده گرته وه.))

شیخ ئیبن ته یمییه، فتاوی: ٥٠٧/١٠

((شیخی ئیمام، زانانی زاهید، خواناسی پیشه نگ، شیخی ئیسلام، ئالای بیاو چا کان.))

حافزی زه هه بی، سیر اعلام النبلاء ٤٣٩/٢٠

((شیخی سهرده م، پیشه نگی خواناسان، خاوه ن پایه و کهرامه ت، لووتکه له ئامۆزگاری و قسه کردن له بیر و ئه ندیشه دا.))

الذهبي، العبر في خبر من عبر ٣٦/٣ ص ٥

پیشکەشە

+ بۆ زانا کار کردە (عاملین) و دلسۆزە کان؛ ژینامە ی یەکی لەوان پیشکەش دەکەم.

+ بۆ ئەوانە ی بەهیوای ئەوەن کە بێنە بانگخوازیکی ئاین و چاکخواز و پرابەر؛ پیشەنگیکی سالحیان پیشکەش دەکەم.

+ بەهیوای ئەوە ی پەرورە دگاری مەزن یەکی لە ناو ئەم ئوممەتە پەیدا بکات، کە ئاینە کەمیان نوێ بکاتەووە لە بێ ئاگایی بە ئاگایان بێنی و لە خافلەتی ئاگاداریان بکاتەووە، بەراستی ئەو (خوا) چاکترین مەولایە و چاکترین سەرخەرە. هەر وایە شایەنی وەلامدانەووە ی بەندە کانیەتی، ئەومان بەسەو چاکترین بریکارە.

سوپاسنامه

﴿لَیْنِ شَکْرْتُمْ لَا زَیْدَتْکُمْ﴾ : نه گهر سوپاستان کرد بۆتان زیاده کهم. ۷/ ابراهیم

((مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ: کهسی سوپاسی خه لک نه کات، سوپاسی

خوا ناکا)) ترمذی و نه بوداود گپراویانه ته وه ههروه کو له (جامع الاصول) هاتوه

ژ/ ۱۰۳۳

سوپاسی هه موو نه وانه ده کهم که دهستی یارمه تییان بۆ دریژ کردم بۆ دانانی ئەم کتیبه، به تاییه تی مامۆستای مهزن شیخ (وهبی سلیمان الغاوجی) و مامۆستای بهرپز شیخ (محمد بشیر الشقفة) که به کتیبه که داهاته وه و هه ندی کهم و کورپیان راست کرده وه و پیشه کییان بۆ نووسی.

هه روا مامۆستای بهرپز (محمد أکمن المراد) نه ویش به کتیبه که دا چۆوه و زۆر هه له ی راست کرده وه.

هه روا هه ردوو بهرپز (محمد موفق لطفی، و عبدالعزیز محمد صالح) که زۆر سه رچاوه یان پین به خشییم، که له و په پری پینووستی دابووم بۆ دانانی ئەم کتیبه.

له لایه ن منه وه سوپاسی هه موویان ده کهم و خوا پاداشتی چاکه یان بداته وه له دنیا و پوژی دواپی، خوی گه وه بیسه ری پارانه وه یه.

میشکی کتیبه

به پینووسی: شیخ وهبی سوله یمان غاچی

چهند چه پکی له گولزاری کتیبی شیخ عبدالقادری گهیلانی دانراوی بهرپز د.
عبدالرزاقی گهیلانی خوا زیاتر رینوینی و سهری بخت:

که ناوی پیاو چاکان دی ره حمت ده باری، له کاتی خویندنه وهی ژیاننامه ی پیاو
چاکان به تاییه تی، ره حمت دهر ژیتته سهر دلی خوینهرانی.

له کاتی خویندنه وهی ئەم کتیبه ی پزیشکی سهر که وتو بهرپز عبدالرزاق
گهیلانی - خوا بیپاریزی - دا چهند ساتی ژيام که پر بوون له دلسوزی و خدوو گرتن
و خوشی و شادی و فیربوون و زوهدو پاکبونه وه، که له سهر ژيانی شیخ
عبدالقادری گهیلانی بایره یه تی - ره حمتی خوای لی بیت -.

۱ - گه نجیکی تازه پینگه یشتوو که ولاته که ی (گهیلان) به جی دلی بو به غدای
پایته ختی جیهان بهر ی ده که وی له پیناوی زانستداو چل دیناری پی ده بی بو
خهر جی خویندنه که ی، له رینگادا تووشی چهند رینگری ده بی، به هوی
راستگوویه که ی خوارزگاری ده کاو ده بیتته هوی نه وهش، که هه مو نه و دز و
جهر دانه توبه بکه ن و بو خوا بگه رینه وه. هه روه که له دوا پیدا چیرۆ که که
ده خوینینه وه، شایانی نه وه یه که ری نشانده رو سهر که وتوو بیت.

گه نجیکی ته وای پینگه یشتوو پیاوانه که (۳۴) سال له پیناوی وهر گرتنی فیهو

---

۱ له دهقه که دا (جیلان) نوو سراوه، به لام من له سهره تای کتیبه که کردم (گهیلان) (وهر گیر).

فهرمووده و تەفسیر و بیروباوە و صۆفیگەری و زانستی تر بەسەر بەری شایانی ئەوەیە، کە زانستییکی زۆر فێربوو بێ.

ئینجا پیرێک دەروونی خۆی تقوم کردبێ لە گۆرەپانی پەرەردەو ریتمايیکردن و زوهدو بەرەو خواچوون و، خوا دەروونی پاک کردبێتەو و دلێشی پاک کردبێ لە دنیا و نەرمی کردبێ کە بەرەو خوا بچێ و، گوێ نەداتە دنیا و کەلاوەکانی و، خویندنی قورئان و نوێژ و یادکردن و خەوگرتن بە خۆی لا خۆشەویست بووبێ، شایانی ئەوەیە کە گەشتبێتە فەزلیکی مەزن و ئاکاریکی چاک.

پیاویک (٣٤) سالی لەوانە و تنەو و رابەریکردن و ئامۆژگاری بردبێتە سەر، بازارپێکی پێ نەزانی و بازارگانی نە کردبێ، تیکەلێ خەلکی نەبێ لە کاروباری دنیا و لەسەر خواردنی جێیان پێ تەنگ نەکا، بۆ هیچ گەورەیی سەر دانەنەوینی و ماستاویشی بۆ هیچ دەوڵەمەندی سارد نەکاتەو، هەر مالتیکی دنیا شێ بۆ بێ چەندی زۆر بێت پێویستی ناگروورەکانی پێ لادەدات و بێرای نەفس بەرزبێ و پاکبە کە، هەر مال و سامانیکی پاکبێ بۆ بێت لەسەر هەزارەهای قوتابیەکانی خەرجی دەکات لە بواری خواردن و خواردنەو و شوینی حەوانەو و جل و بەرگ، شایانی ئەوەیە کەوا سودێکی گەلێ زۆری گەیاندبێ.

پیاویک کە لەسەر دەستی خۆی و یاریدەرانی سالانە سی هەزار مەرؤف دەربچێت و لە ولاتانی خوادا بلاوبنەو و زانست و چاکسازی و سلوک^١ بلاو بکەنەو بە گوته و حالێ صۆفیانه، لەماوە (٣٤) سال ژمارەیان بگاتە نزیکەی ١٠٠ قوتابی، شایانی بێ کە بێتە دەگمەنی سەردەمی خۆی و هەمو سەردەمیێک دواي پێغەمبەرﷺ، خۆی مەزن پایەیه کی گەورە ی پێ بەخشی کە کردبێ ئیمام و ماموستا و رابەری ئوممەت، لە پەرەردەو پاککردنەو دەروون و کردەوێ ئوممەت سەرکەوتوو بوو، گەشتە پلەیه کی واکەس لەسەردەمی خۆی و دواي خۆی

---

١ سلوک: بریتیه له پاکخویی کردنی رهوشت و ئاکار، واتە بەندە خۆی لە ئاکارە ناپەسەندەکان پاک بکاتەو، وەك خۆشویستی دنیا و پلەوپایە ورق و قینە و ئیرەیی و فیزی و رهزیلی و لهخۆرازی بون و درۆ و غەیبەت و ستم کردن.. (ن.تەفسیر)

نهیگه‌یشتی، ئەمەش بەهرەیه کی خوایه به‌وه‌ی ده‌به‌خشی که ویستی له‌سه‌ر بیٚت.

۲- پزیشکی به‌ریز د. (عبدالرزاق) کتیبه‌که‌ی به‌م چه‌پکه‌ گول و ریحان و به‌م ورده مرواریانه له‌ژیننامه‌ی شیخ عبدالقادر رازاندۆته‌وه. هه‌روه‌ك گوتم ئەمه‌ مشتیکه له‌ خه‌رواری، ئەوه‌ی ده‌مه‌وی له‌م وته‌یم ده‌ری ب‌رم هیوادارم له‌ پیناوخوا بی و بیته‌ هۆی پاداشت دانه‌وه و رینماییکردنی خه‌لکانی له‌سه‌ر ئەو خه‌یره‌ی که خوا رینمایی کردم: چونکه‌ پرواداران هه‌ندیکیان ئامۆژگاریکه‌ری هه‌ندیکیان و ئیستا به‌ پنی گوته‌ی دکتۆر که‌می باسی ژیاننامه‌ی شیخ ده‌که‌م: شیخ عبدالقادر ره‌زای خوای له‌سه‌ر بی‌خواه‌ن پروایه‌کی ساغ و ب‌نگه‌رد بوو، له‌کاتی وه‌فاتی فه‌رمووی: بگه‌رینه‌وه‌ سه‌ر باسکردنی سیفه‌ته‌کان هه‌ر وه‌ك له‌ کتیبی (الفتح الربانی) ل ۳۷۳ دا هاتۆه.

شیخ (به‌هر ره‌حه‌تی خوا که‌وی) گوتویه‌تی: ((به‌ناوی خوای دلۆفان، سوپاس بۆ ئەو خوایه‌ی که‌ چونیتی داھیناوه و خوشی دووره‌ له‌ چونیتی، له‌هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه‌و بی‌جوارچیویه، سه‌ره‌تای هه‌موو شتی‌که‌ و بی‌کۆتاییه. گه‌ر بلنی: چۆنه‌؟ داوای چۆنیه‌تیت لیکردۆه. گه‌ر گوت که‌ی؟ به‌کات خه‌ریکت کردۆه. گه‌ر گوت: نا، له‌ بوون دوورت خستۆته‌وه. گه‌ر گوت: ئە‌گه‌ر، به‌پ‌چه‌وانه‌ پ‌شوازیت کردۆه. گه‌ر گوت: بۆچی، له‌مه‌له‌ کوتیدا دژایه‌تیت کردۆه. خوای مه‌زن له‌وه‌ به‌رزتره‌ که‌ کات پ‌ش و داوی بکه‌وی، به‌له‌شی نانا‌سری. خوا به‌رزو بالا‌یه، گه‌ر مرو‌ف بوایه‌ پ‌نکه‌هاته‌ی ناسراو بوو، ئە‌گه‌ر له‌ش بوایه‌ چه‌ندی‌تی ناسراو بوو، به‌لکو خوا تا‌که‌ به‌ پ‌نچه‌وانه‌ی بۆ‌چوونی دیا‌نه‌کان، بی‌نیا‌زه به‌ پ‌نچه‌وانه‌ی بته‌رسته‌کان، وینه‌ی نییه‌ وه‌کو تانه‌ی له‌سه‌ر (حشویه) کان، هاوشانی نییه‌ به‌ پ‌نچه‌وانه‌ی ئە‌وانه‌ی به‌‌جۆره‌ وه‌سفی ده‌که‌ن، ه‌یچ جوول‌اوئی له‌ خ‌یر و شه‌ر له‌ نه‌یتی و ناشکرا، له‌سه‌ر زه‌وی و ناو ده‌ریا بی‌ویستی ئە‌و ناجوول‌یت‌ه‌وه، ئە‌مەش به‌ر په‌ر چدانه‌وه‌ی قه‌ده‌رییه‌ کانه. هتد..^۱

۲- شیخ ماموستای سهر که وتو په روه ردیارو پېشه وواوو، نړیکه یی هفتاهه زار کس ده هاتنه کۆږه که یی، هه ندی جار ژماره یی مه ره که ب دانه کان ده گه یشته چوار سه د، کۆږه که یی له تۆبه کاره تاوانباره کان پر بوو و ژماره یان گه یشته سه د هه زار تۆبه کار، هه روه ها پینچ هه زار گاور له سهر ده ستی موسلمان بوون. ^۱ (حافظ ابن رجب الحنبلي) ده لئی: له باره یی سیژده زانسته وه ده دوا، قوتاییه کان وانه یی ته فسیرو فهرمووده و ریپاز (مذهب) یان له لا ده خویند له سهر ریپازی شافعی و حنبه لی فتوای ده دا هه روه ها وانه یی خیلاف و ئوسوول و ریژمانیان لا ده خویند، پاش نیوهرۆیان به هه موو شیوه خویندنه وه کان قورئانی ده خویند. ^۲

له ئامۆژگاریه کانی ئاماژه به چه ند وشه یی ده ده م: ئه ی رۆله ئومیدت کوپت بکه وه، مکوپ بوونت که م که وه، نوژی مال ئاواپی بکه، هه ر پرواداری نابنی بنوی گه ر وه سیه ته که یی لای سهری نه نوو سرابی، چونکه گه ر خوا به ساغی به ئاگای هینایه وه ئه مه کاریکی پیروژه، گه ر نا کس و کاری دوا ی مردنی سوودی لی ده بین و ره همه تی بۆ ده نیرن، خواردنه که ت خواردنی یه کی بی که مال ئاواپی له ژیان بکا، بوونت له نیوان کس و کارت و به یه ک گه یشتنی براده ره کانت وه کو یه کی بی مال ئاواپی بکات. له دلی خۆت گوته ی (من ده رۆم) ئاماده بکه.. هتد. ^۳

۴- شیخ زۆر فهرمانی به چاکه و قه ده غه یی له خه راپه ده کرد، نه دوی گوته ی: زۆر چه زی له حق بوو، له فرمانکردن به چاکه و قه ده غه له خه راپه زۆر به هیژ بوو گه ر به رامبه ر خه لیفه و پاشا و میر و خه لکی تایبه ت و گشتیش بوایه. شیخ ره همه تی خوا ی لی بی ده یفه رموو: پاکی بۆ ئه و خوایه که ئامۆژگاریکردنی خه لکی خسته دلمه وه و کردیه گه وره ترین خه مم. شیخ ده یفه رموو: عه زیمه تان هه بی و له ریپیدان (رخصه) دوور که ونه وه، چونکه ئه وه ی فییری ریگه پیدان بوو وازی له

۱ قلاند الجواهر ص ۱۹

۲ رجال الفكر والدعوة، للندوي، ص ۵۸.

۳ الفتح الرباني، ص ۲۸۶.

عزیمت هینا مه ترسی له ناو چوونی ئاینه که ی لیده کریت، عزیمت بو پیاوانه چونکه قورسترو تالتره، رینگه پیدان بوژن و مندالانه چونکه ئاسانتره.^۱

۵- ئاکاری شیخ- رهحه تی خوی لی بی-؛ دکتور به دریزی و به پوختی باسی ئاکاری شیخی کردووه و رینگابه خۆم ده ده م زۆر به کورتی ناو نیشانی ئاکاره کانی باس بکه م ئای که جوانن بریتین له: به خشندهیی و بدهیی، راستگویی، دنیا به که م گرتن، ئارام، خوشه ویستی، پشت به ستن به خوا، نهرم و نیانی، فرمان به چاکه و قه ده غه کردن له خراپه، خوا به رستی، له خواترسان و خو پاریزی، وهرع).

۶- دکتوری به پریز لایه نی صوفیگه ربی ئاشکرا کردووه به پنی گوته ی زانا بر واپیکراوه کان، ههروه ها باسی حالی صوفیه کان و میژووی صوفیگه ربی له ژیا نی موسلمان ه کان کردووه، که پنیوسته له کتیبیکدا بخویندریته وه و کورته لی ره دا سوود به خش نییه، هه ر که باسی په ره و رده ی صوفیا نه ی شیخ ده کا ده ری ده خات که ته نها له سه ر ئه م بنه مایانه وه ستابوو: ئارامی، سوپاس، خو به که مزانی، راستگویی، دلسوزی، پشت به ستن به خوا، زوهد له دنیا و ویستی پوژی دوا یی، قایل بوون، خوشه ویستی، خه بات و تیکۆشان، به به زه یی.

دوا ی ئه مه؛ دکتوری به پریز کتیبه که ی به گوته ی هه ندی که له زانا رازاندو ته وه له باره ی ژیا ن و کرده وه و حاله کانی شیخ، ههروه ها باسی کتیبه کانی شیخ و گوته و راسپارده و خه به رو چیرۆ که بر واپیکراوه کانی ده کات که له کتیبه کانه وه وه رگیراون. ئه مه ش واما ن لیده کا له و بر وایه بین که ئه م کاره شایانی پاداشتیکی گه وره یه له خوا وه و خوینه ره به پریزه کان متمانه ی پیده که ن، نا ئیم پایه ی له دنیا دا پی به رز ده بیست، چونکه دکتوریش وه کو باپیره ی زاهیده له بریق و باقی دنیا و هه موو ئه وانه ی گوییان لی بووه ده یناسن ئه مه ده زانن.

یاخوا دکتوری به پریز خوا پاداشتی چاکه ت بداته وه له سه ر ئه م کاره چاکه ت و من و خوینه ره به پریزه کانش سوودی لی وه رگرین له بواری زانست و حال و گوته و

سلو کدا، خوای گه وره پیرۆزی بخاته تهمهن و کرده وهت، ته قواو لهش ساغی و
 سه رکه و تنت زیاد بکاو له پۆزی به پابوونه وه فەزل و پاداشتیکی تایه تیت پی
 بیه خشی و له گهل باپیره گه وره ت ﷺ و عبدالقادی باپیره ت کۆت بکاته وه له ژیر
 ئالای پیغمبه ر ﷺ و ئەوانه ی که خوا نیعمه تی له گهل کردونه له پیغمبه ران و
 راستگۆیان و شه هیدان و پیاوچا کان، به راستی ئەوانه هاو پنی چا کن.
 سه لات و سه لامی خواله سه ر پیغمبه ر و کهس و کارو یار و برا و پهیره وو
 خوشه ویسته کانی بیت تا پۆزی به پابوونه وه.

نووسینی

وهبی سلیمان غاوچی

پیشہ کی تربو کی کتاب

بہ پینووسی: شیخ (محمد بشیر الشقفہ)

بہ ناوی خواہ بہ خشنده میہربان

سویاس بڑ خودا، دروودو سہلام لہ سہر پیغمبرہری خوا و کس و کارو یاران و
ٹہوہی پیرہوی ٹہو دہ کات.

ہونہری ژیاننامہ:

ژیاننامہی گہورہ پیاوان ٹہر کیکی گران و زہمہ تہ، ژیاننامہی گہورہ پیاوان
تایہ تہ کان قورسٹو گرانترہ بہ تایہ تی ٹہ گہر نوو سہرہ کہ کم توانا و بی ہیژ بی،
چون دہ توانی جل و بہر گیکیان بڑ بہر اداں بدات کہ بگاتہ سہری بہر زیان و لہشی
گہورہ یان داپوشی و لہ ہیچ شوینی تہ سک و شہپ و شور نہ بی کہ کار بکاتہ سہر
کہ سیتی و گرانیی لہ بہر کہرہ کہی!!

ٹہمہ ٹہو پیوہرہ یہ کہ دہ بی لہ ناساندنی پیاوان پیرہو بکری، بہ لی؛ نوو سینی
ژیانی کہ سی وہ کو بہر اداںی بہر گیکیہ بہ پی پیوہری خوی، ہیندہ شہپ و شور
نہ بی تاپی بگوتری دریژو شورہ، ہیندہ تہ سکیش نہ بی بگوتری: لہ سیہری ۲م
تہ سکتہ، بہ لکو پیویستہ برینہ کہ دواہی ٹہ ندازہ بی، ہر وک لہم پندہ ہاتوہ
(ٹہ ندازہی بگرہ، ٹینجا یپرہ)، ٹہوہی لہ ٹہ ندازہ گرتن کارامہ نہ بی،
لہ ہلژاردنی وشہی راست و دہستہ واژہی شایان بہ کہ سہ کہو پلہو پایہ و بونہ کہ
شارہ زانہ بی، ٹہوا ناگاتہ مہ بہستی خوی.

سه‌عدی شیرازی گوتوو یه‌تی:

گەر گوتەیی ورد بینی لی نه‌هاته‌دی
وه‌کو به‌ر گینکی بی رادانه‌و جه‌له‌بی
باگوتە که‌م بیتن به‌لام بیری تیابی
چاتره‌له‌ قسه‌ی درێژ، هه‌له‌ی تیابی
هه‌زاران تیر مه‌هاوی به‌په‌شیمانسی
به‌بیر ته‌نیا تیری باوی بو پینکانی

ئه‌وه‌ی گوتم بۆ ئه‌وانه ده‌گوتری که سوار چاکی گۆره‌پانی کتیب دانان و
ژیاننامه‌ی که‌له‌ پیاوانیان نووسیوه، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌م بواره‌دا ناشاره‌زایه و سواری
ئهم گۆره‌پانه‌ نییه و ه‌کو یه‌ کینکه‌ له‌ شه‌وی تاریکی ئه‌نگوسته‌ چاودا هه‌نگاو بینی،
ئه‌وه‌ی به‌مجۆره‌ بی ناگاته‌ شوینی مه‌به‌ست و له‌ بزێن مشک گومراتر ده‌بی،
پینووسه‌ که‌ی له‌ ده‌ستی ناو کۆره‌یه‌ کی ناو مندال‌دان بی تواناتر ده‌بی و ئه‌و
که‌سه‌ی ده‌ی ناسینی و ژیا‌نی ده‌نووسی له‌مانگی زستان و ن تر ده‌بی.

شیخی ئیمام: ئه‌مه‌ حا‌لی نووسه‌ری ئهم ئهم چه‌ند دیره‌یه‌ هه‌ر که‌ داوای لی‌کرا
پیشه‌ که‌ک بۆ کتیبی شیخ عبدالقادری گه‌یلانی بنووسی، چونکه‌ زۆر ری‌زو
شکۆمه‌ندی له‌ ده‌روونیدا بۆ شیخ هه‌یه و هه‌روه‌ک بلی ده‌فره‌ بجوو که‌ که‌م توانای
جیکردنه‌وه‌ی ده‌ریا پر ه‌که‌ی ئه‌وه‌ی نییه، چاوه‌ کزه‌ که‌م توانای هه‌لاتنی نییه‌ له‌
نوورو په‌رته‌ویدا، ئه‌وه‌نده‌ ده‌توانم له‌باره‌ی شیخی ئیمامه‌وه‌ ره‌زای خوا‌ی لی‌بی-
بلیم:

-ه‌یشتا نه‌متوانیوه به‌هیچ ده‌رپرینی باسی پایه‌ به‌رزی بکه‌م له‌ بواری زانست و
ئه‌ده‌ب و په‌روه‌رده‌ی که‌له‌ پیاوان و شکۆمه‌ندی پایه‌ی له‌رووی به‌خشنده‌یی و
توانای یه‌قینی به‌ خوا‌ی هه‌زن و کاریگه‌ری له‌ دلان و ته‌نیا بوونی له‌چا که‌ کاری و
کۆمه‌ک بوونی هه‌موو جۆره‌ شانازییه‌ک له‌و، بۆیه‌ ته‌نیا گوته‌ له‌وانه و هه‌رده‌گرم که
خوا ده‌رپرینه‌ کانی بۆ ئاسان کردونه و پوخت و ره‌وانن، ئینجا به‌چاکی ری‌زی
شیخیان گرتوو و پایه‌ی ئه‌ویان زانیوه.

- (ابو الحسن الندوی) دہلئی: ((شیخ عبدالقادر گیلانی له به غدا دەر کهوت و سەرۆکایهتی ئایینی وەرگرت و نزیکه‌ی سه‌دهیه‌ک وه‌ک ته‌نیا که‌سی ژبا بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی ئایینی خوا، جیهانی ئیسلامی له چوارده‌وری کۆبوونه‌وه‌و هینده کاری له جیهان کرد که هیچ زاناو چاکسازی زۆر له میژه نه‌و رۆل‌ه‌یان نه‌بووه)).^۱

گوته‌ی: ((له دیارترین که‌رامه‌ته‌کانی شیخ عبدالقادر گیلانی-ره‌حه‌ته‌ی خوای لی‌بێ- زیندو کردنه‌وه‌ی ده‌رون و دله‌ مردووه‌کان بوو، چاندنی بپروا و له‌خواترسان و خۆشه‌ویستی خوا بوو، سەر له‌نوێ گه‌شکردنه‌وه‌ی پشکۆدانی دله‌ کوژاوه‌کان بوو، خوای گه‌وره‌ به‌هزی نه‌و ژیان و بپروای بۆ گه‌لی دل‌ گێراوه که له‌ژماره‌ نایه‌ن و هه‌ر خوا ده‌توانی بیان ژمی‌ی، به‌ریگه‌ی په‌روه‌رده‌و ئامۆژگاریه‌کانی بای بپروا هه‌لیک‌رده‌ سەر دله‌ مردووه‌کان و زیندووی کردنه‌وه، ده‌روون گه‌لیکی کپ بوو چالاکی تیکه‌وته‌وه، شه‌پۆلیکی بپروای نوێ و گیان دارییه‌کی به‌تین و ئاکاری جوان و ته‌قوا جیهانی ئیسلامی گرت‌وه‌. خوای مه‌زن سەر کردایه‌تی ئایینی و گیانی بۆ ره‌خساند له‌جیهانی ئیسلامیدا و به‌غدا‌ی بۆ هه‌لیژارد- که پایته‌ختی عه‌باسی و دلی جیهانی ئیسلامی بوو- خه‌لکی به‌غدا بۆی هاتن و کۆمه‌له‌یان له‌سه‌ری کرد و نزیکه‌ی هه‌فتا هه‌زار که‌س ئاماده‌ی کۆپو کۆبوونه‌وه‌کانی ده‌بوون)).^۲

هه‌روه‌ها ده‌لێ: ((ماوه‌یی بوو جیهانی ئیسلامی زۆر پێوستی به‌ بانگه‌ریکی گه‌ل(شععی) و که‌سیتییه‌کی گیانی به‌رز بوو، که زۆر په‌یوه‌ندی به‌ چینه‌کانی جه‌ماوه‌ره‌وه‌ هه‌بێ و به‌ بانگه‌وازی و ئامۆژگاریه‌کانی و به‌ ده‌رون پا‌کردنه‌وه‌ و چاکسازی کردنی ئاکار و ره‌وشته‌وه، گیانی ئایینی و ژبانی ئیمانی به‌ کۆمه‌لگه‌دا بکات. ...^۳ خۆشه‌ویستی دنیا‌یان له‌دل‌ که‌م بکاته‌وه‌ و سنووری بۆ توندی و

۱ رجال الفكر والدعوة، ص ۲۵۲.

۲ رجال الفكر والدعوة، ص ۲۵۶.

۳ سه‌ر جاوه‌ی پیشوو، ل ۲۴۸.

تیژییه که ی دابنی و بر و له دله کاندازیندوو بکاته وه و بیرو باوه پری پژوی به پابوونه وه بوروژینی و خوشه ویستی خوا بخاته دله کان و بیجولینی، خه لکی به ره و هیمه ت به رزی و کوشش کردن بو هینانه دبی زانستی خواناسی و په رستی و هرگرتی ره زامه ندیی ئه وو پیشبرکی له ریگا که ی و داوا کردنی یه کخو اهرستی ته و اوو ئاینیکی بیگهردهان بدات،^۱ ئه م سیفه ته چاکسازییانه له که سیتی شیخ عبدالقادی گهیلانیدا هه بوو)^۲ ره همه تی خوای لی بیت.

پزیشکی دانهر:

دانهری ئه م کتیه به ریز (عبدالرزاق) گهیلانی له پزیشکی مروفیدا پسپوره، له نووسینه کهیدا کارامه و هه لکه وتوو بوو ههروه ک هاوړیکانی گهواهیی بو ده ده ن، له گه ل نه وه ش مروفیکی به ئاکارو سلوک جوان و پابه ند به ئاینه که ی بوو، ده زانی چیی بو هه یه و چیی له سه ره بیکات، پیاوړیکی هیدی و له سه ره خو ئاکار به رز و زور به ئه ده ب و خاوه ن سروشتیکی بی فیز بوو، سوور بوو له سه ر هاوړیه تی زاناو پیاو ماقولان، به جوانی گوئی له ئاموزگاریه کانیا ن ده گرت، حالی دلسوزه کان زور کاری تیده کرد، ئاره زووی له خویندنه وه بوو، به وردی و تیگه یشتنه وه سهیری ورده کاره کانی ده کرد و لایه نه شاراوه کانی ده زانی، حالی خه لکی ده زانی و له واقیعیانی ده کۆلیه وه، بویه کتییکی له په ندی پیشینان و یه کیک تری له حه کایه تی پیشینان و سییه می له ته ندرستی دانا.^۳ ئه و له و پروایه نه بوو که بوئژ (ادیب) یکی لیها توه، یاخو سوارچاکیکی رهوانیژی و زمان پاراوییه، یا له هه لکه وتوووه کانی رهوانیژی و شیعه، به لکو له نووسینه کانیدا شیوازیکی ساده ی وای به کار ده هینا که خه لکی ره مه کی تیگه ن، نیشانه ی هه ره دیاری کتیه که ی لایه نی هوشمه ندیه و به ته وای له باسکردنی که رامه ته کانی شیخ

۱ سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۵۰.

۲ سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۵۲.

۳ کتیی (الامثال الحمویة) و کتیی (کان یا ما کان) و کتیی (المخنة فی احادیث الطب والصحة) وهیتر.

دوور که وتوتوه و لهه بارهیه وه باسی ههرشتیکی کردبی پیشه کیه کی زانستیانه ی له لایه وانه بیژنکی رووسییه وه پیشکه شکر دووه،^۱ بو ته وه ی بیسه لینی که هم جوړه پیشین (کرامه) انه زانست و تاقیکردنه وه پشتگیری ده که و پستی بهم گوته به به ستوه ((الاستقامة عين الكرامة: مانه وه له سهر پهرسته کان چاوی پیشینییه.))

ههروه ها چه نده ها جار جه خت له سهر ته وه ده کا که په پره وه (منهج) ی شیخ په پره و کردن بوو نه که داهینانی شتی تازه، ده که کانی قورئان و فهرمووده ئیمامی بوو، بیرو باوه ری وه کو پیشینه کان (سلف) بوو، ریبازه که ی ریبازنکی خوایی بوو، رینگه ی موحه مده ی بوو، شریعه ته که ی ئیسلامی بوو، راستیه که ی ئیحسانی^۲ بوو، له باره ی دانه روه هینده ی لیده زانم، ئومیدم وایه وه ک وتم وایی، که س له خوا به پاکتر نازانم.

له باره ی بابته ی کتیه که وه له وانه یه له و دیو پهرده هه ندی هۆ هه بن که دانه ر هه لی بژاردووه، خوی کاریگری په روه رده ی گیانی بینی له بنیاتانی گه بجه کان به تاییه تی نه گه ر ئاره زووی پیس و شته هه لخه له تینه ره کان گه ماروی دابن و ئازاوه ته نگي پی هه لچنین، نه گه ر تهو گه بجان خاوه نی ویستی به هیژ و گیانی پاک و سۆزی و روژاوبن به خو شه ویستی خواو روژی دواپی هیچ شتی به سه ریاندا زال نایی، دانه ر له رووی ته زمون و گه واهی دیاره وه له میژوی بانگه وازی و چاکسازیدا که سیستی به ناو بانگی گه یلانی هه لئار دووه بو ته وه ی به بانگه واز کاره کان (الدعاة) بلئ: له ئیسلامدا کومه له گه بجه نه یه که هیه ده بی به کار به یترین و کو توانایه کی گیانی هیه پیویسته به ره هم به یترین، له ناو چوونی هم توانایانه نه مانی کومه له ره گه زینکی گرنگی بانگه زوازیه و که م و کورپییه که له ئیسلامی ته و او و بو چوون و گشتگیریه که ی، هم توانایانه ش بریتین له: پاکردنه وه (ترکیه) و په روه رده، گرنگی دان به بیگه ردی گیان و پاکیه که ی و

۱ سه ری ل ۲۵۵ بکه له کتیه که.

۲ احسانیه: أن تعبد الله كأنك تراه، فإن لم تكن تراه فإنه يراك. (وه رگیز).

زانینی ورده کاریه کانی یه کخوایه رستی و زانستی ئیخلاص و راستیی دلنیایی (حقیقه الیقین).

ئه گهر ئهم زانستانه له قوتابخانهی صوفیگه ریدا هه بن، ئه و ناوه کهیی و ئه و بیدعه و لادانانهی که تیی که و تووه نابنی ببینه هۆی دوور که و تنمان لیی، ئه و زانستانه له کرۆک و دلی ئیسلامن، له جیاتی ئه و هی هه مووی ره دبکه ینه وه، ئه و له بیژینگهی ده ده یین و ده یپالئوین، تا ده بیته وه ئاوه پاکه که ی جارن و به گه روودا ده چیو هیچی وای تیدانییه که له گه ل قورئان و فهرمووده نه گوئجی و کۆمه لئی پیشینه و زانا پیشه واکان کاریان پیی نه کردبئی.

ئهمهش ئه وه بوو، که گه یلانی په یڕه ویی کردو دانه ریش له کتیبه که ی پیی له سه ر ئهم خاله داده گری. و ابزانم یه که م هۆی هه لئێژاردنی بابته تی کتیبه که ئه مه به، له کتیبه که دا به شینکی له سه ر صوفیگه رییه و به وێژدان و به حقه هه لئس و که و تی له گه ل کردو وه دوور له ده مارگیری مافی خۆی داوه تی.

داد و دادوهی:

+ ئه وانه ی ناوی صوفیگه ری ره ده که نه وه ته وازۆ (عذر) دارن، زۆر له خۆ ده که ن ئه وانه ی به پیوه نانه وه باسی بنه چه و ناو و ینکهاته که ی ده که ن، زیان مه ندن ئه وانه ی هه رشتی جۆره ده مارگیرییه کی تیدابنی بن وردبوونه وه ره دی ده که نه وه، سته مکارن ئه وانه ی ره فزی هه موو که سی ده که ن که ئه و ناوه یان لییه بنی ئه وه ی ئاگاداری حال و کرده وه و بیروباوه ریان بن، ئه وانه ی حوکمی یه کی به سه ر گشتدا و هه ندی به سه ر زۆرداو چینی به سه ر کۆمه لی کدا و تاکی به سه ر هه موو خه لکدا و حوکمی تاو انباری به سه ر شاره کهیدا ده ده ن، نه زانن.

+ ئوممه تی ئیسلام له سه ر ئه وه کۆکن، که بنه ماو ته رازو و حوکم و کرده وه بۆ قورئان و فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ ده گه رپته وه، بۆیه هه موو موسلمانن شانازی پیوه ده کا و داوا له خۆی و کهسانی تر ده کا که پابه ند بن پیی و کاره کان به م ته رازو وه کیژشانه بکه ن. ئهم بنه مایهش یه کتیبی هزرر (فکری) و زانستی و کرده وه یی

موسلمانان کان پڻ کڍي ٿي و دوان لاءِ مهه جيا وازيان نيهه و له سهريي ململاني ناکري.

کهواته ٿامانج يه کيکه، به لام دڙايه تي له تيگه يشتني دهقه کان و ليکدانه ويان، يا له باره ي راستي و چه سپاني، يا له سرپنه وه ي ٿايه ته کان روو ده دا. قور سترنيان له خافله تي هندی روو ده دا بهر امهر داوايه کاني ٿيسلام و پشتگوي خستني هندی له حوکه کاني، خوا دهه فرموي **فَسَوْأَحْظَا مَعَادُكُمْ وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءُوكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْغُصَّةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ**: له و برياره ي که ده گهل ٿه وانمان دابو، خويان له چهند به شيكي بوارد. ٿيتر ٿيمهش کار يکمان کرد، شهر و ٿاڙوه له ناويان بهر ده وام بي هه تا قيامت؛ له جهزاي ٿه و کرده وانه ي ٿه وان کرديان. ۱۴

+ ته وازو (عذر) ي ٿه وانه ي ههر شتي له قور ٿان و فهر مووده نه بي ره دي ده که نه وه قه بو و ٿه، خورسک (فطره) ي موسلمان له سهر ٿه مه هاتوره، ههر ناو و بير و ياساو بنه ماو ريساو بيرو باوه و زار او وه ياساداني که لم دوو سهر چاوه يه وه نه هاتين خورسکي موسلمان ره دي ده کاته وه و لني دوور ده که و ٿه وه و به پيس و گلاوي ده زاني، ته نيا ٿه گهر ٿه و زانستانه بو که ده بنه ياريد ده ري تيگه يشتني قور ٿان و فهر مووده و، به هويانه وه شتيان لي هه ٿده هينجري و تيگه يشتنيان ٿاسان ده بي و به خه ٿکي راده گه يه نري.

+ نابي موسلمان به خه يالي دابي که هه موو کارو په رستنيکي لي وه رده گيري، مه گهر شهري و دروست بيت، به (فضيل کوري عياض) يان گوت: واتاي ٿه م فهر مووده يه خوا چيه **لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا**؟ گوتي: راسترنيان و به ٿي خلاص ترنيانه، خاليس ٿه وه به ته و اوي بو خوا بي، راست ٿه وه به له سهر سوننه تي، ٿه گهر کاره که خاليس بوو و له سهر سوننه ت نه بوو ٿه و وهر ناگيري، ٿه گهر له سهر سوننه ت بوو به لام خاليس نه بوو، هه ميسان

وهر ناگیریت، ئەو کردەوێه وەر دەگیرێ کە بە تەواوی لە رێی خوابی و لەسەر سوننەتی پیغمبەر ﷺ بێت.

+ پەڕەو کردن دەبێ لە هەموو شتێکی ژبانی موسلمان بێت لە عەقیدە و نیاز و ئیخلاص و ویستەنەوە تا دەگاتە گوشتار و یاد (ذکر) کردن و کردەوێ و پەرستن، خوشویستنی خواش بەمە نەبێ نایەتە دی، خوا دەفرموی **فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ** : شۆین من بکەون هەتا خوداش خوشی بوین.^۱

دوای ئەمە باسەری ناوی صوفیگەری (التصوف) بکری کە ئاماژە بە چ راستی و زانست و زانیاری و کۆشش و هەڵدان و زوهد و پەرستن و یاد کردن و بیر کردنەوێ دەکات، هەندیک لەمانە لە گەڵ کاکلە ی ئیسلام و حوکم و داواکارییەکانی یە کە، بابە شیوەیەکی شیواو ناوی لی بنری چونکە خوا زیاتر پێی قایلە و لە دلی پرواداران قەبوول ترە و زیاتر متووی گیانیانەو لە گەڵ لۆجیکیان دەگۆنجی و چاکتر واتای ویستن دەگەینێ و ئاماژە بەمە بەست و ئامانج دەکا و مراز دەناسینی، چونکە یە کەمین سوودەکانی ناو دیاریکردنی و اتاو ناوەرۆکە.

+ ئەگەر بەوردی سەیری واتای زمانی وشە (صوفیگەری) مان کرد لەبنەماوە گەر دانیمان کۆلیه و دەبینین پەیوەندی بە راستییە زاراوێیە کەوێ نێه نە لەنزیک و نە لەدوور، سەرەرای ئەمەش ئەم ناوێ لای پێشینەکان بە ناوبانگ نەبوو و بە کار نەدەهات.

+ بەلام هەرکە لە دادوەریکردنی میژوو دەستەوستان دەوێستین کە بەچەند سەدەیی ئەم ناوێ بەم گروپە لکاند تا گەیانیدی ئێمە.

+ هەر واکە لەوێستانی بەردەوامبوونی ئەم زاراوێ بە دەنگی کز و وشە کەمە کاغان خۆمان بێ هیژ دەبینین و هەست بەوێ دەکەین کە لە ئێمە پەت دەبێ و دەگاتە چەند سەدە دی داهاوو، لێرەدا دەمانەوی بۆ زانست و ویژدان تۆمار بکەین کە: دەمارگیری بۆ ناوی صوفیگەری و مکور بوون لە سەر پاراستنی جینی خۆی

نییه، به تاییه تی که بۆمان دهر کهت ره به نه صۆفیه دیانه کان و بووزیه کان و جگه له گاواره کانی تر ئەم ناوه یان لی بووه.^۱

+ ههروا زۆر ستهمه بۆ صۆفیگه‌ری صۆفیه کان کۆمه‌لی راستیی ئیمانی و ئاکاری نمونه‌یی ته‌نیا له‌به‌ر ناوانانی به‌م ناوه رهد بکه‌ینه‌وه و پشتگویی بخه‌ین. زیانمه‌نده ئه‌وه‌ی ئه‌مجۆره‌ خو‌کمه سته‌مکارینه ده‌دا به‌سه‌ر صۆفیگه‌ریدا، دوو جار ده‌ستدریژی کردووه، جارێکیان سته‌می له‌زانست کردووه و جارێکیش سته‌می له‌ صۆفیه کان کردووه، ئایا زانسته‌که‌یان زانستی ئیحسان یا زانستی ئیخلاص یا زانستی به‌ندایه‌تی^۲ یا زانستی پاککردنه‌وه (ترکیه) نییه؟ ئایا ئه‌هله‌که‌شی خوایی نین^۳، ئه‌هلی خوا، زانایان به‌خوا، ئه‌هلی یادکردنه‌وه (ذک‌سر)، خواناسه‌کان نین؟ خوا ده‌فهرموی: ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾، هه‌روه‌ها خوا فهرموویه‌تی: ﴿الرَّحْمَنُ فَسْأَلْ بِهِ خَيْرًا﴾.^۴

+ صۆفیگه‌ری و په‌رهبه‌وانی به‌هه‌ر ناوی ناو نرابن تۆ ئه‌و ناوه له‌قورئان و فهرمووده به‌دی ده‌که‌یت، ناوه‌که‌ نیشانه‌ی ئه‌و گروپه‌و پ‌سپۆریانه‌ بێ هیچ ته‌م و مژو گومانێک.

وشه‌ی (تصوف) وه‌کو وشه‌یه‌کی کولتووری ده‌مینته‌وه و واتای چه‌ند راستیه‌کی ئیمانی به‌ده‌سته‌وه ده‌دات، نا‌کرێ له‌به‌ر واتایه‌کی پشتگویی بخه‌ین، هه‌روه‌ها نابێ وه‌ک ب‌لێی ده‌قیکی قورئان و فهرمووده‌یه‌ ب‌زی بکه‌وینه‌ ده‌مارگیریه‌وه و نابێ موس‌لمان چه‌زبکا ئەم ناوه‌ی لی ب‌نرێ دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا‌ی مه‌زن به‌ (مس‌ل)

---

۱ ئەمانه‌ی باس‌کران جۆریک له‌ صۆفیگه‌رییان هه‌بووه، به‌لام ناوی (صوفی) یان لی نه‌بووه و (صوفی) تاییه‌ته به‌ ئیسلام. (وه‌رگێڕ)

۲ سه‌یری کتێبی (العبودیه) ی ئیبن ته‌یمیه بکه‌.

۳ سه‌یری کتێبی (ربانیه لا رهبانیه) ی ئه‌بو‌حه‌سه‌نی نه‌دوی بکه‌.

۴ النحل/ ۴۳

۵ الفرقان/ ۵۹

ناوی هیناوه ههروهه دهه فرمووی ﴿هُوسَمَنَّكُمْ الْمُسْلِمِينَ﴾: خوا ناوی لیناوان
موسلمان. ﴿١﴾

داد (الانصاف):

﴿وَأَقِمْوْا لِّلزَّكٰتِ بِاَلْقِسْطِ﴾ به داد گه رانه بکیشن. ﴿٢﴾

بئ و یژدانیه شتی خه لک به سوک دابنن، به گشتی ئه مهش له گه نه لی بیرو باوه و
گو مانه وه سه ره هه لده دا، ئه وه ی خه لکی به پاک و بئ تاوان تیده گا پیوسته به
توندوتیژی حسیبان له گه ل بکاو لیان بیچینه وه، ئه گه ره یه کیکیان هه له یه کی کرد
ره خنه ی لیده گرین و، خیر و چاکه که ی ره ده که یه وه ههروهه چۆن گوناوه
خراپه بمان ره ده کرده وه، خۆی و ئه وانی وه ئه وو په پره وانی و ئه وه ی پی قایله
یا خود ستایشی ده کا یا له گه لی داده نیشی ره فر ده که ی، خوا ی گه وه ره فرمو یه تی
﴿وَأَقِمْوْا لِّلزَّكٰتِ بِاَلْقِسْطِ﴾: به داد گه رانه بکیشن. ﴿٢﴾

به راستی گشتگیری (التعمیم) ناله باره و خوا ی مه زن به قه د تۆز قالی استه م
له که س نا کا، هیچ زانابه کی ئیسلام ده سته کوژی قه ساب ی گونا هکاری حه رام
نه کرد وه له بهر گونا هه که ی ئه گه ره به شه رعی سه ری بری بی، به لکو ئه وه ده سته ی که
به ئه نگه سته یه ی زیر گونا هکاری کوشتی پی حه لال ده بی، پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی
رشتنی ئه وه ئا وه ی نه کرد وه که می ش ی که وه توه تی، به لکو فه رمانی فر پیدانی
می شه که ی دا وه و ئا وه که هه ر شایانی خوار د نه وه یه، ههروهه ها فه رمانی نه دا وه که
قاپ و قا چاخ ی گا وران بشکینری و جل و پۆشاک یان بسوتینری، به لکو رینگا درا وه
دوا ی پاک کرد نه وه یان سو و دیان لی وه ربگیری، فه رمانی نه دا وه ئه وه قاپه ی سه گ
ده می تینا وه له نا و بهردری، به لکو فه رمانی پاک کرد نه وه ی دا وه به خۆل و ئینجا
ئاسایی به کار ده هینری، له شه ر یه تمان غونه ی ئه مانه زۆرن وه مو ئه وه ده گه یه نن

که له سهر موسلمان پټوښته ټهوهی زیان به خشه لای بباو سوود به خش بهیلتته وه، به قهده خوی زیانه که لاهری نهک زیاتر، به پټی توانا سوود به خشه که بهیلتته وه، وه کو ټهو ورچه نه بی که میشینکی له سهر سهری خاوه نه که ی پینی بهردیکی زلی پنداداو خاوه نه که ی کوشت و میشه کش هه لفری، خوا ده فهر موی:

«وَأَقِمْوْا لِّلزَّكٰتِ بِالْقِسْطِ»^۱

+ به لئ ټه مجوره نمو نانه له شریعتی ئیسلامدا زورن، زانایانی ئیسلام پریریان داوه که توبه کردن له ئیسلامدا له تاکه خودیکدا ده بیته چهنده پارچه بی، ههروهک گوناھیش پارچه پارچه ده بی، جا چون سزای خه لکانی بدهین به تاوانی کهسانی تر؟ زانایان پریریان داوه ټه گهر موسلمان له سهر دوو گوناھ یان زیاتر بهردهوام بی و ټه گهر توبه ی له یه کینکیان کرد تو به که ی وهرده گیری، خوی گه وره حسیب له گهل زه کات نه دهر ناکات له سهر نویژ نه کردنی ټه گهر نویژ کهر بی، سزای ئارهق خوره وه نادا له سهر بهر وژوو نه بوونی ټه گهر بهر وژوو بی، ههروهها حسیب له گهل دز ناکات له سهر داوین پیسی ټه گهر داوین پیس نه بی، به مجوره تاوان و گوناھیش له تلعت ده بی.

جاری وا ده بی پاداشت و سزا له چاکه و خراپه له که سیک کو ده بیته وه، له سهر چاکه پاداشت ده کری و له سهر خراپه سزا ده دری ههروهک بوخاری له (صحیح) ه که ی ده یگیرته وه: ((إِنَّ رَجُلًا كَانَ يُسَمِّي حِمَارًا، وَكَانَ يُضْحِكُ النَّبِيَّ ﷺ، وَكَانَ يَشْرَبُ الْخَمْرَ، وَيَجْلِدُهُ النَّبِيُّ ﷺ، فَأَتَى بِهِ مَرَّةً، فَقَالَ رَجُلٌ: لَعَنَهُ اللَّهُ، مَا أَكْثَرَ مَا يُؤْتَى بِهِ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: لَا تَلْعَنَهُ، فَإِنَّهُ يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ: پساوی ناوی کهر بوو و پیغمبهری ده هیئایه پیکه نین و ئارهقی ده خوارده وه، پیغمبه ریش جهلده ی لیده دا، جاریک هیئایانه لای پیغمبه ر، پساوی گوتی: نه فهرتی خوی لی بی چهنده زور ده بیئنه لای پیغمبه ر ﷺ، پیغمبه ر پټی

فهرموو: نه فره تی لی مه که چونکه خواو پیغه مبهری خوای خوش دهوی.)^۱

ئهمهش ئه وه ده گه یه نی که تاوانباری مه یخۆر و شتی تر، ده شبی خواو پیغه مبهری خوایان خوشبوی، خوشه ویستی خواو پیغه مبهری خواش به تینترین بنه ماکانی ئیمانه، چ جای ئه وه که سهی که حوکم له سهر کۆمه له خه لکیکی زۆر ده دا له زاناو خواپهرست و زاهد و خواناس و پهروه دیار و رابه ر به هوی تی که چوونی هه ندی له وانهی که سهر به مانه ن، حوکمی گه نده لپی له سهر هه موویان ده دا، په نا به خوا له و حوکمه سته مکاره، ده بی خوا هنی ئهم بریاره چه ند له و یزدان و تیگه یشتنی ئیسلام و زانستی ئاین دوور بی، خوای مه زن فهرموویه تی **لَا نَزْرَ وَازِرَةٌ وَزَرَ اُخْرَى**: کهس گوناھی کهس هه ئناگری.^۲

گروه کانی شی بوونه وه (الخلولیه) و یه کبوان (الاتحادیه) و نادیار (الباطنیه) و هه ره بی (الاباحیه) که په رسته نه کانیان په کخستووه و ئه وانهی وای بو ده چن که حه قیقه ت و شه ریعه ت و دیار و نادیار جیان، هه روه ها ئه وانهی پیاو چاک (ولی) به بی گونا ه و له پیغه مبه ر به گه و ره تر ده زانن، ئه وانهی پروایان به له ناو چوونی ئاگروه، موسلمان و گا ور له ئه نجامدا به یه کسان ده زانن، ئه مه و گه لی قسه ی ترو گه لی چین و تا قمی تر که دژی و شه ی یه کخوا په رستین و، به هوی دژایه تی کردنی ده قه چه سپا وه کان له ئاین ده ر ده چن، ئهم کاره ی وان دلی ه یچ موسلمان ی پتی قایل نابی و ته نیا ده روونی سته مکاری وه ک خو یان ئاره زووی لیده کا تا به ر ئاگر بکه وی.

موسلمان که بر وای به ئیسلام هی نا وه بو به یه ک زانی نی خوا ی مه زن و په یه رو یکردنی پیغه مبه ر ﷺ، بۆیه نابی له یی سترین ده ر گای کوفر و زه ندیقیه وه له ئیسلام ده ر بچیت، ده بی وه لآمی موسلمان بو ئه وان ه وه کو وه لآمی ئه وه ئه و تا قمه یاره ی پیغه مبه ر بی که له لایه ن پیغه مبه ر وه ﷺ فهرمانیان پیکرا بو که گو ئی ریه لی

۱ سهیری (فتاوی ابن تیمیه) بکه (ب ۱۰، ۸، ۱۶).

۲ الاسراء/ ۱۵.

گهواره‌ی خویشان بن، گهواره که‌یان فرمانی پیکردن که خویشان بخنه ناو ناگره‌وه،
 گوتیان: ئیمه له ترسی ناگر به‌رهو پیغمبه‌ری ﷺ رامن کرد، ئیستا چون خو‌مانی
 تیده‌خه‌ین؟ پیغمبه‌ری ﷺ فرموی: ((لَوْ دَخَلُوهَا مَا خَرَجُوا مِنْهَا، إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي
 الْمَعْرُوفِ: گهر خویشان بخستایه ناو ناگره که لئی دهرنه‌ده‌چوون، چونکه له چاکه
 گویرایه‌تی ده‌کری)).^۱

+ به‌لئی، ئەو گروپانه‌ی خویشان خزانده ناو صوفیه‌کان و به‌مه‌کرو فیل‌هه‌ندی
 گوتە‌ی گومانداریان خسته ناو کتیب و تارو شیعه‌کانیان تا پاکانیشیان شیواند،
 نابئ ئەمه پەردە‌یی دروست بکا له نیوان ئیمه‌و صوفیه به‌ویژدانه‌کان بۆ ئەوه‌ی گوتە
 راست و چه‌وته‌کان جیا بکه‌ینه‌وه‌و سوودی لی وەر‌گرین و چاکه‌که‌ی بناسین و له
 خراپه‌ که‌ی دوور که‌وینه‌وه، ئیبن ته‌یمیه^۲ - ره‌حه‌متی خوا‌ی لی بئ - ده‌لئی: ((هه‌ندی
 گروپی بیدعه‌چی و زه‌ندیق دراونه‌ته پالیان به‌لام به بۆ چوونی صوفیه لیکۆله‌ره‌کان
 ئەوانه له‌مانه‌نین)).

ئیسلام فی‌ری تیۆری داب‌رانی هه‌ق له بیژره‌که‌ی و خیر له بکه‌ره‌که‌ی کردین،
 حه‌ق و چاکه و خیر به‌ چاوپۆشین له‌ خاوه‌نه‌که‌ی حه‌ق و چاکه و خیره، هه‌روه‌ها
 خراپه‌ش خراپه‌یه.

ئەوه‌تا حه‌سانی کوری ساییت به‌ قه‌سیده‌یه‌کی (مطعم کوری ع‌دی)
 ده‌لاوینیته‌وه که له سه‌ر بی‌روایی مردووه و سوپاسی کاره‌ چاکه‌که‌ی کردووه که‌وا
 په‌نای پیغمبه‌ری ﷺ داوه تا چووته‌مه‌که‌که، ئەو رۆژه‌ی که قوره‌یش نه‌یه‌شت له
 (تائیف) بگه‌ریته‌وه، له شیعه‌که‌دا ده‌لئی:

په‌نای پیغمبه‌ری خوات دا له ناویان تا‌کو بوونه
 به‌نده‌ت تا حاجی له‌بیه‌یک ده‌لئی و ئی‌حرام ده‌به‌ستی
 ه‌یشتا خۆری رووناک له سه‌ریان دهرنه‌که‌وتووه
 وه‌کو ئەو که له هه‌موویان به‌ری‌زترو مه‌زنتر بووه

۱ سیره‌ ابن کثیر (ج ۳ - ص ۴۲۷). ۲ مجموع الفتاوی (ج ۱۱ - ص ۱۸).

+ پیغمبر ﷺ له پژوی به دردا فرمودی ((لو كان المَطْعَمُ بنُ عدي حياً ثم سألتني في هؤلاء الثّثي لو هبّتهم له: نه گهر موتعیم کوری عهدی زیندووبایه داوای نهو بؤگه نانهی بکردایه همموویانم پینی ده به خشی.))^۱ مه بهستی نهو به که تکاکاری نهوی دهر باره ی همموو دیله کانی به دری قبول ده کرد، نه مهش له توله ی نهو چاکه یه ی که له گهل پیغمبره ی کرد بوو و له سهر کوفریش بوو.!!!

+ پیغمبر ﷺ ستایشی ثاکاری جاهلیه کانی کرد که بتهرست بوون، فرمودی ((يا علي، آيةُ أخلاقٍ للعربِ كانت في الجاهلية؟ ما أشرَفها! بها يتحاجزون في الحياة الدنيا: نه ی علی، عهره ب له جاهلید چ ثاکاریکیان هه بوو؟ چند بهرز بوو! بهم ثاکاره وه له ژبانی دنیا هه لس و کهوتیان ده کرد و له سهری مکور بوون.))^۲

له گهل نهو هی پیغمبر ﷺ زه می شیعری ده کرد، به شان وبائی نیو بهیته شیعری هه لگوت و فرمودی ((أشعرُ كلمةٍ تكلمتَ بها العربُ كلمةٌ ليلى: چاکترین وته ی شیعری که عهره ب گوتبیتی وته ی له بیده.)) به شیوه ی کی تر ((أصدقُ بيتٍ قاله الشاعرُ - أصدقُ كلمةٍ قالها الشاعرُ - إن أصدقَ بيتٍ قالها الشعراءُ: چاکترین بهیت یان وشه که شاعیر گوتوویه تی:)) ((ألا كلُّ شيءٍ ما خلا الله باطلاً: همموو شتی بنی خوا بیهوده یه.))^۳

نه م ستایشهش ههر له بهر نهو به که گوته که ی له گهل حق و واقع ده گونجی. ههروه ها ستایشی شیعری (أمیة کوری أبي الصلت) ی کرد له گهل پروانه یانی، پیغمبر فرمودی ((آمنَ شعرُ أمية بن أبي الصلت وَكَفَرَ قَلْبُهُ: شیعری ئومه یه

۱ سیره ابن کثیر (ج ۲، ص ۱۵۴).

۲ سیره ابن کثیر (ج ۲، ص ۱۶۹) ثامازه ی پنی کرد که فرموده یه کی غریبه.

۳ گبیرانه وه کان هممووی له (صحیح مسلم) ۵ (ج ۱، ص ۱۷۶۸) کتبی شیعری.

بروای هینا و دلی بروای نه هینا.))^۱، کوفره که ی تهو پیغمبر ﷺ قه ده غه نه کرد له وهی که ستایشی شیعره که ی بکات، چونکه ئیمان و یه کخوایه رستی له شیعره کانیدا شه پوئی ددها، له (صحیح) ی موسیلم هاتووه ((وَكَاذِبُنْ أَبِي الصَّلْتِ أَنْ يُسْلِمَ: هينده ی نه مابوو ئومه ییه موسلمان بیئت.))^۲

له کو تاییدا: ئایا تهو غوروانه ی که هینامانه وه بو گیره شیوینه کان سهلمیهر نین که ویزدانی هه بی و پهیره ویی رینگه ی به ویزدانه کان بکا؟!؟

﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾: ئایا فه رمان ددهن که خه لک چاکه بکه ن و خوشتان له بیر ده که ن؟!؟^۳

+ گهر ئیمه داوای پهیره ویکردن له خه لک بکهین و خوشتان پهیره وی نه کهین، که واته ئیمه چین؟ ئیمه زانیمان که بی لایه نی له گه ل ده قه کان و ته وهی له پیشینان وهر گیراوه نییه، یا پهیره وی کردن یا خو بیدعه پهیدا کردن، پله ی مام ناوه ندی لهم نیوانه دا نییه و ناو بره له نیوان هم دوو حاله دا نییه و ئه عراف له نیوان به هه شتی پهیره ویکردن و دوزه خی بیدعه کردن نییه، یا بو لای ته وانه، یا بو لای ته مانه.

خوای گه ووره ده فه رموئ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾: ئه ی ته وانه ی برواتان هینا وه کو ته وانه مهین که گا ور بوون. ^۴ ئا کار ی گا وره کان ته ویه، که له لای دوژمنیان دان به حقه و خیر دانین، هه ره له بهر ته وه ی دوژمنیانه، هه ره چه ند ته گه ر بشزانن، که دوژمنه که یان هه ندی له سه ره حقه.

خوای گه ووره ده فه رموئ: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾: جوله که گو تیان

۱ سیووتی له (الجامع الصغير) هیناوتی (ج ۱، ص ۴).

۲ سهیری (صحیح مسلم) بکه (ج ۱، ص ۱۷۶۸).

۴ آل عمران / ۱۵۶

۳ البقرة / ۴۴.

دیانه کان له سهر هیچ نین، دیانه کانیش گوتیان جوله که له سهر هیچ نین، ههر دوو لایان کتیبی ئاسمانی ده خویننه وه. ^۱

ههروهها خوای مهزن ده فهرموئ: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾: ههرچهنده له دلهوه پروایان به نیشانهی ئایه ته کان هه بوو، به لام له رووی سته مکاری و خو به زل زانینه وه ئینکاریان ده کرد. ^۲

+ بپروادار شایانی ئه وه به خو به ئاکاری قورئان بگری، نه که به ئاکاری گاوه کان، قورئانی پیروز له باسکردنی ئاره قیش داد گهر بووه که ده فهرموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ ئه ی محمه علیه السلام له باره ی ئاره ق و قومار پر سیارت لیده کهن، بلنی تاوانیکی گه وره یان پیویه و هندی سودیشیان بو خه لکی هیه. ^۳، له گه ل ئه وه ی ئاره ق (دایکی گونا هه کانه) به لام سوده کانی دیاری کردوه، ئینجا هه رامکردنی هه لێژاردوه ﴿وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾: گونا هه کانیان له سوده کانیان گه وره تره. ^۴.. ههروهها گاور بوونی فیره ون و داوای خوا به تی کردنی له ته رازووی ریز گرتنی دانه به زاند و فه رماندرا که به نه رمی قسه ی له گه ل بکری و به کونیه بانگ بکری: ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّنَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى﴾: جا به نه رم و نیانی قسه ی له گه لدا بکهن به لکو بیر بکاته وه یا له خوا بترسی. ^۵، گوتی: به کونیه ^۶ بانگی بکهن، پنی بلین: ئه ی باو کی (مړه). ^۷ ا. ه.

۳ البقرة / ۲۱۹: مه به ست له سود ئه و قازانجی که له بازرگانیه که ی به ده ست دیت، به لام خواردنه وه ی به ته وای زیان به خشه، بو زانین خواردنه وه ی و بازرگانیه که ی به پنی قورئان و فه رموده هه رامه.

+ ئای ئەو کەسانەى کە دوژمنایەتیی ئەم ناوێ ئەهله کەى دە کەن چەند دوورن لە ئاكارى قورئان هەر کە پشت لە کۆمەڵە راستى و زانستى دە کەن، کە تايه تن به صوفیه کان و لە جەرگه ی ئیسلام هەلقولاون و کاکله ی ئەون، ئەمەش لەبەر ئەوه یه کە بئى ئاگان لە هەندى لایه نى شەریعه تی ئیسلام و داواکاریه کانى، یا لە راستیى زانسته کانیان نه گەشتوون و به جۆره کینایه وه گرتن و خوازه، یاخود بهلقه کانى روونیژى و رهوانیژى و واتا بیژى تیگەشتوون. ئەم هەردوو نهزانیه دوژمنایه تیان لى ده تکیته وه ههروهك خواى گهواره فەرموویه تی: ﴿فَسُوا حَظًا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾: هەندى لە ئامۆزگاریه کانیان لەبیر برده وه، جا لەبەر ئەوه تاروژی به پابوونه وه دوژمنایه تیمان لە نیوان دیانه کان سازدا!..

+ ئەوانه ی به ئاشکرا و راسته و خۆ سییه کی ئیسلام به دیواردا ده ده ن، ئەوانه له هه موو که سى زیاتر دوژمنى ئەوانه ن، که گرنگى به م سییه که ده ده ن که (ئیحسانه)، ئیحسانیش ئەوه یه: تۆ خوا پهرستى وهك ئەوه ی که بیینی، گەر تۆش ئەو نه بینى ئەو (خوا) تۆ ده بینى، ئیحسان یه کینکه لهو سى بنه مایانه ی که له فەرمووده یه کی جبریل هاتوو ه ((هَذَا جِبْرِيلُ جَاءَكُمْ يُعَلِّمُكُم دِينَكُمْ: ئەمه جبريله و هاتوو ه ئاینه که تان فیر بکات)).^۱

+ موسلمان پرسیار ده کا گەشتنه راستى ئیحسان چۆنه ؟ کام له زانای موسلمانان کان ئەم راستییه ی زانیوه و له رووی زانست و فیر کردن و رینگا و حال و چه شتن گرنگى پێداوه ؟! یاخود قسه ی له سه ر کردوو ه و ئاماژه ی پێداوه له ده ورو به رى هاتوو وه چوو ه و ته مه نى خۆى له پیناو گەشتندا چواندوو ه ؟!

ئەگەر ئاكار چاکی خیری دنیا و پوژی دواویی برد، کین ئەوانه ی گرنگییان به زانستى ئاكارو پاککردنه وه ی ده روون و لى پرسینه وه ی داوه و چه نده ها دانراویان

له سهر داناووه و ئهم زانسته و تېورييه كانى و بنه ماكانيان پاراستوووه له م لايه نه وه ده ست پېشخهريان كړدووه. زانسته كه يان شتى روت نه بووه، به لام چاترين ئاكارو ته و او ترين ته د گاريان هه بووه و چنده ها نه وه و ميلله تيان له سهر ئه مه په روه رده كړدووه. له هه ر گوره پانې ده ستيان پنى گه يشتبى شور شيكى كومه لايه تيان له سهر ئاكاره بؤ كه نه كان ناو ته وه و چنده ها كومه لگا و ميلله ت و گه لان گورانيكى ئاكاريان ليوه به رپا بووه.

+ پيغه مبه ر ﷺ جياوازي كړد له نيوان ئايندار و ئاكاره كهى، فهر مووى: ((إِذَا أَتَاكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَرَوْجُوهُ: ئه گه رپه كى هاته لاتان، به ئاين و ئاكارى قايل بوون ژنى بده نى.))،^۱ چونكه هه موو ئايندارى ئاكارى چاك نيه، نه به خوا هه موو خاوه ئاكارى كيش ئايندار نيه.

+ ئه گه ر هاوبهش په رستى له و كه سه دا ديارو ناديار بى، كى له زانا كانى موسلمان له و هاوبهش په رستيه كولىو ته وه و لىي ورد بووه ته وه، كه له خشپه و ميرووله نه ينيزه له گه نده لكردنى ئيخلاص و لارپيى دلى برودار له ويست و مبه ستى، كه بينينى خواى مه زنه، ئه و زانا يانه كيى، كه له زانستى ئيخلاص و سيفه تى موخليس كه كان دانراويان هيه ؟ ئه وانهى كه خواى مه زن له باره يانه وه ده فهر مووى: **يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ**: به يانى و ئيواران په زوره د گاري خويان بانگ ده كه و قايل بوونى ئه ويان ده وى.))^۲

+ ئه گه ر برودار ته نيا به نويزى گويديرى (خاشع) سه رده كه وى، ئه دى ئه وانه كيى كه گرنگى به زانستى گويديرى (خشوع) و چو نيه تىي ورد بوونه وه لىي ده دن و له هه موو ختوور اتىكى خافلبوون له خوا له خويان ده پرسنه وه، هه روه ك چوون زانا كان له تهر ك كردنى بنه مايه كى نويز ده پرسنه وه و؟ هه ر چيى هه يانه ده به خشنه وه بؤ ئه وهى ركعه ته نويزى كى پر گويديرى ئه نجام بده، كه ته نيا خوايان له گه ل بى.

۱ ترمزى و ابن ماجه و حاكم گيزاويانه ته وه هه روه كه له (الجامع الصغير ج ۱، ص ۱۶) هاتووه.

۲ الكهف/ ۲۸.

+ دوايي ٿيو ڪڙمه لاءِ ٿو ممتي ٿي اسلام ڪي به بهرده و اميون ٿي ياد ڪرند هون
 خوا به ناوبانگه و بهم په رسته سوو ڪه لاهه سر زمان و گران له ته رازو و
 و خوشه ويست بڙه همان و ره ها له کات و شوين و حالي مرؤف^۱ ناسراوه، ٿم
 ڪڙمه لاهه پيره و پيغه مبهريان^۲ ڪردوه چونكه ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَذْكُرُ
 اللَّهَ ﷻ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ))^۳، ٿي له قورٿاني پيرزو و فهرموده و پيغه مبهريان^۴ چهند
 هاني ياد ڪرند هون داوه، ٿي فزل و پاداشت و تايه تيه ڪاني (سيفه ته ڪاني) چهند
 مه زنه؟!

ٿه گهر ٿيمه زانست و گوته و دانراوي ٿيو ڪڙمه لانه مان له فهره ننگي ٿي اسلام
 بهدرو ناو، له ڪتيبخانه و ٿي سلاميمان لاهرد، هر له بهر ٿيوه و دهر ٿيه پال ٿيوان،
 ڪوا بريتيان له دانراوه ڪاني ٿي اسلام و ڪلتوره ڪه ي؟!

ٿه گهر ٿيو ڪڙمه لانه مان له ٿياني موسلمانان ڪان و ميژوويان و بزوتنه و
 جاکسازيه ڪان و داوا ڪرند خواهيه ڪان دوور خسته و، ٿه دي پيره و پي ڪي بکهين
 و بهدواي ڪي بکهوين له جي به جيڪر دني گهله ده ٿي ڪي قورٿان و فهرموده ڪه له سر
 ٿياني خويان ٿه بنجاميان داوه، ڪڙمه لاهه ده ٿي ڪي زيندو و بوون له سر زه و
 دهر ٿيستن.

ده بن ڪه سي هه بي جيگرو بريتي ٿيوان پي بنا سيني؟؟

چهند راسته گوته و شاعير له وانه و ڪه سر زه نشتي صوفيه ڪانيان ڪردوه و
 زور دووره له پيره و ڪردن، ڪه ده ٿي:

أَقْلُوا عَلَيْهِمْ لَا أَبَا لِأَيِّكُمْ   مِنْ اللَّوْمِ أَوْ سَدُوا الْمَكَانَ الَّذِي سَعَدُوا

+ ٿه گهر سهلنرا ڪه هيج شتي وهرنه گرین گهر له گهل ناوه پڙ ڪي دهق يه ڪ

۱ ياد ڪرند هون (زيڪر) ته ٿي له سي حالت قهدهغه ده ڪري: له ڪاني چوونه ٿاو دهست، له ڪاني
 جوتبون، له شوني پيس.

۲ الجامع الصغير (ج ۲، ص ۱۱۷)، موسليم و ٿه بو داود و ترمزي گيراويانه ته و. ا. ه.

نه گريته وه، نه وال له کار خستنی دهقه کان له ناوهر وکی دهق نیسه، ئیبن تیمیه
گوته ویه تی (نه وهی ریباری یه کی له زانا کان یا زاهید و خواپهرسته کان له ریباری
یارانی پیغمبر ﷺ باشتر بزانی، نه وه ههله ی کردووه و گومراو بیدعه چیه.^۱

په ناگهی هیژ:

خوای گه وه له سهر زمانی حه زره تی لوط فهرموویه تی:

﴿لَوْ أَن لِّي بِكُمْ قُوَّةً أَوْءَاوِيَ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾: ته گهر له بهر انبهر ئیوه دا هیژو
توانام هه بوایه یا پشتیوانیکی به تنیم هه بایه ده تان زانی چیم لی ده کردن.^۲

پیغمبر ﷺ فهرمووی ((وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَىٰ لُوطٍ، لَقَدْ كَانَ يَأْوِي إِلَىٰ رُكْنٍ
شَدِيدٍ- يَعْنِي اللَّهُ ﷻ): ره حه ته خواله سهر لوط بی بهراستی هانی بو پشتیوانیکی
گه وه برد و اتا: په روه ردگاری مه زن)).^۳

+ په ناگهی هیژ لای صوفیگه ری، ره گی زانسته کانیان و بنه ماکانی له قورئان و
فهرمووده یه، نهینی تاییه تیتیان له یاد کردن و په پره و بیکردنه.

+ له قورئانی پیروژدا بیروباوهر و حوكم و ئاکار هه یه، زانا کانی یه کخوابه رستی
تایه تن به بیروباوهر، زانا کان (فقیه) تایه تن به حوكمه کان، صوفیه کان تایه تن
به ئاکاره کان.

له قورئانی پیروژدا یاد کردن و هزر و گهران و زوهد و ئیخلاص و ئیحسان هه یه،
صوفیه کان گرنگیان پیدان و پیدان له سهر داگرت، تا بوونه تایه ت پیدانه وه.

+ له قورئانی پیروژدا باسی روزه کانی خواو نیشانه کانی خواو نیعمه ته کانی خوا

۱ مجموع الفتاوی (ج ۱۱، ص ۱۵).

۲ هود / ۸۰

۳ تفسیری ئیبن کثیر لای تایه تی ناوبراو.

کراوه،^۱ صوفیه کان گرنگیان بهم لایه ن داوه، به مجوره چى بۇ قورئانى پیرۆز ده گوترى بۇ فەرموده کانى پیغمبریش ﷺ ده گوترى.

به لام په ناگه ی هیزی ئەم کۆمه له و نهینى تایه تیتیه که یان بۇ بهرده وامی یاد کردن و هاوړییه تی راست و وردی په پیره ویکردن ده گه پته وه .

+ یاد کردن هینده سودی ههیه که له ژماره نایهت، (ابن القیم)^۲ له سه د سوود زیاتری نووسیوه و له سودی دهیه میندا ده لئى: یاد کردن چاو دیری به یاد کهر ده به خشی، تاده یخاته دهر گای ئیحسانه وه و خوا ده پهرستی وهك ئەوه ی بیینی، ئەوه ی له یاد کردن خافل بی ړنگه ی به پایه ی ئیحسان ناکه وى، وهك چو ن دانیشتو ړنگه ی به گه یشتنه وه مال ناکه وى.

+ ههروها له دوازه مین و سیزده میندا ده لئى: یاد کردن نزیکى له خوا به یاد کهر ده به خشی، نزیکه که ی به پى یاد کردنه که یه تی و دهر گایه کی گه وړه ی خواناسینی بۇ ئاوه ژو ده کرى، ههرو چهنده یاد کردنه وه ی زیاتری ناسینی زیاتر ده بیئت.

+ له سوودی چل و دووهدا^۳ ده لئى: یاد کهر نزیکه له یاد کراو (الله)، یاد کراو به نزیکى و ویلايهت و خوشه ویستی و سه رکوتن له گه لیه تی، وهك فەرموده ی خوای گه وړه: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾: خوا له گه ل ئارام گره کانه، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾: خوا له گه ل بر واداره کانه، ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾: مه تر سه خوا له گه لمانه، یاد کهر به شیکى زوری له م له گه ل بوونه دا ههیه ههرو هك له فەرموده ی قودسی هاتووه ((أَنَا مَعَ عَبْدِي مَا ذَكَرَنِي وَتَحَرَّكَتْ بِي شَفَافَةٌ مِنْ لَهْ گه ل به نده ی خو م تا یادم ده کاته وه و لیوه کانى به ناوی من ده جوولئى))، له فەرموده یه کی تر هاتووه ((أَهْلِي أَهْلُ ذِكْرِي وَأَهْلُ مُجَالَسَتِي)): کهس و کارم

۱ سیرى (الفوز الكبير) ی شاولى الله ی ده هله وى بکه، ل ۲.

۲ کتیبى (الوابل الصیب) ص ۶۶۳ له سووده کانى یاد کردن.

۳ سه رچاوه ی پیشوو، ل ۳۹۲.

ئەوانەن كە يادىم دە كەنەو ەو لە كۆرى من دادەنیشن.))

+ گوتى: ئەو لە گەل بوونەى بۆ ياد كەر (ذاكر) پەيدا دەبى لە گەلبوونى كە هىچ شتى پىنى ناچى و زۆر لەو لە گەلبوونە تايبەتى ترە، كە بۆ چاكە خوازو لە خواترس پەيدا دەبى. جۆرە لە گەلبوونى كە هىچ دەر پرىنى تىنى ناگا و هىچ سىفەتى وەر ناگرى، تەنيا بە چەشتن فێردە كرى و جى خلىسكى پىيە كانە، ئە گەر بەندە نەيتوانى جىاوازى لە نىوان كۆن و تازە پەيدا بوو و خواو بەندەو داهىنەر و داهىنراو و خواپەرست و پەرستراو بكات. اھ.

+ ياد كردن ئەو گۆشە بە توانايەى كە صوفىيە كان لە سلوكياندا پەناى بۆ دەبەن، چونكە بنچىنەى ەموو مەقام و حال و چەشتن و سۆزو زوھد و ئىخلاص و چاودىرى و بينىن بە دل و ناسىن و ويلايەت و پىشبینى و تايبەت يىيە كە، ەەر ئەو پەنگرو ئاگرى خۆشەويستى لە دلان ەلەدە كا و گەرماتى پەپرەويكردن بەدى دىنى، بە ھاوړىيەتى فېرى رۆيشتن بەرەو ياد كراو دەبى كە خواى مەزن و بالاىە.

+ پىغەمبەر ﷺ فەر موويەتى: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ تَدْرُمُونَ عَلَى مَا تُكُونُونَ عِنْدِي، وَفِي الذِّكْرِ، لَصَافَحْتُكُمْ الْمَلَائِكَةَ عَلَى فُرُشِكُمْ وَفِي الطَّرِيقَاتِ...)) سويند بەو ەى گيانى منى لە دەستە ئە گەر بەر دەوام دەبن لە سەر ئەو شىو ەيە كە لاى منن و لە ياد كردنن، فرىشتە كانى خوا لە سەر نوين و رىنگا و باتتان دەستان دە گۆشن))^۱.

خواى گەورە فەر موويەتى: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُمْ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ. تَوَهَّرْ لَهُمْ لَهْ كَهْلَ ئەوانە بە كە سبەينەو ئىوارە بۆ دىدەنى خوا لە نزا دان و چا و لەوانە ەل مەبوړە.﴾^۲.

بەلام لە پەپرەويكردندا ئەوانە لە سەر رىيازى كورى عومەرن ﷺ كە لە بارە ەو ە

۱ موسلىم گېراتىمەو... ەروەك لە (مشكاة، ج ۲، ص ۷۰۱).

۲ الكهف / ۲۸

گو تراوه: که سهیری کورپی عومەر بکهیت له کاتی په پره ویکردنی پیغه مبهړ ﷺ
 ده لیتی: ئەمە شینته. ! ئەبۆ نەعیم له (الحلیة) دا له نافع ده گیرته وه و ئەویش له کورپی
 عومەر ﷺ: کهوا کورپی عومەر له رینگه ی مه کهکه دا له سه ر پشتی و لاخه که ی
 سه ری شوږ ده کرده وه به لکو پنی و لاخه که ی بکه ویته سه ر پنی و لاخی
 پیغه مبهړ ﷺ!

له باره‌ی مكوړ بوونيان له سهر په پړه وپكردن به وه ناسرابوون كه كار به فرموده‌ی لاوازش ده كهن، هممه تايه تيتي هم كومه ليه و خوشك نيه ليان، چونكه جگه له وان كهس هم توانايه نيه. هوه‌ی دنيا بوو له وه‌ی كه فرموده كه لاوازه تواناي كار پيكر دني نيه، داواي ناكات، چونكه به گشتي كاروباره شهرعيه كان له سهر د هروني مروف قورسن، جا ته گهر فرموده‌ی لاوازي نيكهوت هوا بيانووي وازليهناني له گل خويته، ته نيا كار به فرموده راسته كان ده كا. له راستيدا ته نيا دلداري جوشگرتوو تواناي كار كردني به فرموده‌ی لاوازه هيه هر كه ناگري دولبه‌ري بو دهرده كهوي بزي ده چي، ههروه كه يه كي له شايره كانيان ده لي:

ئەو تارىكى شەھات، ئاگرىيان بروسكەى دا
شاير لەخۆى بېزار بوو، رابەرىش سەرى شىوا
كەتتىى راماى بەوردى، بەهاورىيە كەى خۆم گۆ
ئەم ئاگرە ئاگرى، لەيــــــــــــلايە دە بۆى بىرۆ

ئەوانە لایان وایە (فەرموودەییەکی پێرۆزە)، خۆی لەخۆیدا لاوازیشە، بەلام لاوازیەکی پەییوەندی بەخۆشەویستەوه ﷺ نەپچراوە، گەر وانەبێ دەیانگوت هەلبەستەییە (موضوع).

صوفیہ کان خہرمانیکی مہزنیان لہو فہر مووہ لاوازانی کہدہ درینہ پال

۱. تہ ماشای (حیۃ الصحابہ) ج ۲ ل ۶۵۵ بکے۔

پیغمبر ﷺ پارسووه و له گوته و هه لسو كهوت و كرده وه كانيان په پره و بیان ده كه ن^۱، نه مهش په كيكه له په رجووه كان (معجزات) ی ئیسلامی نه مر و ته و او بی پیړه و ایه تی محمه دی و چاکی ئی هم میلله ته، چونكه كامل بوونی ئاین به كامل بوونی په پره و یكردن و ته و او بی نیعمه و راستی قایل بوونه، هه روه ك خوا ده فهرمووی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾: نه مر و ئاینم بۆتان كامل كردو نیعمه تم به سهرتان ته و او كردو قایل بووم به وهی ئاینان ئیسلام بیت^۲.

+ هه روه ها په پره و ی كردنی ئی هم فهرموودانه له راستی خوشه و یستی پیغمبر ﷺ و ته و او بی لیووردنه وه هاتووه، خوا فهرموویه تی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾: نه ی پیغمبر ﷺ بیان بلئ: گهر ئیوه خواتان خوش ده وئ، په پره و یم بكه ن، خوا خوشتانی ده وئ و گوناوه كانتان ده بوورئ، خوا لیوورده و دلسوزه^۳.

كار كردن به فهرمووده ی لاواز جوړه پارسووه ی راست و قورثانی پیروز، وه كو پارنیز گاریكردنی سوننه ته كانه بۆ فهرزه كان. له بابته تی نویتدا زانا كان گوتوویانه: سوننه تی پیش نویت ته ماعی شهیتان ده پرن و دواي نویت بۆ پر كردنه وه ی كه م و كورپه كان. له م باره وه شهیخ عبدالقادر (وه بهر میهری خوا كه وئ) له كتیبي (الغنية) له كوتایی كتیبي ئاداب، كه فهرمووده ی لاوازي زوری تیدایه

---

۱ ئیمامی نه وه و ی له (اذكار) ل ۷ گوتوویه تی: زانا فهرموده ناسه كان و شهرع ناسه كان و هیژ گوتوویانه: و اچا كه و دروسته له كاری چاك و ره غیبت پیدان و ترساندن كار به فهرمووده ی لاواز (ضعیف) بكړئ گهر هه لیه ستر او نه بی، به لام له حوكمه كانی وه كو حه لال و حه رام و كړین و ماره برین و ته لاقدان و شتی تر ته نیا كار به فهرمووده ی راست یان چاك ده كړئ، به لام گهر له فهرمووده ی كی لاواز (ضعیف) هه ندی كړین و ماره برین چاك نه بوو، و اچا كه وازیان ئی بهیتری به لام وازه ئانه كه پیوست نابئ. أ. ه.

۲ المائدة/۳

۳ آل عمران/۳۱

فەرموئەتی: پێوستە مەرۆف ھەمو داو نەریتە کانی دەستنوێژ و نوێژ و کرپن و فرۆشتن پاریزی. لە شیکردنەوەی ئەو ھەدا گوئەتی: ئەگەر مەرۆف واز لە ئاداب بینی شەیتان تەماعی لە سوننەتەکان ئینجا لە فەرزەکان دوایی لە ئیخلاص و ئینجا لە دڵنیاپی (یقین) دەکات. ١. ١. ٥.

شیخ عبدالقادر و ئیسلام :

ھەر کە ناوی رێبازە کە دیت، ناوی ئەویش دەبریت، لە ھەر شوێنی رێبازە کە ی بەلاو بوو بێتەو و ناوبانگی دەر کردبێ ناویشی بەم شیوێ بەلاو بۆتەو، ناوبانگی صوفیەتی بە سەر ناوبانگی زانستی بەیدا زالە، کە سیتی پەرودەییە کە ی بەسەر کە سیتی فیر کردنە بەیدا زالە، ھیزی کە سیتی کە ی لە بەلاو کردنەو ی ئاین و ئامۆژگاری کردنی موسلمانان - بە گشتی و تایبەتی - دیارە، ئامۆژگاری کە ی بە توانا دەسلەت بوو، کەم کەس ھەبوو بەدە گەمەن، کە توانای گوێگر تیان بوو، شیخ - رەحمەتی خۆی لێ - خۆی ھەستی بەمە کردووە و گوئی لێ بگرە کە دەت: ناشرینی کەم ھەبە کە بۆ ئاینی خوا دە گەرتەو، بە دەستی زبەری پاک پەرودە کراوم. ٢.

+ لەبەر ئەو ئەو ئامۆژگاری کەریکی ناوی، کە بە نوکتەیی خەلکی بێتە پیکەنین، یان قسەیی کە ناوی، کە دلیان پێی بکریتەو، بەلکو دەبەوێ بەو شەیی قورس لە سەریان بەدا، دەفەر مووی: ((ھاوار بۆ تۆ، لەم شوێنە دادەنیشی و ئامۆژگاری خەلکی دەکەیت و جالە ئیوانیاندا پێدەکەنی و حە کایەتی گالته ئامیزیان بۆ دە گیریتەو، بێگومان سەر ناکەوێ و سەر ناکەون، ئامۆژگاری کەر مامۆستاو پەرودە دیارە، گوێگرەکان وە کو ساوان، مندال بە توندوتیزی و گرزی فیر دەبێ، تاک تەکیان نەبێ، کە خاوەنداو بە ھیمنی فیر دەبن)) ١. ٥. ٢.

٢ الفتح الرباني، ص ٢٦ .

١ ج ١، ص ٢١٥ .

٣ سەرچاوەی پێشرو، ل ٢٣٦ .

له گفتوگوزیه کانی له گهل خه لکیدا توندو تیژییه که ی به دیار ده که وئی، گوئی لی بگره له کۆری (۲۹) له (الفتح الرباني) دا ده لئی: دوو پرووه کان گوئی بگره نه ی ئه وانه ی هاو بهش بۆ خوای مه زن پهیدا ده که ن، هیچ دهنگو باسیکتان له خواو پیغه مبهری خواوه بۆ نه ها تووه، موسلمان بن و په شیمان بینه وه و دلسۆز بن له کرده وه کانتان ... هاوار بۆ تۆ تۆ هاو بهش پهیدا که ری و دوو پرووی ونیسک ئاسای و بی باری و زندیقی، هاوار بۆ تۆ خۆت له سه ر کئی هه لده کیشی، له سه ر کئی ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾^۱ هه زۆری به م وشانه ئامۆز گاریی خه لکیی ده کرد.

+ شیخ (رهزای خوای لیبی) باوه ری به ئیسلامه تی خۆی هه بوو، شوین پیی خۆی تییدا ده زانی، هه روه ها پایه ی خۆی لای خوای گه وره ده زانی، که دلی بینگر دیی ئیلهام و راستی دلتیایی ده کرده وه، بۆیه ده بیی ده لئی: ((ئه ی پۆله: بمکه ئاوینته، بمکه ئاوینته دلت و نه نیت، ئاوینته ی کرده وه کانت، لیم نزیک به وه تۆ ئه وه ی له ده رونی خۆت ده بیی گه ر لیم دوو ر بنی ناییی، گه ر له ئایینت پیوستیت هه بوو و هه ره لام، من له ئایینی خوا مه رایت بۆ ناکه م .... دنیات له ماله وه دانی و لیم نزیک به وه، من له سه ر ده ر گای پۆزی دوا یی وه ستاوم، لام راوه سته و گویم لیبگره .... هتد))^۲.

+ غیره ته ئیسلامیه که ی به ره و بالایی و سه ر که شی ده چوو له دلی موسلماندا به رگری له ئیسلام ده کردو پیی ده گوت: ((هاوار بۆ تۆ کراسی ئیسلامت دراوه، شمه کی بپروات گلاوه. تۆ رووت و قووتی، دلت نه زانه، نه نیت لیلته، دلت بۆ ئیسلام نه کراوه ته وه، هه ناوت کاوله و روو که شت ئاوه دانه و لاپه ره کانت په شه، ئه و دنیایه ی تۆ خۆشت ده وئی به جیت دیلی، گوپ و پۆزی دوا یی بۆت دین، ئاگات له کار و فه رمانت بی...))^۳.

+ هه روه ها زۆر دلسۆز بوو له سه ر موسلمانان کان و به هیوای ئه وه بوو، که

۱ الفتح الرباني، ل ۱۰۰.

۳ سه ر چاوه ی پیشوو، ل ۲۳۶.

۲ سه ر چاوه ی پیشوو، ص ۲۶.

بتواننن هه موویان پزگار بکات و ده فەر مووی: ((به پیر تانه وه دیم، بۆ خوا لیتان وهرده گرم، گهر له رووی رهحمهت و دلسۆزی پیتانه وه. بمتوانی بایه له گهل هه مووتان ده هاته گۆر و وهلامی فریشته کانم ده دایه وه)).^۱

+ زۆر له له ناو چوونی ئیسلام و میلله تی ئیسلام و ئاکاری ئیسلام ده ترسا، گوینی لێ بگره ده فەر مووی: ((ئیسلام ده گرینی و په نادەبا، له بهر ئه و تاوانبارو فاسیق و گومراو بیدعه چی و زۆردارو ده مامک له سه ره سهر قۆزی بن ئالۆز به چه پۆک له سه ری خۆی ده دا، سه گ ئاگاداری و پاسه وانیی خوا وه نه که ی ده که تات له پا و کردنی و کشت و کالی و سه رو مالاتی و ئیشکگری ... داخو ئیوارئ تیکه یی یا چه ند تیکه یی یاشتیکێ که می ده داتی، تۆ له نیعمه ته کانی خوا ده خۆی، لێی تیر ده بی و ئه وه ی پێویسته نای ده یتی، مافه که ی جیه جی ناکه ی، فه رمانی ره د ده که یته وه، سنووری ناپارێزی)).^۲

+ غیره تی شیخ له سه ر ئیسلام و موسلمانه کان و ئهم دلیرییه ی له سه ر ئایینی خوا و ئه و ره به رزییه ی له چاککردنی خه لک، که له خۆی و شاره که ی - پایته ختی جیهانی ئیسلامی - ره تی داو گه یشته هه مو و لاتی ئیسلام و ئایینی ئیسلام و سوور بوو له سه ر رینماییکردنی ناموسلمانه کان. وه ک بلی ئه و هیوا و ژان و ژواره و ئه و نیاز پاکیه بۆ چاککردنی خه لک وای کرد، که به رده وامي بداته داوای به ره و خوا چوون و مانه وه ی ناوی به درێزایی پۆزگار، چونکه هه ر ساختمانی له سه ر ناوی خوا بنیات بئری و به راستی و دلسۆزی بۆ رووه پیرۆزه که ی بیست بنگومان به رده وامه، خوا ده فەر مووی: ﴿وَإِذْ رَفَعْنَا إِلَهُمْ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ : کاتی ئیبراهیم و ئیسماعیل پایه کانی ده عبه یان داده ناو ده یان حوت: خوا به ته م حزمه ته مان لێ وهر گره به راستی هه ر تو گوئی بۆ پارانه وه ی خه لک پاده گری و به رازی نه ینی هه موو که س زانا و ناگای.^۳

۲ سهرچاوه ی پێشوو، ل ۳۰۱

۱ الفتح الرباني، ل ۲۹۷

۳ البقرة / ۱۲۷

شیخ عبدالقادر و نامۆزگاریی :

له دانراوه کانی شیخدا بهزوری باسی کۆره نامۆزگارییه کانی ده کری، له کتیی (الغنية)^۱ چوارده کۆری ههیه له (۶۴۶) لاپهڕه دا، له کتیی (الفتح الرباني) شهست و دوو کۆری تێدایه له (۳۰۰) لاپهڕه زیاتر.

+ له زۆربهی نامۆزگارییه کانی پێ له سهر کردهوه کانی دل و کاروباره ئیمانیه کان و دلتیایی بوون و دلبۆزی داده گری، که بنچینهی ئاین. ئین تهیمه- رهحهتی خوای لی یی- له سهره تای (کتاب علم السلوك)^۲ دا ده لیت: ئه مه چهند گوتهیه کی کورته له کردهوه کانی دل- که پێیان ده گو ترئ حال و مهقامه کان- که بنچینهی ئیمان و دهستووری ئاین، وه کو خوشه ویستی خواو پیغه مبه، پشت بهستن به خواو ئیخلاسی ئاین بۆ ئه و، سوپاس کردن بۆ ئه وو ئارامگرتن له سهر بریاری و ترسان له و و تکارکردن له و، له گه ل ئه وهی به دوا ی ئه وانه دا دی .... ده بیژم: هه موو ئه م کرده وانه له سهر خه لک پیویستن، که له بنه رته دا فه رمانیان پێکراوه به پێی ریککه وتنی ئیمامه کانی ئاین.. أه.

+ پێشتر گوتمان شیخ- رهحهتی خوای لی ییت- تواناو هیزیکی وای درابویی له نامۆزگاری کردن، که به که م له و که سانه درابوو که له کۆری یاد کردنه وه دا ئه م گرنگیه ئه بنجام ده ده ن، تۆ له هه موو په ره و لاپه ره یه کی کۆره نامۆزگاری له سنی بنه ماوه هه لقولا وه، که که سیته مه زنه که ی له سهر به نده و گیانی پیروزی پێی پابه ند

---

۱ ئه م کتیه لم دوا ییه دا مامۆستا فرج توفیق الولید پروفیسۆری یاریده ده ر له کۆلیژی شه رعه ی زانکۆی به غدا ساغی کرده وه و سوو دیکی زۆری به کتیه که و خوینه رانی گه یاند- خوا پادا شتی خیری بداته وه-، گه لی شتی بۆ زانست خوازه کان زیاد کرد، سه ره رای ده ستیشان کردنی فه رموده کان و ژماره دانانی ئایه ته کان، ژياننامه ی که سیته کانی نوو سیوه و ناوی هه ندی به لگی حو که م کانی هینا وه و وشه غه ربیه کانی روو نکر دۆ ته وه. هه ره ها له پێشه کیی کتیه که کورته ی ژیا نی شینخی نوو سیوه خوا پادا شتی چا که ی بداته وه. کتیه که سنی به رگه و (۱۵۰۹) لاپه ره یه له گه ل پیرستی هه موو بابه ته کانی. ئومیدوا یه خوا ی گه و ره هانی به کێ بدات که به م جزره خر مه تی کتیی (الفتح الرباني) بکات.

۲ ته ماشای. (ج ۱- ص ۵) له مجموع الفتاوی لابن تیمیه بکه.

بووه، بنه ماكان ئه مانه ن: هيڙي ئيمان له گه له خو گرتن، ئه ز بهر كردن (حفظ)،
 هيڙي ئيلهام. ئه وي خاوه نى ئه م سيفه تانه نه بى ناتوانى وه كو شيخ له گه له خه لكى
 بدوى، ههروه ها ناتوانى داواى ئه و ده عوايانه بكا، كه شيخ داواى ده كرد بهرام بهر
 خه لكى، ته نيا ئه گه ر زور دوو روو و زمان پاراوبى، له گه له ئه وه ش داواى كه مئى
 ئابرووى ده رڙى و ريز و شكۆمه ندى له دلى خه لكيدا نامينى، زانا كانيش ريزى
 ناگرن و دانى پيدا نانين ههروه كه چۆن خه لكى ره مه كى و تايه ته گه واهييان بو
 شيخ دا- ره حه مه تى خواى لى بى-، هه ر وه كو شاعير گو توويه تى:

مرؤف هه ر ئاكارىكى، لا بى گه ر و ابرانى

له خه لكى بزر ده بى، هه موو كه سى ده يزانى

+ ئه وه ي برواى به و شته نه بى كه داواى ده كاو پى پابه ند نه بى وليى دلنيا نه بى
 كه له سه ر پىنگه ي راست و شه رعى محه مده دى و ريبازى خوايه، به قه ده په نجهى
 ميرووله لى ده ر ناچى و به قه ده خال و داوى وردى سه ر دانه وازى لى ناهينى و پى
 پابه ند ده بى.

+ ئه وه ي له گونا هه لاساريه كان پاريزراو نه بى، زاتى ئه وه ي نابى قه ده غه ي
 كه س بكا له و كرده وانه ي، كه ده يكا- به م هيڙ و توندوتيزيه- هه تا ئه گه ر توبه شى
 كر دى، كه ساسى گونا هه روو ره شيه كه ي سه ر به رزى نفسى ده كوژينه وه و
 شانازى و شكۆمه ندى و ده سه لانى له سه ر گوڤگر كه م ده كه نه وه. مرؤفى تاوانبار
 چۆن ده توانى وه كو شيخ بدوى، خو كاتر ميڙى پيش ئىستا له لاسارى بووه ؟!
 تاريخى گونا هه زنده گى و شه له ده روونى ئاموز گاريكه ر ده كوژى و تواناى كز
 ده كاو رووناكى ده كوژينه وه و كاريگه رى و ده سه لانى له سه ر نفسه كاندا نامينى
 و ره وانبىڙى له ناو ده بات. ياخو ده لى: له گه له گونا هه وشه و اتاكه ي بزر ده كات.

+ ئه وه ي به هيڙي ئيلهام و پاكيى دل و هه سته كردن به نزيكى و چىڙى نزاو روونى
 وه لآمدانه وه له مه قامى ئىحسان پايه ي خوى لاي خواى مه زن نه زانى، زاتى ئه وه
 ناكا قسه ي وه كو شيخ بكا ياخود داواى داوا كاريه كانى ئه و بكات.

+ له په ندا گو توويانه: ئه گه ر ويستت پايه ي خوت لاي خواى مه زن بزانى
 سه ير كه له چيدا توى وه ستاندووه.

+ ھەر وەك لەبارەى ئىلھامەو ھە گوتويانە ((ئىلھام تىشكىكە لەچراى غەيبەو ھە دەكەوئە سەر دلىكى پاكى يىگەردى بەتال)) واتا: بەتال لە ھەموو شتى جگە لەخوای مەزن.

لە گەل ئەو ھەموو ھىزو تواناو دەسەلاتەى لەسەر گوئىگر لە ئامۇز گارىدا و لە گەل ئەم لىدان و سەرزەنشەت كەردنەدا، دەبىنى گىيانى شىخ پەرە لەزەلىلى و خۆشكاندەو ھەرامبەر پەرەردىگارى بەتوانا، دەبىنى ئەو رەھمەت و دلسۆزى و ھەيائەى كەلە گىيانى ھەل دەقوئى لەو پەرى ناسكى دايە، گوئى لەسەعدى شىرازى رابگرە كە لەكتىبى گوئستاندا چۆن گەواھى بۆ شىخ دەدات و دەئى: عبدالقەدارى گەيلانىم لە كەعبە دىت سەرى خستبوو ھە چەند وردە بەردى و دەيگوت: خوايە. ھەموو ھە چەندە شايانى سزادانم، لەرۆزى بەپابوونەو بە كۆيرى ھەشرم بکە تالە شەرمەزارى بىنىنى رووى پياوچاكان نەتوئەو.

ئىنجا سەعدى گوتى:-

كەبا ھەل كاتە سەر خۆل، رووم لە خۆل دەگەوزىم

تا تۆ لە بى توانايى و كەم و كورتىم دەبوورى

ئەى ئەو كەسەى كەوا دل بە يادى تۆ خەرىكە

ئاھۆ يادىكم لەلات ماو ھە شادىم بەردەوام كا

لە كۆتايىدا: بىراى مۇسلىمان ئامۇز گارىت دەكەم كە كۆرە ئامۇز گارىەكانى شىخ بخوئىتەو ھە. بۆ ئەو ھە راستىبى قسەكانم بىنىنى و بۆ خىزانە كەشت بخوئەو ھە. ھە لەم ساتەو لە گەل كىتبى دانەر-خو پاداشتى چاكەى بداتەو ھە و كەسىكى وا بۆ ئەم مىللەتە بنىرى كەسەر لەنوئى گىيانى ژيان و دەعوە نوئىكەردنەو ھە بە بەردابكاتەو-جىت دەھىلم، خوای گەورە تواناي بەسەر ھەموو شتىكدا ھەيو سوپاس بۆ خوای جىھانەكان، درودو سەلام و رىز و بەخشندەبى لەسەر مەزغان محەمەد و ھەموو خاوو خىزان و ياوهرانى.

محمد بشير الشفقة

پیغمبر کی

سوپاس بُو خودا سوپاسِک کہ نبعمه ته کانی بگریته وه و پاداشتی زور تریشی
 پیوه بیت، سوپاس بُو خوی شکودار، که فہرمو بیته تی: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾: ئەوانی بروایان
 هیناوه و زانستیان پندراوه خوا پایەیان بەرز دە کاتەوه، خوا ئاگادارە بەو کردەوهی
 کہ دەیکەن. ۱

﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾:
 ئایا ئەوانی کہ ئەرکی خۆیان دەزانن وه کو ئەوانەن که نازانن؟ بەراستی تەنیا
 ژیرە کان ئاموزگاری وەر دە گرن. ۲، ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ
 عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾: لەنیو بەندە کانی خودا بەراستی تەنیا زاناکان لە خوا دە ترسن، خوا
 بە توانا و لیبور دە یە. ۳، ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾: ئە گەر
 نازانن لە ئاگادار و زانیان پیرسن. ۴

ئینجا درود و سەلام لە سەر پیغمبەر و نازرە و امان گەورەمان محەممەد ﷺ ئەوهی
 که خوی گەورە بەمژدە دەرو تر سینەر ناردویتی و بەئیزی ئەو داوای خەلکی دە کا
 بُو حەق و چرایەکی رووناکە و درود لە سەر خاوە و خیزان و یاران و میراتگریانی بی

۱ المجادلة / ۱۱. ۲ الزمر / ۹.
 ۳ فاطر / ۲۸. ۴ النحل / ۴۳.

له زانايان، خواجه سه لاميكي زوريان پي بگه يه نه.

خوای مه زن ده فەر موی ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾: ئیمه قورئانمان
هه ناردە خواریه وه و هه ر ئیمه ش پاریز گاری ده کهین.^۱، پیغه مبه ر ﷺ فەر مویه تی:
﴿إِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ، إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُوْرَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا إِنَّمَا وَرَثُوا
الْعِلْمَ، فَمَنْ أَخَذَ بِهِ أَخَذَ بِحِطٍّ وَافٍ﴾: زانا کان میرا تگری پیغه مبه رانن،
پیغه مبه رانیش دینار و دره میان به جی نه هیشتوو، به لکو زانستیان جی هیشتوو،
هه ر که سنی وه ری بگری به شیکی که وه ری وه ر گرتوو.^۲ نوری ئیسلامی روناک
و کانیاوه بیگه رده که ی له مه که کی پیروژه وه هه لقه لاوه و هیدی هیدی و به پاکی
مه دینه ی رووناک که ره وه ی گرتوو، هه ر که له وی خوی گرت و که وته سه ر پی و
هاژه ی لیوه هات به ره و بیابان و دۆل و دهشت و شاخ هه لکشاو وه کو لا فوائی هیچ
شتی به ری نه گرت، تاله سه ده یی که متر گه یشته سنوری چین له پرژه هلات و
چیای (بیرینی) و زه رای ته تله سی له پرژه تاوا.

پیغه مبه ر ﷺ تاله ژياندا بوو په یامی راگه یاند و ئه مانه ته که ی جیه جیکرد و
ئاموز گاری موسلمانانی کرد. پیش ئه وه ی خوای گه وه گیانی لی بسینیته وه
فه رموی: ﴿تَرَكْتُ فِيكُمْ أُمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا، كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ
نَبِيِّهِ: دوو شتم بۆتان به جیه یشتوو، گه ر کاریان پی بکه ن گومرا نابن، قورئان و
فه رموو ده کانی پیغه مبه ری خوا.^۳ به لام قورئان و فه رموو ده کانی پیغه مبه ر ﷺ
پیوستانی به یه کینکه، که ئه نجامیان لی هه ل به ینجی، له دوی وه فاتی پیغه مبه ر ﷺ
هه ندی له یاره به ریزه کانی ئه م کاره گرنگه یان ئه نجام دا، دوی ئه وانیش په ریه وان و
زانا یان دلسۆزه کان که میرا تگری پیغه مبه رانن سه لامی خویان لی بیت. پیغه مبه ر ﷺ

۱ الححر ۹/.

۲ بوخاری و ئه بوداود و ترمزی و بین ماچه گیزاویانه ته وه.

۳ مالک له (موطاء) ده یگیز ته وه: جامع الاصول، ج ۱، ص ۲۸۷.

ئەو رېڭايەى دەستىنىشان كىرد كە دەبى مىللەتى مۇسلمان و زاناكان لەسەرى
 بۆن. عبدالله ى كورى مەسعود دە گېر تەو، كە پىڭمبەر ﷺ ((خَطُّ خَطًّا وَخَطُّ
 خَطُّوطًا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ، ثُمَّ قَالَ: هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ، وَهَذِهِ سُبُلٌ عَلَى كُلِّ
 سَبِيلٍ مِنْهَا شَيْطَانٌ يَدْعُو إِلَيْهِ، وَقَرَأَ: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ فَاتَّبَعُوهُ
 وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾^۱: پىڭمبەر ﷺ هېلىكى راستى راكىشا و
 چەند هېلىكىشى لەلاى راستە و چەبى خۆى كىرد و فەرموى: ئەمە رېڭايە خوايە،
 ئەوانەش كۆلەرىن و لەسەر هەرىكىكان شەيتانى هەيە و بانگەوازي بۆ دەكا، ئىنجا
 ئەم ئايەتەى خویندەو: ئەمە رېڭايە راستى مەو پەپەو بى بىكەن، كۆلەپىيەكان
 مەگىر چۈنكە لەراستى مەتەن لادەدات.))^۲.

زانا دىسۆزەكان لەسەر ئەم رېڭايە رۆيشەن و چەندەها دەستورىان لەقورئان و
 فەرموودە هەلەنجا دواى ئەوەى بارو زرووف گۆرا و چەندەها شەپەيدا بوو كە
 لەسەر دەمى پىڭمبەر دا ﷺ نەبو، بەم كارە شورەيەكان بۆ ئەم رېڭايە كىرد نەخۆ
 مۇسلمانەكان كۆلەرى بگىر و شەيتانەكان بىانرەفەن و لەناويان بىەن، بەلام بە
 درىژى رۆژگار و دوور كەوتەو لەيە كترى ئەم شورەيە بەرە بەرە لەدەرونى
 خەلكى دەرماو لەرېڭا راستە كە لايان دەداو شەيتانەكان بۆ ئەم لاو ئەولا تىيان هەل
 دەدا جگە لەرېڭەى راست، بەتايەتەى دواى ئەوەى دنيا باوەشى بۆ كىردەو و پىي
 تىكچوون و راستە رىيان لەبىر كىرد.

بەلام پەرورەدگارى مەزەن دەستەبەرى پارسەتەى ئايەكەى و قورئانى كىردو،
 پىڭمبەر ايهەتى بەمەمە ﷺ كۆتايى پى هېنرا، بۆيە كارى ئەم پاراستە دراو تە زانا
 دىسۆزەكاراكان، كە مىراتگىرى پىڭمبەرەن، ئەوانەى پىڭمبەر گىنگى پىداون
 لەو فەرموودەيەى كە ئەو هورەيرە دەگىر پىتەو: ((إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى

۱ الانعام / ۱۵۳ سەبىرى واتاى ئايەتەكە بىكە لە (ابن كئىر و خازن).

۲ ئىبن ماجەو نەحمەد و بەراز گىراو يانەتەو.

رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا: خَوای گه‌وره سه‌ره‌تای هه‌ر سه‌د سالتی زانانی بۆ میلله‌تی موسلمان ده‌نی‌ری که ئاینه‌که‌یان بۆ نوئی بکاته‌وه.))^۱

مه‌رج نییه نوئی که‌ره‌وه که یه‌ک که‌س بی‌ت، چونکه وشه‌ی (من) بۆ تا‌ک و کۆیه. به‌مجۆره به‌دریژایی رۆژگار زانای واپه‌یدا بوون، که ئه‌و په‌مانه‌ی به‌خوایان دابوو جینه‌جینیان کرد، چرایان گرت‌ه ده‌ست بۆ رونا‌ک کردنه‌وه‌ی رینگه‌ی ریبواران و گپ‌رانه‌وه‌ی سه‌ر لێ شی‌واوان و رینماییکردنی گومرایان و ئه‌و نه‌فسانه‌یان زیندوو کرده‌وه که‌نزیکی مردن بوون و ئه‌و لاشانه‌یان ده‌ره‌ینا که چیی نه‌ما‌بوو بکه‌ونه تاریکایی دۆزه‌خه‌وه، ئه‌مه‌ش به‌مه‌زن‌ترین جیهاد داده‌نری له‌پیناوی خواو پیناوی زیندوو کردنه‌وه‌ی ئاینه‌که‌ی و گپ‌رانه‌وه‌ی ها‌وسه‌نگییه‌که‌ی، هه‌روه‌ها گه‌وره‌ترین نزیک‌بوونه‌وه‌یه له‌خوای مه‌زن و ته‌نیا ئه‌و که‌سه‌ی له‌لایه‌ن خوا‌ه زانست و نوری هۆش و په‌ندیاری له‌بیر کردنه‌وه و هه‌لس و که‌وتی پێ‌درا‌بی ده‌توانی ئه‌م کاره بکات.

سو‌پاس بۆ خوا ئه‌م که‌له زانایانه له‌میلله‌تی محمه‌دی زۆرن؛ له‌وانه گه‌وره یارانێ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ گه‌وره په‌یره‌و که‌رانی وه‌کو: سه‌عیدی کو‌ری موسه‌یی‌ه و حه‌سه‌نی به‌صری و شه‌عبی و ئه‌بن سیرین و عوره‌ کو‌ری زو‌بیر و سه‌عیدی کو‌ری جو‌بیر و عومه‌ری کو‌ری عب‌دالعزیز و تا‌وسی کو‌ری کیسان و هه‌ستر، هه‌روه‌ها له‌وانه‌ش ئیمامی چوار پێ‌یازه‌که: ئه‌بو حه‌نیفه‌و مال‌ک و شافعی و ئه‌حمه‌دی کو‌ری حه‌نبه‌ل، هه‌روه‌ها سو‌فیانی ئه‌وری و فوزه‌یلی کو‌ری عه‌یاض و له‌یثی کو‌ری سه‌عد و ئه‌سه‌دی کو‌ری فورات و عب‌دالله‌ی کو‌ری مو‌باره‌ک و عز‌الدینی کو‌ری عب‌دالسلام و نه‌وه‌وی و مونذیری کو‌ری سه‌عیدی به‌لو‌طی و ئه‌بن ته‌یمه، هه‌روه‌ها: محمه‌د کو‌ری عه‌لی سه‌نوسی له‌لیبیا و ئه‌بن بادیس و به‌شیری ئه‌یراهیمی له‌جه‌زائیر، نه‌ورسی له‌تورکیا، به‌دره‌دین ئه‌لحه‌سه‌نی و محمه‌د ئه‌لحامید له‌شام، گه‌لیکی تریش ره‌حه‌متی خوایان لێ بی‌ت. ئه‌مانه ئه‌وانه‌ن که (ابن القی‌م) له‌باره‌یان‌وه گو‌تویه‌تی:

۱ ئه‌بو داود له‌کتی‌بی (الملاحم) گپ‌را‌وتیه‌وه.

((کۆله گهی ئایین به زانست و جیهاده، له بهر ئهمه جیهاد دوو به شه؛ جیهادی به ده ست و نوکی شمشیر، جیهادی کیش به به لگه و زمان پاراوی، ئهمه جیهادی تایبه ته کانی په پیره وانی پیغمبه رانه، ئه وه جیهادی ئیمامه کانه و له هه ردو جیهاده که باشتره، چونکه سوودی گهلینکه و تویشووی به هیزه و دوژمنی زۆره)).^۱

به کئی له و لووتکه و که له زانایانه شیخ عبدالقادی گهلانییه- رهحه تی خوای لی-بی- له سه ده ی شه شه می کۆچی هاتوو ه دوا ی ئه وه ی ته رازوی کۆمه لگای ئیسلامی زۆر له نگ بووه و خه لکی به گوڕ به ره و دنیا چوون و پۆزی به پاپوونه وه زۆر پشتگوئی خرا، دوا ی ئه وه ی ئاکار بۆگه ن بوو و ره وشت هه ره سی هیناو هه ندی تووشی قه پۆز به رزیی ده و له مه ندی بوون و هه ندیکیش که و تنه ریسوایی هه ژاری. شیخ له چه قی رینگا وه ستاو چرای گرته ده ست و بانگی ده کرد: سه رلیشیوا وه کان وه رنه لام، گو مپرا کان وه رنه لام، رینگه ی ئیسلام لیژه وه یه، وه رنه وه سه ری پیش ئه وه ی شه یتانه کان به چه ناختان و ئاره زووتان له ناوتان بیاو دنیا بتان خه له تینی، هه ر به م شیوه یه مایه وه به درێژیی ته مه نی که ۹۰ سال بوو له ۴۷۱ ک. تا ۵۶۱ ک. شتی دیاری ده کرد و فه رمانی به چاکه ده کردو قه ده غه ی له خراپه ده کرد، له خوا نه بی له کهس نه ده ترسا و له سه ر حه ق گوینی له لۆمه و سه رزه نشت نه بوو، هه زاره ها کهس له سه ر ده ستی ئه و مو سلما ن بوون و ده یه ها هه زاریش تۆبه یان کرد و ته رازوو ه که پار سه نگی بۆ گه راپه وه و بیدعه له به رچاو نه ما و رینگه رو شن بوویه وه.

هیشتا دانه ریکم نه دیوه به تیرو ته سه لی له م شیخ و زانایه مه زنه بکۆلیته وه و مافی خو ی بداتی، زۆر له نوو سه ره کۆنه کان له سه ریا ن نوو سیوه، به لام هه ندیکیا ن به ناوی چاکه مۆری خراپه یان پیوه لکان دووه به هۆی هه ندی له و که رامه تانه ی که داویانه ته پالی و هۆش و ژیر قه بو لی ناکات، هه روه ها ئه و دانه ره تازانه ی که له سه ریا ن نوو سیوه نوو سینه کانیان کو رته، وه کو: شیخ یونس سامه رایی و مامو ستا فه خری گهلانی، یا خود له گه ل نوو سینی تر تیکه لیا ن کردوو ه و با سیکی

شەر به خۇيان لەسەر نە نووسیو، وە کو: ئەبو حەسەنی نەدوی و دکتۆر ماجید عورسان گەیلانی- خواپاداشتی چاکەیان بداتەو.

بۆیە ویستم ئەم لیکۆلینەو هیهی لەسەر بنوسم- رەحمەتی خوا ی لێ- بۆ ئەو هی هەندێ لەو مافانە ی بدەمێ کە شایانیتی، لەو باوەرە نیم ئەم توانایەم هەبێ، ئەو زۆر لەمە گەورە ترە و فراوان ترە، بەهەر حال ئە گەر هەندێ چاکەم کردبێ ئەو لە خواو هیه، کە خواو هنی منەت و فەزڵە و شایانی سوپاس و ستایشە، هەر کە سێ یارمەتیمی دابی و پێگهی لیکۆلینەو هی بۆم روناک کردبیتەو شایانی سوپاسە، خوا پاداشتی خێر و چاکەیان بداتەو، ئە گەر لە هەندێ لایە نیش کە وتبمە هەلەو ئەو لە منەو هیه و داوای لێبوردن لە خوا ی مەزن دە کم.

ئەو رێبازی لیکۆلینەو هیهی کە لەسەری دەرۆم بە مجزە هیه:

دەر وازە ی یە کم/

تیشکیکی جوگرافی، تیشکیکی میژوویی، تیشکیکی کۆمە لایەتی، تیشکیکی لەژانی رۆشنیری.

دەر وازە ی دووهم/ لە دایک بون و پێگە یشتن و قۆناغی خویندن:

بەشی یە کم: لە دایک بوونی شیخ عبدالقادر و پێگە یشتنی، بنە ماله ی، ماو ه ی مندالیتی.

بەشی دووهم: گە شتە کە ی بۆ بە غدا و یە کم ئە زمونی.

بەشی سێهەم: شیخ عبدالقادر لە بە غدا، کاتی وانه خویندنی، شیخ و مامۆ ستایە کانی، ژیا نی لە بە غدا.

دەر وازە ی سێهەم/ قۆناغی وانه گوتنەو و خو ئامادە کردن بۆ رابەراییەتی و چاکسازی:

بەشی یە کم: سیفەت و ئا کارە کانی شیخ عبدالقادر.

بەشی دووهم: زانستی پاک کردنەو ه ی دەر و ن؛ سەر هە لدانی و

پەرەسەندنى و پېۋىستىتى بۇ كۆمەلگا.

سەرھەلدانى زانستى پا ككردنەوہ (التزكية) راستىيە كەى. گوتەى
كەلە صوفىيە كان لە بارەيسەوہ. گوتەى زاناكان لە بارەيسەوہ. ئايسا
صوفىگەرەى بۇ كۆمەلگاي ئىسلامى پېۋىستە؟ صوفىگەرەى لە مېژوۋە
درېژە كەى چىي بۇ ئىسلام كرددوۋە؟ ئەنجام.

دەروازەى چوارەم / قۇناغى دەسەلات و پەرۋەرە كرددنى رېئواران.

بەشى يەكەم: زانست و وانەكانى.

بەشى دوۋەم: بىروباۋەرى، پەپرەۋىكردن، يەكخوۋاپەرستى،
كېشەى سىفەتەكان، قەزاو قەدەر، پشت بەستن بەخوا و
كردەوہ، وەرە، فەرمانكردن بەچاكە و قەدەغە كرددن لە
خراپە، جىھاد، پەشىمان بوونەوہ و داۋاي لىيوردن،
ئىخلاص، ترس و تكا، بىروبوچونى لە بارەى گروپە
گومراكان، گېرپانەوہى فەرمودەكانى پىغەمبەرﷺ.

بەشى سىيەم: رىبازەكەى: ئارامگرى، سوپاسگوزارى،
خاسكارى (التواضع)، راستگوىي و ئىخلاص، پشت بەستن
بە خۋاي مەزن، زوھد لە دنيا، قايلبون، خوشەويستى،
كۆششكردن، بەزەيى، گوڭگرتن، شىخى رابەر، بنەماكانى
رىبازى قادرىي.

بەشى چوارەم: پېشېنىيەكانى شىخ عبدالقادر.

دەروازەى پىنچەم /

بەشى يەكەم: مردنى و راسپارەكانى.

بەشى دوۋەم: ژن و مندال و نەوہكانى.

بەشى سىيەم: بلاۋبوونەوہى خانەوادەى گەيلانى.

به‌شی چواره‌م: قوتابیه‌کانی شیخ عبدالقادر.

به‌شی پینجه‌م: قوتابخانه‌کی شیخ عبدالقادر دوا‌ی مردنی.

به‌شی شه‌شهم: گوته‌ی زانا‌کان له‌باره‌ی شیخ عبدالقادره‌وه.

به‌شی هه‌فته‌م: نه‌و نوسه‌رانه‌ی که‌باسی شیخ عبدالقادیان له
کتیبه‌کانیان کردووه.

به‌شی هه‌شته‌م: کتیبه‌کانی شیخ عبدالقادر، په‌خشانی، شیعی.

پوخته.

ده روزه یی که م

تسکینکی جوگرافی و میژوی و کومه لایه و روستنیری

سەرەتا

ژینگە و دەورووبەر کاریگەرییەکی گەورەیان لەسەر ینکەهاتەیی کەسەیتی
مروڤەووە هەیه، بۆیە دروستە لەمەو دوا باسی تیشکیکی جوگرافی و میژوی
ناوچەیی گەیلان بکەم. ئینجا تیشکیکی لەبارەیی حالەتی کۆمەلایەتی و روڤشیری
لەو سەردەمەدا.

تیشکیکی جوگرافی :

لە کتیی (مراصد الاطلاع علی أسماء الامکنة والبقاع)^۱ی (صفی الدین عبد
المؤمن البغدادی) کە لە ۷۳۹ک مردوووە و کورتەیی کتیی (معجم البلدان)ی
یاقوتی حەمەوییە. هاتوو:

وشە (جیلان) عەرەبیەو لە گەیلانەووە وەرگیراوە، ناوی ولاتیکی زۆرە لەپشت
ولاتی (طبرستان)، بریتیە لە کۆمەلە گوندیک لەنیوان گول و گولزار و شاخەکان
لەسەر لیواری دەریای (طبرستان یا دەریای قەزوین).

گەیلان: نەتەویە کە لە فارس خەلکی (اصطخر) لەلای بەحرین دابەزین،
تیرەیک لە (بنی عجل) چوونە لایان و تیکەلیان بوون، ئەوانە پێیان دەگوترێ
جیلان.

الجيل: خه لکي گه يلان. (الجيل) گونديک له گونده کاني به خدا له سهر که ناري
ديجله و پتي ده گوتري (الکيل).

له کتيبي (الانساب) ^۱ي ثيمام ته بي سهد عبدالکريم محمد السمعاني هاتووه:
الجيلاني: نيسبه ته بو جه يلان، ولاتيکي ناسراوه له پشت (طبرستان)، به ناوي
بنياتنهره که ي ناو نراوه له نه وي (يافي کوري نوح)، ههروه ها (جيلان) داریکی
رهقه له دره ختي (العناب).

له کتيبي (معجم البلدان) ي ياقوتي همه وي هاتووه:

جيلان: ناوي ولاتيکي زوره له پشت ولاتي (طبرستان)، شاري گه و ره له جيلان
نييه، به لکو چهند گونديکي ناو سهوزايي و گوئزاره له نيوان شاخه کان، جيلاني و
جيلي نيسبه تي بو نه و ده دري، عه جه مه کان ده لئن: گه يلان، نيسبه ته که ي
(گه يلاني) به.

به لام نه بو حه سه ني نه دوي له کتيبي (رجال الفكر والدعوة في الاسلام) که له
(دائرة معارف البستاني) ي وه رگرتووه ده لئن: جيلان يان گه يلان ههروه ها پتي
ده گوتري ولاتي (ده يله م) که ده که ويته به شي باکوري پوژئاواي ولاتي فارس، له
باکوره وه سنوري تاليسي روسيه، له خواروي پوژئاوا چياکاني (ته لبوز) که
ده که ويته نيواني و نيوان ته زربيجان و عيرافي عه جه م، له خواروي پوژي هه لاتي
مازنده ران، له باکوري پوژه لاتي ده راي قه زوين.

به مجوره جيلان يان گه يلان ناوچه يه که ده که ويته خواروي پوژئاواي ده راي
قه زوين.

به لام کتيبه جو گرافيا نوييه کان ^۲ده لئن: ئيران به سهر چوارده ناوچه دابه ش

بووه، یه کڼی له وانه ناوچه‌ی گه‌یلانه، که ده که‌وېته خوارووی پوژژاوا‌ی ده‌ریای قه‌زوین، نه‌و ناوچه‌یه بارانی زوړه، رووباری زوړه، خاک‌یکې به پیتی ه‌یه، دانیشتوانی زوړه، ه‌موو جوړه دانه‌وېله کی لڼی ده‌چینرئ له‌گه‌ل چ‌ه‌و‌نده‌و چ‌ای و میوه و سه‌وزه‌وات. گرن‌گترین شاری (رشت) ه‌له‌سر که‌ناری ده‌ریای قه‌زوین، له‌سالی ۱۹۹۰ له‌و ناوچه‌یه زنجیره‌یی بومه‌له‌رزه‌ی لڼی په‌یدا‌بوو، که زیاتر له‌سی ه‌زار کوژراو بوونه قوربانی. ^۱ دريژری ناوچه‌ی گه‌یلان (۲۲۵) کم و پانیی له‌شاره‌وه تا ده‌ریا له‌نیوان (۲۵) کم و (۱۰۵) کم.

تېسکېکی مېروې :

له‌سالی ه‌شته‌می کوچی پڼغه‌مبه‌ر عليه‌السلام نامه‌ی بو پاشا‌کانی دور‌گه‌ی عه‌ره‌بی و ولاته‌کانی ده‌ورو به‌ری ه‌نارد، له‌وانه نامه‌یه‌ک بو کیسرای پاشای فورس که عبدالله ی کوپری حوذافه عليه‌السلام بو ی برد، هر که کیسرا نامه‌که ی خوینده‌وه پارچه پارچه ی کرد. جا که پڼغه‌مبه‌ر عليه‌السلام به‌مه‌ی زانی ف‌رمو‌وی: ((اللّٰهُمَّ مَزِقْ مُلْکَهُ: خوا‌یه ده‌وله‌ته‌که‌ی پارچه پارچه بکه‌ی))، خوا‌ی گ‌ه‌وره‌ش داوا‌که‌ی قه‌بو‌ل کرد.

له‌ت‌بو‌ونی ده‌وله‌تی کیسرا له‌پوژری مه‌ران یان پوژری (النخيلة) له‌سالی (۱۵ک) ده‌ستی پ‌ن‌کرد، سه‌ر کرده‌ی موسلمان‌ه‌کان (جه‌ریر کوپری عبدالله) و (موث‌ه‌ن‌نای کوپری حاریشه‌ی شه‌ییانی) بوو، مه‌ران ه‌ندئ له‌ده‌ست و پ‌یوه‌نده‌کانیانی کوشت، دوا‌یی جه‌نگی قادسیه‌ی به‌دوا دا‌هات له‌ (۱۶ک) به‌ سه‌ر کردایه‌تی (سه‌عد کوپری ته‌بی وه‌قاص) عليه‌السلام که چ‌وار پوژری خایه‌ند و رو‌ستم و زوړبه‌ی سه‌ر کرده فورسه‌کان کوژران و پاسه‌وانه‌کانی تایه‌تیی رو‌ستم که (جند شاهنشاه) بوو و ژماره‌یان (۴۰۰۰) که‌س بوو خو‌یان دایه‌ ده‌ست و به‌گه‌ل موسلمان‌ه‌کان که‌وتن و

---

۵ له ۱۹۹۰/۶/۲۱ بوومه‌له‌رزه‌یه‌کی توند له‌و ناوچه‌یه روویداو قوربانییه‌کانی (۲۵۰،۰۰۰) کوژراو و (۱۰۰،۰۰۰) بریندار زیاتر بوو.

ئینجا جهنگی مه‌دائین له (١٦ك) ده‌ستی پئکرد، مه‌دائین پایته‌ختی کیسرا بوو، له‌سه‌ر لیواری پوژه‌ه‌لانی رووباری دیچله‌یه و ناوی (طیسفون) بوو، عه‌ره‌به‌کان ناویان لینا مه‌دائین له‌ به‌ر زو‌ریسی گه‌په‌که‌کانی، عه‌ره‌به‌کان به‌سه‌ر کردایه‌تی (سه‌عدی کو‌ری ئه‌بی وه‌قاص) له‌م جه‌نگه‌دا سه‌ر که‌وتن، ئینجا جه‌نگی جه‌له‌ولا له (١٦ك) یاخود (١٧ك) به‌سه‌ر کردایه‌تی (سه‌عدی کو‌ری ئه‌بی وه‌قاص)، ئینجا جه‌نگی نه‌هاوه‌ند یا (فتح الفتوح) له‌ سالی (١٩ك) یان (٢٠ك)^۲ به‌سه‌ر کردایه‌تی (نوعمانی کو‌ری موق‌رین) ﷺ که‌ له‌م جه‌نگه‌دا کو‌ژراو دوای ئه‌و (خو‌ذه‌یفه‌ی کو‌ری یه‌مان) ﷺ سه‌ر کردایه‌تی گرت‌ه‌ ده‌ست و موسلمان‌ه‌کان له‌م جه‌نگه‌دا به‌سه‌ر که‌وتن و سو‌پای فارس‌ه‌کان زو‌ربه‌ی له‌ناو‌چوو، گه‌لێکیان کو‌ژران و گه‌لێکیان به‌دیل گیران و له‌دوای ئه‌م جه‌نگه‌ و‌لاتی ئێران بۆ موسلمان‌ه‌کان کرایه‌وه‌ و شار له‌دوای شاریان رزگار کرد، هه‌مه‌دان له‌ (٢٣ك)، قوم و قاشان و ئه‌صبه‌هان له‌ (٢٣ك) یان (٢٤ك).

دوو مانگ دوای جه‌نگی نه‌هاوه‌ند موسلمان‌ه‌کان شاری (ره‌ی) تارانێ ئیستانیان به‌سه‌ر کردایه‌تی (به‌راء کو‌ری عازیب) ﷺ رزگار کرد، هه‌روه‌ها بورجی قه‌زوین و گه‌یلان و به‌به‌رو طه‌یله‌سان و زنجانیان رزگار کرد که‌ له‌ ناو‌چه‌ی ده‌یله‌مه‌ن.^۳ ئه‌م ناو‌چانه‌ له‌ژێر ده‌ستی موسلمان‌ه‌کان راده‌په‌رین و دووباره‌ ده‌یانگرت‌ه‌وه‌.

دوایی به‌سه‌ر کردایه‌تی (خو‌ذه‌یفه‌ی کو‌ری یه‌مان) ﷺ له‌سالی (٢٠ك) یان (٢٢ك) ئه‌زرینجانیان رزگار کردو دووباره‌ گه‌یلانیان رزگار کرده‌وه‌ و دیسان راپه‌رین و ئه‌بجاره‌ (سه‌عیدی کو‌ری عاص) رزگاری کرده‌وه‌ و زو‌ربه‌ی دانیش‌توانه‌ که‌ی

۱. موسوعة التأقیخ الاسلامی للدکتوة احمد شلی، ج ٨، ٥٥.

۲. فتو‌ة الب‌ل‌د ان‌ للبل‌ا ذقه‌، ٤٩.

۳. سه‌ر‌چاوه‌ی پئشو‌و، ٤ کی‌هی.

بوونه موسلمان و قورئانيان خویند.^۱

بهلام (بهزد گورد)ی دوا پاشای فارسه کان له دواى جهنگى نه هاوهند هه لاتة (ئسته خر) و له وئوه چووه خوراسان، دوايى به رهو (مهره) رویشته و له (۳۱ ك) لهوئى كوژرا، به مردنى دهو له تى ساسانى كوتايى پنهات و لهت له تبوو به دوعاى پيغمبه ﷺ دواى نه وهى كيسراى پاشايان نامه كهى پيغمبه رى دراند.

موسلمانان كان له ولاتى فارسدا بلاو بوونه وه، زوريان لهوئى شهيد كران. ههروه ها زور لهوئى نيسته جيپوون و ژنى فارسيان هيئا، (بلازرى)^۲ ده لئى: حه سه ن و حوسهين ههردوو كورپى ئيمامى عليه السلام له سوپاى (سه عيدى كورپى عاص) بوون، هه ر كه (طيرستان) و گه يلانى رزگار كرد، دواى ئه مه حوسين ﷺ (شاهبانوو)ى كچى (بهزد گورد)ى دوا پاشاى فارسى^۳ ماره كرد، ئينجا فارسه كان به تاك و كۆمه له دههاتنه ناو ئيسلام و عه ره ب تيكه لى فارس بوون و زمانى عه ره بى لهويدا بلاو بوويه وه. هيشتا گزرى هه ندئى كه ته پياوى عه ره ب گه واهين له سه ر بلاو بوونه و هيان له وولاته و ديار ترينيان گزرى (قه سم كورپى عه باس) ﷺ كه هيشتا له شارى سه مه رقه نده و زياره تگايه،^۴ ههروه ها (خوذه يفه ي كورپى به مان) ﷺ له مه دائن مردووه و لهوئى نيژراوه، سه لمانى فارسى ﷺ له گونديكى نزيك مه دائن مردووه و لهوئى نيژراوه، ئيستا پيى ده گو ترئى (سه لمان پاك) نيسه بت به و، خه لكى تريش له ياران و شوينكه وتوان و نه وان هى شويني نه مانهش كه وتوون له موسلمانان كان نه وولاته يان پي خوش بووه و ليى نيسته جئى بوونه و لهوئى مردوونه، ته نيا له ئيران نا به لكو له پاكستان و هيند و نه فغانستان و شويني تريش، كه رزگاريان كردووه لهوئى ماونه ته وه. بويه سه ير نيبه كه هه ندئى خانه واده ي عه ره بى له و شوينانه، هه رچه نده ئيستا به فارسى و ئوردى و بلوشى ده دوين و هيچ له عه ره بى نازانن.

^۱ سه رچاوه ي پيشوو، ل ۳۲۶.

^۲ ه فتو ف البلد ان للبلاد ذره، ل ۳۲۰.

^۳ ي موسوعة التاريخ الاسلامي لأحمد شلبي، ج ۸، كى ۵.

^۴ ي فتو ف البلد ان للبلاد ذره، ك ۹۸.

له سه‌ره تاي سه‌ده‌ي سييه‌مي كز چيه‌وه -واتا: له خه‌ليفايه‌تي مه‌ئموون-
 هه‌ندى ويلايه‌تي دووري ئيران له ژير ده‌سه‌لاتي به‌غداي پايته‌خت ده‌رچوو و
 سه‌ر به‌خويي وه‌ر گرت و ته‌نيا به‌ ناو سه‌ر به‌ به‌غدا بوو، له‌خوراسان ده‌وله‌تي تاهيري
 دروست بوو، كه بو (تاهيري كوري حوسين) ي سه‌ر كرده‌ي سوپاكانى مه‌ئموون
 ده‌گه‌رپته‌وه له‌سالي (٢٠٥ ك)، پايته‌خته‌كه‌ي نيشابور بوو. ئهم ده‌وله‌ته‌هه‌ولي دا
 ده‌ست بگرته سه‌ر (طبرستان) و گه‌يلان، به‌لام نه‌يتواني. خه‌لكي (طبرستان) و
 گه‌يلان داوايان له‌ پياويكي شيعه كرد له‌شاري (ره‌ي) كه ناوي (حه‌سه‌ني كوري
 زهيد كوري محمەد) بوو له‌ نه‌وه‌ي (حه‌سه‌ني كوري عه‌لي كوري ئه‌بو تاليب) عليه‌السلام
 له‌سالي (٢٥٠ ك) تا (٣١٦ ك).^١ له‌گه‌ل (حه‌سه‌ني كوري زهيد) هه‌ردوو ئاموزاي:
 (ئيدريسي كوري موسا) و برايه‌كه‌ي (داودي كوري موسا) و (كوري عبدالله) كه
 باپيري چواره‌مي شيخ عبدالقادري گه‌يلانيه.^٢ هه‌ر وه‌ك له‌دوايدا باسي ده‌كه‌ين-
 ، ئينجا ده‌وله‌تي (زياري) كه بو (مه‌رداويجي كوري زيار) ده‌گه‌رپته‌وه كه له
 (ده‌يله‌م) ن شويني ده‌وله‌تي (زهيدي) گرته‌وه له (٣١٦ ك) تا (٤٣٣ ك).

ئاماژه به‌وه ده‌كه‌ين، كه دامه‌زرينه‌ري ده‌وله‌تي زهيدي عه‌له‌وي (حه‌سه‌ني
 كوري زهيد) رولنيكي گه‌وره‌ي هه‌بوو له‌ بلاو كردنه‌وه‌ي ئيسلام له‌ولاتي ده‌يله‌م و
 گه‌يلاندا، هه‌روه‌ها زاناي مه‌زن (حه‌سه‌ني كوري عه‌لي) كه به (ئه‌تروش) به‌ناوبانگ
 بوو رولنيكي مه‌زني هه‌بوو له‌ بلاو كردنه‌وه‌ي ئيسلام به‌ (طبرستان) و ولاتي هيند.^٣

ئينجا ده‌وله‌تي بوه‌يهيه‌كان له (٣٢٠ ك) تا (٤٤٧ ك) پيڤهات، بوه‌يهيه‌كان
 به‌ره‌سه‌ن له‌ ولاتي ده‌يله‌م، كه له سه‌ر ريبازي شيعه بوون و جگه له گه‌يلان و
 به‌شيك له (طبرستان)، كه له ژير ده‌سه‌لاتي ده‌وله‌تي زيارى بوون- ده‌ستيان به‌سه‌ر
 هه‌موو ناوچه‌كاني ئيراندا گرت و ده‌سه‌لاتيان گه‌يشته به‌غداي پايته‌ختي عه‌باسي و

١ موسوعة التاريخ الاسلامي، ج ٨، ك ي / تاريخ ابي الغداف، ج ٥٥، ٥٥٤.

٢ الكامل لابن الاثير، ج ٧، ك ي-٥٥٤.

٣ مرنج الذهب للمسعوده، ج ٤، ك ي-٥٥٤.

به‌یستی خویان خلیفه‌کانیان لاده‌داو دایان ده‌نان، خلیفه‌ی عه‌باسی هیچی له‌ده‌ست نه‌بوو ته‌نیا ناوی له‌خوتبه‌ی رۆژی هه‌ینی ده‌هات له‌گه‌ل ناوی سولتانی بو‌هیه‌ی، پایته‌ختی بو‌هیه‌یه‌کان شاری شیراز بوو له‌خواروی ئیران.

له‌سالی (٤٣٢ ك) ده‌وله‌تی سه‌لجوقیه‌كان دامه‌زرا كه‌ تا سالی (٥٨٣ ك) به‌رده‌وام بوو، ئهم ده‌وله‌ته‌ شوینی ده‌وله‌تی سامانی و غه‌زنه‌ویه‌کانی گرت‌وه له‌خوراسان و پشت‌رووبار (وراء النهر)، هه‌روه‌ها شوینی بو‌هیه‌یه‌کان له‌ ئیران و عێراق، هه‌روه‌ها گه‌یشته‌ رۆم له‌ ئاسیای بچوك (ئه‌نادۆل)، بنه‌چه‌ی سه‌لجوقیه‌كان له‌ هۆزه‌کانی تورکی (الغزن) كه‌ له‌ ولاتی تورکستانه‌وه‌ کۆچیان کرد و بو‌ونه‌ موسلمان و له‌سه‌ر رییازی سوننی بوون به‌ پێچه‌وانه‌ی بو‌هیه‌یه‌کان، ده‌سته‌لاتی سه‌لجوقیه‌كان فراوان بوو، تا له‌ سالی (٤٤٧ ك) به‌سه‌ر کردایه‌تی (توغرول به‌گ) چوونه‌ به‌غدا ده‌وله‌تی بو‌هیه‌یه‌کانیان له‌ناو برد، پایته‌ختی رامیاریی سه‌لجوقیه‌كان شاری (ره‌ی) ئینجا (ئه‌سفهان) بوو، (توغرول به‌گ) پێش ئه‌وه‌ له‌ (٤٣٣ ك) ده‌وله‌تی (زیاری)ی له‌ناو برد كه‌ له‌ (طبرستان) و گه‌یلان بوو.^١

یه‌کێ له‌ لوتکه‌کانی شاخ له‌ رۆژئاوای ناوچه‌ی گه‌یلان، كه‌ ده‌که‌وته‌ (ئه‌زربێجان) قه‌لایه‌کی سه‌خت هه‌بوو پێی ده‌گوترا (ئالووت) كه‌ وشه‌یه‌کی ده‌یله‌میه‌ و به‌واتای (لانه‌ی باز) دئی، پیاوێ هه‌بوو به‌ ناوی (حه‌سه‌ن کوری سه‌باح) به‌هێزترین را له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بوو، كه‌ فارس بوو و خه‌لکی شاری (طوس، مه‌شه‌دی ئیستا) بوو، هه‌رچه‌ند خۆی له‌گه‌ل ئهم بۆچونه‌ نه‌بوو.^٢ برۆای به‌ رییازی ئیسماعیلی (باطنی) هه‌بوو، له‌ کۆشکی مه‌لیکشای سولتانی سه‌لجوقی کاری کرد‌وه، له‌ گه‌ل وه‌زیره‌که‌ی (نیزام ئه‌ملوک)، ئینجا له‌سالی (٤٦٩ ك) له‌ره‌یه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌سفهان و ئه‌زربێجان رۆیی، جا سه‌ری له‌ ولاتی شام داو له‌ (٤٧١ ك) چووه‌ میسر، له‌وێ له‌شاری قاهره‌ له‌ (دار الحکمة) كه‌ (حاکم بأمر الله)

١ سلاجقة ایران و العراق للدكتور عبد المنعم محمد حسين، ص ٣٥.

٢ موسوعة التاريخ الاسلامي، ج ٨، ص ١١٨.

دایمه زراندبو و ریازی ئیسماعیلی خویند. له (٤٧٣ ك ١٠٨٠ ز) گه پرایه وه ئیران و دهستی به بلاو کردنه وهی ئه و ریازه کردو خه لکیکی زور دواى كه وتن. خوی و گروهه كهی له سالی ٤٨٣ به زور و فروفیل توانیان دهست به سه ره قه لای (ئالموت) بگرن له خاوه نه عه له ویه كهی و دهوله تی (حشاشین فداویه) ی تیدا دامه زرانده، (ماركۆپۆلۆ) ی گه رۆكى ئیتالی ده گیرته وه، كه دهست و پێوه نده كانی خوی له سه ره ندى حه شیشی دیاریكراو راده هینا، ئهم وشه یه (حشاشون) گه یشته زمانه بینگانه كان و بووه (ass assins)، دواى واتا كهی بووه پساو كوژ و خوینپێژه كان، چونكه (حه سه نى سه باح) دوژمنه كانی خوی به دزی و فرت و فیل و هه لخته له تانده و زیره كى له ناوده برد، تا وای لى هات ترس و توقاندنى خسته دلى هاوچه رچه كانی و دایكان مندا له كانیان به شېخی ناو شاخ ده ترسانده، تا ئه و نزیکانه ش له ولاتی شام ئه مه بهرده وام بوو، ئهم حه شاشانه ده ستیان گرت به سه ره سه ده (١٠٠) قه لا زیاتر، كه له چیا كانی (ئهلپورز) بلاو بیوونه وه، كه له ئه زربىجان درێژ ده بوونه وه، تا خواروی قه زوین به لای ناوچه ی كرمانه وه، ئهم قه لاتانه ده سه لاتیان به سه ره رینگای هاتوچۆ و پۆسته و كاروانه كانه وه هه بوو، مه ترسیان خسته دلى خه لكه وه و باج و سه رانه یان له سه ره داده نان و كاروانه كانیان روت ده كردو ئه وهی له پیشیان بوه ستابا به ده یانكوشت، سه لجوقیه كان هه ولتیا دا له ناویان بیهن، به لām له بهر سه ختى قه لا كانیان نه یانتوانی، زور جار گه مارۆی قه لا كانیان ده دا، به لām له بهر زوړی ئاوو خۆراك له ناو قه لاكان هه یجیان پى نه ده كرا و سه ره رای ئه مه ش باو باران و به فرو سه رمای زستان ناچارى ده كردن گه مارۆ كه بشكێنن. له دهی ره مه زانی سالی (٤٨٥ ك - ١٠٩٢ ز) وه زیرى گه و ره (نظام الملك) یان كوشت، كه وه زیرى مه لیکشای سولتانی سه لجوقى بوو، له دواى مانگى سولتان به ژه ره كر اوى مرد، هه روه ها له (٤٩٢ ك) ئه میر (أئربان كوشت، هه روه ها له (٥٠٠ ك) وه زیر (فخر الملك) یان كوشت^١ و گه لى كى تریش، دوو جار ان هه ولتیا دا سولتان صلاح الدین ئه یبوی له ولاتی شام بكوژن، دواى ئه وهی كه

قه‌لاکائی (مسیاف) و (ره‌سافه) و (قه‌دموس) یان گرت، به‌لام خوای مه‌زن له ده‌ستیانی رزگار کرد، (حه‌سه‌نی سه‌باح) نازناوی (داعي الدعاة) ی له‌خوی نابوو و په‌رسته‌کانی له‌سه‌ر ده‌ست و پیوه‌نده‌کانی لایردبوو، هه‌روه‌ها یه‌کنی بوو له لایه‌نگیری گروپی نزارییی ئیسماعیلی، که له دوا‌ی مردنی (المتنصر بالله) ی نه‌وه‌ی (الحاکم بأمر الله) له (٤٨٧ ک) له ده‌وله‌تی فاتی هه‌لگه‌پرایه‌وه له میسر، ئه‌م (حه‌سه‌ن) ه‌کورپنکی ساوای له‌دوا‌ی خوی جی‌ه‌یشت که ناوی (المستعلي) بوو، ئه‌مه‌کورپی خوشکی (الافضل بن بدر الجمالي) ی ئه‌رمه‌نی بوو، که سه‌رکرده‌ی سوپاکان بوو، (الافضل) نزاری به‌دیل گرت و به‌ندی کرد و (المستعلي) ی کورپی خوشکی له‌جینی دانا، به‌م جو‌ره ئیسماعیلیه‌کان بونه دوو گروپ: (نزارییی) و (موسه‌عليی). (حه‌سه‌نی سه‌باح) له (٥١٨ ک) مردو خه‌لیفه‌کانی له‌جینگای دانیشتن و به‌رده‌وام به‌ره‌نگاری ده‌وله‌تی سه‌لجوقی و ه‌یرشه‌کانیان ده‌کرد، تا ده‌وله‌ته‌که‌یان بنی ه‌یز بوو و کۆتاییان له ئیران له‌سه‌ر ده‌ستی هۆلاکۆ بوو له (٦٥٤ ک ١٢٥٧ ز)، هه‌ر که به‌ناو ئیران که‌وت و قه‌لاکائیانی تیکداو ده‌ربه‌ده‌ری کردن له ولات، هه‌روه‌ها کۆتاییان له شام له‌سالی (٦٧٠ ک ١٢٧٢ ز) له‌سه‌ر ده‌ستی (زاهیر بیبرس) بوو کۆمه‌له‌کانیان چونه ه‌یند، هه‌ندی له به‌کریگه‌راوه‌کانیان به‌ئاغا خان ده‌ناسران، له‌سالی (١٢٣٣ ک) ئاغا خانی یه‌که‌م، ئینجا دووهم و سییه‌م، ئیستاش ئه‌وانه له‌ژێر ده‌سه‌لاتی (کریم) ی ئاغاخانی چواره‌من.

له‌و سه‌رده‌مه‌ی که له‌گه‌رمه‌ی ئازاوه‌ی رامیاری و سه‌ربازی و بیروباوه‌ری مه‌زه‌ه‌بیدا بوو، شیخ عبدالقادری گه‌یلانی له (٤٧٠ ک ١٠٧٧ ز) له‌دایکبوو، و اتا له‌سه‌رده‌می مه‌لیکشای سولتانی سه‌لجوقی و وه‌زیره‌ مه‌زنه‌که‌ی (نظام الملک) له دایکبوو. هه‌ر که ته‌مه‌نی گه‌یشته‌سی‌زده‌سال ئیسماعیلیه‌کان به‌سه‌رکرده‌یه‌تی (حه‌سه‌نی سه‌باح) له (٤٨٣ ک) قه‌لا‌ی (ئالموت) یان گرت و ده‌ستیان کرد به‌بلاو کردنه‌وه‌ی ریبازه‌که‌یان و باج و سه‌رانه‌یان له‌سه‌ر خه‌لکی داده‌نا، هه‌رچی دژیان بوایه‌ ده‌یان تۆقاند و به‌دزی له‌ناویان ده‌برد، ئینجا ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر قه‌لاکائی ده‌ورو به‌ری چپای (ئهل‌بورز) داگرت که ده‌روانیته‌ سه‌ر ناوچه‌ی گه‌یلان.

له سالى (٤٨٥ ك) مهليك شای سولتانی سه لىجوقى كۆچى دوايى كرد، به مردنى ناكۆكى كهوته نيوان ههردوو كۆره كەى، كۆره گهوره كەى (بهركيارق) له لايهك و (مهحمود) ي كۆره بچوكى و (توركمان) خاتونى دايكى له لايهكى ترهوه، ههروهاله نيوان (بهركيارق) و مامه كەى (تتش) ي تاجى دهولەت و واليسى ديمەشق، لهم ناكۆكيهه (مهحمود) و دايكى مردن و (تتش) له جهنگيكد له نزيك رهى كورزا، (بهركيارق) له سالى (٤٨٨ ك) ١ كاره كەى جيگير و دامهزرا، و اتا لهو سالي كە شىخ عبدالقادرى گهيلانى نيشتمانى به جيهيشت و به رهو بهغدا روشت. ئەمەو سه رهپاي ئەو ناكۆكيه ريبازيانهى نيوان په رهوانى ريبازى شافيعى و په رهوانى ريبازى حنبەلى كە هه ندى جار ده گهيشته رادهى كوشتن و برين و تالان و گۆر دهردان، ئەمانه رووى دهه لهو كاتهى شىخ عبدالقادر به رهو دنيا دههات.

پيش ئەوهى باسى ژباني شىخ عبدالقادر و گه شه كردنى بكهين، وا چاكه تيشكىك له ژباني كۆمه لايه تىي ئەو سه رده مهى ولاتانى ئىسلامى باس بكهين.

تیشكىكى ژباني كۆمه لايه تى :

ئىسلام هيله پانه كانى ژباني كۆمه لايه تىي ميلله تى موسلمانى ده ستيشان كردوه، كه ژبانىكى ناوه ندييه، بى زياده رهوى و به فېرۆدان، بى خه رج كردنى زۆر و قرچوكى، هاوسه نكيهك له نيوان دنيا و پۆزى دوايى هه بى، له گه ل سه نكيونى تاي ته رازوى پۆزى دوايى، چونكه فيتتهى دنيا گه و ره تره و نه فس زيت ئاره زوى ليه تى، بۆيه ده بى هه ميشه تاي ته رازوى پۆزى دوايى سه نكيتر بى، بۆيه پيغه مبه ر زۆر جار ان ئاگادارى ياراني خۆى له دنيا و فيتته كەى ده كرده وه، زۆر جار پى راده گه ياندن، كه ئاره زو بوون له دنيا له ناويان ده بات، ههروهك ئەوانى پيش ئەمانى له ناو بر دووه، ده يفه رموو: ((إِنَّ مِمَّا أَخَافُ عَلَيْكُمْ بَعْدِي مَا يُفْتَحُ

عَلَيْكُمْ مِنْ زَهْرَةِ الدُّنْيَا وَزِينَتِهَا... : تهوهی له دواى خوم لیټان ده ترسیم خوښی و جوانی دنیا په که بوتان ده کریته وه و ده رازینریته وه.))^۱

پیغمبر ﷺ ده یزانی که دنیا بو موسلمانان دیته پیش و ټاسان ده بی، بویه سویندی له سهر ټه مه ده خوارد و به یارانې خوی ده گوت: ((فَوَاللَّهِ مَا الْفَقْرَ أَخْشَى عَلَيْكُمْ وَلَكِنِّي أَخْشَى أَنْ تُبْسَطَ الدُّنْيَا عَلَيْكُمْ كَمَا بُسِطَتْ عَلَى مَنْ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا فَتُهْلِكُكُمْ كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ: سویند به خوا له هه ژاری لیټان نا ترسیم، له وهی ده ترسیم دنیا تان بو بکریته وه ههروهک چوڼ بو ټه وانی پیش ټیوه کرایه وه، ټیوه پیش پر کټی له سهر ده که ن ههروهک ټه وانی ده یان کرد، له ناوتان ده بات ههروهک ټه وانی له ناو برد.))^۲

ههروهه پټی ده فهرموون: ((إِنَّ الدُّنْيَا خُلُوةٌ خَضِرَةٌ وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا فَنَظِرٌ كَيْفَ تَعْمَلُونَ، أَلَا فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النَّسَاءَ...: دنیا سه وزه و شیرینه، خوا ټیوه ی تیدا به جیه ټشتووه، سهیر ده کا چوڼ هه لس و کهوت ده که ن، خوټان له دنیا و ټافره ت پاریزن.))^۳

ههروهه ده فهرمووی ((كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ: له دنیا دا وه کو ټاواره و کو چهر یان ریټواری به.))^۴

یارانی پیغمبر ﷺ باش له م وانه په گه ټشتن و له بهریان کرد و له زیانیاندا جیه جیان کرد، ههروهه شوینکه و توان و ټه وانه ش که به چاکه شوینیان که و تن، بویه پیغمبر ﷺ فهرمووی ((خَيْرَكُمْ قَرْنِي ثُمَّ الدِّينَ يُلَوِّهُمُ ثُمَّ الدِّينَ يُلَوِّهُمُ، قَلِيلٌ

۱ بخاری و موسلیم گټراویانه ته وه؛ جامع الاصول، ج ۴، ص ۵۰۱.

۲ موسلیم گټراویه ته وه؛ مختصر صحیح مسلم رقم ۲۰۸۰.

۳ موسلیم و نه سائی گټراویانه ته وه؛ جامع الاصول، ج ۴، ص ۵۰۴.

۴ بخاری گټراویټیه ته وه؛ جامع الاصول، ج ۱، ص ۳۹۲.

عَمْرَأَيْنِ - فَلَا أَدْرِي أَذَكَرَ بَعْدَ قَرْنِي قَرْنَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةً، ثُمَّ إِنَّ بَعْدَهُمْ قَوْمًا يَشْهَدُونَ وَلَا يُسْتَشْهَدُونَ وَيَخُونُونَ وَلَا يُؤْتَمَنُونَ وَيَنْذَرُونَ وَلَا يُؤْفُونَ وَيُظَاهَرُونَ فِيهِمُ السَّمَنُ: چاکرتینتان ئەوانەن کە لە سەر دەمی مندا دەژین، ئینجا ئەوانە ی لە دوایان دین، ئینجا ئەوانە ی لە دوای ئەوانە وە دین، عیمران گوتی: نازانم دوای گوتی (بعد قرنی) باسی ئەو ی کرد یان سێ سەدە، لە دوای ئەم سێ چینه چینی دئی کە شایەدی بە درۆ دەدەن و شاھید نابن، خیانت دەکەن و بە ئەمیندار دانانرێن، نەزرو خیر لە سەر خۆیان دادەنێن و جیبە جیبی ناکەن و زۆرخۆری و قەلەویان لێ پەیدا دەبێ.))^۱

ئەبوبەکر و عوسمانی کوری عەفان و عبدالرحمنی کوری عەوف و زەیدی کوری سابت و زوبیری کوری عەوام و تەلحە رضی اللہ عنہ لە دەوڵە مەندە گەورە کان بوون، بەلام دنیا لە دەستیان تینە پەری و قەت نە گەیشتە دلایان، ئەو تا ئەبوبەکر رضی اللہ عنہ هەموو سامانی خۆی دە کاتە خیر بۆ سوپای (العسرة - جەنگی تەبووک-)، هەروا عومەر رضی اللہ عنہ نیو ی مائی دە کاتە خیر، عوسمانی کوری عەفان سێ سەد حوشت بە بارە وە دە کاتە خیر، لە گیرانە وە یەکی تر دا هەزار دیناری کردە خیر و لە پیش پیغەمبەری دانا و پەرتی کرد، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی ((مَا عَلَى عُثْمَانَ مَا عَمِلَ بَعْدَ هَذَا: عوسمان چیی لە سەرە؟ هیچ کاریکی تر وە کو ئەمە نییە.))، ئەو تا عبدالرحمنی کوری عەوف لە شامە وە کاروانیکی بۆ دئی و هەموو جۆرە کەلوپەلی تێدا یە، هەمووی لە پێگە ی خوا دە کاتە خیر. ئەمە عومەری کوری خەتاب رضی اللہ عنہ دوای ئەو ی بوو خەلیفە ی موسلمانان و بە هیزترین کار بە دەست بوو لە سەر زەوی لە و کاتە دا، کیسرا و قەیسەر لێی دە ترسان، نێر دراوی کیسرا دێتە لای و دە بینێ لە ژێر سیبەری درەختی خەوی لیکە و توو و جل و بەرگینکی پیناوی و کۆنی لە بەرە، لەم دیمەنە سەری سوڕ دە مینێ و دە لێ: بە راستی داد پەروە ریت کردووە بۆ یە بێ ترس نووستویت.

هەر کە سەعدی کوری ئەب ی وە قاص رضی اللہ عنہ مەدائینی رزگار کرد و دەستی بە سەر

عومەرىش لەمز گەوتى دانا و بەھەردوو دەستى ھەلگێر و وەر گێر پێدە کرد و دەيگوت: ((إِنْ قَوْمًا أَدَّوْا هَذَا لَأَمْنَاءُ: ئەوانەى ئەمانەيان ھێناوە دەستپاکن))، ھەزەرەتى عەلى عليه السلام پێى گوت: ((لَقَدْ عَفُفْتَ فَعْفُوا، وَلَقَدْ رَتَعْتَ لِرَتَعُوا: تۆ پاک بووى و ئەوانیش پاکبوون، گەر خراپ باى ئەوانش خراپ دەبون)).

ئەبو ھەنەفە و مالیکى کورى ئەنەس و لەیسی کورى سەعد و گەلیک لە شۆینکەوتوان و شۆینکەوتوى شۆینکەوتوان ھەموو دەولەتمەند بوون، بەلام دنیا لەدەستیان تێنەپەری و نەگەشتە دلایان، ئەوان وانەى پێغەمبەریان لەبەر کردو بە گوتەو کردەو ھە جێبەجێیان کرد.

بەلام ھەندى لەدواى ئەمانەو ھاتن و بەرە بەرە وانەکیان لەبەر کرد و بەرە بەرە پوژى دواى لە دەستیان دەر چوو و بەرە بەرە دنیاویستی بەرەو دلایان دەخشی، دنیا زۆر بەگور بۆیان ھات بە سوار و پیادە و سامان و رازاندنەو کانی و زەخرەفەو، ئەو ھى لەسەرەتادا فێر کران لەبیریان کرد.

یە کەم لاسەنگى، کە پەیدا بوو لە ساختمان بنیاتنان و ئارایشندان و زەخرەفە کردنى مزگەفتەکان بوو، دواى ئەمە بەرەو شانازی کردن لەجل و بەرگ و ناوماڵى بەنرخ چوو، ئینجا بەرەو کۆکردنەو ھى کۆمەلەى ئافەرەتى گۆرانپێژ و کۆرى رابواردن و خواردنەو، ھەتا لە شارى مەككەو مەدینەش کۆرى رابواردن و گۆرانى و خواردنەو رێک دەخرا.

ھەر لەسەرتای دەولەتى ئەمەو یەو کەم و کورى خۆى خزاندە ناو ھاوسەنگیى دنیا و پوژى دواى، دواى ئەو ھى فتوحات زۆر بوو و درێژەى کیشا، سامان لاڤاوى کردو کەوتە دەست خەلکیەو، بەلام بپروا زۆر بە توندی بەرامبەر سامان راوەستا و بەرەو شۆینى شیاو ئاراستەى دەکرد، ھەر کە کزى و لاوازی خۆى خزاندە ناو بپروای گەلیکیان، ئیتر نەفسیان بەرەو سەرکەشى و توغیان ملی نا ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَآفٍ كَرَّاهٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِ رَبِّهِ وَكَانَ يُنْفِقُ مِمَّا رَزَقَهُ مِنْ جَانِبٍ ۚ إِنَّهُ يَرَىٰ ظُهُورَ النَّاسِ عَلَىٰ عَرْسِهِ وَيُنْفِقُ مِمَّا يَتَذَكَّرُ لَكُمْ يَوْمَ تَبُورُ ۚ فَمَا تَجِدُ الْإِنْسَانَ جَاهِلًا ۖ كَذَّابًا ۖ﴾ وانیە، مرووف، کە بینى دەولەتمەند بوو، پێى لەبەرە خۆى دەرەچیت، نەفسى تووشى توغیانى سامانداری دەبى،

تەرازووھە کە بەرە بەرە لار دەبن و بەرە دنیای دەچن، ئینجا تەرازووھە کە بەرە و
 ھاوسەنگی ھاتەو و تۆزنی بەرە و پۆژی دوایی لار بوو یەو لەسەردەمی عومەری
 کوپری عبدالعزیز ﷺ ھەزارە کان لە سەردەمی ئەودا خێر و سەدەقەیان وەرە گرت و
 دەوڵە مەندە کان کە سیان بە دەست نەدە کەوت کە زە کاتیان بدەنن، دوای وەفاتی
 عومەری کوپری عبدالعزیز تەرازووھە کە بە تەواوی لاسەنگ بوو، دەوڵە مەندە کان
 زیت دەوڵە مەندە دەبوون و ھەزارە کان زیت ھەزار دەبوون، سامان لە شوینی شیاوی
 خۆی خەرج نەدە کرا، رژدی لە ناو خەلک بە دیار کەوت، پارە بە شیوہیەکی لە رادە
 بەدەر لە و شتانی خەرج دە کرا، کە لە شەرعی خوادا نەبوون، لە کۆمەلگای
 ئیسلامی دەوڵە مەندی و ھەزاری لە رادە بەدەر سەری ھەلدا، بە تاییەتی لە سەرتای
 سەدەمی دووھەمی کۆچی، ئەم حالەتە بەرە بەرە لە زیادبووندا بوو بە تاییەتی لە
 سەردەمی یەزیدی کوپری عبدالملیکی خەلیفە ی ئەمەوی کە لە دوای عومەری
 کوپری عبدالعزیز ھات، ھەروەھا لە سەردەمی خەلیفە ئەمینی عەباسی کە لە ۱۹۸
 کە مردوو و لە سەردەمی مەئموونی برای کە لە ۲۱۸ کە مردوو و لە سەردەمی
 موعتەزیدی خەلیفە ی عەباسی کە کچی (خەمارە و یھی) والیی میسری ھینا، ئەو
 کچە ی کە باوکی پارە یەکی ھیندە زۆری لی خەرج کرد کە لەو بەر نە ییسترا بوو.
 ئەم سامانە ھەمووی لە ناو و ناوبانگ و ریا خەرج دە کرا، یاخود دە درایە شاعیر و
 ماستاو سارد کەران، یان بۆ خەزمو و کەسوکاری خەلیفە و کاروباری تر بوو، لە
 ھەمان کاتدا خەلکی رەمەکی لە بەر برسیتی و ھەزاری و لانیوازی و گرانی نالەیان
 لیوہ دە ھات.

تەسکینک لە زیانی رۆشنبیری :

کانیی ینگەردی ئیسلام لە مە ککە ی پیرۆز تەقییەو، ھەر کە خۆی گرت لە
 سائی یە کەمی کۆچی بەرە و مەدینە کەوتە پئی و لەو ی پینگەیی و بوو خاوەنی ھیز و
 توانا، ئینجا لە سائی ھەشتەمی کۆچی ھەموو دوور گە ی عەرەبی داگرت و دوایی
 بەرە و پۆژ ھەلات و پۆژ ئاوا و باکور خشی، لە پۆژ ھەلات گەیشتە سند و ھند و
 ئەود یو رووبار لە سنووری چین، لە باکور گەیشتە ئەزربەجان و ئەرمەنیە تا

گه مارۆی قوسته نینیهی دا، له پۆژ ئاوا گه یشته ده ریای تاریک-زه ریای ته تله سی-،
 ئینجا له رینگهی جه بهل تاریقه وه به ره و با کور چوو بۆ ئیسپانیا و فره نسا، تا گه یشته
 شاری بواتیه، ههروه ها دوور گهی سقلیه و کریتی گرته وه.

ئهو روبراره له رۆیشتنیدا گه لێ لقی هاته ناو که له گه ل کانگا ره سه نه که ی
 په یوه ندی نه بوو، ئهو لقانه هه ندیکیان له ژیا ری فارسییه وه سه رچاوه ی گرته بوو،
 هه ندیکیان له فه لسه فه ی هیندی و هه ندیکیان له فه لسه فه ی گریکی و یۆنانی،
 به تایبه تی له و کاته ی خه لیفه کانی موسلمانان گرنگیان به وه رگیران داو گه لێ
 کتیب و کولتووری ئهو میلله ته کۆنانه یان وه رگیرا، به جۆریک که خه لیفه مه ئمون
 هه ر که به سه ر میشیلی سییه می ئیمپراتۆری بیزه نتی سه رکه وت پارو و باجی له سه ر
 دانه نا، به لکو له سه ری کرد هه رچی ده ستنوو سی بیزه نتی کۆنی لایه بیداتی.

ئهو لقانه ی ده هاته ناو روبرا ی ئیسلام هه مو یان رو ن نه بوو، بۆیه ئهو روبراره به
 درێزایی پۆژگار، هه ر که له و ولاتانه ده رۆیشت ئاوه که ی لیل ده بوو، به لام خوا ی
 گه وه ره چه ند ئیستگه یه کی پالاوتنی بۆ ئاماده کرد، که ناو به ناو پاکی ده کرده وه و
 ده یگیرا یه وه سه ر رو نیی جارانی. ئه مه ش ئاماژه به و فره مووده یه ی پیغه مبه ر ﷺ ده کا،
 که ئه بو هوره ره لێ ده گیرته وه: ((إِنَّ اللَّهَ يَنْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ
 سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا: خوا ی گه وه ره بۆ هه ر سه ره سه ده یه ک، یه کیک بۆ ئه م
 ئومه ته ده نیری، تا دینه که یان بۆ تازه بکاته وه.))^۱

ئهو فه لسه فانه ی هاته ناو ئیسلام هه ندیکیان شکۆمه ندی به گیان ده دا له سه ر
 حسیبی له ش و هه ندیکیشیان شکۆمه ندی به له ش ده دا له سه ر حسیبی گیان،
 هه ندیکی تریشیان مه زنی به هۆش و ژیر ده دا، ته نیا دان به و به حو کمه کانی
 داده ننی، ئیسلامیش له مانه هه مووی به رییه، چونکه هه ر یه کێ له مانه مافی خۆی
 ده داتی.

هه ندی له بیریا ره موسلمانه کانی وه کو: واصلی کوری عه تاء، عه مری کوری

۱ ئه بو داود گیرا یه تیه وه؛ جامع الاصول، ج ۱۱، ص ۳۲۰.

عوید و نیزام و عه‌لاف و هه‌ندیکی تر به فله‌سه‌فه‌ی یۆنانی کاریگهر بوون که مرؤف ئه‌وپه‌ری سه‌ربه‌ستی له‌ کرده‌وه‌کانی دا‌هه‌یه و بر‌وایان به‌قه‌زاو‌قه‌ده‌ر نه‌ده‌کرد، واصل له‌حه‌سه‌نی به‌صریی مامۆستای جودا بوویه‌وه، چونکه له‌گه‌ل بیروباوه‌ره‌کانی واصل نه‌بوو، بۆیه‌خۆی و گروپه‌که‌ی ناویان لێ‌را (موخته‌زله) و رییازه‌که‌یان له‌سه‌رده‌می مه‌ئمون و موخته‌صه‌م و واسیق بووه‌ریازی ره‌سمیی ده‌ولت، به‌لام هێرشه‌که‌یان له‌لایه‌ن ئیمام ئه‌حمه‌دی کورپی هه‌نبه‌له‌وه‌شکێنرا و دوا‌ی ئه‌مه‌ ئه‌بو‌حه‌سه‌نی ئه‌شعه‌ری (٢٦٠-٣٢٤ك) به‌ته‌وا‌وی له‌نا‌وی بردن.

له‌ به‌رامبه‌ر موخته‌زله‌گروپی جه‌برییه‌کان له‌سه‌ر ده‌ستی جوهمی کورپی سه‌فوان په‌یدا بوو، بۆیه‌پێیان گوترا (الجهيمية)، ئه‌وانه له‌و باوه‌ره‌ن که مرؤف هه‌چ سه‌ربه‌ستیه‌کی نییه، وه‌کو‌په‌رێکی هه‌ل‌واسراوه‌ له‌هه‌وا و با به‌ویستی خۆی ده‌بجو‌لێنی.

هه‌روه‌ها گروپی (مرجئة) له‌سه‌ر ده‌ستی یونس کورپی عه‌ونی نو‌میری په‌یدا بوو، بۆیه‌پیشیان ده‌گوتری (یونسية)، غه‌سانی کوفی و عوبیدی موکته‌ئیب له‌سه‌ر کرده‌کانیان و یه‌کن له‌گوته‌کانیان ئه‌مه‌یه: ((لا تضر مع الايمان معصية، کما لا تنفع مع الکفر طاعة: گونا‌ه زیان به‌بر‌وا ناگه‌یه‌نی، هه‌روه‌ک خواپه‌رستی له‌گه‌ل کوفر سوود ناگه‌یه‌نی)).

سه‌ره‌رای ئه‌مانه گروپی شیعه‌که له‌سه‌رده‌می ئیمامی عه‌لیی کورپی ئه‌بو‌ت‌البه‌ک په‌یدا‌بوو، ئه‌مه‌ش چه‌ند لقیکی لێ بویه‌وه‌وه‌کو: قه‌رامته و ئیسماعیلییه و گروپی (اخوان الصفا)، ئه‌بو‌حه‌ییان التوحیدی له‌کتیبه‌که‌ی (الامتناع والموانسة) باسی ئه‌م گروپه‌ی (اخوان الصفا)ی کردووه، ئه‌مانه له‌و بر‌وایه‌ن، که هه‌ر کاتێ فله‌سه‌فه‌ی یۆنانی تیکه‌لی شه‌ریعه‌تی ئیسلامی بکری شه‌ریعه‌ته‌که ته‌وا‌و ده‌بیت، ئه‌م گروپه له‌نا‌وه‌راستی سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی په‌یدا‌بوو.

په‌یدا‌بونی ئه‌م گروپه‌جۆربه‌جۆرانه‌وای له‌زانا‌یانی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه کرد، که خۆیان به‌فله‌سه‌فه و زانستی ژیری چه‌کدار بکه‌ن، بۆ به‌رگریکردن له

ریبازە کەیان، بەم جوۆرە زانستی کەلام پەیدا بوو، ئەبو حەسەنی ئەشعەری (٢٦٠-٣٢٤ ک) دیارترین هەلگری ئالاکەیی بوو، ئەم زانایە لە سەرەتادا یە کئی بوو لە موعتەزێلەکان و لە سەر ریبازی (ابو علي الجبلي)ی مامۆستای بوو، دوایی وازی لێیان هێناو گەراپەوه سەر ریبازی ئەهلی سوننە و جەماعە و هیرشی کردە سەر موعتەزێلەکان و بەلگەو بۆچونە کانیانی پوچەل کردەوه و ریبازە کەیانێ لەناو برد.

دوای رزگار کردنی ولاتی شام و عێراق و ئێران و ئەودو روبرار و سند و میصر و سەروی ئەفریقا، هەندێ کاروبار سەریان هەلدا، کە زانایەکان نەیان توانی بە پێی قورئان و فەرموودەکانی پێغەمبەر ﷺ چارەسەریان بکەن، بۆیە بە خیرایی چەند حوکمێکیان لە قورئان و فەرموودە و گوتهی یاران و کردەوه کانیان هەلھێنجا، ئینجا بەرەو قیاس و پراوشتن، بەمجۆرە ریبازە فێقیهەکان پەیدا بوون و لە یە کتری جودابوونەوه، وەکو: ریبازی ئەبو حەنیفە و مالیک و شافعی و ئەحمەدی کۆری حەنبەل و سوفیانی سەوری و ئەبسی سەور و ئەوزاعی و لەیسی کۆری سەعد و کەسانی تر، دوای ئەمە موسلمانەکان لە سەر ئەم چوار ریبازە رێک کەوتن: حەنەفی و مالیکی و شافعی و حەنبەلی، ریبازەکانی تریش پشتگوێ خران، بەم چوار ریبازە گوترا: ریبازەکانی ئەهلی سوننە و جەماعە، ئەم ریبازانە هەموو دژی گروپە گومراکان و ەستان بەتایبەتی موعتەزێلەکان، دوای کزبونی دەولەتی ئیسلامی ئەم ریبازانە لە لایێ کەوتنە ناو یە کتری و لە لایەکی تر لە گەل شیعه کەوتنە کێشە. لە (٤٠٨ ک) کێشەیی لە نێوان ئەهلی سوننەت و خەلکی گەرەکی کەرخی شیعی پەیدا بوو، هەروەها لە سالانی (٤٣٣، ٤٤٤، ٤٤٥)ی کۆچیدا.^١ لە سالی (٤٦١ ک) کێشەیی لە شاری دیمەشق لە نێوان رۆژئاواییەکان (أصحاب الفاطميين) و رۆژھەلاتییەکان (أصحاب العباسيين) پەیدا بوو، تا گەشتە ئەو رادەیە بە ئاگر مالی یە کتری بسووێنن، ئەمەش بوو هۆی سوتانی مزگەفتی ئەمەوی لە دیمەشق.^٢

لە سالی ٣٢٣ ک حەنبەلییەکان هیرشیان کردە سەر حەنەفییەکان و دەستیان بە

١ سلاجقة ایران والعراق للدكتور عبد المنعم حسين، ص ١٧٥.

٢ الکامل لأبن الاثير، ج ١٠، ص ٥٩.

شكان و سوتان و تالان كرد تا خهليفه رازی (۳۲۲-۳۲۹ ك) ناچار بوو به يانني
 دهر بكا و هه ره شهی كوشتنيان لني بكا، هه روه ها له ۳۲۷ ك كي شه كه وته نيوان
 حه نه ليه كان و حه نه فييه كان، چونكه له سهر واتاي ثايه تي (۷۹) له سوره تي ئيسراء
 ريك نه كه وتن.

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ : به شه و
 له خه و هه سته و نويزي سوننه ت بكه هه ندي لايان وايه نويزي شه و له سهر شه و
 واجب بوو تا په روه رد گارت بتگه نيته پله يه كي به رزي په سند كراو.

له سالاني ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۵، ۴۷۸، ۴۹۵ گه لني كي شه و هه را له نيوان
 حه نه ليه كان و شه شعريه كان له به غدا روويدا.

ههر كه شه حه سه نني شه شعري له ۳۲۴ ك وه فاتي كرد، ياراني ناچار بوون كه
 شويني گوره كه ي له حه نه ليه كان بشار نه وه له ترسي دهر هيناني، چونكه
 حه نه ليه كان له و پروايه بوون كه شه شعري له گه ل موخته زيله دزيان ده وه ستي. له
 (۴۷ ك) شافعيه كان و حه نه ليه كان به هوي جيارايي (اختلاف) يان له سهر به
 ئاشكرا خويندني (بسم الله الرحمن الرحيم) له نويزدا هير شيان كرده سهر يه كتر و
 له يه كتر يان كوشت و تالاني به كتر يان كرد، شافعيه كان رايان و ابو به ئاشكرا
 بخويندري، به لام حه نه ليه كان له گه ل شه نه بوون.^۱

له (۵۴۶ ك) له مزگه فتي مه نصوري شاري به غدا ئاژاوه يه كي گه و ره كه وته
 نيوان حه نه ليه كان و شافعيه كان. شه مانه هه مووي به لگه ي خو په رستي هه ندي له
 زاناياني شه هلي سوننه ت و نه زانيي خه لكي ره مه كيبي شه و سهر ده مه ن.

* * *

له ره و شه تووش و پيسه ي كه پر بوو له ئاژاوه ي رامباري و سهر بازي و
 كومه لايه تي و فيكري، له گه ل شه مه ي روشنيري له لوتكه دابوو، شيخ عبدالقادري
 گه يلاني - ره حه تي خوي لي بي - له دايكبوو.

۱ الشيخ عبد القدر الكيلاني محمد العيني، استاذ جامعة استنبول سابقاً، النسخة الفرنسية، ص ۲۶.

ده روزهی دودوم

له دايك بون و پيگه يستن و قوتاي غويستن

به سنی یرکم

له دایک بون وینگه یستی شیخ عبدالقادر

میژوونووسه کۆن و نوییه کان له سهر ئهوه، که شیخ عبدالقادرى گهیلانی-
رهحمهتی خواى لى بى- له سالى (٥٦١ ك) وهفاتی کردووه، به لام له میژووی
له دایکبوونی رایان جیايه، زۆریه یان ده لێن له (٤٧١ ك) له دایک بووه، هه ندىکیان
ده لێن له (٤٩١ ك) له دایک بووه، ئیمام شیخ حوسین کورى محمدى دیاربه کرى له
کتیبه (تاریخ الخميس في احوال أنفس نفیس)^١ دا ده لێ: له سالى (٥٦١ ك) شیخی
سهردهم ئه بو محمد عبدالقادر کورى صالحى گهیلانی ئامۆزگاریکه رى فتوا ده رى
ریباز حه نه لى زاهید له نه وهت سالى وهفاتی کرد، و اتا: له (٤٧١ ك) له دایکبووه.

ابن الجوزى له کتیبه (المنظم)^٢ ده لێ: شیخ عبدالقادرى گهیلانی- رهحمهتی
خواى لى بى- شهوى شه مەهى هه شتى ره بیعى کۆتایی سالى (٥٦١ ك) له نه وهت
سالی دا وهفاتی کرد، و اتا: له (٤٧١ ك) له دایکبووه. هه روه ها ابن الاثیر له
کتیبه کهى (الکامل)^٣ دا هه مان شت ده لێت.

زه هه بی له کتیبه کهى (العبر في خبر من غیر)^٤ دا ده لێت: شیخ عبدالقادرى
گهیلانی زاهیدى شیخی سهردهم و پێش په روى خواناسان له سالى (٤٧٠ ك) له
گهیلان له دایکبووه.

(٢١٩ / ١٠) ٢

(٣٦٦ / ٢) ١

(١٧٥ / ٤) ٤

(٩٤ / ٩) ٣

ماموستا فەخری نۆرسی گەیلانی لە کتێبه‌که‌ی (الموجز فی تأریخ القطب الغوث و الباز الاشهب الشیخ محی الدین عبدالقادر الکیلانی) دا ده‌لیت: شیخ عبدالقادر له‌یه‌کێ له‌ شاره‌کانی گەیلان (نیف) له‌ سالی (٤٧٠ ک- ١٠٧٧ ز) له‌ دایکبووه‌.

دکتۆر ماجید هورسان گەیلانی له‌ کتێبه‌که‌ی (هکذا ظهر جیل صلاح الدین) دا ده‌لی: شیخ عبدالقادر له‌ سالی (٤٧٠ ک- ١٠٧٧ ز) له‌ گەیلان له‌ دایکبووه‌ و له‌ (٤٨٨ ک- ١٠٩٥ ز) له‌ ته‌مه‌نی هه‌ژده‌ سالی‌دا هاتۆته‌ به‌غدا و له‌وێ ماوه‌ته‌وه‌ تا مردنی له‌ سالی (٥٦١ ک).

شیخ یونس شیخ ئیبراهیمی سامه‌پایی له‌ کتێبه‌که‌ی (الشیخ عبدالقادر الکیلانی قدس الله سنه) دا ده‌لیت: شیخ عبدالقادر گەیلانی له‌ (٤٧٠ ک- ١٠٧٧ ز) له‌ دایکبووه‌ و له‌ شه‌وی شه‌ممی هه‌شته‌مین مانگی ره‌بعی دوایی سالی (٥٦١ ک- ١١٦٥ ز) له‌ به‌غدا وه‌فاتیکردوه‌وه‌.

به‌لام مه‌وسوعه‌ی (الاروس)ی فه‌ره‌نسی ده‌لی: له‌ ١٠٧٧ ز له‌ دایکبووه‌ و له‌ سالی ١١٦٦ ز وه‌فاتیکردوه‌وه‌.

ما. و ستا محمد العینی- ماموستای پیشووی زانکۆی ته‌سته‌نبۆل- له‌ کتێبه‌که‌ی (الشیخ عبدالقادر الکیلانی) ی نۆسخه‌ی فه‌ره‌نسییه‌ که‌ له‌ لاپه‌ره‌ (٣٢) دا ده‌لیت: له‌ کتێبی (نتیجه‌ التحقیق) دا هاتوه‌ که‌ شیخ عبدالقادر له‌یه‌کێ له‌ شاره‌ بچوو که‌کانی گەیلان (نیف NIFF) له‌ سالی (٤٧٠ ک- ١٠٧٧ ز) له‌ دایکبووه‌، هه‌ندیکیشیان ده‌لین: له‌ سالی (٤٧١ ک)، شیخ عبدالقادر به‌مۆریده‌کانی ده‌لی که‌ له‌ ته‌مه‌نی هه‌ژده‌ سالی‌دا هاتۆته‌ به‌غدا له‌و سالی، که‌ (ابوالفضل عبدالواحد التیمی) ی تیدا مردوه‌، ته‌مه‌ش به‌ پێی میژووی (ابن کثیر) له‌ سالی (٤٨٨ ک) بووه‌ له‌ سه‌رده‌می (المستظهر بالله) ی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی.

به‌هه‌رحال، ره‌نگه‌ بۆچونه‌که‌ی (ابن الجوزی) راستترین بۆچون بێ له‌ کتێبی

(المنتظم)، چونکه (ابن الجوزی) به کێك بووه له هاوچهرخه كانی شیخ عبدالقادر، كه ده‌لێ: له سالێ (٥٦١ك) وهفاتیکردوووه و ته‌مه‌نی نه‌وه‌ت سال بووه.

ره‌چه‌له‌کی:

له باره‌ی ره‌چه‌له‌کی شیخ عبدالقادر گه‌یلانی چه‌ند جیاوازییه‌کی که‌م به‌ر چاوه‌ده‌که‌وئ، هه‌ندی ره‌چه‌له‌کی ده‌به‌نه‌وه‌ سه‌ر سه‌نی کوپری عه‌لی^١، هه‌ندیکی که‌میان ده‌بیاته‌وه‌ سه‌ر حوسینی کوپری عه‌لی^٢، به‌هه‌ر حال ره‌چه‌له‌که‌ی ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر عه‌لی کوپری ته‌بو تالیب و فاتیمه‌ی زه‌هرا^٣.

ئین ره‌جه‌ب (٧٣٦-٧٩٥ك): (زين الدين ابو الفرج عبدالرحمن بن شهاب الدين أحمد البغدادي ثم الدیمشقي) له کتیبی (الذیل علی طبقات الحنابلة) دا ده‌لێ: شیخ عبدالقادر کوپری ته‌بی سالحي کوپری عبداللهی کوپری جه‌نگی^٤ دۆستی کوپری ته‌بی عبداللهی کوپری عبداللهیه و ره‌چه‌له‌که‌ی ده‌گاته‌وه‌ سه‌ر سه‌نی کوپری عه‌لی^٥، به‌لام (محب الدين النحلر) له میژوووه‌ که‌یدا ده‌لێت: عبدالقادر کوپری ته‌بی سالحي کوپری جه‌نگی دۆسته و ره‌چه‌له‌کی ده‌گاته‌وه‌ سه‌ن^٦.

مامۆستا مسته‌فا جه‌واد له په‌راویزه‌ که‌ی له سه‌ر کتیبی (تکملة اکمال الاکمال في الأنساب والأسماء والألقاب) هه‌روه‌ها سه‌فه‌دی له (الوافي بالوافيات) دا ده‌لێت: عبدالقادر کوپری عبداللهی ته‌بی سالحي کوپری جه‌نگی دۆسته و ره‌چه‌له‌کی بۆ

---

١ له زنجیره‌ خه‌ئیکێ نه‌قشه‌بنديه‌ کان، که به‌ عه‌ره‌بی نووسراوه، شیخ عبدالقادر گه‌یلانی به‌ کورد داده‌نی ((..... الشيخ حضرة سيد عبدالقادر الكيلاني الكردي...)) ژیناوه‌ری زانیانی کورد له جیهانی ئیسلامی، شه‌بۆل ١٥٣.. ته‌مه‌ش رڤی تێده‌چێ چونکه‌ شیخ کاتی خۆی به‌ کوردستاندا ره‌تبووه‌ بۆ به‌غدا و له‌ گوندی نه‌رگسه‌جاڕ لایداوه. به‌مه‌له‌ی زانیاران، مه‌لا عبدالکه‌ره‌بی موده‌ریس، ل ٣١ (وه‌رگێڕ)

٢ وشه‌یه‌کی فارسییه‌ به‌ واتای جه‌نگ خوازیان موجه‌ید دیت (کتاب القطب الغوث للاستاذ فخري الكيلاني) یا به‌ واتای قه‌در گه‌وره‌دی (معجم الشيوخ ٥٢/١).

حه سەنى كورپى عەلى ﷺ دە گەرېتەو. كەمال الدىن عبدالرزاق كورپى فوتى لە (تلخيص معجم الالقاب) دا گوتوويه تى: محى الدين ئەبو محمد عبدالقادر بن ئەبى سالىح كورپى جەنگى دۈستە، لە رەچەلە كدا سەر بە كورپە كانى حەسەنى كورپى عەلىيە ﷺ.

لە كىتەپە كەى سديق حەسەن خانى قەنوجى كە بە ناوى (التاج المكلل من جواهر مآثر الطراز الآخر والأول) بە نووسراو: عبدالقادر كورپى ئەبى سالىحى موساى كورپى جەنگى دۈستە و بىنەچەى دە گەرېتەو سەر حوسىنى كورپى عەلى ﷺ.^۱

لە كىتەپى (فوات الوافيات) ى محمدى كورپى شاكرى كوتوبى كە لە (۷۶۴ك) مردووه، دەلى: عبدالقادرى كورپى سالىحى كورپى جەنگى دۈستە و بىنەچەى بۆ حوسىنى كورپى عەلى ﷺ دە گەرېتەو.

لە كىتەپە كەى مامۇستا خىر الدىن زەر كەلى (الاعلام) ھاتووه: عبدالقادرى كورپى موساى كورپى عبداللەى كورپى جەنگى دۈستى حەسەنىيە.^۲

لە كىتەپە كەى محمد العىنى (عبدالقادر الكيلانى)^۳ دەلىت: ئەبو محمد عبدالقادرى كورپى ئەبى سالىحى جەنگى دۈستى موساى كورپى ئەبى عبداللەى كورپى يەحياى زاھىدى كورپى محمدى كورپى داودى كورپى موساى كورپى عبداللەى كورپى موساى ئەلجون كورپى عبداللەى ئەلمەھز كورپى حەسەنى موسەنناى كورپى حەسەنى كورپى عەلىى كورپى ئەبى تالىبە ﷺ، دايكىشى فاتىمەى كچى عبداللەى سەومەعيە. شىخ عبدالقادر لە كىتەپە كەى (فتوح الغيب) رەچەلە كى دايكى بۆ حوسىنى كورپى عەلى ﷺ دە گېر تەو.

زانباى فرەزان (على القارى) لە كىتەپە كەى (نزھة الخاطر) بىنەچەى شىخ

عبدالقادر ده باتمونه سهر چه سه نى كورې عهلى عليه السلام. شيخ يونسى سامه پايى له كنيى (الشيخ عبد القادر الكيلاني) دا له باره ي بڼه چه ي دايكى شيخ، ده ليت: دايكى ام الخير كچى جبار فاتيمه ي كچى سديد عبدالله ي سه ومه عى زاهيد، كورې ئيمام نه بى جمال الدين سديد محمد كورې ئيمام سديد محموده كورې ئيمام نه بيل عه تاء عبدالله ي كورې ئيمام كمال الدين عيسا كورې ئيمام سديد نه بى عه لائه ددين محمد الجواد كورې عهلى نه لره زا كورې ئيمام موسا كازم كورې ئيمام جه عفهرى سادق كورې محمدى باقرى كورې ئيمام عه لى زهينول عابدينى كورې ئيمام حوسينى كورې عهلى نه بى تاليبه، ره زاي خوا له سهر هموان بى.

شيخ عبد القادر چه زى نه ده كرد باسى ره چه له كى خوى بكات يا خود شانازي پيوه بكا، هه روه ها به منداله كانيشى راده گه ياند كه شانازى به ره چه له كى خويان نه كهن، نه مهش له بهر خاسكارى و بى فيزيى شيخ و جي به جيكر دنى هم گوته يه ي پيغه مبه ر عليه السلام بوو كه فرموويه تى: ((مَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ: نه وه ي كرده وه ي چاكه ي كه م بيت ره چه له ك و باب و باپيرى به كه لكى نايه ت)).^۱ هه ر له م باره ي وه نه وه ي شيخ عبد القادر، كه عماد الدين نصر كورې عبد الرزاق كورې عبد القادره ده ليت:

ئيمه له رو له كاني چا ترينى دوو چه سه نين
نه وه ي كه دوو تاقمه موسلمانى پيك هينا
بڼه چه مان له سه رى، به هه لير در او^۲ ده چى
لاى خواريشى نه وا به، چه زره تى حوسين ده چى
باو كمان كه بڼه چه ي به نه ينى هيش تو ته وه
وا گو توويه تى كه وا هه زارى جوانييه^۳

نه و ليره دا ده يسه لمينى، كه ره چه له كيان بو چه سهن ده گه رته وه نه ك بو

۱ كتاب جامع الاصول، ج ۶، ص ۵۶۲. ۲ مبه مست (محمد) عليه السلام (وه ر گير).

۳ كتاب تكملة اكمال الاكمال لابن الصابوني، ص ۳۵۹.

شیخ یونسی سامه‌پایی رای وایه، که شیخ عبدالقادر له ره‌چه‌له کدا په‌یوه‌ندی به‌ئوبه‌کری سدیق و عومهری کوری خه‌تاب هه‌یه، له‌م باره‌یه‌وه ده‌لئی: داپیره‌ی شیخ عبدالقادر (دایکی باوکی) ناوی: ئوم سه‌له‌مه‌یه و له‌نه‌وه‌ی عبدالرحمنی کوری ئه‌بو به‌کری سدیقه، دایکی عبدالله‌ی مه‌جز، که‌یه کی‌که له‌باپیره‌کانی شیخ عبدالقادر ناوی (حفصة) ی کچی عبدالله‌ی کوری عومهری کوری خه‌تابه‌ه.

مندالیه‌کی:

شیخ عبدالقادر له‌شاریکی بچوکی هه‌رنمی گه‌یلان، که‌ده که‌وئته باکوری ئیران و باشوری، ده‌ریای قه‌زوین له‌(نیف Niff) ^۱ له‌دایک بووه، ئه‌م ناوچه‌یه زۆر به‌پته و رووباری زۆره و باراناویه.

وا‌دیاره شیخ عبدالقادر دوا‌مندالی باو‌کیتی و به‌هه‌تیوی ژیاوه و دوا‌ی بوونی به‌که‌مبک باوکی مردووه، بۆیه لای باپیری (باوکی دایکی) عبدالله‌ی سه‌ومه‌عی، دوا‌مندالی دایکیتی و که‌منی پیش ته‌مه‌نی شه‌ست سالتیدا به‌زگی که‌وتوووه و ژنانی قوره‌یش-چونکه ده‌لئین ره‌چه‌له‌کی قوره‌یشیه- به‌مخۆره سکبوونه به‌ناو بانگن، ^۲ ئه‌م بۆ‌چوونه چ به‌لگه‌یه‌کی نییه، چونکه خه‌لکی ئه‌و سه‌رده‌مه هینه‌گرنگیان به‌تۆمارکردنی ته‌مه‌نی پیاوان نه‌داوه، تا به‌ژنانی بده‌ن، پیشتر بینیمان چۆن له‌سه‌ر می‌ژووی له‌دایکبوونی شیخ عبدالقادر جیاوازیان هه‌بوو، له‌نیوان سالی (٤٧٠ک) و سالی (٤٩٠ک) دابوو، به‌هه‌ر حال ته‌مه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه، که‌دوا‌مندالی دایکی بووه، شیخ ته‌نیا برایه‌کی هه‌بووه، چونکه هه‌ر که‌خۆی بۆ به‌غدا ئاماده‌کرد دایکی هه‌ر سامانیککی هه‌بوو له‌نیوان ئه‌وو برایه‌که‌ی دابه‌شکرد، ئیبن عیمادی حه‌نبه‌لی له‌

۱ یاقتی همه‌وی له‌(معجم البلدان) دا ده‌لئی: له‌شاری به‌شتیر له‌دایکبووه.

۲ قلابد الجواهر، ص ۳.

(شذرات الذهب) دا ده لى: براه كهى ناوى عبدالله بوو و له شيخ گچكه تر بوو، پياويكى چاك بوو، له گه يلان ژياو به گه بختى له وى مرد. ^۱ به لام داىكى چون ثم مندا لهى بوو ته گهر راست بى، كه عبدالقادرى له شه ست سالى بووه! بويه لهو بپروايه دام، كه عبدالله لهو گهوره تر بووه.

داىكى ژنيكى چاكى له خواترس بووه و له پستى چهن د ئيماميكى پاكه وه هاتووه، عبداللهى سه ومه عى باپيرهى زاهيد و خواپه رست بووه و ناويان ليناو (صومعي)، باوكى پياويكى چاك بووه و داىك و باپريشى هر له چاكان بوون، بويه باپري له سهر له خواتر سان و چاكه و ثاكارى چاك به خيوى كردووه و به خواپه رستى و چاكى و له خواتر سان گهوره بووه و زاهيد بووه له دنيا و روو له روژى دواى بووه، زور حهزى له زانينى بنه ماو لقه كانى شريعت بووه.

شيخ له ناوچهى گه يلان تينويتى به زانايانى زانسته كانى شريعت نه ده شكا، بويه زور جار ان له دلى خوئى بيرى له وه ده كرده وه، كه بچيته به غدا كه لهو كاته دا پايته ختى جيهان بوو. لهو سهر ده مه دا خه لكى گه يلان له سهر ريبازى حهنبه لى بوون، ^۲ دواى هو سهر كه و تنه مه زنه لى. كه له سهر ده ستى ئالا هه لگرى ريبازه كه هه مده دى كورى حهنبه ل هاته دى و ناوى له ولا تدا بلاو بوويه وه و چووه ناخى دلا نه وه. له بهر نه وه لى شارى به غدا شوينى هه مده دى كورى حهنبه لى خو شه ويستى خه لكى گه يلان بوو، بويه شيخ زياتر غه ريبى بو هه ستا.

هه ندئى له نوو سه ران باسى هه ندئى حاله تى شيخيان كردووه و له تافى مندا لى و گه بختى و به كه رame تيان ^۳ له قه لهم داوه، هه مش به رزى و شكومه ندى شيخ زياد ناكه ن و نه بوونيشى هيج كه ميبه ك ناگه يه نئى، كه رame تى گهوره نه وه يه سوودى بو بپروا و ميلله ت هه بئى، هه روه ك پيغه مبه ر ^۴ به عه لى كورى نه بو تاليبى گوت:

۱۹۹ / ۴۱

۲ كتيبى عبدالقادرى گه يلانى، ماموستا محمد عه ينى، دانه فهره نسيه كه، ل ۳۶.

۳ كرامات: كزى كه رame ته پيشينى كارينكى له راده به دهره و له گه ل داواى پيغه مبه ريتى به راورد ناكرئى له سهر ده ستى پياويكى باوه ردار پرووده دا.

((فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ: سۆيىند به پەروەردگار ئە گەر خوا لە سەر دەستی تۆ تا کە پیاوی یێنێتە سەر پێی راست بۆ تۆ لە سورە حوشران چاترە))^۱.

کە دەلێن شیخ لە مانگی رەمەزان لە دایکبوو و بەرپۆژ مەمکی دایکی نە گرتوو و چ گرنگی و سودیکی نییە، ئێمە هەر ئەوە نەندە و وەر دە گرین، کە لە مانگی رەمەزانی سالی ٤٧٠ ک لە دایکبوو.

هەروەها کە گا لە کێلگە قەسە لە گەل دە کات و پێی دەلێ: تۆ بۆ جوتیاری نەخولقینراوی، ئەمەش هێندە گرنگ نییە،^۲ بەلکو ئەمە ی لێ وەر دە گرین، کە لە گەیلان پارچە زەوێ کیان هەبوو و خەریکی کشتو کال بوو و گا و مانگایان هەبوو و خۆی بە خێویانی کردوو و زەویی پێی کێلاون. بەلام جار جار لە دلی خۆیەو دە یگوت: ئەم کارە بۆ ئەو ناشی و ئارەزووی فێربوونی شەریعەتی دانامر کینێ، لە کۆتاییدا نەینێ دلی بە دایکی گوت و دایکیشی زویر بوو و تا خوا حەز بکا گریا، چونکە هەستی بەو کرد، ئە گەر کۆرە کە ی بچیتە بەغدا جاریکی تر نایینیتەو، لە ئەنجامدا سەری بۆ ویستی کۆرە کە ی دانەواند و هیواو ئاواتە کانی کردە قوچی قوربانیی ئاواتە کانی کۆرە کە ی، پێی لە خەو نە کانی خۆی نالە پێناو خەو نە کانی کۆرە کە ی، ئەمەش هەردەم خوی دایکە، کە قوربانی دانە بۆ مندالە کانی. لە بەر ئەوێ خانەوادە کە ی شیخ دەست پڕۆشتوو نەبوون و کشتو کالە کیان هەر بەشی نانەسکیی دە کرد و بەغداش لەو سەردەمە پایتەختی جیهان بوو و نرخێ شتی لێ گران بوو، شیخیش لە گەیلان لە سەر شتی هەرزان راهاتوو و چۆن پێی بکری لە بەغدا بەم شیوەیە بزیست، بەغدا هەروە کو شاعیر دەلێت:

۱ بوخاری گێراویتیەو، کینیی (المغازي) ژمارە / ٤٢١.

۲ قلائد الجواهر، ص ۳.

بەغدا شاریکی دیار و روونا که
خەرجکردن لینی زەحمەت و تەنگە
ئەگەر قاروونیش بچیتە ناوی
خیری پی دەشی و حالەتی لەنگە

بەلام خواردن و پۆشاک و مال و سامانی دنیا بۆ شیخ هیچ گرنگیەکی نییە،
هەموو ئاواتی ئەوەیە لە کۆری شیخ و زانایانی بەغدا داوینشی و فیرو تیر
زانستەکانیان ببیت و ئارەزووی تینووی داوێ کینیتەو و ئەو خەون و هیوایانە
بیینتە دی که ختۆکە ی دەدا.

به سحر دودم

گه شتره کی بز به غذا و به گرم تاقیگر دنه وی

دایکی ههر که که لوپه لی سه فهری بز کوره که ی ئاماده ده کرد هه ناسه ی هه لکیشاو فرمیسکی داباراند، چونکه به دلنیا ییه وه دهیزانی ئهمه جیابونه وه ی کۆتاییه، به لام چی بکا ئاره زووی کوره که ی له سهر ئه وه بی و ویستی خواش، که گه پانه وه ی بز نییه له سهر ئه وه ی بی، دوور نییه حیکمه ته که ی دوا ی که مینک ده رکه ویت.

دایکی شیخ له باو کی شیخه وه هه شتا دیناری بز به جیمابوو، که له مال و سامانی دنیا ته نیا ئه وه نده ی هه بوو، ویستی هه مووی بداته شیخ، به لام شیخ به مه قایل نه بوو و ته نیا نیوه ی بر دو نیوه که ی تریشی بز برا که ی به جیهیشت، دایکی دیناره کانی خسته کیسه یه که وه و خسته ی بن هه نگلیه وه و دووری بز ئه وه ی له چاوی دزو رینگران دوور بیئت. چاوه پوانی کاتی ده رچوونی کاروانه که بوون له گه یلانه وه بز به غذا، ئیتر شیخی گچکه به گه ل کاروانه که کهوت بی ئه وه ی هیچ شتیکی له گه ل خوی بردبی جگه له نه فسیکی پر هاوتا و چل دیناره که ی ژیره هه نگلی.

ههر که دایکی کوره که ی به ریکرد ئامۆزگاری کرد و پنی گوت: کورم نه که ی درۆبکه ی، چونکه بروادار درۆناکا، کورم هه میشه ههر راستگۆبه، کورم ههر راستگۆبه ههر وه که پهروه دم کردی، ئاواتم ئهمه به له تۆ.

کاروانه که به ره و شاری هه مه دان له ناوه راستی ئیران به پئی کهوت، ههر که

گه‌یشته ئه‌وئ چهن‌د رۆژ پشوو‌یان داو ئینجا بار‌گه‌یان تی‌کنا بۆ به‌غدا له‌سالی ٤٨٨ ک، له‌ رینگادا شیخ تووشی یه‌که‌م تاقیکردنه‌وه‌ی بر‌وا و ئاکار و راست‌گویی خ‌وی بوو، له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌دا زۆر سه‌رکه‌وتوانه‌ ده‌رچوو، ئه‌مه‌ش درێژه‌ی تاقیکردنه‌وه‌که‌یه‌تی: -

د‌وای ئه‌وه‌ی کاروانه‌که‌ له‌ هه‌مه‌دان به‌رێکه‌وت و به‌ره‌ و به‌غدا رۆشت و به‌شیکێ رینگا که‌یان بر‌ی، له‌ناکاو تووشی کۆمه‌لێ د‌زو جه‌رده‌ بوون و به‌ئه‌سه‌په‌ تیزبه‌زه‌کانیان له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ گه‌مارۆی کاروانه‌که‌یان داو د‌ا‌وای خ‌ۆ به‌ده‌سته‌وه‌ دانیان لێکردن.^١ کاروانچیه‌کان به‌ناچاری خ‌ویان داده‌ست و د‌زه‌کان یه‌که‌یه‌که‌ هه‌موو بارو کاروانچیه‌کانیان پشکنی و ئه‌وه‌ی سووک و به‌نرخ بایه‌ ده‌یان برد، شیخ دانیشتیوو و چاوه‌نواری پشکنین بوو، د‌زه‌کان، که‌ له‌ هه‌ریه‌کی‌کان ده‌پرسی چیت پێیه‌ هه‌موویان ده‌یانگوت هه‌یچمان پێ نییه‌، ئه‌وانیش ده‌یان پشکنین و چیان پێی‌وابه‌ لی‌یان ده‌سه‌ند، یه‌کی‌کان گه‌یشته‌ شیخی گه‌نج و دیتی هه‌یشتا میرد‌منداله‌ و ریشی تۆپ نه‌بووه‌، جل و به‌رگیکی ساده‌ی هه‌ژاران‌ه‌ی له‌به‌ردایه‌ و به‌ بازرگانان ناچیت، وستی لێی ره‌تبی و بۆلای یه‌کی‌کی تر بجیت، هه‌ر له‌ پ‌روه‌وه‌ هه‌مان پر‌سیاری لێکرد، که‌ له‌ ئه‌وانی تری ده‌کرد، گوتی: چیت پێیه‌، لێی ره‌ت‌بوو و سو‌ر ده‌یزانی، که‌ وه‌لامه‌که‌ی وه‌کو ئه‌وانی‌تره‌ و ده‌لێ: هه‌یچم پێ نییه‌، به‌لام، که‌ شیخ وه‌لامی دایه‌وه‌ و گوتی: چل دینارم پێیه‌، د‌زه‌که‌ له‌ شوینی خ‌وی ورته‌یه‌کی لی‌وه‌هات و واقعی و‌رما له‌م وه‌لامه‌ و بر‌وای به‌ گویی خ‌وی نه‌کرد، پر‌سیاره‌که‌ی دووباره‌ کرد‌وه‌ و ئه‌ویش دووباره‌ گوتی: به‌لێ چل دینارم پێیه‌، د‌زه‌که‌ وایزانی لاوه‌که‌ گالته‌ی پێ ده‌کا یا گالته‌ی له‌ گه‌ل ده‌کا، د‌وای چهن‌د گفتوگۆیه‌ک بۆی ده‌رکه‌وت، که‌ لاوه‌که‌ راست ده‌لێ و زۆر سه‌ری له‌مه‌ سو‌رما و پێی گوت: له‌گه‌لم وهره‌لای سه‌رۆکه‌ که‌مان. له‌وئ سه‌رۆکی جه‌رده‌کان هه‌مان پر‌سیاری لێکرد‌وه‌، شیخیش هه‌مان وه‌لامی دایه‌وه‌، چل دینارم لایه‌. پێی گوت: له‌ کونیه‌؟

١ ئه‌وه‌ له‌ خاکی (ریبک)ی نزیک هه‌مه‌دان روویداوه‌ و ژماره‌ی د‌زه‌کان شه‌ست سو‌ار بو‌نه‌. ق‌لائد الج‌واهر، ص ٩.

لەبەن ھەنگلی بۆی دەرھینا، پیاوھە سەری سوپما، کە ژماردی سەیری کرد چل دینارە، بە شیخی لاوی گوت: تۆ بۆ دانت بەمەدا نا، خۆ لە جینگایەکی باشت شاردبۆوھو ئیمە لەو بروایە نەبووین، کە تۆ هیچت پێی؟ گوتی: چونکە دایکم پێی راسپاردم، کە ھەرگیز درۆ نەکەم و راست بلییم، مەزۆفی بروادار درۆناکات، ئەم پیاوھە لێی پرسیم: چیت پێی؟ منیش درۆم لە گەلی نەکرد. سەرۆکی جەردەکان، ئەم قسانە زۆر کاری تیکرد و چاوی مشت فرمیسک بوو، ئەو پیاوھە، کە لە ژبانی گریانی نەزانووە، وا دیارە تۆزە بروایەکی تێداماوە، ئاوری لە شیخ دایەوھە و پێی گوت: تۆ راسپاردەیی دایکت دەپاریزی، ئەگەر چی ھەموو سامانە کەشت لە کیس بچیت، ئیمەش چەندەھا ساڵە رینگری دەکەین و مال تالان دەکەین و خەلکی دەتوقین، بە خوشمان دەلێن موسلمان، رۆلە بەشایەد بە ھەر لە ئیستاوھە لەو ھەموو کارانە تۆبەم کرد، بانگی ھاوڕێیەکانی خۆی کردو رووداوی شیخی بۆ گێرانەوھە و ئەوانیش زۆر پێی کاریگەر بوون و لە گەل سەرۆکیان ریک کەوتن، کە تۆبە بکەن لە ھەموو ئەو کارانەیی کە دژی شەریعەتی خواوە. ھەموو ئەو کەلوپەلانەیی، کە لێیان ساند بوون بۆیان گێرانەوھە و کاروانە کە بە پاسەوانیکردنی ئەوان گەیشتە بەغدا، ئەمەش بە بەرە کەتیی شیخی گچکە عبدالقادی گەیلانی بوو. ئایا ئەمە مەزنترین کەرامەتی ئەو نییە، ئایا لە نەگرتنی مەمکی دایکی لە پۆزی رەمەزان و قسەکردنی گەلە گەلی چاکتر و سوودمەندتر نییە؟ ئەو بەم رووداوە چەند دڵنکی داخراوی کردووە و چەند نەفسیکی مردووی زیندوو کردووە، بەلای لەسەر میللەتی ئیسلام لا برد و بروای خستە دلی ھەندێ لەرۆلەکانی و پێغەمبەر ﷺ لەم بارەوھە فەرموویەتی ((فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَّكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ)).^۱

ئەمە یە کەمێن تاقیکردنەوھە بوو بۆ شیخ، تاقیکردنەوھە ھیزی ئیمانی لە خواترسانی و توانای کەسیتی و وێژدانی بوو، تاقیکردنەوھە سەرکەوتنی بوو بەسەر ئارەزوویدا، لە تاقیکردنەوھە کە دا زۆر چاک سەرکەوت. ئەدگارەکانی

۱ بوخاری گێراویەتیەوھە، کتیبی (المغازی) / ۴۲۱۰.

داهاتووی ئەو گەنجە تیشکی دەدایەو و نیشانەی ئەو بوون، کە لە دواڕۆژدا پلەوپایە مەزنی دەبێت و سەدەها گاور و هاوبەشپەرست لەسەر دەستی دەبنە موسلمان و هەزارەها تاوانبار و گوناھکاران تۆبە لەسەر دەستی دەکەن، ئەمە گەورەترین کەرەمەتە، کە وەلییەك وەری بگری، ئەمە رێبازی پێغمبەرانە.

کاروانە کە گەیشته بەغدا، شیخ عبدالقادر لە ساڵی ٤٨٨ ک گەیشته بەغدا، لەو ساڵەو کە ئەبو الفضل عبدالواحیدی تەمیمی وەفاتیکرد،^١ ئەو ساڵە، کە ئەبو حامیدی غەزالی وازی لە وانە گوتنەو هێنا لە قوتابخانەی نیزامیە لە بەغدا و خووی دایە گۆشەگیری و بەرەو شام و حیجاز رویشت و براکەی ئەحمەدی غەزالی لە قوتابخانەی نیزامییە مایەو، ئینجا بە فەرمانی سولتان بەرکیارق و وەزیرە کەی (فخر الملك بن نظام الملك)^٢ ئەبو عبداللهی طبری لە قوتابخانەی نیزامییە مایەو.

١ کتێبی (القطب الغوث) ی مامۆستا: فەخری گەیلانی، ل ٥.

٢ کتێبی (عبد القادر الکيلاني) ی مامۆستا: محمەد ئەلعەینی، دانە فەرەنسییە کە، ل ٣٦.

به سنی سینیم

شیخ عبدالقادر به غدا

هر که شیخ عبدالقادر له ته مەنی هەژده سالی گەشتە بەغدا له ٤٨٨ ک، بەغدا لهوپەری شکۆمەندی و هیز و فراوانی و دەوله مەندی بوو، هەروەها له لووتکە ی پیشکەوتنی زانستی و رۆشنبیری بوو له سەردهمی خەلیفە (المستظهر) که له نیوان (٤٨٧-٥١٢ ک) فەرمانرەوایی کرد، هەروا له سەردهمی بەرکیارق کۆری مەلیکشای سولتانی سەلجوقیش، پێنج خەلیفە له بەغدا هاوچەرخی شیخ عبدالقادر بوون، موستەزەهر و موستەرشید له (٥١٢-٥٢٩ ک) فەرمانرەواییان کردوو، راشید له (٥٢٩-٥٣٠ ک)، موتهفی له (٥٣٠-٥٥٥ ک)، موستهنجید له (٥٥٥-٥٥٦ ک).

شیخ عبدالقادر هەفتاو سنی سال له بەغدا مایهوه له سالی (٤٨٨-٥٦١ ک)، له سەردهمی ئەو گەلی ئازاوه و شلەزانی سەربازی و رامیاری و رۆشنبیری و فیهی روویدا، خەلیفەکانی عەباسی تەنیا ناویان مابوو یهوه، فەرمانرەوایی راستەقینه له دەست سولتانی سەلجوقیه کان بوو، ناخۆشی و دووبەرەکی کهوتە نیوانیان له دوا ی مردنی مەلیکشا له (٤٨٥ ک)، جەنگ کهوتە نیوان هەردوو کۆرەکی مەلیکشا (بیرکیارق) و مەحمود، هەروەها له نیوان (بیرکیارق) و (تەتش) ی مامی، ئینجا له نیوان (سنجەر) ی کۆری مەلیکشا و برازایه که ی مەحمود کۆری مەحمود کۆری مەلیکشا، ئینجا له نیوان مەحمود و برازایه که ی مەسعود، ئینجا جەنگ کهوتە نیوان سولتانی موسڵ و مەسعود و (المسترشد بالله) ی خەلیفە ی عەباسی، جەنگ له سەر خەلیفە گەرم بوو، خەلیفە چاونه ترس و دوینه ریکی رهوان و خۆشهویستی

گشتی و تابهت بوو، دوا خلیفه بوو، که دوینهر بیت، به لام سوپاکه ی بهرامبر سوپای مهسعود له ره مهزانی سالی (۵۲۹ ک- ۱۱۳۴ ز) خوی نه گرت و شکا، مهسعود خلیفه ی به دیل گرت و له سهر بازگه که ی خوی له خیره تیکی دانا و خه لکی به غذا شله ژان به هوی دیلکردنی خلیفه، تا (سنجر) فهرمانی دایه مهسعودی برازای، که نازادی بکات، به لام یه کتی له ئیسماعیلیه کان بوونی خلیفه ی له ژیر خیره به ههل زانی که بی پاسه وان بوو، لئی چوره ژوروره وه و کوشتی، ئینجا جهنگ له نیوان مهسعود و (راشد بالله) نوئی بوویه وه و ئینجا له نیوان مهسعود و (المقتضی لامر الله)، به مجوره نازاوه و پشیوی کوتایی نایهت. ئه مه و جگه له نازاوانه ی که ده که و ته نیوان ریباری ته هلی سوننهت و ده بووه هوی کوشتن و تالانکردن، نازاوه ده که و ته نیوان حهنبه لی و حهنفیه کان له سهر لیکنده وه ی نایهتی له نایهته کانی قورشان، یان له پیناو خوار دنده ی ئاوی میوژ، نازاوه ده که و ته نیوان حهنبه لی و شافیهی له سهر خویندنی (بسم الله ..) له نویزه ناشکرایه کان، دوا ی ته وه ی ته بو یه علا- له ۴۵۸ ک مردوه- که یه کیلک بوو له زاناکانی حهنبه لیه کان کتییی (الصفات) ی دانا، نازاوه که زیاتر توند بوو، حهنبه لیه کان به تومه تی بهر جهسته کردن (التجسیم) تاوانبار کران، و اتا: ته وانه ئه ندام و جوولانه وه بو خوا داده نیی وه کو مروژ، له ته نجامی ته وه ریباری حهنبه لی کز بوو و خه لکی لئی دوور ده که و تنه وه و چیی وای نه مابوو ههر له ناو بجیت، گهر له سهر دهستی شیخ عبدالقادر نوئی نه کرابایه وه.

ده توانین ژبانی شیخ عبدالقادر له به غذا بکهینه دووبهش: یه کهم: له چورنه ناو به غداوه له (۴۸۸ ک) تا وانه گوته وه ی له قوتابخانه که ی له سالی (۵۲۱ ک) و اتا ماوه ی وانه خویندن و وانه گوته وه. دووهم: له وانه گوته وه ی له قوتابخانه که ی سالی (۵۲۱ ک)، ئه مه ماوه ی وانه گوته وه و فیژ کردن و ئاموزگاری و رابه رایه تیکردن بوو.

داوای دوانه خوښه داو دانه گوته وه :

((پیاوئ له ئیمامی شافعی پرسي: ئه ی ئه بو عبدالله کامه یان بۆ پیاو باشتره توانای بدریتئ، یان تاقی بکړیته وه ؟ شافعی گوتی: پیاو هه تا تاقی نه کړیته وه تواندار نابیت، چونکه خوای گه وړه نوح و ئیبراهیم و موساو عیسا و محمدی- سهلامی خویان لئ بیت- تاقیکرده وه، هه ر که ئارامیان گرت ئینجا توانای پی به خشین.))

عهلیی کورپی جوهم گوتی:

ره حهت له ئاواره بی لهو شوینه ی رووی تیده کا
چی له گهل نه فسی خزی کرد
خوشه ویستانی جیهیشت و سوودیان له ژیان نه بینی
له دوا ی ئه و و ئه ویش سوودی نه دیت

به محوره شیخ عبدالقادری گهیلانی له سه ره تای ژیانی له به غدا زور به گرانی تاقیکرایه وه و تووشی گه لئ ئاژاوه وه ژاری و برستنی و بییه شی بوو به شیوه یه کی و ازور جار ان به گژو گیای لیو رووباره کان ده ژیاو به پی خاوسی به ناو در کان ده کهوت و له جو گه و کاو لگه کان ده نوست، تا پییان ده گوت شته، زور جار ان له دلی خزی بیری ده کرده وه، که به یه کجاری به غدا به جئ بیلتی، به لام هینده ی پی نه ده چوو و ره ی ده هاته وه به رو ده یگوت: هه ر ده بی پنگا که بیرم و بگمه ئه و مه به سته ی که بوی هاتو مه.

که شیخ عبدالقادر هاته به غدا، ئه و کاته گه وړه ترین شاری جیهان بوو، دوو ملیون که سی تیدا بوو، له و ساله دا (٤٨٨ ک). به غدا هه مووی باسی بزر بوونی (ابی الحامد الغزالی) یان ده کرد له قوتا بخانه ی (النظامیه)، غه زالیی ماموستای گه وړه ی قوتا بخانه که بوو، له سالی ٤٨٥ ک (نظام الملک) پیش کوژرانی داوای لی کرد بوو که وانه ی تیدا بلتیه وه، به لام که میک پیش بزر بوونی له ٤٨٨ ک تووشی کی شه یه کی ده روونی قوول بوو به هوی بیر کرد نه وه له کاروباری ژیان و راستیه کانی

گهر دوون، سه‌ری سورما بوو له چؤنيه تي گه‌يشتنه حقيقت، ئايا به‌رينگه‌ي
 هه‌سته‌كانه‌وه ده‌يگانې، خو هه‌ندې جار له ده‌رخستني راستيه‌كاني گهر دوون هه‌له
 ده‌كات و رڼي لي تيك ده‌چي و خاوه‌نه‌كه‌شي گومرا ده‌بي؟ ئايا به‌رينگه‌ي ژير
 ده‌يگانې، كه هه‌له و راستي هه‌سته‌كان ده‌ستيشان ده‌كا؟ به‌لام نه‌ويش جار و بار
 هه‌له ده‌كاو رڼي لي تيك ده‌چي و خاوه‌نه‌كه‌شي گومرا ده‌بي، جا چ رڼگايي
 بگري؟ ئايا رڼگه‌ي زاناياني كه‌لام، يا رڼگه‌ي ده‌روونيه‌كان و ئيمامه‌بي
 گوناوه‌كيان، يا رڼگه‌ي فويله‌سووفه‌كان؟ هه‌موو نه‌و رڼگايانه‌ي ره‌تكړده‌وه، به‌لام
 له‌باره‌ي صؤفيگه‌ريه‌وه گوتي: ((بؤم ده‌ر كه‌وت كه‌يه‌كي له‌تاييه‌تبه‌كانيان-واتا:
 صؤفيه‌كان- نه‌ويه‌كه‌به‌هؤي فيربوونه‌وه ناگه‌نه‌هيچ، به‌لكو به‌حال و چه‌شتن))،
 ((دلنيا بووم لييان، كه‌نه‌وانه‌خودان حالن نه‌ك گوته، نه‌وه‌ي به‌رينگه‌ي زانسته‌وه
 ده‌زانري، فيربووم، نه‌وي به‌رينگه‌ي گوينگرتن و فيربوونه‌وه نه‌گه‌يشتمې به‌سلوك و
 چه‌شتن ده‌يگه‌مې، نه‌مېش به‌په‌يوهندي پچراني دل له‌دنيا و دوور كه‌وتنه‌وه‌لي و
 په‌نا برندنه‌به‌ر رؤزي دوايي و روو كړنه‌خوا به‌هيممه‌ت و دوور كه‌وتنه‌وه‌له
 پله‌وپايه‌و سامان و هه‌لاتن له‌هه‌موو په‌يوهنديه‌كان ده‌بي)). ((به‌دلنياهيه‌وه زانيم كه
 هه‌ر صؤفيه‌كان رڼيواري رڼگه‌ي گه‌يشتنه‌خوان، هه‌موو هه‌لس و كه‌وتنيكي ديار و
 نادياريان له‌نوري چراي پيغه‌مبه‌رايه‌تبييه‌ويه، جگه‌له‌و نوره‌له‌سه‌ر رووي زه‌وي
 نورنيكي تر نبيه‌روناكيي لي و هه‌ر بگيريت))^۱، ئيتز به‌شه‌وو پوژ كه‌وته‌ناو گيژي
 بير كړنه‌وه و وازي له‌خواردن و خواردنه‌وه هينا بايي ژين نه‌بي، وازي له
 قسه‌كردن هيناو تواناي وانه‌گوتنه‌وه‌ي نه‌ما، له‌قوتابخانه‌و كه‌سوكاري هه‌لات و
 رووي كړده‌شام و له‌گوشه‌يه‌كي مزگه‌فتي نه‌مه‌وي له‌دېمه‌شق گوشه‌گير بوو و
 كه‌س نه‌ي ده‌ناسي. له‌نه‌نجامي بير كړنه‌وه‌ي گه‌يشته‌نه‌وه‌ي كه‌((به‌لگه‌كاني
 قورئان وه‌كو خؤراكن هه‌موو كه‌سي سووديان لي ده‌بينې، به‌لگه‌ي زاناكاني
 كه‌لام وه‌كو ده‌رمانه‌تاكو تووك سوودي لي ده‌بين و زيانې بؤ زوربه‌يان هه‌يه))، له
 دېمه‌شقوه‌به‌ره‌و حيجاز رؤبي، له‌سالي ٤٩٨ ك دواي ده‌سال بزر بوون گه‌رايه‌وه
 به‌غدا، به‌لام جارنيكي تر نه‌هاته‌وه قوتابخانه‌ي نيزاميه‌بؤ وانه‌گوتنه‌وه، گه‌رايه‌وه

شارى نيسابور و طوس^۱ تالە ۵۰۵ ك وەفاتىكرد.

لەدواييدا دەبينىن شىخ عبدالقادرى گەيلانىش بەم كيشە دەروونىيەدا رەتبوو، بەلام غەزالى لە لووتكەى چالاكىي فيكرىي تووشى بوو، كە لە گەورەترين قوتابخانەى ئەوسەردەمەى بەغدا مامۇستا بوو، كەچى شىخ عبدالقادر (۳۳) سالى پىچوو، لە سالى (۴۸۸-۵۲۱ك)، لەبارەى ژيانى ئەو سەردەمەى زۆرى لى نازانين، چونكە زۆربەى ئەو كاتەى لە كاوولگە كانى مەدائين و كيسرا دەبردە سەر و دوور بوو لە خەلكى و خویندن و پىيان دەگوت: عبدالقادرى شىت.

شىخ عبدالقادر (رەحمەتى خواى لىبى) لەتەمەنى ھەژدە سالى ھاتە شارى بەغدا، ئەو شارەى كە خەلكىكى زۆرى تىدايە و جەنجاڵە، گەنجىكى تازە پىنگەشتوو، كەس ناناسى و فيرى ئەم جۆرە ژيانە نىيە و سەر و سامانى چل دىنارە كەيە و چل دىنار لە بەغدا چىي پى دەكرى. بەلام شىخ خاوەنى برۋايەكى بەتوانا و ئاكارىكى راست بوو، ھەر لەو پۆژەى لە گەيلان دەرچوو بەمەبەستى ئەو بوو كە بىتتە زانايەكى كاراى دلسۆز و خاوەنى ورەيەكى نەگۆر بوو بۆ گەيشتنە مەبەستى. گەر خاوەنى ئەو بەقا و ورەيە نەبوايە، ئەوا لەو گىژەنەى كە خۆى تى خستبوو نقوم دەبوو، ھەر وەك ئىستا زۆر لەو كەسانە دەبينين، كە بۆ خویندن بەرەو پۆژئاوا دەپۆن، كەچى خۆيان ون دەكەن.

لەو ماوەيەى كە شىخ عبدالقادر لە بەغدا بوو گەلى لە زانا موسلمانەكان پەيدا بوون و گەلى لە دانراوە كانيان بلاو بوو، سەرەراى غەزالى و كتيبە كانى، راغيبى ئەسفەھانى و (لە ۵۰۲ ك. - ۱۰۸۱ ز. مردوو) كتيبە كەى (المفردات) پەيدا بوو، ئەبو القاسم عبدالكرىمى قەشبرى و نجم الدين ئەبو حەفصى نەسەفى خاوەنى (التيسير) و واحدى (لە ۴۶۸ ك. مردوو) خاوەنى (البسيط و الوسيط و الوجيز) و زەمەخشەرى (لە ۵۳۷ ك. مردوو) خاوەنى (الكشاف) پەيدا بوون، ھەر وەھا گەلى لە كتيبە كانى ھەدىس و پۆلین كردنيان و راستە كەى و موسنەدە كەى بلاو

۱ ئىستا شارى مەشھەدە لە ئيران.

بوویهوه و گهلی کتییی فیهی له سهر ریباره جیاوازه کان بلاو بوونهوه.

ههروهها ماوهردیی (له ۴۵۰ ک. - ۱۰۵۸ ز. مردووه) خاوهنی (الاحکام السلطانية) و ئهبو حهسهنی ئهشعهری و باقلانی (له ۴۰۳ ک. مردووه) و شههرستانی پهیدا بوون، که له زاناکانی زانستی کهلام بوون. له فهیله سوفه کانیش ئیین سینا (له ۲۸ ک. مردووه)، له ئهدیبه کان: حهریری (له ۵۱۶ ک. مردووه) خاوهنی (المقامات) و طوغرائی (له ۵۱۵ ک. مردووه) خاوهنی (لامیه العجم) دهر کهوتن. ههموو ئهم دانراوانه و دانراوی تریش له بهغدا زانیاریان ده بهخشی و له نیوان خه لکی ئهم دهست و ئهوه دهستی پێ دهکرا.^۱

ههر لهو کاتهی شیخ عبدالقادر گهیشته بهغدا پر سیاری قوتابخانهی زانای فیهیو فهرمووده گیرهوه کان و ئهلقهی مزگهفته کانی ده کرد و سهری لی ده دان و زانستی لی وهرده گرتن.

شیخ و مامۆستا بهکان:

له لای ئهم زانیانه گوئی له زانستی حه دیس بووه: ئهبو غالب محمهد کوپری حهسهنی باقلانی، ئهبو بهکر ئهمهد کوپری موزه ففهر، ئهبو قاسم عهلی کوپری بهیان ئهله زاز، ئهبو محمهد جه عفه کوپری ئهمهد ئهلسهراج،^۲ ئهبو سهعد محمهد کوپری خوشهیش، ئهبو تالیب کوپری یوسف. له مانهش زانستی فیهی وهر گرتووه: ئهبولوه فاعهلی کوپری عوقهیل،^۳ ئهبو لخنه تاب مهحفوز کوپری ئهمهد کهلوزانیی حهنبهلی، قازی ئهبو سهعد ئهملوباره ک کوپری عهلیی ئهملخه ره می (له ۵۲۸ ک

۱ عبدالقادر گیلانی، محمهد ئهلعینی، دانه فهره نسییه که، ل ۳۹.

۲ دانهری (مصارع العشاق) و له سالی ۵۰۹ ک. مردووه.

۳ شیخی حهنبهلییه کان بوو له بهغدا و له سالی ۵۱۳ ک. مردووه.

مردووه)،^۱ ئەبو لىخەسەن محمد كۆرى قازى ئەبى يەعلا ئەلفەرئى حەنبەلى. ئەدەب و زانستى بەيان و رەوانىيىتى لايى ئەلى ئەبى زەكەرىيا يەحياى تەورىزى (لە ۵۰۲ ك مردووه)، وەرگرتووه و زانستى صوفىگەرىي لاي ئەمانە خوئندووه: ئەبو محمد جەعفەرى كۆرى ئەحمەدى سەراج (لە ۵۰۹ ك مردووه)، شىخ حەماد كۆرى موسلىم ئەلموخەزەمى كە رىيازى صوفىگەرىي لى وەرگرتووه و فيقهىشى لى فېر بووه و دواى خۆى لە قوتابخانە كەى ئەویش ماوئەتەوه.^۲

قورئان و زانستەكانى و خوئندەنەوهكانى و راڤە (تفسير)ى لاي ئەبى وەفا ئەلى كۆرى عوقەيلى حەنبەلى و ئەبى خەتاب مەحفوزى كلوزانى خوئندووه. ھەروەھا شىخەكانى ئەمانەن: ئەبو الغنائم محمد كۆرى محمد كۆرى ئەلى ئەلفورسى و عبدالرحمن كۆرى ئەحمەد كۆرى يوسف و ئەبو البركات ھىلالە اللہ المبارك و ئەوانىتر... ئەم خوئندەن و زانستى وەرگرتە بەردەوام بوو، تالە ھەموو زانست و لق و جۆرى جىارايەكان و زانستەكانى قورئان و رەوانىيىتى و ئەدەب ھەلەكەوت و زياتر گرنگى بە لىكۆلتەنەوى رىيازى حەنبەلى داو لە گەل ئەمەش رىيازى شافىعىي خوئند. ئەم خوئندەن و زانست وەرگرتە سى و سى سالى خاياند بەلام لەسەر يەك نەبوو ناوہ ناوہ بە پى باروزروف پچراني تىدەكەوت.

رياني شىخەبەغدا:

شىخ عبدالقادر (رەحمەتى خواى لىيى) بەچل دىنارەوہ چووه بەغدا، چل دىنار لە بەغدا چى دەكا؟ ھىندەى پى نەچوو چىي پى نەما و ناچار بوو كاربكاو لەكارى دەستى خۆى نانى دەخوارد.^۳ دەبى چ كارى بكا خۆ لە كشتوكال زىتر چىيتر

۱ عبدالقادرى گەيلانى، محمد ئەلمەنى، دانفەرەنسىيەكە، ل ۴۶.

۲ المنتظمى ئىبن جەوزى، (العبر فى خير من عبر) لە گەل (سير أعلام النبلاء)ى ذەھەبى، (الذيل على طبقات الحنابلة)ى ئىبن رەجەب، (فوات الوفيات)ى محمد كۆرى شاكرى كوتوبى.

۳ فوات الوفيات، ج ۲، ص ۳۷۳.

نازانى، كشتو كالیش له بازارى به غدا دهست ناکه وئى، بۆیه ناچار بوو حه مبالى بکا بۆ پهیدا کردنى خۆراکى رۆژانهى، دایکیشى به پى توانا ماوه ماوه پرئى پارهى بۆ ده نارد، ئەو پاره یەش هەندىكى پىنده گەشت و هەندىكى لەناو دەچوو، چونکە زۆر جار ان خر نوک و پاقله گا گۆزه و گەلای خاسى دەخوارد، کە لە قه راغ رووباره کە شین دەبوون و دەستى بۆ کەس درێژ نە دە کرد و داواى شتى لە کەس نە دە کرد.

له یه کنى له کۆره کانى دا ده لئى: ((خر نوک و پاقله گا گۆزه و گەلای خاسم ده خوارد کە لە قه راغ رووباره کە شین ببون، گرانی هینده به غداى تەنگ کردبوو چەند رۆژىك بى خواردن مامه وه و چووم قێزه وه ره کان بخۆم و ده چوومه هەر جینگه پى خه لکى تر له پىش من گەشتبوونى، تا گەشتمه مزگەفتى (ياسين) له بازارى ريحانيه کان و هیندهم نه مابوو مردن دهستم بگوشى، بينيم لاوینكى عه جه مى به نان و برژاوه وه هاته ژووره وه و دانىشت و دهستى به خواردن کرد، کە منى دیت گوتى: برام ناوى خوا بینه، نه چووم، سویندى دام و منیش کەمىکم خوارد، لى پرسیم: خه لکى کویى؟ چ کاره ی؟ گوتم: فه قیه کى خه لکى گەيلانم، گوتى: منیش هى گەيلانم، تۆ لاوینكى گەيلانى ده ناسى کە ناوى عبدالقادرى زاهیده؟ گوتم: من ئەوم، یه کسەر شله ژاو رهنگى گۆراو گوتى: وه لاهى گەشتمه به غدا و هەندى پاره و پو لم پىبوو، له تۆم پرسىار کرد و کەس تۆى پىم نیشان نه داو ئىستاش پاره و پو له کەم نه ماوه، ئەمه سى رۆژه نرخی خواردنم به دهست نه که وتوو و ته نیا ئەوه ندهى تۆم لا بوو، هیندهى نه مابوو بمرم، له پاره کەى تۆ ئەم نان و برژاوه م کپى، جا عافىتى بکه و مالى خۆته و من ئىستا ميانى تۆم دواى ئەوهى تۆ ميانى من بووى. پىم گوت: ئەوه چیه؟ گوتى: دایکت هەشت دینارى به مندا بۆت نارد، منیش دلەم دایه وه و هەندى زیریشم دایى و وه رى گرت و رۆشت))^۱. به بخۆره چاکه ی له بیر نه ده کرد، کە خۆشى له وه پەرى پىوێستى و پىبه شى دابوو، ههروه ها

۱ سيرة اعلام النبلاء للذهبي، ج ۲۰، ص ۴۴۴، (الذيل على الطبقات) ي ثبن ره جه ب له ژنر ژماره ی ۱۳۴، هه ردوو کيان له باره ی میژووی (ابن النجارن) ن.

دهی گوت: جوبیه کی خوریم له بهر بوو و پرۆیه کم له سهر سهر بوو، به پینخواسی به ناو درك و دالدا دهړویشتم و خرڼووك و پاقله گاگوزه و گهلای خاصي لیو رووبارم ده خوارد و خوم به شیت و لال نیشان ددها))^۱.

شیخ عبدالقادر ده بیښی خه لك له پوژي هه ښی گوتی له دوانی دوینهر ده گرن و له مزگفت و كوپه كان گوتی له ناموژگاری ده گرن و ده چنه دهره وهك بلینی هیچیان گوتی لی نه بووه، خاوه نه ده سه لاته كانی ده بیښی ههر خه ریکي باج كو كړدنه وه و به یعت وهر گرتن بؤ خویان و منداله كانیان بوون، ده بیښی زانایه كان خه ریکي فتوا و دانانی كتیب بوون و خه لكیان به ره تلای ناو ئاره زوو و گوناوه كانیان كړدبو، به بموړه خه لكی ره مه کی له كړدوه كانیان سهر به ست بوون و به ناو ئاره زوو یان كهوتبوون، وه كو میگه لیكی به ردراو شوانی نه بوو خریان كاته وه، ویستی خوا په رستیان له دهروونیان كز بیوو و نه فسه كان دامر كابو نه وه، ئینجا ئه و جیاوازیه گه وره یی بؤ به دیار كهوت، كه له نیوان ژبانې پاك و ساده ی گه یلان و ژبانې پر ئازاوه و تاوانی شاری به غدا هه یی، ئه و جیاوازیه ی كه له باره ی به غداوه ده بیښی، كه گواپا شاری زاهیده كانه و ئیستاش بووه ته شوینی گوناوه كړدوه ی خراب، خه لكی نویژه كانیان له گوناوه نایان گپړپته وه، به پوژوو ده بن به لام نه فسیان پاك ناكاته وه و هه ست به تازاری هه ژاران ناكهن، پاره ده به خشنه وه به لام به پنی شهرعی خوا نییه، گوتی له ناموژگاری ده گرن به لام كاریان تیناكات، زاناکان ده دوین و ناموژگاری ده كهن، به لام كار له كهس ناكات، له م به ره تلاییه و ئاره زوو په رستییه ته لقه یه کی بزربو و هه یی بؤیه وای لیها توه، ئه م ته لقه یه چییه؟ كه له شقاهه كانی به غدا دهړویشتم له هه موو شوینی چاوی به كاری خراپه ده كهوت، درؤ و فیل و هه له خه له تاندن، ره حم نه كردن به ئاواره و هه ژاران، كوپری مه پخواردنه وه له هه موو شوینی هه بوو، له دهرگای ماله كانه وه گوتی له دهنگی موسیقا و ژنی گورانې بیژ ده بوو، گوتی لیوو گه بنجه كان قه سیده كانی (صریع الغواني وای نواس) به سروود ده لیڼه وه، هه روه ها له و ساله ی، كه چووه به غدا له

۱ الطبقات الكبرى، للشعراني، ج ۱، ص ۱۲۶.

مانگی ره بیعی کۆتایی بینی عبدالملیکی وه زیری خهلیفه (المستظهر) شوینی رابواردن و سهماو گۆرانی له نزیك بهغدا ده کاتهوه، بۆیه شیخی حهنبهلییه کانی ئەو کاته شیخ ئیبن عهقیل زۆر به توندی رهخنه ی لهو کاره گرت.^۱

له تافی لاویتیدا ئەو هه موو شته ده بینی و هیشتا نهیتوانیوه ژن بهیانی و ئەو هه موو خراپه کارییه به دی ده کا، بۆیه بهغدا ی لئی تهنگ بوو و تووشی نا ئومیدی بوو و ویستی بهغدا به جی بیللی و خۆی و ئاوینه که ی رزگار بکات، به لام چۆن به جی بیللی خۆ هیشتا ئاواته کانی نه هاتۆته دی، ئەو هاتوو بهیته زانایه کی کارای دلسۆز و هیشتا له سه ره تای رینگادایه، جا چی بکا؟ له بهر ئەمه تووشی کیشهیه کی دهروونی بوو، له کۆتاییدا وای به چاک زانی که به شیوهیه کی کاتی هه لپی بۆ ئه وه ی سه ر له نوێ بنیاتی گیان و که سیتی خۆی بکاته وه به شیوه یی، که له گه ل ئەو واقیعه نوییه ی بگۆنجیت و به چیه وه سه ر شه قامی راستی.

له سه ره تادا هه ولێ دا به یه کجاری له بهغدا هه لپی، به لام پش ئه وه ی له ده رگای (الخلبة)^۲ ره تبی هه ستی کرد هیزیکێ نهیانی ده یگیرته وه، که وته زۆر انبازییه کی دهروونی توند، خۆی وادهاته بهر چاو، که وه کو قورئانیکه له مائی زندقی، یاوه کو سالحه له سه مود، ده یه وئ هه لپی له هه مان کاتدا ده یه وئ رینگای راست به زه ندیقه نیشان بدا و ئەم خه لکه به ره و چاکه بیات. جاریکیان بی ئه وه ی ئاگای له خۆی بی له بهغدا ده رچوو ماوه ی پازده رۆژ له بهغدا دوور که وته وه و خۆی له ولاتی (تستر) بینیه وه، دووباره گه رابه وه بهغدا و^۳ وه ک بلیی له غه یبه وه ده نگیک پتی ده لئی: له دوا رۆژدا بهغدا سوودت لئی ده بینی، هه ندی جاریش دلی تهنگ ده بوو تا له هۆش خۆی ده چوو.

ئیبن نه جار له میژوه کهیدا گوتویه تی: ((عبداللهی کوری ئه بی حه سه نی

۱ عبد القادری گه یلانی، محمده دی عهینی، دانه فره نسبییه که، ل ۴۲.

۲ ده رگایه ک بوو له شوره ی بهغدا.

۳ عبد القادری گه یلانی، دانه فره نسبییه که، ل ۴۵.

جوبائی بۆی نووسیوم و ده‌لئی: شیخ عبدالقادر پئی گوتم: جارێك شیتی گرتمی و بردمیانه بیمارستان و حال گرتمی تا وایان زانیبوو كه مردوو مه، كفنیان هیناوو و له‌سه‌ر مردوو شۆر دایان نابووم، جا حاله‌كه‌م له‌سه‌ر لاچوو و هه‌ستامه‌وه)).^۱

زۆر جار ان دلی ته‌نگ ده‌بوو و پر به‌زاری هاواری ده‌کرد، ((گوتی: خه‌ریکی زانست بووم، حال ده‌یگرتم و ملم له‌بیابان ده‌ناو له‌رووی خۆم ده‌دا، شه‌ویك هاوارم لێ هه‌لسا و ریبواره‌كان گوئیان لیم بوو و هاتن و ناسیمیان و گوئیان: عبدالقادر شیتێ! زهنده‌قت بردین)).^۲ ((گوتی: جاری واهیه‌شتی هیند قورسم دیته‌سه‌ر، گه‌ر بخړیته‌سه‌ر شاخ وردی ده‌كا، هه‌ر كه‌ ئه‌و باره‌ گرانه‌م له‌سه‌ر زۆر ده‌بوو ته‌نیشتی خۆم ده‌خسته‌سه‌ر زه‌وی و ئه‌م ئایه‌ته‌م ده‌خویند ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾، ئینجا سه‌ری خۆم به‌رز ده‌كه‌مه‌وه و بار گرانییه‌كه‌م له‌سه‌ر نامینن)).^۳

له‌دوایدا پئی خۆشبوو له‌به‌غدا دوور كه‌وتیه‌وه روو له‌بیابان و كاولگه‌كان بكا به‌شیه‌یه‌کی كاتی، تاكو دووباره‌به‌شیه‌یه‌ی بنیاتی كه‌سیتی بكا ته‌وه‌كه‌ له‌گه‌ل واقیعه‌نویه‌كه‌ و كۆمه‌لگا نوییه‌كه‌ بگونجیت و زیاتر کاریان تی بكات، ئه‌م ماوه‌یه‌ زۆری خایاند و هه‌ندیکیان ده‌یگه‌یه‌ننه‌ بیست و پینج سال،^۴ مامۆستا محممه‌د ئه‌له‌عینی به‌چوارده‌سالی داده‌نی. عبدالقادر چه‌ند سالیك له‌بورجیكی چۆلی نزیك به‌غدا ده‌ژیا تا ناویان له‌بورجه‌كه‌ نا بورجی ئاواره‌، یا بورجی عه‌جه‌می، هه‌روه‌ها له‌كاولگه‌كانی مه‌دائین و تاقی کیسرا چه‌ند سالی ژیاوه (۱- ۳) سال.

هه‌ر كه‌هه‌ستی كرد كه‌سیتییه‌كه‌ی ئاسایی بۆ ته‌وه‌و نه‌فسی به‌هیز بووه‌و توانای به‌رگری و رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی خراپه‌کاری هه‌یه‌، سه‌ر له‌نوێ گه‌رایه‌وه‌ به‌غدا و

۱ سیر اعلام النبلاء للذهبي، ج ۲۰، ص ۴۴۴ / الطبقات الكبرى للشعراني، ج ۱، ص ۱۲۶.

۲ الذیل علی طبقات الحنابلة، بین ره‌جه‌ب له‌ژێر ژماره‌ی / ۱۳۴.

۳ کتیبی (الطبقات) ی شه‌عرانی، ب ۱، ل ۱۲۶.

۴ سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۱۲۶.

ئەلقەى وانە گوتنەو، بەلام بېرىرى ئەوەى دا، كە زانستى صۇفېگەرى بىخاتە سەر زانستە كانى فىقھو فەرموودە و ئەدەب و زانستە كانى قورئان. لەو كاتەدا لە بەغدا شېخ حومادى كوپرى موسلىمى دەباس (لە ۵۲۵ كە مردووە) رېبوارانى صۇفېگەرى پەرورەدە دە كردو زۆربەى شېخە كانى بەغدا سەر بەو بوون، يە كنى لە گوتە كانى: ((القلوب ثلاثة، قلب يطوف في الدنيا وقلب يطوف في الآخرة وقلب يطوف بالمولى: دل سى جۆرە: دلىك لە دنيا خول دەدات، دلىك لە پۇژى دوايى خول دەدات، دلىك بەلاى پەرورەدگار خول دەدات)). هەرورەها لە گوتە كانى: ((أقصر طريق الى الله تعالى هو حب الله تعالى: كورتترين پىنگا بۇ خوا؛ خۆشەويستى خوايە)).^۱

هەر كە شېخ عبدالقادر چووە لاى شېخە نوپىيە كەى حەماد الدباس، شېخە كەى خېر و چاكەى لە دەم و چاوى بىنى، بۆيە ويستى ئارام و راستگۆيى و تواناى تاقي بىكاتەو و بە توندوتىژى هەلسو كەوتى لە گەئسى دە كرد، بنەچە و ئەصلە راستىيە كەى ئاشكرا بىكات و بزائى بەرەو دوا دە گەپتەو و ياخۆى دە گرىت. سەيرى كەن دەلەت: ((پۇژىك بەرەو دەر گای (حەلەبە) چووم يە كىك پىي گوتم: بۇ كنى دەچى؟ پالتىكى پىئە نام و بەرى دامەو، گوتى: بگەپنەو خەلك سوودت لى دەبىن، گوتم: دەمەوى ئاينم سەلامت بى، گوتى: سەلامەت دەبى، ئىنجا زانيم، كە حومادى دەباسە و دوايى لەو گەيشتم، كە بۇچى كۆسپم دەخاتە بەر پى، ئە گەر لى بزر بام و بۇ خویندن بچووبام و بگەپابامەو، دەيگوت: تۆفەقى، لاى ئىمە چى دە كەى پۇژى لاى شەرع زانە كان. منيش ورتەم لىئە نەدەهات. لە پۇژىكى هەينى مانگى كانونى دوو، كە گەيشتنە سەر پردى جوولە كە لەسەر رووبارى دىجلە، لە پشت شېخەو دەپۇشتىم، يە كسەر راوہستا و پالتىكى پىئە نام و خستىمە ناو ئاوە كەو، لەبەر ساردىي ئاوە كە بەخۆم گوت: شووشتنى هەينىيە (بسم الله

الرحمن الرحيم) جوببه يه كي خوريم له سهر شان بوو و هه ندى كاغه زى نوو سراو له ناو نه نگوچكم بوو، نه نگوچكه كه م بلند كرده وه نه خو كاغه زه كان تهر بن، نه وان بو به جيان هيشتم و روشتن، مينش جوببه كه م گوشى و به دوايان كه وتم، به راستى سهرمايه كه زور كارى تىكرم))^۱. شيخ نازارى ده دام، كه ده هاتم ده يگوت: نه مړو نانېكى زور و پلوده (فالودج)^۲ مان بو هات خوار دمان و هيچمان بو ت هه نه گرت. هاورپيه كانى شيخ ته ماعيان تىكرم و گوتيان: تو شهرع زانى ليړه چ ده كه ي، كه شيخ بينى نازارم ده دن، پي گوتن: بو نازارى ده دن؟ به خوا هيچتان وه كو نه و نين، كه من نازارى ده دم بو تاقيكر د نه وه مه و ده بينم وه كو شاخ چه سپاوه و ناجوليت.^۳

له م چيرو كه ده گهينه چه ند شتى:

يه كه م: شيخ عبدالقادر سهره تاي فيقهى خويندووه، ئينجا به ره و صوفيگه رى چوو.

دووهم: له خويندنى فيقهيدا پيشكه وتوو بووه، شيخ حوماد و قوتابيه كانى ده يانزانى كه مه لايه و هر كه كه و ته ناو ئاوه كه وه نه مه ي به هه لزانى و نيه تى غوسلى ليپينا تا پاداشتى شووشتنى هه بينى پي بگات، چونكه غوسل بى نيه ت نابيت و نه مه ش هر له مه لايى ده وه شيته وه.

سپينه م: شيخ حوماد نه وى تاقيده كرده وه و له تاقيكر د نه وه كه ش زور سهر كه وتوو بوو.

۱ نه مه له كانوونى دووهمى نيوهى شهعبانى ۱۴۹۹ ك بوو. قلائد الجواهر، ص ۲۷.

۲ فالودج: جزوه حملوايه كه له تارد و ناو و هه نگوين دروست ده كريت. پروانه: المنجد في اللغة والأعلام.

۳ سير اعلام النبلاء، الامام شمس الدين محمد بن احمد بن عثمان الذهبي، ۴۳۹/۲۰ / كتيبى ماموستا محمد العيني، ل ۴۸ به ده ستكار ييه وه.

چوارەم: شېخ عبدالقادر زۆر ھېمن و لەسەر خۆ بوو، گەر وانەبوايە زۆر لە شېخە کەى توورە دەبوو.

پنجەم: مەزھەبىيە ئازادىيەتچى خۆگەرى ھەبوو.

شەشەم: شېخ عبدالقادر دەيوست ھەر چۆنىيەت بىگاتە ئەو مەبەستەى کە بۆ خۆى وىنەى كيشا بوو، ئەگەر چى توشى كۆسپ و تەگەرە بىيەت.

ئىنجا شېخ عبدالقادر (رەھمەتى خواى لىيى) دەلى: پياويك لە ھەمەدانەو ھەت ناوى يوسفى ھەمەدانى بوو- لە مۆرىدەكانى خوراسان لای ئەو پەرورە دەكران و لە سالى ۵۳۵ك. وەفاتىكرد و لە (مەرۆ) ناشيان (الطبقات الكبرى للشعراني)- پىيان گوتم قوتبە، لە خانەقاىى دابەزى و چوومە لای، كە منى يىنى ھەستاو دای نیشاندم، ئىنجا باسى ھەموو حالەكانى خۆى بۆ كردم و چ كيشەىە كم ھەبوو بۆى چارە كردم، ئىنجا پىي گوتم: قسە بۆ خەلكى بكە، گوتم: قوربان من عەجەم، چۆن قسە بۆ زمان پاراوەكانى بەغدا بكەم؟! پىي گوتم: تۆ فىقھو ئوسول و جىاوازى و رىزمان و زمان و لىكدانەو ھەى قورئانت خویندوو و ناتوانى قسە بكەى!

بۆ سەر كورسى و قسە بكە، من ھىشوو خورماى بەلج لە تۆدا دەبينم و دەبىتە دارخورما.^۱

لەم چىرۆكە ئەو ھەمان بۆ دەردەكەوئى، كە شېخ عبدالقادر بوو تە مەزھەبىيەى كامىل و زۆرى نەماو ھەوئىدەنە كەى بەر بگري و دەست بەوانە گوتنەو بەكا، ھەروەھا ئەو ھەمان پىي رادەگەيى، كە زمانى عەرەبى لە كز بوون دابوو لەبەر ئەو زمانانەى، كە ھاتوو نەتە ئىران لەسەرەتاي سەدەى شەشەمى كۆچىدا. چونكە تور كە سەلجۇقىەكان فەرمانرەواييان دەكرد. ھەر كە يوسفى ھەمەدانى داواى لە شېخ عبدالقادر كرد قسە بۆ خەلكى بەغدا بكە، ئەو یش گوتى من عەجەمىيەى گەيلانىم و

۱ العلق : ھىشوو خورماى بەلج.

ناتوانم، ئەو ھەمان بۆ روون دەبێتەو، کە لەو کاتەدا زمانی عەرەبی لە گەیلان باو نەبوو.

لە ساڵەکانی کۆتایی خوێندنی شیخ عبدالقادر بۆ خوێندنی فێقە ھاتە لای قازی ئەبی سەعد، ئەبی سەعید-موبارەکی کورپی عەلی موخەرەمی (نێسبەتە بە موخەرەم کە گەرەکیکی بەغدا بوو و کۆشکی بوەبھیەکان لەوێ بوو، ھەندێ دەلێن: مەخزومی- کە ھەلەبە، لە ساڵی ٥٢٨ ک وەفاتیکردووە.^١) ھەتا مرد لای مایەو و تەریقەتی لەو وەرگرت. موخەرەمی قوتابخانەیەکی لە دەرگای (ئەزج) لە بەغدا دروستکردبوو، لە سەر رێبازی حەنبەلی فێقی تێدا دەگوتەو، ھەر کە بەناو ساڵ کەوت داوای لە شیخ عبدالقادر کرد کە وانە کە بلیتەو لە سەرەتای ساڵی ٥٢١ ک.^٢ - تا وەفات کردنی لە ساڵی ٥٢٨ ک.^٣ بەبجۆرە قۇناغی وانە خوێندن لە ژبانی شیخ عبدالقادر کۆتایی ھات و قۇناغی فێر کردن و رابەراییەتی و چاکسازی لە ساڵی ٥٢١ کۆچیەو دەستی پێکرد و لە داوای ساڵی ٥٢٨ ک ئەم فێر کردن و رابەراییەتی و چاکسازی پێگەیشت و بەتین بوو، ئەمەش ماوەی دوو ھەمی ژبانییەتی لە شاری بەغدا.

---

١ کتیبی مامۇستا محمەد ئەل عینی، ل ٤٦.

٢ ذیل الطبقات الحنبلة لأبن رجب رقم ١٣٤ / فوات الوافیات للکتبی ٣٧٣:٢.

٣ تێبینی: شیخ ئەبو حەسەنی نەدوی لە کتیبە کەیدا (رجال الفكر والدعوة في الاسلام ص ٢٥٠) دا دەلێ: ئەبو سەعید موبارەکی کورپی عەلی موخەرەمی مامۇستای شیخ عبدالقادر (رەحمەتی خوا ی لێن) خاوەنی قوتابخانەی (باب الازج) کە لە دوایدا درایە شیخ عبدالقادی گەیلانی لە ٥١١ ک مردوو و ئەمە لە کتیبی (البدایة و النهایة) ی ئیبن کەئیر وەرگرتوو، داوی گەرانیو بۆ سەر کتیبی ناوبراو: ب ١٢، ل ١٨٥ چاپخانەی دار الفكر دەرکەوت، کە لە ٥١٣ ک مردوو نەک لە ٥١١ ک. بەلام مامۇستا محمەد عەلی العینی لە کتیبە کەیدا (شیخ عبدالقادی گەیلانی ل ٤٦) دا دەلێ: لە ٥٢٨ ک مردوو، کەچی من لام وابە لە ٥٢١ ک تۆزێ پێشتر یان باشتر مردوو، چونکە لە ٥١١ ک یان لە ٥١٣ ک مردی، تا ساڵی ٥٢١ ک کێ لە سەر قوتابخانەی (باب الازج) بوو، کە لەو ساڵە دا (٥٢١) شیخ عبدالقادر خەریکی وانە گوتەو بوو تێیدا؟ ئەگەر لە ٥٢٨ ک مردی، کە لەو ساڵە دا قوتابخانە کە دووبارە فراوان و چاک کرایەو، ئینجا درایە شیخ عبدالقادرو بەناوی ئەو کرا، ئەمە چۆن لە ژبانی موخەرەمیدا کرا، کە خاوەنی ئەسلی قوتابخانە کە بوو؟

وا دياره باری دەر وونی و مادیی شیخ چەند سالی پێش ئەم ماوەیە باشتر بوو، بەلگەش لەسەر ئەمە ژنەینانیتی. سالی ژنەینانی نازانین و هەر هێندە دەزانین کە گەورەترین مندالی عبداللەه، کە لە سالی ۵۰۸ ک لە دایکیوو، ئەمەش ئەو دەگەیه نێ کە سالی یا دوو سال پێش ئەم میژوو ژنی هیناوه. دواي چەسپانی باری دەر وونی و تەندروستی چوار ژنی لەسەر یەك هیناوه.

سەرەوێردی لە کتیبی (عوارف المعلوم) لە بەشی بیست و یەكەمدا دەلی: هەندێ پیاو چاکان بە شیخ عبدالقادریان گوت: بۆچی ژنت هینا؟ گوتی: ژنم نەهینا تا پیغمبەر ﷺ - لەخەوندا - پێی گوتم: ژن بینه، هەروەها گوتی: ماوەیەك بوو دەمویست ژن بێنم بەلام لەترسی تیکچوونی کات زاتم نەدە کرد ژن بێنم، هەر کە ئارامم گرت و کاتی خۆی هات خوای گەورە چوار ژنی بۆم پێکھینا.

ده روزهی سیئیم

قَوْناعی وانه گوتنه ده وئاماده بون بۆرینمای و چاکسازی

وہ تیل

بۆ ئۇ ۋەي فېر كىردن و رېنمايى و چاكسازى سەر كە وتوو بى، دە بى لى سەر چەند
بنەمايەك دامەز رابن، شېخ عبدالقادر لى قۇناغى فېر كىردن و رېنمايى و چاكسازىدا
سەر كە وتىكى مەزنى بە دەستەيىنا، كە واتە بنەماكانى ئىم سەر كە وتە چ بوون؟

بنه‌ماکان ئه‌و سیف‌ه‌ت و ئه‌دگاران‌ه‌ بوون، که له‌ خو‌رسکه‌وه‌ له‌ گه‌یلان‌ له‌ سه‌ریان
په‌روه‌رده‌ بوو بوو و به‌ مانه‌وه‌ ها‌ته‌ به‌غدا، ئینجا‌ رییازی پا‌کردنه‌وه‌ی ده‌روونی، که
له‌ به‌غدا و ه‌ری گرت دوای ئه‌وه‌ی له‌ فیه‌ق‌ها هه‌لکه‌وت.

بۆيە پېش ئىمەۋى شارەزاي قۇناغە تازە كەي بېين، كە بىرىتى بوو لە قۇناغى
توانايى و رېنمايى و چاكسازىي و پەرورە كەردنى رېئوارانى صۇفېگەرى، پىئويستە
ئەم بىنەمايانە بېشكەنن و شارەزاين بېين:-

۱- ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾: سهره رزی بو خواو پیغه مبهری خواو
برواداره کانه. ۱.

۲- ((اَزْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبَّكَ اللَّهُ وَازْهَدْ فِيمَا فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ: دنیا به کم بگره، خوا خوشتی دهوی، واز له له سامانی خه لکی بیته خوشتیان دهوی.))^۲

۳- ((لو زهد العلماء في الدنيا لخضعت لهم رقاب الجبابرة: گهر زانایه کان دنیا

١ المنافقون /٨

۲. ٹیبن ماجہ گیر اویٹیہ وہ و فہر مودہ یہ کی (حسن) ۵.

به كهه بگرن، بئنه هه موو توانا داره كانى دنيا مليون بۆ كه چ ده كهه ن.))^۱

ئهمه ئه دگاره كانى قۇناغه نوپيه كهى ژيانى شىخ عبدالقادرى گه يلانى يه له به غدا، شانازى به خواو پيغه مبهرى خوا ده كا، له كهس ناكات و زاهيدى بوو له دنيا و دنياى سنى به سنى ته لاق دابوو، چاوى له ده ستنى نه بوو و خه لكى بۆى هاتن، به ناچارى دونياى بۆهات، خه ليفه و وه زيرو گه و ره كان سه ريان بۆى شۆر كرد.

ئيين ره جهب ده لئى: ((شىخ عبدالقادر له دواى سالى ۵۲۰ ك له ناو خه لك ده ركوت و ئاموژ گارىي ده كردن و خه لكى به ته واوى پنى قايل بوون، گوته و حال و كه رامهت و پيشبينيه كانى دهنگى دايه وه و پاشاو گه دالئى ده ترسان.))^۲

به بمجۆره گوته و ئاموژ گارى و رينمايه كهى وه كو دئوپى ده ستنى پيكره و دوايى بووه لافاو، دواى ئه وهى يوسفى هه مه دانى ئاموژ گارىي كرد، كه له گه ل خه لكى دابنيشنى و بۆيان بدوى، ده ستنى به م كاره كرد، هه رچه نده ئهمه له سه ره تادا شتيكى قورس بوو، به لام خواى مه زن بۆى ئاسان كرد، شىخ ده لئيت: ((قسه كۆمه لهى له سه ره ده كردم و له سه ره دئلم كۆده بوويه وه، گه ر ده رم نه پريايه دوور نه بووم خنكيئى و نه مه ده توانى بيده نگ يم، دوو پياو، يان سنى له لام داده نيشتن، دوايى ناوميان بيست و ليم كۆبوونه وه، تا واى ليهاه دانيشتووان ده بوونه هه فته هه زار كهس.))^۳

ئيين جه و زى ده لئى: ((عبدالقادر له قوتابخانهى موخه ره ميبى شىخى، وانهى ده گوته وه و به زمانى ئاموژ گارى قسهى بۆ خه لكى ده كرد، تا به زوه د ناوى ده ركرد، قوتابخانه كه پرى خه لك ده بوو، لاي شورى به غدا داده نيشت و پالى به ته كيه كه ده داو خه لكى كى زۆر له كۆره كهى تۆبه يان ده كرد.))^۴

۱ له گوته كانى فوزه يلى كورپى عه ياز.

۲ كئيبى (الذيل) له سه ر (طبقات الحنابلة) له ژيئر ژماره ي: ۱۳۴.

۳ سير اعلام النبلاء للذهبي، ج ۲۰، ص ۴۳۹.

۴ كئيبى (التاج المكلل) له ژيئر ژماره ي: ۱۵۹.

شیخه که ی قازی ئەبو سەعد (ئەبو سەعید) موبارەك كۆپى عەلى كۆپى حوسینی موخەرەمى لە (باب الازج) لە بەغدا قوتابخانەىە کى بۇ خۆى دروست کردبوو، لە سەر رێبازى حەنبەلى وانهى فیهى دە گوتەو، شیخ عبدالقادر لە سالانى کۆتایى خویندنى چووولای و دوایى لە وانه گوتەو یارمەتى دەدا، شیخ عبدالقادر زانستی صوفیگەرێى لە شیخ حوماد كۆپى موسلىمى دەباسى شیخی وەر دەگرت، هەر وەها وانهى فیهى لە شیخه که ی موخەرەمى وەر دەگرت، هەر ئەمیش بوو کردیه رێبوارى صوفیگەرێى.

زنجیره ی تەریقه تى موخەرەمى هەر وەك (ابن الملقن) لە کتێبه که ی (طبقات الاولیاء) دا باسى دە کات بەمۆرەیه: ئەبو محەمەد عبدالقادر كۆپى ئەبى سالحى گیلانى لە ئەبى سەعیدى موبارە کى كۆپى عەلى موخەرەمى لە شیخ ئەبى حەسەن عەلى كۆپى محەمەدى كۆپى یوسفى كۆپى عبداللهى قورەیشى لە ئەبى فەرەج عبدالرحمەنى كۆپى عبداللهى تەرسوسى، لە ئەبى فضل عبدالواحیدى كۆپى عبدالعزيزى تەمیمى لە باو کى شیخ عزالدین لە شبلێ لە جونەید، لە سړپى سەقەتى، لە مەعروفى کەرخی، لە داودى طائى، لە حەبیبى عەجەمى، لە حەسەنى بەسرى لە عەلى عليه السلام لە پێغەمبەر ﷺ. یان لە جونەید لە جەعفەرى حەزائ لە ئەبى عەمرى ئیستەخرى لە ئەبى تورابى نەخشەبى لە شەقیق بەلخى لە ئیبراھیمى كۆپى ئەدەم لە موسای كۆپى زەیدى راعى لە وەیسى قەرەنى لە عومەر و عەلى عليه السلام لە پێغەمبەر ﷺ خوا ﷻ.

بەلام مامۆستا محەمەدى عەینى زنجیره یە کى تری ئەم رێبازە باس دەکا، که بەم شیوہ یە: شیخ عبدالقادر لە ئەبى سەعدى موبارە کى موخەرەمى لە ئەبى حەسەنى عەلى كۆپى محەمەدى كۆپى یوسفى خاکیارى لە ئەبى فەرەج یوسفى تەرسوسى لە ئەبى فضل عبدالواحیدى تەمیمى لە شبلې لە ئەبى قاسم جونەید لە سړپى سەقەتى لە

مه‌عرفی سادق له ئیمام محمدهدی باقر، له ئیمام زهین العابدین له ئیمام حوسه‌ین علیه السلام له ئیمام عه‌لی علیه السلام له پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله.^۱

هه‌ر که شیخه‌که‌ی ته‌بو سه‌عدی موخه‌ره‌می وه‌فاتیکرد، قوتابیه‌کانی له شیخ عبدالقادر چاکتریان به‌ده‌ست نه‌که‌وت، که قوتابخانه‌که‌ی بده‌نی. شیخ عبدالقادر بۆ‌وانه‌گوته‌وه‌و فتوا و ئامۆزگاری و رینمایی له‌مزگه‌فته‌که‌دانیشت. به‌لام مزگه‌فته‌که‌ته‌نگ بوو بۆیه شیخ ده‌چووه‌ده‌ره‌وه‌ی شووره‌ی به‌غدا بۆ‌وانه‌گوته‌وه‌و.^۲ دوا‌یی خیره‌مه‌ندان قوتابخانه‌که‌ی موخه‌ره‌مییان له‌میراتگرانی ک‌ریه‌وه‌و سه‌ر له‌نوی بنیاتیان نایه‌وه‌و فراوانیان کرد له‌سه‌ر شیوه‌ی قوتابخانه‌و ته‌کیه‌بوو ریبوارانی صوفیگه‌ری و قوتابیان، ته‌م کاره‌ش به‌پاره‌و پوی ده‌وله‌مه‌نده‌کان و هیزو بازوی هه‌ژاران جیبه‌جی بوو. ئینجا ناوی بووه‌ قوتابخانه‌ی شیخ عبدالقادی گه‌یلانی و ئیستاش هه‌ر ماوه‌له‌به‌غدا و پنی ده‌گوتری قوتابخانه‌ی قادری.

هینده‌ئاسان نییه‌ شیخ عبدالقادریکی هه‌ژاری گو‌شه‌گیر، که روی له‌بیابان و کا‌ولگه‌کان ده‌کرد و پیان ده‌گوت: شیت یه‌کسه‌ر بیته‌زانیه‌کی ته‌واو و شیخیکی مه‌زن، خه‌لکی فیربکا و ئامۆزگارریان بکا، ئینجا ته‌کیه‌و قوتابخانه‌یه‌کی بۆ‌دروست بکه‌ن، که تا ئیستا به‌ناوی ته‌وه‌وه‌یه، ته‌مه‌به‌لگه‌ی ته‌وه‌یه، که شیخ عبدالقادر له‌مرو‌فه‌ده‌گمه‌نه‌کان و خاوه‌ن ئاکاره‌به‌رزه‌کان بووه‌.

بۆیه‌پیش ته‌وی بجینه‌نا ژیانامه‌ی شیخ عبدالقادر و ریبازه‌که‌ی له‌وانه‌گوته‌وه‌و و ئامۆزگاری و رینمایی و چاکسازی، واچا که باسی هه‌ندی له‌سیفه‌ت و ئاکار و هه‌لس و که‌وته‌کانی بکه‌ین به‌پنی ته‌و سه‌رچا‌وانه‌ی باسی ژیانان کردوه‌و بۆ‌ته‌وه‌ی له‌که‌سیتی بگه‌ین و هۆی سه‌ر که‌وته‌که‌ی له‌و کاره‌ی که‌مه‌به‌ستی بوو بزانیین. خوا‌ی گه‌وره‌هه‌ندی پیا‌وی هه‌یه‌گه‌ر بیان‌ه‌وی ده‌یه‌وی؛ ((رُبَّ أَشْعَثَ مَذْنُوعٍ

۱ کتبی عبدالقادری گه‌یلانی، محمده‌دی عه‌ینی، دانه‌فه‌ره‌نسیه‌که‌، ل ۵۱.

۲ کتبی (التاج المکمل) له‌ژیر ژماره‌ی (۱۵۹) سیر اعلام النبلاء ج ۲۰، ص ۴۳۹ (المنتظم) ی ئین جه‌وزی.

بِالْأَبْوَابِ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرُهُ: قَوْلُ لَوْلَى تَوْزَاوِي لَه دەرگا دەر کرای واهیه
گەر سویند بخوابه خواشتیکی بۆ بکا دلی ناشکینتی.))^۱

میرمندا لیکتی ته نیای هه ژار له گهیلانه وه بیته به غدا و ماوه یی له چۆلگه و
کاو لگا کان ژیان به سهر به ری و دوایی پاشاو گه وره پیاوان لیی بترسن و تائیس تاش
به ریزه وه ناوی له سهر زاری خه لکی بی، بیگومان نه و که سه خاوه ن سیفه ت و
ئاکاریکی تاك و دیاره. ده با سهریکی نه و ئا کارانه ی بکهین که له سهریان گه وره
بووه و دوایی شاره زای زانستی پا ککر د نه وه ی دهر ون بین، چونکه به هوی نه دوو
بنه مایه وه توانیی بیته ئیمامی پیاو چا کانی سهر ده می خوی و بیته که له پیاویکی
چا که خوازی سه ده ی شه شه می کوچی.

---

۱ رواه مسلم: جامع الاصول، ج ۴، ص ۶۷۷.

به سنی یرکم

سیفہ و ناکارہ کافی شیخ عبدالقادر

سیفہ کانہ لکھی و لاری:

ماموستا محمد مدی عہدنی کہ کتبہ کہی لہ سہر شیخ عبدالقادر گہیلانیہ،
دہلئی: پیاونکی مہیلہ و دریڑ بوو، گران و لہ سہر خو و خوگر بوو، ناوچہ وانی پان و
ٹہ سہر بوو، قزی دہ گہیشٹہ سہر شانہ کانی، شانی پان و ٹہ دگار ریک بوو، دہنگی
خوش و نیز بوو، گوٹہ کانی دانسقہ بوون، نیگای تیز بوو و کہم کہس دہیتوانی چاو
لہ چاوی بری، ریشی دریڑ و ناوہنجی بوو لہ پری، دواي ٹہوہی بہ ناو سال کہوت
ریشی خوٹہ میشی بوو، کوٹایہ کہی ورد بوو، بہ گشتی مرؤفیکی سادہ و ساکار و
خوشہ و یستبوو، ہہروہا نہرم و نیان گران و جوان بوو.^۱

شیخ یونسی سامہ پابی لہ کتبہ کہی (موفق الدین بن قدامة المقدسی) باسی
سیفہ تہ کانی دہ کاو دہلئی: ((عبدالقادر شیخمان لہش لاوازی بالا ناوہنجی بوو،
سینگ پانی ریش پان و دریڑ بوو، ٹہ سہرو بروٹیکہ لاو بوو، دہنگی نیزانہ بوو،
خاوہن سیما و ریزو زانست بوو)).^۲

۱ کتبہ عبدالقادر گہیلانی، محمد مدی عہدنی، ل ۶۲.

۲ کتبہ شیخ عبدالقادر گہیلانی، شیخ یونسی سامہ پابی، ل ۱۰.

بېگومان شېخ له شېکې به هیزو تهنډروستیه کې چاکی هه بوو، پښتر باسماڼ
کړد چوڼ کهوټه ناو دیجله له پژیځکی ساردی زستان دا و جو بیه کی خوری
له بهر بوو، جو بیه که ی گوشي و له بهری کړدو روښت، توشی نه خو شیه کی
قورسیش نه بوو.

ئین نه جار له میژوو کهیدا ده لئ: ((گویم له ئه بو محمده دی ئه خفه ش بوو
دهیگوت: له چله ی زستاندا ده چوومه لای شېخ عبدالقادر، تاکه کراسیځکی له بهر
و کلاوینکی له سهر بوو، ئاره قه له له شی دهر ده چوو و باوه شینیان لئی ده کړد وه کو
هاوین))^۱ تاشکراشه، که به غدا له زستاندا زور سارده، ئه مهش نیشانه ی له ش
به هیزو و توانا گیانییه کایه تی ره حمتی خوا ی لئ یی.

سيفته ناکاري به لمان:

له باره ی سيفته ناکاريه کانی ئیمامی حافظ ئه بو عبدالله محمدهد کوری یوسفی
بیر زالبی ئیشیلبی ده لئ: ((دوعای قه بول بوو، زوو فرمیسکی ده هاتی، هه میسه له
یاد کړد نه وه بوو، بیر زور بوو، دلئ ناسک بوو، روو خوش بوو، به خشنده بوو،
زانستی زور بوو، ناکاری پیرو ز بوو، خو وره وشت چاک بوو، له خوا په رستی و
کو ششدا چه سپاو بوو)).^۲ ((له گهل شکومه ندی و به رزی له گهل گچکه و که نیزه
را ده وه ستا، له گهل هه ژاران داده نیش و جلی پاک ده کړد نه وه، له بهر گه وره پیاوه
ده سه لاتداره کان هه لنه ده ستایه وه و نه ده چوو بهر دهر گای وه زیرو
ده سه لاتداره کان و گرنگی پینان نه ده دا)).^۳

ئه بو الفیداء له میژوو که ی ده گیر ته وه که خه لیفه (المقتفی) داوای له
وه زیرو که ی کړد، که زانایه کانی غیر اقی بؤ کو بکاته وه، که تاماده بوون خه لیفه لئی

۱ کینی (الذیل) له سهر (الطبقات) ی ئین ره جبه له ژیر ژماره ی: ۱۳۴ / سیر اعلام النبلاء، للذهبي،

ج ۲۰، ص ۴۴۹.

۲ الطبقات للشعراني، ج ۱، ص ۱۲۷.

۳ فلائد الجواهر، ص ۹.

پرسی: هممو هاتوون؟ گوتی: به لئی، جگه له شیخ عبدالقادر و عوده ی کوری موسافیر، خهلیفه پئی گوت: که واته کس ناماده نه بووه. موفتی عیراق محیدین نه بو عبدالله محمده کوری حامیدی به غدادی گوتی: ((شیخ عبدالقادر دوورترین کس بوو له خراپه و نزیکترین کس بوو له حق، نه گهر سنووره کانی خوا به زینر ابايه زور توند ده بوو، بۆ خۆی تووره نه ده بوو و بهر گری جگه له خوا نه ده کرد)).^۱

گهر له و ئاکارانه پېشکین، که شیخ عبدالقادر له گهیلان له سهریان گهوره بووه و دوايی هیناوتیه به غدا ده بینین که دیارترینیان نه مانه: راستگویی، به خشندهیی، قوربانی، ئارامگری، نهرم و نیانی، سهرپای له خواترسان و وه رع. دهبا به خیرایی سهری ئهم ئاکارانه بکهین که له سهریان پهروه ده بووه و وایلیکردووه، که له کۆمه لگای ئازاوه داری به غدا به هیمنی و ئارامی بژی، تا گهیشۆته که ناری ئاسایش و سهلامه تی.

راستگویی: پېشتر بینیمان چۆن خانه واده ی شیخ عبدالقادر له سهر راستگویی و ئاکاری چاک و له خواترسان پهروه دهیان کردبوو، به راستگویی گهوره بوو و درۆی نه ده کرد، پېشتر باسی چیرۆکه کهیمان کرد له گه ل دزه کان و چۆن راستگویییه که ی بویه هۆی تۆبه کرۆدنی دزو جهرده کان و دوور کهوتنه وهیان له دزی و رینگرتن له موسلمانان. شیخ (رهحمه تی خوای لی بی) دهیگوت: راستگویی به کسان بوونی نهی و ئاشکرایه، له دوا ی پله ی پیغه مبه رایه تی دی، ههروه ک خوای گهوره ده فهرمووی: ﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾: نه وانه له گه ل نه و که سانه ن که خوا نیعمه تی له گه ل کردوون له پیغه مبه ر راستگو و شهید و پیاو چاکه کان، به راستی نه وانه هاو پئی چاکن.^۲

به خشندهیی و له خوگرته وه (یثار): شیخ (رهحمه تی خوای لی بی) به

خۆرسك بەخشىنىدە و قوربانى دەر بوو، گەر پېۋىستىش بوايە دەيىە خشىيەو، نان بدە بوو، دواى ئەوئە دىنيا روى تىكرد و بويە ساماندار، فەرمانى دە كرد كە ھەموو شەوئى سفرە راجخى و لە گەل قوتابى زانست ئارامى ھەبوو و ھەر كەسنى سويندى بۇ بخوار دبايە پرواى پى دە كرد.^۱

ھەروەھا دەيگوت: ((ھەموو كەدەو كەنم پشكنى لە خواردن دانم چاكتەر نە پىنى، ھەزم دە كرد گەر سامانى دىنام لە دەست بوايە دەمدايە برسەيە كان، ناولە پىم كۆنەو ھىچى تىدا نامىنى، گەر ھەزار دىنارم بۇ بىت شەوئىك لام نامىنىتەو)).^۲ ھىشتا دەلى: ((ھەزەرەتى عيسا عليه السلام لە ئىبلىسى پرسى: كىت لە ھەموو كەسنى خۆشتر دەوئى؟ گوتى ئيماندارى قرچۆك، گوتى رقت لە كنى زياتر دەيىتەو؟ گوتى بەدكارى بەخشىنىدە، گوتى: بۇچى؟ گوتى: چونكە ھىوادارم پروادارى قرچۆك رەزىليە كەى بىخاتە گوناھەو، ھەروەھا دەترسم گوناھە كانى بەدكارى بەخشىنىدە بە ھۆى بەخشىندەيە كەيەو رەش بىتەو)).^۳

شىخ (رەھمەتى خواى لى بىن) گوتى: ((بىست رۆژ لە بەغدا بووم ھىچم دەست نە كەوت بىخۆم، ھەلالم دەست نە كەوت، چوومە تاقي كىسرا كە ھەلالم دەستكەوئى، بىنىم ھەفتا ھەژار لەوئى بۇ ئەمە ھاتوون، گوتم وىژدان نىيە منىش بىكەومە سەريان، گەر ھەمەو بەغدا، يە كىنكى خەلكى شارە كەم پىنى، كە نەم دەناسى و ھەندى پارەى دامى و گوتى: ئەمە دايكت بۆتى ناردو، منىش پارچەيە كم بۇ خۆم گلدایەو و بەخىرايى ئەو پىترم بردە تاقي كىسرا و بەسەر ھەفتا كەسە كم دابەشكرد، گوتيان: ئەمە چىيە؟ گوتم: لە دايكەمەو بۆم ھاتو و لە ئىو پىۋىستىترم نەدۇزىەو، ئىنجا گەر ھەمەو بەغدا و بە پارچە كەى لای خۆم خواردنم پى كپرى و بانگى ھەزاراتم كردو بەيە كەو خواردمان)).^۴

بەم جۆرە بەخشىندەيە كەى بەدىار دەكەوئى و خۆى يە كىجار زۆر پىۋىست بوو،

۲ سیر أعلام النبلاء للذهبي، ج ۲۰، ص ۴۴۹.

۱ قلائد الجواهر، ص ۸.

۴ قلائد الجواهر، ص ۹.

۳ الفتح الرباني، المجلس / ۲۹.

بەم شىۋە يە يە كىنە لەمانە ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ :
 ھەرچەندە خۇيان پىۋىستىن بەلام خەلكىتەر لە خۇيان پىۋىستەر دەزانن^۱.

ئارامگرىيى: شىخ رەھمەتى خىۋاى لىي بىن لەسەر ناخۇشى يىان زۇر بە ئارام
 بوو، ۋە كۈمەردىكى رەند ئارامى لەسەر بىرسىتى و رووتى و ھەژارى و پىلارى
 خەلكى و ستەميان ھەبوو، ھەروھە بە بىرىق و باقى دىنيا ھەلنەخەلەتا و ئارامى لەسەر
 ئارەزوۋە كانى دونىا گىرت، سەيرىكە دەلتى: ((لەقسەى رەقى شىخە كان
 ھەلنەدەھاتم، بەلكو كەپرو كۆپىر بووم لە بەردەستىيان، بەلايان بەسەر دا دەبارى و
 ورتەم لىۋە نەدەھات، تۆ ئارام ناگرى دەتەۋى سەرىكەۋى، نەخىر ھىچ كەپرامەتت
 نىيە))^۲. ((ۋاتاي ئارام ئەۋەيە سىكالاي خۆت نابەيە بەر كەس و پشت بە ھۆكار
 نابەستى، ئەۋەى زانستى بوى دەبىن ئارامگر بىن، ئەۋەيە دەيەۋى بىگاتە مەبەست،
 دەبىن تا كۆتالىي ئارامگر بىن، مەبەستىش خىۋا رەزامەندىيەتى، ئەمەش كۆتايى بۆ
 نىيە))^۳.

ئارامگىرتن لەسەر بەلا: شىخ ئارامىكى جوانى لەسەر بەلا گىرت و ماۋەيەكى
 زۇر بەرگەى گىرت، بۆيە دەيگوت: ((لە بەلا رامەكە، بەلا و ئارام بىنچىنەى ھەموو
 خىرىنكىن، بىنچىنەى پىغەمبەرلەتى و پەيام و ناسىن و خۆشەۋىستىيە، ئەگەر ئارام
 لەسەر بەلا نەگرى بىناغەت نىيە، ساختمانى بىن بىناغەش مانەۋەى بۆ نىيە، چ
 خانۇنىكت دىتۋە لەسەر زىلدىن خۆى بگرى))^۴، ھەروھە دەيگوت ((ئەۋەى ئايىنى
 خوا بلاۋ بىكاتەۋە ھەر دەبىن تاقىبىكرىتەۋە بەلاى بىتەسەر، گەر تاقىبىكرىتەۋە بوايە
 خەلكىكى زۇر داۋاى وىلايەت يان دەكرد، يەكى لە نىشانە كانى ۋەلى ئارامگىرتنە
 لەسەر ئازارى خەلك و لىبوردىيانە))^۵.

۱ الحشر / ۹

۲ الفتح الرباني، المجلس / ۳۸.

۳ سەرچاۋەى پىشۋو، كۆپى ۱۲.

۴ سەرچاۋەى پىشۋو، كۆپى ۵۳.

هه‌ر چه‌ند گه‌وره بی به‌لا خوا ده‌یگۆڤی به‌نیعمه‌ت
هه‌ندئێ که‌سیش به‌نیعمه‌ت خودا ئەزمونیان ده‌کات

نهرم و نییانی: پێشتر نهرم و نیانی شیخ عبدالقادرمان بینی هه‌ر که‌
شینخه‌ که‌ی حومادی ده‌باس خسته‌ی ناو زینی دیجله‌وه و تووڤه‌ نه‌بوو. جوبه‌ که‌ی
گوشی و له‌به‌ری کردو به‌دوایان که‌وت، هه‌روه‌ها ئەو کاته‌ی قوتاییه‌ کانی شیخ
ده‌باس گالته‌یان پێی ده‌کرد و خراپه‌یان ده‌دا پساتی، لییان زویر نه‌ده‌بوو،
تاشینخه‌ که‌یان له‌و کاره‌ قه‌ده‌غه‌ی کردن. نهرم و نیانی سیفته‌ی پیاوه‌ مه‌زنه‌ کانه‌ به‌
دریژایی ڤۆژگار، یه‌ کیکه‌ له‌ سیفته‌ کانی پێغه‌مبه‌رایه‌تی، هه‌ر ئەو سیفته‌ به‌و که‌
(ئه‌حنه‌فی کۆڤی قه‌یس و قه‌یس کۆڤی عاسم) و ئەوانیتری کرده‌ ده‌سه‌لاتدار له‌ ناو
میلله‌ ته‌ کان.

شینخ ده‌ئێ: ((ته‌نیا خواناس-عارف- له‌ رووی به‌دکار پێده‌ که‌نی، به‌ئێ
فه‌رمانی بێ ده‌ کاو نه‌هی لێ ده‌ کاو به‌رگه‌ی ئازاردانی ده‌ گری، ته‌نیا خواناسه‌ کان
ئەو توانایه‌یان هه‌یه‌، چۆن ره‌حم به‌ گوناها‌باران ناکه‌ن خو ئەوان شوینی ره‌حه‌تن و
مه‌قامی تۆبه‌ و ته‌وا‌زو خواستن، ئاکاری عاریف له‌ ئاکاری په‌روه‌ر دگاری مه‌زنه‌ و
له‌ کۆششدا‌یه‌ بۆ ده‌رباز کردنی گوناها‌بار له‌ ده‌ستی شه‌یتان و نه‌فس و ئاره‌زوو،
ئه‌گه‌ر یه‌ کێ له‌ ئێوه‌ کۆڤه‌ که‌ی لای گاوری دیل بێت، ئایا هه‌ولێ رزگار کردنی
نادا، عاریفیش به‌مجۆره‌یه‌ و هه‌موو خه‌لکی له‌ لا وه‌ کۆڤی خۆیه‌تی)).^۱

خۆ پارێزی و وه‌ر: هه‌موو کاروباره‌ کانی شیخ عبدالقادر به‌لگه‌ی خو
پارێزی و وه‌رعی ئەون، هه‌ر له‌و کاته‌ی که‌ له‌ گه‌یلان چاوی هه‌لێناوه‌ و پێگه‌ییوه‌،
چونکه‌ له‌ بنه‌ماله‌یه‌ کی خواناس و دایک و باوکیکی پاك و چاك و باپه‌ره‌یه‌ کی زا‌هید
په‌یدا بووه‌، وه‌رعی له‌ سه‌ر چاکه‌ و ئاکاری چاك په‌روه‌رده‌ی کردووه‌، وه‌رعی له‌
سه‌فه‌ره‌ که‌ی نیوان گه‌یلان و به‌غدا ده‌ر که‌وتوووه‌، که‌ درۆی نه‌ کرد و دانێ به‌وه‌دانا

که چل دیناری لایه، ههروهه له بهغدا بهدر کهوت هه که له خشته بهره کانی دنیای بهو هه موو زۆرییه وه نه یانتوانی کاری تی بکه، له ترسی له ناو چوونی ئاینه که ی هه ولای دا له بهغدا هه لێ، دوا یی وه ره که ی به سه ر ئاره زوویدا زالبوو و خۆیگرت و سه ر کهوت، دوا ی ئه مه هه ر که دنیا هاته ناودهستی وه ره که ی بهدر کهوت و لای لێ نه کرده وه و هیچ هه لسو کهوتیکی نه گۆری و به لکو ئه و هه موو سامانه ی بۆ خوار دنی هه ژاران و به هانا هاتنی لێ قه و ماوان و دا کردنی سه ر لێ شیواوان و ریواران خه رج کرد.

کورته ی قسه ئه وه یه، که ئا کاری شیخ عبدالقادر وه کو ئا کاری وه لی و پیاو چاک و راستگۆیانی پێشینه چاکه کان بوو، بۆیه میر و پاشایه کان لێی ده ترسان و خه لکی به شیخی خۆیان داده نا و کۆمه له یان له سه ر ده کرد تا جییان ته نگبوو، له هه ندی له کۆره کانی چوار سه د شووشه مه ره که ب داده نرا و قسه کانیا ن ده نوو سیه وه و جاری و اهه بوو هه فتا هه زار که س ئاماده ی ئه و کۆرانه ده بوون،^۱ دوور و نزیکیان وه کو یه ک گۆییان لێ ده بوو. شیخ زۆر کاری ده کرده سه ر گۆیگره کانی، بۆیه زۆر جار ان فرمیسک له کۆره کانی داده باری و ده نگ ی گریان به رز ده بوویه وه. جاریکیان عبدالوهابی کور ی له جیاتی باو کی ئاماده ی کۆره که بوو، نه دلۆپه فرمیسکی رزا و نه که س گریا، هۆی ئه مه ی له باو کی پرس ی، باو کی پنی گوت: چونکه تۆ که وانه که ت ده گوته وه یار مه تیت له زانسته که ت وه رده گرت، به لام من له خوا یار مه تیم وه رده گرت و سه یری خوام ده کرد.^۲

ئێستا دوا ی ئه وه ی شاره زای سیفه ته کانی شیخ عبدالقادر بووین، بازانین صوفیگه ری و زانستی پا ککر د نه وه ی ده روون چییه: بۆ په یدا بوو؟ چۆن په یدا بوو؟ چۆن په ره ی سه ند؟ راستیه که ی چییه؟ حه قیقه ته که ی چییه؟ سوود و پیوستیه کانی بۆ کۆمه لگا چییه؟

۱ قلائد الجواهر، ص ۱۵.

۲ کتیه که ی محمده دی عهینی، ل ۶۸.

به سنی دودوم

زانستی دەر وون پاکردنه وه «تزکیه النفس»

به یدرا بونی و به ره سه ندنی و به یرست بونی بۆ کو نه لگا

سه ره ندانی زانستی نه تزکیه :

ئایینی ئیسلام هات بۆ ئه وهی هه موو بواره کانی ژیان بگریته وه له پهرستن و معامه له کان و هه لئس و کهوت دهر وون و ئاکار. ئیسلام به بینایه کی ته واره وه هات و چه ند بنه مایه کی هه یه وه کو: شایه تمان و نوێژ و زه کات و پۆژوو و چه ج بۆ ئه وه که سه ی توانای چوونی هه یی، بنه ما کانی ئیمانی ش ئه مانه ن: پروهینان به خوای مه زن و فریشته و کتیب و پیغه مبه ره کان و پۆژی به بابو ونوه و قه ده ره به چاک و خراپه وه. مه قامینکیشی هه یه، که مه قامی ئیحسانه، مه قامی به دل بینین و چاودیریکردنی خوای گه وره یه، ئه گه ره بنه ما کان به تین بوون، ئه و ئه وه ی که له سه ری بنیات ده نرێ به تین ده یی وه کو: هه لئس و کهوت و دهر وون و ئاکار، ئه گه ره ئایینی ئیسلام به دره ختی دابنیین، ئه و ئه بنه ما کانی ده بنه ره گ و قه د و لقه کان، به ره وه گه لا کانی ش بریتی ده بن له هه لئسو کهوت و دهر وون و ئاکار، هه ره چه نده ره گ و قه د و لقه کان به هیژ بن، به ره و گه لا کان ته ره و پیگه یشتوو ده بن.

ئایینی ئیسلام به ده سه لآت و قورئان به رپۆه ده چی، ئه م دوانه له سه ره تای ئیسلام به یه که وه بوون، چونکه خه لیفه له هه مان کاتدا شاره زایی له قورئان و یاسا کانی هه بوو، دوا یی به ره به ره لیک جودا بوونه وه.

یه کم شت که جودا بوویه وه حو کم (قضاء) بوو، دوا بی مه قامی ئیحسان و
چاودیری هیدی هیدی جودا بوونه وه له دوا ی خلیفه راشیدی کان، فرمان ره و او
میللهت بهر بهر له ریازی محمه دیان لادا و بهر وه زگ گه وه بی روشتن،
حه زه ته عایشه (خوای لی رازی بیت) ده فهرموی: ((أَوَّلُ بَلَاءٍ حَدَثَ فِي هَذِهِ
الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا، الشَّعْبُ، فَإِنَّ الْقَوْمَ لَمَّا شَبِعَتْ بُطُونُهُمْ سَمِنَتْ أَبْدَانُهُمْ، فَضَعُفَتْ
قُلُوبُهُمْ وَجُمِعَتْ شَهَوَاتُهُمْ: یه کم به لا له میلله ته له دوا ی پیغه مبه ره که ی رویدا
تیر بوون بوو، چونکه که زگیان تیر بوو له شیان قه له بوو، بویه دلیان کز بوو و
ناره زوویان به سهریاند زال بوو)).^۱

دوا ی ئمه دهستیان به ساختمان دروست کردن و رازاندن وه ی کرد و قورئان
بهره بهر له ده سه لاتداران جودا بوویه وه، جگه له چهند ماویه کی کم نه بیست
وه کو سهرده می عومهری کوری عبدالعزیز رحمه الله، به لام خلیفه کان به گشتی سهریان
بۆ زانا کان داده نواند و گو بیان بۆ ئاموز گاریه کان یان شل ده کرد. دوا ی ئمه یه که
یه که داوه کانی ته ونی ئیسلام هه لوه شایه وه و یه کم شت مه قامی ئیحسان و
چاودیری بوو، به لام خه لکی ههستیان پی نه کرد، چونکه په یوه ندی به ئه ندامه
دیاره کانه وه نییه، کی شه کانی ژیان دوا ی جهنگه کانی رزگار کردن زور بوو،
به هو ی ئمه مش جیاوازی که وته نیو زانا کان له باب ته پی رستن و معامله کان، ئمه له
کرده وه دیاره کانه، که هه موو مرو فنی ههستی پی ده کات، بویه زانایه کان پیشیان
لیگرته وه و فیهی په رستن و معامله له کان یان نوو سیه وه. به مجوره ریازه فیهی کان
پهیدا بوون، ئینجا زانستی عه قیده وه کو زانستیکی سهر به خوی لیها ت و ناوی
لینرا: زانستی یه کخو ا په رستی، یا زانستی که لام، یا زانستی عه قیده. به تابه ته
دوا ی ئه وه ی فله سه فه ی یونانی دهستی خسته ناو کاروباری روشنیری ئیسلامی، له
کو تا ییدا لقه کانی زانستی شهرعی، که په یوه ندیان به کرده وه ی دله وه هیه جودا
بوویه وه و زانستیکی تابه ته ی بۆ پیکهات که: زانستی صوفی گه ری، یا ناکاره.^۲

۱ الترغیب و الترهب للمندری.

۲ سهیری کو زانیاری فیهی کوئی بکه، ب ۱، ل ۱۲، ۱۳.

له گەل ئەوێ که شەری ئیسلامی هەموو ئەم زانستانە ی دەگرتەوێ بێ جیاوازی،
واتا: زانستی صوفیگەری شتیکی تازه نەبوو لەناو زانستە شەریەکان، بەلام
سەر بەخۆیی خۆی وەرگرت و ئەم ناوێ لێنرا، پەندیش لەمە بەست و واتا دا،
ئەک لە دەستەواژە و دارشتن.

ئیسحاق نیوتن (۱۶۴۳-۱۷۲۷) لە زانستی فیزیادا یاسایەکی دۆزیووە، که
پێی دەگوترێ یاسای کاردانەو، دەڵێ هەموو کاری کاردانەوێکی هەیه، که لە
توانادا یە کسانە بەو لە ئاراستەدا پێچەوانەیت، ئەکەر تۆ پێک فرێ بدریتە سەر
زەوی بە هێزێکی یە کسان بە کەوتنە کە ی هەڵدەبەزیتەو و بە پێچەوانە ی ئاراستە ی
یە کەم، ئەم حالەتە کە لە فیزیادا روودەدا لە هەموو کارو باریکی تریش وایە، تەنیا
لە کارو باری دەروونیش، بەلام کاردانەو لە کارو باری دەروونی تەنیا پە یوێ ندیی
بە هێزی کارە کەوێ نییه، بەلکو پە یوێ ندی بە هەستی کەس و تەندروستی دەروونی و
هێزی کە سێتییه و هەیه.

لە کورتە یەکی باری کۆمەلایەتی باسی ئەوێ کرد، که موسلمانەکان دوا ی
سەردەمی خەلیفە راشیدیەکان دنیا فریوی دان، هەر ئەمە بوو که پێغەمبەر ﷺ لێی
دەترسا، لە سەردەمی وەلیدی کوری عبدالملیکەو ئەم دنیاویستییه سەری هەلدا،
ئینجا ئەم بارە لە سەردەمی یەزیدی کوری عبدالملک زۆر بە خێرای چووێ پێش، تا
گەشتە رادە ی بە فیرۆدان و ئیسراف و خەرجکردن لە شتی ناشەری، بە تاییەتی
خەرجکردن لە: شاعیران و ئافەرەتی گۆیندە و گۆرانێ بیژان و کڕینی خولام و
کۆری خواردنەو، لە گەل ئەمەش رەزایی و بەهانا نەهاتنی هەزاران سەری هەلدا.
ئەم کارە لای هەندێ پیاوچاکان کاردانەوێ پێچەوانە ی لێ پەیدا بوو، ئەمەش لە
رووی توندی و کزییه و بە پێی کە سەکان جیاوازی هەبوو. بەلام ئەو
پیاوچاکانە ی، که فقیهان خویند و چاک لێی شارەزا بوون وەکو شیخ عبدالقادری
گەیلانی و ئەوانی وەک ئەو، کاردانەوێ کە بیان لە چوار شەری تێنەپەری، کەچی
ئەوانە ی توانایان بە سەر فقیهەدا نەشکا کاردانەوێان بەرەو هەندێ بیدعە چوو، که
لە دەرەوێ شەریعت بوو.

له کتیبی (کشف الظنون) ی حاجی خلیفه هاتوو: که ئه بو هاشمی صوفی (۱۵۰ ک مردوو) یه کهمین کس بوو ناوی لیترا (صوفی)، سوفیانی ئه وری ده لئی: ئه گهر ئه بو هاشمی صوفی نه بوایه ربای نهیانی نه ده زانرا.^۱ جابری کوری حه یانی کووفی (۱۶۱ ک مردوو) پئی ده گوترا جابری صوفی. ده گیر نه وه که محهمدی کوری واسیع چوو له لای قوته بیهی کوری موسلمی والی خوراسان (۹۶ ک مردوو) که جو بیهی کی دانه خراوی خوری له بهر بوو، پئی گوت: بۆچی ئه مه له بهر ده که ی؟ وه لامی نه دایه وه، پئی گوت: قسه ت له گه ل ده که م وه لامم ناده بته وه؟ گوتی: هه ز نا که م بلتیم له بهر زو هده، چونکه ده بیته هۆی ئه وه ی نه فسم ته ز کییه بکه م، هه ز نا که م بلتیم له بهر هه ژارییه، نه خۆ بیته هۆی ئه وه ی سکا لا له خوا بکه م، وه لامت ته نیا ده نگ نه کرد نه.

له کتیبی (البیان و التبین) ی جاحظ (۲۵۵ ک مردوو) هاتوو، که محهمدی کوری قاسم به صوفی ناوبانگی ده ر کردوو، چونکه هه ر خوری سپی له بهر ده کرد و زانایه کی ئایندار و زاهدیکی رباز چاک بوو، بانگه وازی بۆ داد په روه ری یه که خوا په رستی (العدل و التوحید) ده کرد.

یه حیا ی کوری ئه که سه م له کتیبی (مروج الذهب) ی مه سعودی ده لیت پیاوێک داوای کرد، که بجیتته لای مه ئمون (۲۱۸ ک.م) بۆ روو به روو بوو نه وه (المنظره) کراسیکی سپی ئه ستوری له بهر بوو، گوتی زانیم یه کی که له صوفیه کان.

به لام شیخ ئیبن تهیمیه له کتیبی (فتوی) یدا ده لئی: ((به لام بهر گی خوری، پیغه مبه ر ﷺ له سه فەر جو بیهی خوری له بهر ده کرد، بۆیه ئه و زاعی گوتی: بهر گی خوری له سه فەر دا سو نه ته و له مالتیدا بیدعه ته، و اتا: له شار و مالتی خۆت جو بیهی خوری له بهر بکه یت بیدعه یه، هه روه که له محهمدی کوری سیرین ده گیر نه وه که بۆیان گیرا وه ته وه: هه ندی گروپ بهر گی خوری له بهر ده که ن، گوتی: و ابزانم

ئەوانە بىستوويانە ھەزرەتى مەسىھ ﷺ خورىسى لەبەر کردووہ بۆيە لەبەريان کردووہ، رينوينى پىغەمبەرى خۆمان لە رينوينى تر لامان خۆشەويستەرە. لە کتیبى (السنن) ھاتووہ، کە يارانى پىغەمبەر ﷺ بە بەرگى خورى ئامادەى نوێژى ھەينى دەبوون. ئەمە واتاى ئەوہيە کە خورى لە بەر کردن بکړتە خواپەرستى و پښتگای گەيشتنە خوا بیدعەيە، بەلام لەبەر کردنى بۆ پيوستى و لەبەر نەبوونى جل و بەرگ، ھەزار سوودى لى وەر بگرتى کارىکى چاک و رەوايە))^۱.

بە ھەر حال ھەندى لە صوفیەکان لە بەر زوھد خورىيان لەبەر دەکرد، دواى ئەوہى (صوفى) بووہ ناوى صوفیەکان، ھەرچەندە پييان ناخۆشبوو. خويان ئەو ناوہيان لە خۆ نەنا، بەلکو بە سەرياندا چەسپيئرا، دواى ئەمە بە ھيورى بەرگى خورى لە جل و بەرگيان دوور کەوتەوہ و ناوى بووہ ناويان و صوفیگەرى بووہ ھەلسو کەوتىکى تايبەتى لە ژيان و خويان بە لە بەر کردنى خورى پابەند بوون و جارى واھەبوو لە بەريان دەکرد و جارى واش ھەبوو بەرگى تريان لە بەردەکرد، پيشتەر بينيمان، کە شيخ عبدالقادر ھەر کە قوتايبە کى ھەزار بوو جوبیەى خورى لە بەردەکرد و چون کەوتە ناو رووبارى ديجلەوہ، دواى ئەوہى کە بووہ ماموستا و بارى ئابوورى بەرەو چاکى رۆيى، ھەموو جۆرە بەرگىکى لەبەر دەکرد، جارى واش ھەبوو بە نرختريانى لەبەر دەکرد، سەيریکە دەلتى: ((صوفیگەرى لە بىگەردیبەوہ (صفاء) وەرگىراوہ نەک لە پۆشینی خورى (صوف)، صوفی پراستگۆ لە صوفیگەریە کەى دلتى لە ھەموو شتى پاك دەبیئەوہ جگە لە خوا، ئەمەش بە گۆرینی جل و بچووک کردنەوہى دەم و چاو و زۆر گوتنەوہى ھە کایەتى پیاوچاکان و پەنجە ھەلتە کاندن لە تەسبیحات و سەلاوہت لیدان نابى، بەلکو لە پراستگۆيى گەران بە دواى خوا و زوھد لە دنیا و دەر کردنى خەلك لە دل و تەنیا پەبوەندى بەستن لە گەل خوا دەبى))^۲، ھەر و ھا دەلتى: ((ئەى ئەو کەسەى خورى پۆشیوہ، ئایا ئەم پۆشینە بۆ نەھىت و دل و دەروونت و لەشت نییە، سەرەتای زوھد لە

۱ فتاوى ابن تیمیة، کتاب التصوف، ج ۱۱، ص ۵۵۴.

۲ الفتح الرباني، المجلس ۲۵، ص ۱۱۵.

هه ناوه نهك له جل و بهرگ، گهر نهینی بنگهرد بوو بنگهردیه که ی بۆ دل و^۴
 دهروون و نهندامه کان و خۆراك و پۆشین دهچیت، هه موو حاله کانت ده گرتهوه،
 سه رهتا ناو خانوو ه که ئاوه دان ده کاته وه، که نه مه ته واو بوو، ئینجا به ره و
 ئاوه دان کردنه وه ی ده رگا ده چیت)).^۱

چهند خوری پۆش هه یه، که هه یچ هه لسو که وتیکی ئیسلامی نییه، چهند که سی
 تر هه ن که خوری پۆش نین و صوفیی مه زنن.

که واته صوفیگه ری چییه، (یان زانستی تهزکیه چیه)؟ سروشت و سنوور و
 ریبازه که ی چییه ؟

صوفیه کان پیشتر بنه ما و هیلله کانی ریبازه که یان دیاری نه کردوو و پیشتره وه
 سه رهتا کانیان بیران له م ناوه نه کردۆته وه و خۆیان بۆ خۆیان نه وسته وه، به لکو
 خه لکی ناویان لێناو گهر پیشیان ناخۆش بووین، هه یچ بیران له بنه ماو ریبازه کان
 نه کردۆته وه و هه موو هه ولیان گه رانه وه بووه بۆ سه ر کانگای بنگهردی ئیسلام و
 ژیننامه ی پیغه مبه رﷺ و یار و شوینکه وتوو ه کانیﷺ هه ر که بینیان که کۆمه لگای
 ئیسلامی له راسته شه قامی لاداو ه، دوا ی نه مه به هیوا ی نه وه بوون خه لکی
 په پره وییان بکه ن و له دوا یان برۆن، بۆ نه وه ی له ریگه ی شه یتان رزگاریان بکه ن.

لاسی صوفیگره یان زانستی تهزکیه :

نه گه ر و یستمان له صوفیگه ری و راستیه که ی بگه ین نه وا ده بی گۆته ی هه ندی
 له که له پیاوانی صوفیگه ری بجه نه روو، چونکه خۆیان زیاتر شاره زای پیروه و
 هه لس و که وته کانی صوفیگه رین، نه م زانیاریانه ش له کتیی (طبقات الصوفیه) ی
 نه بی عبدالرحمنی محمه دی کوپی حوسینی سولله می و (۳۲۵ ۸۰۴ ک)
 وه رگیرا وه.

۱ سه رچاوه ی پیشوو، المجلس ۲۴، ص ۱۱۱.

ګوته ی که له پادشاه صوفیګری :

فوزهیل کورې عیاز (ت سالی ۱۸۷ ک): ((کس له نیمه به زور نویژ و پژووو نه ګه شته پله و پایه کی، به ګو به به خشندهیی دهر وون و سهلامه تی سینگ و (دل) ناموز ګاری خه لکی.^۱

بیشری حافی (ت سالی ۲۲۷ ک): ((چه لال هه له و بی ناګایی هه لئا ګری)).

سپری سهفته تی (ت سالی ۲۵۱ ک): ((سوننه تی کی کم له بیدعه به کی زور باشته)). ((به هیزترین کهس نه وهی به سهر نه فسی خویدا زال ده بی، هر که سنی نه توانی خوی په وړه رده بکا بو خه لکی تر هر ناتوانی)). ((نه وهی له خوا بتر سنی، هه موو شتی لی ده تر سنی)). ((نه ګر مروف به خوا په رستی ده سنی پیکرد، ئینجا حه دیس نووسی له سهر خوا په رستیبه که سارد ده بیته وه، به لام ګر به حه دیس نوو سین ده سنی پیکرد، دواپی خه ریکی په رسته کان بوو، نه وا ده چینه ناویه وه)).^۲

نه بو سلیمانی دارانی (ت سالی ۲۱۵ ک): ((له وانه یه ورده کاریه کی صوفیګریه کان بکه وینه دلمه وه، به لام به دوو شایه تی راستگو نه بی و هری ناګرم، شایه ته کانیش: قورئان و فرموده یه)). ((نه ګر دل برسی و تینو بوو پاک و بېګر ده بیته، نه ګر تیر و تیر او بوو کویر ده بی)).^۳

حاته می نه سه م (ت سالی ۲۳۷ ک): ((له خزمه تی خوی خوت به دنیا به ناچاری بوت دی و به هه شتیش به عیشقه وه)). ((له سنی بار به لین له ګه ل نه فست بیه سته: ګر کاریکت کرد بیر له وه بکه وه خوا سه یرت ده کا، ګر قسه به کت کرد بیر له وه بکه وه خوا ګویی لیته، نه ګر حه سایته وه بیر له وه بکه وه خوا ناګادار ته)).^۴

یه حیای کورې مه عازی رازی (ت سالی ۲۵۸ ک): کورانی دنیا که نیزه و بهنده خزمه تیان ده کهن، کورانی پژوی پیاوچاک و نازاده کان خزمه تیان ده کهن)).

۲ طبقات الصوفیة، ص ۵۲.

۱ طبقات الصوفیة، ص ۱۰.

۴ سرچاوه ی پیشوو، ل ۹۷.

۳ سرچاوه ی پیشوو، ل ۷۸.

((ئەوھى دەولەمەندىيە كەي لە ھەولەدانى بىن ھېشتا ھەزارە، ئەوھى لە دلەوھ دەولەمەند بىن، ھېشتا دەولەمەندە، ئەوھى لە پىۋىستىيە كانى بۆ لاي خەلكى بېچىت ھېشتا بىن بەشە)).

سەھلى كۆرى عبدۇللاھى توستەرى (ت سالى ۲۸۳ ك): ((بىنە ماكانمان ھەفت شتە: پابەند بون بە قورئان، پەپەرە وىكردنى سوننەتى پىغەمبەر ﷺ، خواردنى ھەلال، وازھىنان لە ئازار دان، دوور كەوتنەوھ لە تاوان، تۆبە كردن، بە جىھىنانى مافە كان)).
((ياد كەردنەوھى خوا لە كاتى نووستندا ئەمەيە: خوام لە گەلە، خوا سەيرم دە كا، خواشا يەقمە ياز دە جار)).^۱

ئەبو بە كرى وەرپاق (ت سالى ۲۴۰ ك): ئەوھى بە بىن زوھد و فېقە لە بارەى زانستەوھە بدوئى تووشى زەندىقى دەبىن، ئەوھى بىن فېقەو كەلام تەنيا زاھىد بىن تووشى بىدعە دەبىن، ئەوھى فېقە بىن زوھد و كەلامى ھەبىن بەدكار دەبىن؛ ئەوھى لەو كارو بارانەدا وردو لىھاتوو بوو رزگارى دەبىت).^۲

ئەبو ئىسحاق ئىبراھىمى ئەلخەواس (ت سالى ۲۹۰ ك): ((دەرمانى دل پىنج شتە: خوئىندەوھى قورئان بە تىگە يىشتەوھ، بەتالىي زگ، ھەستانەوھ بەشەو، پارانەوھ لە كاتى بەيانى، ھاورپىيەتى پىاوچاكان)).^۳

جونەيدى كۆرى مەممەد، ئەبولقاسم (ت سالى ۲۹۷ ك) ھاورپىيەتى (سېرى سەقەتى) خالى و خارىسى موحاسىبىي كەردوھ، فېقە لاي ئەبى ئەور-خاوەنى يەكئى لە رىيازە كانى ئەھلى سوننەو جەماعە-خوئىندوھ، جونىد گوتى: ((رېنگا كانى بەردەم خەل كە ھەموو داخراون تەنيا ئەوھى شوئىن پىي پىغەمبەر ﷺ ھەلگىرى و پەپەرەو بى سوننەت و رىيازە كەي بكات، چونكە ھەموو رېنگا كانى چاكە لە پىغەمبەر ﷺ كراونەتەوھ)). ((صوفىگەرى بالا بوونە بۆ ھەموو ئاكارىكى چاك و

۱ طبقات الصوفية، ل ۲۱۰.

۲ سەرچاوەى پىشوو، ل ۲۸۶.

۳ سەرچاوەى پىشوو، ص ۲۲۴.

لادانه لهه موو ئاكارىكى بهد))^۱. ((ئەم رىيازەمان بە بنەماكانى قورئان و
فەرموودەو بەندە)). ((ئەم زانستەمان لەسەر قورئان و فەرموودە بەندە، ئەو
قورئان نەخوینى و فەرموودە نە نووسى لەم روو وە پەیرەو بى ناکرىت))^۲.

ئەبو حوسەینی وەرپاقى نىسابورى مەمەدى كورپى سەعد (ت سالى ۳۲۰ ك):
((بەندە بەخوا نەبى ناگاتە خوا و بە پەیرەو يەكردنى شەرىعەتى خۆشەويستە كەى،
ئەو پىنگەى گەيشتنى بە پەیرەو نەبى گومرايە گەرچى واتى بگا پىنگەى
دۇزىو تەو))^۳.

ئىبراھىمى كورپى داودى قەسار (ت سالى ۳۲۶ ك): ((نیشانەى خۆشەويستى
خوا گورپا ئەلەبى ئەو و پەیرەو يەكردنى پىغەمبەرە كەتەى))^۴.

ئەبو بەكرى كەتەنى مەمەدى كورپى عەلى (ت سالى ۳۲۲ ك): ((صوفىگەرى
ئاكار و رەوشتە، ئەو ئاكارى زياتر بوو صوفىگەرى لە تۆزياتر دەيىت))^۵.

ئەبو القاسم ئىبراھىم كورپى مەمەدى نەسربازى (ت سالى ۳۶۷ ك):
((بىجىنەى صوفىگەرى پابەندبوونە بە قورئان و فەرموودە، وازەينانە لە ئارەزوو و
بىدە، رىزگرتىكى زۆرى مامۇستا گەرەكانە، بىنىنى بىانووە كانى خەلكە، چاك
هاورپەتەكردنى هاورپىيان و خزمەتكردنە، بەكارەينانى ئاكارى جوانە،
بەردەوامبوونە لەسەر وىرد خویندن، دوور كەوتنەوئە لە تەئویل و پىنگادان، ئەو
سەرەتەى ئەم پىنگەى پىس نەبى لى بىرنابى، چونكە ئەگەر سەرەتەى پىنگەى
صوفىگەرى پىس بوو كار لە كۆتايە كەى دەكات))^۶.

ئەبو حامىدى غەزالى (ت سالى ۵۰۵ ك): ((هەموو هەلسو كەوتىكى ديار و
ناديارى صوفىەكان لە نورى چراى پىغەمبەرەى تىيەو وەرگىراو، جگە لە نورى

۱ طبقات الصوفية، ل ۱۵۹.

۲ فتاوى ابن تيمية، ج ۱۰، السلوك، ص ۴۱۲ و ج ۱۱ التصوف، ص ۲۱۰.

۳ طبقات الصوفية، ص ۲۹۹. ۴ سەرچاوەى پىشوو، ل ۳۲۱.

۵ طبقات الاولياء، ص ۱۴۵. ۶ طبقات الصوفية، ص ۴۸۸.

پښه مېر ایه تی ښه له سهر زهوی هیچ نور ښه رونا کيی لڼی وه ربگيريت))^۱.

عبدالقادري گيلاني (ت سالي ۵۶۱ هـ): ((همو حقيقه تي گهر شهر يعث شايه تي بونه دا زه نديقه، به هر دوو بالي کتيب و فرموده بهر و خوا بفره و برولای و ده ست له ناو ده ستی پښه مېر ښه بښت، واز هينان له خوا پرستيه کان زه نديقيه، کردنی خراپه کاری تاوان و گوناوه))^۲.

نمه هندی گزته می پشه و صوفیه کان بو، ده بینین همووی له تهوهری کتيب و فرموده ده سوړپته وه و همووی داوای ټاکاری چاک و ترسان له خوا و زه اینه ندی ده کا، داوای به خشنده یی و بی فیزی و خوار دنی حلال و نازار نه دان و دور که و تنه وه له گوناهان ده کا. هرو هه داوای پشتگوئی نه خستنی کاروباری دنیا ده کا به پی پیو یست، هانی کو کر دنه وهی فیهو صوفی گهری ده دا له گه ل په کتری، چونکه ته و او کهری په کترین و بهم شیوه په زیان کي کاملمان بو ده پره خستنی وه کو له زیانی پښه مېر ښه و یاسانی، ټایا نمه چ دزایه تیه کی له گه ل شهرعی پیروز دا هیه؟

گوتی زلانا با له باره ی صوفیه ری :

نېستا بابز این هندی زانای کوڼ و نوی چیان له باره ی صوفی گهریه وه گوتوه:

شافعی ره زای خوی لڼی بنی (ت سالي ۲۰۴ هـ): ((له دنیاتان سئ شتم لاخو شه ویستکراوه: زور له خو نه کردن، هه لسو کهوت کردنی خه لکی به نهرم و نیانی، په پره ویکردنی ریازی صوفیه کان))^۳ شافعی ریزي له (شه یانی راعی صوفی) ده ناو گوتی لڼی ده گرت.^۴ هرو هه گوتوویه تی ((خوت خه ریکی زوهد بکه، چونکه زوهد بو زاهد جوانزه له خشلی سهر سینگ... نه وهی هه ز ده کا

۲ الفتح الرباني، المجلس: ۵۴، ص ۱۷۹.

۱ المنقذ من الضلال، ص ۱۳۱.

۳ كشف الحقا للعلواني، ج ۱، ص ۳۴۱. ۴ مقدمة الطبقات الکبری للشعراني.

خوا دلی بکاتهوه و زانستی بی بهخشئی، با بچیته خهتوهوه و کهم بخوا و له گهل گهوجان تیکهل نه بی.. چاکترین کردهوه سیانه: یاد کردنهوهی خوا و دلدانهوهی برابان و بهویژدانی له گهل خهتک له لایهن خۆتهوه))^۱.

ئهممه دی کوری حهنبهل رهزای خوای لی بی (ت سالی ۲۴۱ ک):

گوئی له (شهییانی راعی) ده گرت، ههروهها گوئی له (حه مزه ی به غدایی) ده گرت و پرسیاری ورده کاره کانی لیده کرد و دهیگوت: له باره یانهوه چی ده لیی؟ ههروهها به کوره کهی گوت: کورم له گهل ئهم گروپه دابیشه، چونکه ئهوانه به زۆری زانست و چاودۆری و ترس و زوهد و هیمهت به رزی له سهر ئیمه یان زیاد کردوه.^۲ له و کاته ئهمه ی گوت هه رکه بووه هاوړپیی ئه بو حه مزه ی به غدایی. ژبانه که ی ژبانی صوفیه کی زاهید بوو، وه کو زاهیدان ده ژبا و له به ره می کاری دهستی و زهویه کانی ده خوارد، دیاری و بهخششی خهلیفه کانی وه رنه ده گرت و خواردنی نه ده خواردن.

عزالدين کوری عبدالسلام سولتانی زانایان (ت سالی ۶۶۰ ک): لیی ده گیرنه وه که ریبازی صوفیگه ربی له شهاب الدینی سه هروه ردی له به غذا وه رگرتوه، ههروهها له ئه بی حه سه نی شازلی له میسر، دهیگوت: ئیسلامی ته واوم نه ده زانی ته نیا دوا ی کۆبوونه وم له گه لی، واتا: به ئه بو حه سه نی شازلی.^۳ ههروهها دهیگوت: گروپی صوفیه کان له سهر چهند ده ستوریککی شه ریهت وه ستاوه، که له دونیاو دوا بی نارمی.^۴

رهحمه تی خوای لی بی به رامبه ر بیده و سته م و توغیانی پاشا و ده سه لاتداران، وه کو کیوکی پته و بوو، هی رشی کرده سهر سالتح ئیسماعیلی پاشای دیمه شق هه ر

۱ بستان العارفین للنووی، ص ۱۰۳، ۱۳۰.

۲ مقدمة الطبقات الکبری للشعرانی، تنویر القلوب للشیخ امین الکردی، ص ۴۰۵.

۳ لطائف المنن و الاخلاق للشعرانی، ص ۵۰.

۴ نور التحقیق للشیخ حامد صفر، ص ۹۶.

كه له گهڻ خاچپيه كان رڻك كهوت، پاشا له ديمه شق دهري كرد و چووه ميسر،
 يه كڻي له پياوه كانى پاشا به دواى كهوت، تا قايللى بكات، پښى گوت: پاشا لښت
 ده بورى و ده هيلنى بگهړي ته وه گهر ده ستي ماچ بكهيت، پښى گوت: ئه ي هه ژار
 به خوا قايل نيم ئه وه ده ستم ماچ بكا چ جاى ئه وه ي من ده ستي ئه وه ماچ بكه،
 خه لكينه ئه وه له دوتليكن و من له دوتليكنم.^۱

ئهو يو يه حيا زه كه رايى كورى شهره ف الدينى نه وه وى (ت سالى ٦٧٦ ك.):
 ئالاي زانست و كاراو زاهيد، خاوه نى دانراوى زور هر چنده ته مهنى له چل و
 پينچ سال تينه پريوو. ته نيا له و خوار دهنى ده خوارد، كه كهس و كارى له
 شار و چكه ي (نوا) بويان ده نارد، ئه ممش له ترسى ئه و قافى شارى ديمه شق و مولكه
 زه فتكراوه كانى، جل و بهرگى كراسيكي جاو بوو، ريبازى صوفيگه ريبى له شينخ
 ياسين كورى عبداللهى مه غريبى حه جام^۲ وه رگرتووه، له سهر حه ق گوڼى نه داو ته
 سهر زه نشتى كهس. له كتيبه كه ي (بستان العارفين) دا باسى گه لى ده نگو باسى
 صوفيه كان و كه رامه تيانى كردو وه له وانه: (سرپى سه قه تى) و (سه هل كورى
 عبداللهى التستري) و (شه هاب الدينى السهروردى) و هيت.

ئيمامى شاطبى خاوه نى كتيبي (الاعتصام) له (ت سالى ٥٩٠ ك): گوتى ((له
 دواى شويكه وتوان بيدعه پيدا بوو و هر گروپى داواى ئه وه ي ده كرد كه زاهيد و
 خوا پرستيان تيدا يه، ته نيا تا يبه ته كانى ئه هلى سوننه ت به ناوى صوفيگه رى
 ده ركه وتن و هه رده م نه فسيان له گهڻ خوا بوو و دليان له بڻ ئاگايى ده پاراست، جا
 رامينه قازانچ ده كه ي، خوا زاناتره)).

ئيبن تهيميه (ت سالى ٧٢٨ ك) له باره ي صوفيگه ريه وه گوتويه تى ((ئه وانه له
 كو ششدان بو گوڼر پرايه ليكردنى خوا، هه روه ك چو ن هيتريش له م هه و له دان،
 هه نديكيان له پيش و نزيكه له خوا، هه نديكيان خه لكى بويان ده چن، ئه مانه ئه هلى

١ كتيبي (ربانية لا رهبانية) ي نه دوى، ل ١٧.

٢ طبقات الاولياء، ص ٤٧٨.

لای راستن که نامه‌یان به دهستی راست ده‌دریتی، هه‌ندیکیان سته‌می له نه‌فسی خوی کردووو به‌رامبه‌ر خواتاوانباره)). ئیبن‌تیمییه (ره‌همه‌تی خوای لیبن) ستایشی هه‌ندی که له‌پیاوانی صوفی‌گه‌ری ده‌کرد، وه‌کو: جونه‌ید و ئیبراهیمی^۱ ته‌ده‌م و ئه‌بی سوله‌یمانی دارانی و مه‌عروفی که‌رخ‌ی و سه‌هل کوری عبدالله‌ی التستری و شیخ عبدالقادری گه‌یلانی و عدی کوری مسافر و ده‌یگوت: خوالییان رازیبن و گیانیان پیروژ بکات.^۲

ئین قه‌می جه‌وزی (ت سالی ۷۵۱ ک) قوتابی ئین ته‌یمییه، گوتی: پیوسته‌ پیاو سه‌یری ماموستا و پیش‌په‌وه‌ که‌ی خوی بکات، ئه‌ گه‌ر بینی هه‌رده‌م خه‌ریکی یاد کردنه‌وی خوا و په‌په‌وه‌یکردنی پیغه‌مبه‌ره ﷺ و له‌کاره‌ که‌ی مکوره‌ بابکه‌وینه ژیر فرمان و نه‌می ئه‌و.

ئین خه‌لدون (ت سالی ۸۰۸ ک) له‌(مقدمه) که‌یدا گوتیه‌تی: ((هه‌ر که له‌سه‌ده‌ی دووه‌می کۆچی و دوا ئه‌وه‌ خه‌لکی باوه‌شیان بۆ دنیا کرده‌وه و تیکه‌لی بوون، ئه‌وانه‌ی خه‌ریکی خواپه‌رستی بوون به‌ناوی صوفی ناویان ده‌کرد))^۳، رای وایه، که صوفی‌گه‌ری له‌چوارچێوه‌ی ئیسلام ده‌رناچی و ده‌یگوت: صوفی‌گه‌ری ریبازیکه له‌ ریبازه‌کانی زانیی شه‌ریعت.

ئین عابیدین (ت سالی ۱۲۵۵ ک) له‌ په‌راویزه‌ که‌یدا ده‌لیت: ((ته‌ریقه‌ت ژیا‌نی تاییه‌تی ریبوارانه، ئه‌وانه‌ی، که قوناغه‌کانیان برپوه و له‌مه‌قامه‌کان هه‌وراز چوونه، حه‌قیقه‌ت بریتیه له‌ بینینی په‌روه‌ردگار به‌دل... مه‌به‌ست له‌م سییانه (الشریعة والطریقه‌ والحقیقه) بنیاتنانی به‌ندایه‌تی به‌نده‌یه له‌سه‌ر شیوه‌یه‌کی راست و

---

۱ زانیان به‌گشتی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن، که صوفی‌گه‌ری ئیسلامی له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی سییه‌می په‌یدا بووه و پیش ئه‌و کاته زوهد هه‌بووه، که‌واته واراسته‌، که ئیبراهیمی ته‌ده‌م به‌ زاهید دابنری نه‌ک به‌ صوفی چونکه له ۱۶۱ ک وه‌فاتیکردوو. (وه‌رگێڕ)

۲ مجلد التصوف من الفتاوی، ص ۲۳۳.

۳ المقدمة، ص ۳۲۹.

دروست)).^۱ ههروهه ها گوتهی (قوشهیری) له نامه که ی ده گیر پتهوه، که ده لئی: گویم له ئه بو عملی ده قاق بوو دهیگوت: من ئهم ریبازم له ئه بو قاسمی نه سربازی وهر گرتووه، ئه بو قاسم گوتهی: من له (شییل) م وهر گرتووه و ئه ویش له سهری سهقه تهی و ئه ویش له معرو فی که رخی ئه ویش له داودی طلئی و ئه ویش زانست و ریبازی له ئه بو حه نیفه وهر گرتووه)).^۲ ئه مهش ئه وه ده سه لمینی که ئه بو حه نیفه ره زای خوای لئی بئی له و که سانه بووه، که ریبازی صوفیگه ریبا وهر گرتووه.

ئه بو الحسن علی الحسنی الندوی گوتهیه تهی: ((خه لافه تهی ئیسلامی گیانی خه لیفایه تهی و ئه مانه تهی پیغه مبه رایه تهی له ناو برد و بووه پاشایه تهی و رامیاری و به ریوه بردن و باج وهر گرتن، له چوارده وری ده ولتهی ئیسلامی چهند خواناسی پهیدا بوون، که په یامی ئیسلامیان نو ئی کرده وه و خه لکی به زانست و ویسته وه دینه ناو ئیسلام دوا ی ئه وه ی موسلمانانی پیشوو به نه ریت و بۆ ماوه یی (وراثه) وه ده چوونه ناو ئیسلام، له ده سه لاتی ویست و ئاره زوو دو چوونه ده ره وه و خوا به رستی و گو ئیرایه ته یی به چا پوو کی ده نوینن، به ناو بانگترین ئه و داوا که ر و په ره و دیاران: حه سه نی به سهری و فوضه یلی کو پی عه یاض و معرو فی که رخی و جو نه یده ره حه تهی خوا یان لئی بیته ... ئینجا له به غذا پیاو یك پهیدا بوو خوا وه نی که سی تییه کی به هیز، به روایه کی به هیز، کاریگه رییه کی به هیز بوو.. ئه ویش شیخ عبدالقادر گی لانییه)).^۳

احمد شریاضی گوتهیه تهی ((ئهی رۆ له کانی ئیسلام صوفیگه ری لایه نیکی گه وه ری له ئاکار و میژوو تان را گرتووه، ماوه یه کی زۆره له کیسی خۆتان داوه، ئه وه ی بوو به ستانه، به ره و صوفیگه ری وهرن، چونکه خۆراک و ده رمان له و دایه،

۱ حاشیه ابن عابدین، ج ۳، ص ۳۰۳.

۲ سه رچاوه ی پیشوو، ب ۱، ل ۴۱.

۳ کتبی (ربانیه لا ره بانیه)، ل ۳۱ و دوا ی ئه و

خوا نیشاندهی ریځای راسته)).^۱

د کتور محمد عه له وی مالیکي-ماموستای پېشو له زانکوی (ام القری) و ماموستا له مزگفتی حرام گوتوویه تی ((صوفیگه ری هم زور لیکراوه تاوانباره یه، که م هیه بوی به ینصاف بی، به لکو هندی زاتی نه وه ده کهن، که هندی سیفه تی ناشایسته ی پیوه بلکینن، که پی له شایه تی ده که وی و دادپه روه ری پی له ناو ده چی، ده لئ: فلانه که س جی متمانه نیه و قسه ی لیوه ناگیری، بوجی؟ چونکه صوفیه. بویه حزم کرد گوتی هندی ایمامه کانی ثنیتان بو بلیم که بنه ماو پیاوی صوفیگه رین)).^۲ ینجا هندی له گوتی کانی جونه ید و نه بی به زیدی به ستامی و زونونی میسری و بیشری حافی و نه بو سلیمانی دارانی باسی ده کات. محمد ثقبالی شاعیری ئیسلام گوتوویه تی: ((ئیسلا لای صوفیه کان سروشتیکی جوان و کامل و مروفایه تی بالاو برایه تییه کی دنیای و ه رده گری، که له ئیسلامی زاناو که لامناسه کاندا به دی ناکریت)).^۳

رؤجیه گارودی فیهله سوفی فره نسی گوتوویه تی: ((شایه نی گوتنه که صوفیگه ری ره هندی که له ره هندی کانی بیرو باوهری ئیسلامی، به لکو ره هندی که له ناخه ویه، هر ه ولدانی که صوفیگه ری بکاته تهوژمیکي سه ربه خو ینگومان له نرخی که م ده کرته وه، له ئیسلامدا کارو رامن (تأمل) له یه کتری جودا ناکرته وه.... بنه ما سه رته کانی صوفیگه ری ئیسلامی له قورئانه ویه)).^۴ هر چه نده له باره ی صوفیگه رییه وه گوتی زوره، به لام به وه نده گوتی زانا کون و نویه کان و ازمان هیئا.

---

۱ تصدیر کتاب نور التحقیق، للشیخ حامد صقر، ص ۳.

۲ مفاهیم یجب أن تصحح، ص ۳۵.

۳ پیشه کی کنبی (اللمع) ساگردنوه ی د. عبدالحلیم محمود...

۴ مایعید به الاسلام، رؤجیه گارودی، ل ۷۷.

نایا صوفیگره زری بونوگه ناکای ئیسلامی بونوگه ؟

بینیمان که صوفیگره یان پاککردنه وهی دهروون (تزکیة النفس) به پیی گوتهی ماموستا گه وره کانی، له سنووری قورئان و فهرمووده ده رناچیت و ده بیته هوی پاککردنه وهی دهروون، چونکه له مهقامی ئیحسان و چاودیری دادهنی و داوای ئاکاری چاک و به دنیا نه فریوان ده کا، ههروهها داوای دور کهوتنه وه ده کا له: قرچوکی و ئیرهیی و رق و غه بیته و دووزمانی و هه موو سیفه ته به ده کان، صوفی هه ر ئه وه نییه، که خوری پۆشیینی، به لکو ئه وه یه ههروه که شاعیر ده لئی: -

خه لکی له وشه ی (صوفی) بۆچوونی جیا یان هه یه

هه ندیکیش واده زانن له خوری وهر گیراوه

ئهم ناوه به هیج که سنی نابه خشم گه نجی نه پی

بینگهردوو خوری له بهر تا ناوی لئیرا صوفی

ئهمه هه مووی له گه ل په یامی پیغه مبه ر ﷺ ده گونجی و له گه ل ئاکاری کۆمه لگای ئیسلامی یه که مدا ده شی، که چاکترین سه رده م بوو. ئهم ئاکارو هه لسو کهوتانه بوو، که کۆمه لگای یاران ی پیغه مبه ر ﷺ توانیان له چه ند سالتیکی که م ئیسلام بلارو بکه نه وه له رۆژه لات له سنووری چین، تا ده ریای تاریک (الاطلس) له رۆژئاوا، تا هه موو دنیا سه ری له مه سوپما، ئهم ئاکاره ی که له نوو سراوی حه زره تی عومه ر بۆ عه ته به ی کورپی فره قه ده که والبی ئه زربینجان بوو ده ر که وئ، ههروه که بلینی وه سفی کۆمه لگای صوفیه کان ده کا، فهرمووی: ((له دوا ییدا، ئیزار له بهر کهن، سۆلتان له پی هه لکیشن و خۆتان سووک کهن و شه روا له کانتان دا که نن و جل و بهرگی باو کتان ئیسماعیل علییه له بهر کهن و واز له پۆشاک ی نه رم نیانی عه جه م بینن، پرۆنه بهر پرۆژ چونکه گه رماوی عه ره به، له که م خوار دن و له بهر کردن وه کو مه عدی کورپی عه دنانی با پیرتان بن و له ژیا ندا خۆتان له سه ر شتی دپ و زیر رابه یتن، شتی کۆنه له بهر کهن، بی ئه وه ی پی له رکیب بنین خۆتان هه لده نه سه ر ئه سپ و

هر که کومه لگای ئیسلامی بهره بهره وازی لم ئاکارو ههلس و کهوتانه هینا،
بلاو بوونهوهی ئیسلام بهره و کړی روښت، ئیستاش هم کارو باره چاک نابئ ته نیا
بهو ئاکاره ی، که نهوانی پیشی پئی چاک بوون.

ئیمه ئیستاله قهیرانیکی ئاکار و رهوشتی قورس داین، په رسته کان وه کو
سهره تای ئیسلام جیه جی ناکرین و بوونه ته خوونه ریت و جوولانه وه و گیانیان
تیدا به دی ناکرئ و له خراپه نایان گیر پته وه، سهودا له نیوان خه لکیدا پیس و
بۆگه ن بووه و هه موو مه به ستیان قازانجهو بهس. جا چ له هه لال بئ یان له هه رام،
به دکاری و مه یخواردنه وه و خواردنی ماده سه که ره کان بلاو بوونه ته وه، به دنیا
هه لته تاوین و خه ریکی بنیاتنانی ساختمان ی بهرز بهرزین، شانازی به جوانکاری
و جل و بهرگی چاک ده کهین، تووشی (وهن) بووین که بریتیه له: خو شویستی
دنیا و رق لیوونه وهی مردن، ئیمه نه مرؤ به ره و هه لدر ده چین، نه گهر خوای مه زن
نهمان گاتی بهر هه متی خو ی، چۆن رزگارین؟

کۆبوونه وه ده کړئ و خوتبه و ناموزگاریی تیدا ده خویندر پته وه، به لام نه وه ی
بانگی ده که ی ژیا نی تیدانییه، رزگار بوون له بنچینه را ده بئ، هه تا بنچینه زبل بئ
ساختمان پته و نابئ، گهر بنچینه چاک کرا ساختمانه که چاک ده بئ. بنچینه بریتیه له
ئاکاری بهرز ((إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ: من ناردر اوم بۆ نه وه ی ئاکاره
به رزه کان ته و او بکه م))^۲، بنچینه له چاک کردنی دهروونه وه ده بئ، نه مهش کاریکی
هینده ئاسان نییه و به قسه پئک نایه ت.

صوفی گه ری له رابر دوودا توانی شه هوه ت و ئاره زوو کپ بکاته وه و دهروون و
ئاکار پاک بکاته وه، باواز له ناوه که ی بینین، گهر ئازارمان ده دات، با نه و پی ره وه ی
وه ر بگرین، که بۆ په روه رده ی دهروون و پاک کردنه وه ی ئاکار دایان ناوه و هه رچ

۱ بستان العارفین للنووي، ص ۱۱۵.

۲ مالیک له (الموطاء) گیراویتیه وه و نه محمد و بهزاز له (جامع الاصول) ۴: ۴

خالت و خالتيكي تيگه وتوو له ليى پاك بكهينهوه و سوودى لى وهر بگرين بۇ دووباره دارشتهوهى كۆمهنگا و پهروه ده كردنى منداله كانان. له قوتابخانه كانان ئهو ئاكاره ده سكر دانه ده خوڭندرى، كه فهيله سوفه رۇژئاوايه كانى وه كو: (كونت)ى ئهلمانى و ئوكست كۆمتى فهره نسى و وليهم جيمسى ئه مريكى دايان ناوه، بنچينه كهى كارى پيوست چونكه پيوسته، ههروه كو كهنت ده لىت.

بۇچى هه ر له پۆله سه ره تاييه كانه وه ئاكارى محمه ديان فيرنا كهين، كه بنچينه كهى (كردنى كارى چاك و دوور كه وتنه وه له خراپه) يه بۇ ره زامه ندىي خواى مه زن؟ ئينجا چهند نموونه يه كى كرده و ه بيا ن پى نيشان بدرى، هه ريه كه به پنى تمه نى خۆى و ده بى له مال و مزگه فتىش به دوا چوونى ئهم ئاكارانه هه بى و بۇ هه ر كۆمه لى له م مندالانه رابه ريك يان مامۆستايه كى ديندار و ده ستپا كيان بۇ دابىن بكرى، بۇ ئه وهى ئاگايان لييان بى و مه شقيان پى بكاو ناواز (شاذ)ه كه يان بگيرينه وه و گو مپرا كه يان بينينه وه سه ر پى، بۇ ئهم مه به سته ش په نا بيا ته به ر ياد كرده وهى ژيان نامه ي پيغه مبه رو پياو چاكان و موجهيده كان، تا واى لى دى ئاكارى چاك ده بيته خوڭى سروشتي له ده روون و ويژدانيان. له گه نجيتيدا له سه ر ئهم ئاكارانه گه وه ده بن و به پيريش له سه رى ده ميننه وه و فيرى مندال و نه وه كانيانى ده كه ن.

له و كاته دا ده بينين كه هه موو گونا هه گه وه كان و به نگ كيژشان (مخدرات) و مه يخوا رده وه و شتى تر سووك بوونه و زيانيان كه م بووه، ههروه ها ده بينين دنيا هه مووى باوه شيان بۆمان كردۆته وه و به خيهراتمان ده كه ن بۇ ئه وهى له توغيانى ماده په رستى رزگاريان بكهين، دنيا هه مووى ئيستا له قهيرانىكى ئاكار و ره وشت دا به وه به دلتيكى كرا وه وه چا وه نوارى ئهو كه سه ده كات، كه له و قهيرانه ي رزگارى بكات، ئه مه ش به نوو كى شير نا، به لكو به نموونه ي چاك و پيشهنگى باش.

صوفیگه ریا له بیر زوی و تیریدلای ژورسلا کړدوو؟

پهیدا بوونی صوفیگه ربی ئیسلامی بهر په چدانه وهی لار بوونیکي زوی
تهرازوی کومه لگای ئیسلامی بوو بهر و ماده دنیا و بریق و باقی دنیا، به
پنجه وانه ی نه وهی که پیغه مبهړ ﷺ فەرمانی پیکردبوون، صوفیگه ربی توانی پیښی نه و
لافاوه ټیکد ره بگرئ، یا زور جار سنوورئ بؤ هیزه که ی دابنئ. صوفیه کان
گه لیکیان له رووی زور و ستم و هستان و گوتی حقیان به ده مداهات بئ نه وهی
بترسن و بله رزن، نه مهش بؤ په پیره ویکردنی نه م فەر مووده یی پیغه مبهړه ((أَفْضَلُ
الْجِهَادِ كَلِمَةً عَدْلٍ - أَوْ حَقٍّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ: چاکترین جیهاد گوتنی و ته یه کی
حقه له لای ده سه لاتدارنکی زوردار)).^۱ وه کو هه لویستی شیخ عبدالقادی
گیلانی له گه ل خه لیفه ی عه باسی (المقتفی لأمر الله) و عزالدینی کوری عبدالسلام
له گه ل پاشا صالح ئیسماعیل، ئینجا له گه ل نه جمه دین ئیوب له میسر و مونزیری
کوری سه عیدی به لوطی له گه ل عبدالرحمنی ناصر له قورتوبه و نه وه وی له گه ل
زاهیر بیرس، هه روه ها شیخ سه عیدی خه له بی له گه ل ئیراهیم پاشای میسری و
گه لیکي تریش. نه مه و سه ره پای ئیسلام بوونی گه لئ له گا وره کان و توبه کردنی
گه لی له سه رکیش و به دکاره کان له سه ر دهستی نه وانه وه، وه کو شیخ عبدالقادر
که پینج هزار بی بروا (کافر) له سه ر دهستی مو سلمان بوون و سه ده هزار کهس له
گونا هبار و سه رکیشه کان توبه یان له سه ر دهستی کرد، هه روه ها هه ندیکیان
به ده ست و شیریان جیهادیان کړدوو، به لام ده نگوباسی گشتیان به ده ستمان
نه گه یشتوو، چونکه خو یان له مه رای (ریاء) و مه رای کار ی دوور ده خسته وه،
(ابن الملحق) له کتبه که ی (طبقات الأولیاء) نه م چیرۆ که له (حاتم الاصم الصوفی)
ده گپ درینه وه و گوتی: له گه ل تور که کان که و توبینه جهنگ، تور کیك تیرنکی
تنگرم و وه ریگی پرام و هاته سه رسینگم و ریشی گرم و چه قویه کی له خوفه که ی

۱ ترمذی و نه بو داود گپړاویانه ته وه هه روه که له (جامع الاصول: ۱: ۳۳۳) دا هاتوو.

دەر هیئا بۆ ئەوێ سەرم پری، سویند بە گەورە کەم- واتا خوای- دلم لای ئەو و لای
 چەقۆیە کە ی نەبوو، بە لکو لای گەورە کەم بوو و چاوەروانیم دە کرد بزانم چیی لێو
 دەر دە چن. گوتم: گەورەم فەرمانت بەمە کردوو؟! بە سەر سەرو سەر چاو. من
 موڵکی تۆم، لەو کاتە ی کە گەورە ی خۆم دەواند و ئەو لە سەر سینگم بوو و
 ریشی گرتبووم، تا سەرم بپەیت، هەندئ لە موسلمانەکان تیریکیان تیگرت و لە
 گەروی چەقی و بەربوویەو سەرم، منیش بۆی هەستامەو و چەقۆیە کەم لە دەستی
 دەر هیئاو سەرم پری. ئێو ئە گەر دلتان لای خوا بێ شتی هیندە سەیر دە بینن، کە
 دایک و باو کتان نە بینن.^۱

ئەحمەدی بە دەوی و موریدەکانی رۆژنکی گرنگیان بینهی لە بەر پەرچدانەوێ
 هیرشی خاچیەکان بۆ سەر میسر بە سەر کردایەتی لویسی نۆیەمی پاشای فەرەنسا
 لە سالی (٦٤٦ ک- ١٢٤٩ ز).

مورابیتەکانی ئەفریقیا لە سەدە ی پینجەمی کۆچی لە صۆفیەکانن، رەچەلەکیان
 بۆ ھۆزی (لمتونة) دە گەڕیتەو، یە کەم پیاویان، کە یەحیای کورپی عومەر بوو لە سەر
 دەستی عبداللہی کورپی یاسین جەزولی بوو و صۆفی و لە شوینکی بەرز خوا
 پەرستییان دە کرد و ناویان لێنا-رابط-،^۲ ژمارەیان زۆر بوو و گەشتە ھەزار پیاو،
 لە سەر تادا و لە دە سالی یە کەم ھەر خەریکی خوا پەرستی و رامان و فیروون و
 چاککردنی دەروون و پاککردنەوێ ئاکار بوون، دوا ی ئەمە ماموستاکەیان پیانی
 گوت: پرۆنە دەرەو و ھەول و کۆشش بدەن، لە رووی کەمی و کزییەو کەس
 بە سەرتاندا زال نابێ، ئیتر دەرچوون و ئەفریقیا یان گرت و دەولەتی مورابیتینیان
 دامەزراند، لە دوا ی مردنی یەحیای کورپی عومەر یوسفی کورپی تاشفین بوو
 سەرۆکیان، کە شاری مەراکیشی لە ٤٥٤ ک بنیات نا، ئینجا بە ھانای
 موسلمانەکانی ئەندەلوسەو ھات و بوو ھۆی ئەوێ، کە چوار سەد سالی تر

١ طبقات الاولیاء، ص ١٨٠.

٢ واتا: خانەقا وەرگێر

لهوئى. بئىننەو، ئەمەش بەوھى كە لە جەنگى (الزلاقة) لە ساڵى ٤٧٩ ك بەسەر ئەلفونسۆى پاشاى ئىفرەنجىدا زالبوو، ئەمەش يەكك بوو لە جەنگە جيا كەرەوھە كانى مېژوو، چونكە مورابىتە كان سوپاى ئەلفونسۆيان لە ناو برد، كە لە پەنجەزار زياتر بوون و تەنیا پىنج سەد سەربازيان لى رزگار بوو.^١

عبدالقادرى جەزائىرى ماوھى پازدە سال جەنگى لە گەل فەرەنسىيە كان كرد و كىيىكى لە لە بارەى صوفىگەرييەو ھەيە بەناو (المواقف)، ئەمىر شەكىب ئەرسەلان لە بارەى عبدالقادرى جەزائىرييەو گوتىيەتى: ((زۆر لە زانست و ئەدەب شارەزابوو، لە صوفىگەريدا دەستىكى بالاى ھەبوو، نەك تەنیا لە رووى تېزىيەو بەلكو بە كەردەوھش صوفى بوو)).^٢

محمد غازى و شىخ شامىل، كە ھەردوو كيان نەقشبەندىن، سى و پىنج سال لە گەل روسيا جەنگيان كرد، بزوتنەوھى سنوسى لە لىبىيا جەنگى لە گەل ئىتالىيە كان كرد، ھەروھەا بزوتنەوھى مەھدە لە سودان، كە دزى ئىنگلىز لە جەنگدا بوون، ئەم دوانە ھەردوو كيان بزوتنەوھى صوفيانە بوون.

لە سەردەمى ئىستاش گەلى نمونەى وا ھەيە، كە صوفىيە كان لە دزايە تىكردنى كوفر و گومرايى دان، كە لىرە ماوھى باسكردنى نىيە. چۆن ھەندى كەس صوفىيە كان بەسەر شۆرى و زەللىلى و ھەندى جار بەخيانتە تاوانبار دە كەن؟ لە ھەموو چىنى ناوازە و خۆپەرست ھەيە و پياوئى ژىر دەبى جياوازى لە نىوانى لەپرو قەلەو بكا و چاك و خراب وە كويەك حسيب نەكات.

ھەروھەا صوفىيە كان رۆلئىكى مەزنيان ھەبوو بۆ بلاو كەردنەوھى ئىسلام لە ئەفريقياو ھىند و شوئى تىر بى پەنا بێرەنەبەر چەك.

دكتور ئەحمەد شەلەبى دەلتى: ((بە ناوبانگەرىن رىبازى صوفىگەرى، كە ئىسلاميان لە ئىفريقيا بلاو كەردەوھە سيانن: قادرى و تيجانى و سنوسى.. ئەگەر

١ موسوعة التاريخ الاسلامي، احمد شلي، ج ٤، ص ٧٢.

٢ مابعدہ الاسلام، روجية غارودي، ص ١٥٨ / ربانية لارهبانية، لابي حسن الندوي، ص ١٢٦.

بازرگانه کان بهرهو شاره کان ده چن، نهوا شېخانې رېبازي صوفيگهري بهرهو گوندو بيا بانه کان ده چوون، نه گهر بازرگانه کان بو قازانچ ههوليان ده دا، شېخه کان گوښيان نه ده دا به سامان و ته نيا ههولې نانه سكيان ده دا))^۱، ههروه ها صوفييه کان له موسلمانبوني هوزي مه غول و ته تاره کان ده ستېکي بالايان هه بوو، نه مه يش شانازي و شهره فه بويان.

به لام له هيند، ابو الحسن الندوي گه لې نمونه ي هيناوه ته وه لهو خز مه تانه ي، که صوفيه کان پيشکه شي موسلماننه کاني هينديان کردو وه، نه مه ش له هه ردوو کتيبي (ماذا خسر العالم بالخطاط المسلمين) و (ربانيه لا رهبانيه)، ئيستا باسي چهند نمونه يه کيان ده که ين: ((شېخ محمد مه عسومي کورې شېخ نه حمه دي سه ره ندي نو سه د که س رايان پيدا و توبه يان لاي کرد، نه حمه دي شه هيد به هه ر شاري کدا ره ت بيو ايه خه لکي کي زور توبه يان له سه ر ده ستي ده کردو رايان ده دا يي، دوو مانگ له شاري (که لکه ته) مايه وه و هه موو روژي نزيکه ي هه زار که س په يمانيان ده دا يي، بازرگاني مه ي لهو شاره باوي نه ماو بازرگانه کان نه يان ده تواني باجه کانيان بده نه ميري. هه ر که سولتان (تغلق) به ته کيه ي شېخ قوطب الدين منه وه رد ا ره ت بوو سه د هه زار پارچه زيړي پيشکه ش کرد، شېخ گوتي: گه وره يي و پاكي بو خوايه، به فلسفي ده توانم گه لې برنج و روڼ بکرم، نهو چهند هه زار روپيا نه م بو چييه، فه رمانه و اي ئينگليز چو وه سه رداني شېخ (فضل الرحمن) ي گه نج مراد ئابادي و پيئي گوت: گه ر بتانه وي، موچه تان له ده ولت بو ده برمه وه، شېخ پيئي گوت: چ له ساماتان بکه م، له فه زلي خوا وه ته ختيک و دوو مه سينه ي قور و دوو جه ره ي ئاوم هه يه، هه ندي له هاوړيکا تانم گه نه شاميمان بو دين و ناني لي دروست ده که ين، ژنه که م هه ندي سه وزه وات ده کوليني و نانه که ي پي ده خوښ و زوريشه. قوتا بخانه کان له هيند له ته نيشته ته کيه کان دروست ده کران، وه کو: قوتا بخانه و ته کيه ي ره شيديه له جونبور، قوتا بخانه و ته کيه ي شېخ وه لي الله ي کورې عبدالرحيم

۱ موسوعة التاريخ الاسلامي، ج ۶، ص ۲۱۰.

له دههلی، قوتابخانه و ته کیهی شیخ ره شید نه حمده له کونکو.. هتد.

له کوتاییدا دههوی باسی دوو نمونه لهو صوفیانه بکه، که پابه‌ند بوون به سوننه‌تی پاکی پیغمبر ﷺ و رینماییه کانی ئیسلام: یه که میان ماموستا ابو الحسن الندوی له کتبی (ربانیة لا رهبانیة)^۱ که باسی وه فات کردنی شیخ (فضل الرحمن) ی گه‌نج مراد ئابادی ده کاله ۱۳۱۳ ک ده‌ئی:

((هه‌ندی له موریده کانی ویستیان شه‌رواله که‌ی به کراسی بگۆرن، شیخ له کاتی گیانه‌لادا بوو، شه‌رواله که‌یان گرت و ویستیان له پیستی راستی دایکه‌نن، یه کسه‌ر پیستی خوی گرت و پیستی چه‌په‌ی بۆیان درێژ کرد، ئه‌وانیش له هیمایه که گه‌یشتن، چونکه سوننه‌ته له‌به‌ر کردن له پیستی راسته‌وه بی و دا‌که‌ندن له پیستی چه‌په‌وه))، صوفی نه‌بی کئی ئه‌مه ده‌کات !!.

نمونه‌ی دووهم خۆم بینیم: له نه‌خۆشخانه‌ی نیشتمانی شاری (حه‌ما) فه‌رمانبه‌ر بووم و ئۆتۆمبیلی نه‌خۆشخانه هه‌موو به‌یانیه‌ک ده‌هاته دوام و له‌گه‌ل پزیشکانی تر بۆ نه‌خۆشخانه ده‌چووین، شیخ محمد حامیدم بینی به هه‌مان ئاراسته‌ی ئیمه ده‌رۆیشته، داوام له شوفیره که کرد بوه‌ستتی و له‌گه‌ل خۆمان هه‌لی گرین، ئۆتۆمبیله که وه‌ستا و ده‌رگا که‌یم کرده‌وه گوتم: ماموستا فه‌رموو با له‌گه‌ل خۆمان بته‌هین و ئیمه‌یش به‌م ریگایه‌دا ده‌رۆین، گوتی: ئۆتۆمبیله که‌هی خۆته؟ گوتم: نه‌خیر، هی دایه‌ره‌ی ته‌ندروستییه، گوتی: که‌واته له‌گه‌لتان سوار نا‌یم، گوتم: بۆ چی، ئیمه‌یش به‌م ریگایه‌دا ده‌رۆین. گوتی: ئه‌دی من کی‌شم نییه؟ کی‌شه‌که‌م به‌نزینی زیاتری ده‌وی، بۆیه ناتوانم له‌گه‌لتان سواریم، سوپاسی کردین و به‌ریگای خۆیدا رۆیشته. ئه‌گه‌ر صوفی نه‌بی کئی ئه‌م کاره ده‌کات؟!

ئەخلام :

ھەست بەو ھە دە كەم زۆرم لە سەر صۇفীগەرى گوتىنى، چونكە دە بینم بە ناپ ھە و
زۆر ھېرشى دە كرىتە سەر، ئىمەى عەرەب ئاواىن، یا تا ئەوپەرى خۆشمان دەوى، یا
رقمان لىى دە بیتهو ھە تا ئەوپەرى، لە گەل ئەو ھەش پىنغەمبەر ﷺ دە فەر موى: ((أَخْبِبْ
حَبِيبَكَ هَوْنًا، مَا عَسَى أَنْ يَكُونَ بَغِضَتِكَ يَوْمًا مَا، وَأَبْغِضْ بَغِضَتِكَ هَوْنًا، مَا
عَسَى أَنْ يَكُونَ حَبِيبَكَ يَوْمًا مَا: خۆشەو یستە كەت زۆر خۆش نەوى نەخۆ رۆژى
لە رۆژان رقت لىى بیتهو ھە، زۆر رقت لە دوزمنە كەت نە بیتهو ھە نەخۆ رۆژى بیته
خۆشەو یست))^۱.

بىنگومان ھەندى لە صۇفیه كان دواى ئەو ھەى فەلسەفەى یۆنانى و ھىندى خۆى
خزانە ناو رۆشنیرى ئىسلامى ھەندى خەلت و خار كەوتە ناو رىبازە كەیانەو ھە و
تووشى چەند لادانىك بوون، ھەندىك لەوانە لە ئىسلامەتى دەر چوون. لەوانە
فەرەزە كانیان لاداو ھەندىكان ھەرامیان ھەلال كەرد و ھەندىكان برۆایان بە
(حلول) ھىنا. ئەم جۆرە كارانە لە یە كى دەردە چى، كە لە ئایینە كەى نەزان بى و
بىەوى بىرمىنى، ئىنجا سەردەمى نەزانى و تارىكى داھات و فالگرتەو ھە زۆر بوو
بەمەبەستى پارە پەیدا كەردن. ئەمانە ھىچیان لە صۇفীগەرى رەسەن نین و شتىكى
كاتىن، ئەو ھەى گەردیلەى ئایىنى ھەبى پى قایل نایىت. كەلە صۇفیه كانى پىشینان
تەرازوویان بۆ صۇفীগەرى ئەم جۆرە كەسانە داناو ھە و گوتوویانە ((صۇفীগەرى بە
قورئان و فەرمودەو ھە بەندە و ھەمیشە فیه لە سەر صۇفীগەرى دا دەورە نەك بە
پىچەوانەو ھە))، ئەوانە لەمەدا بە گوتەى خواھەنى ھەر چوار رىبازە كان دەچن كە
دەلین: ئەگەر فەرمودە كە راست بوو ئەو ھە رىبازى منە، كەواتە ھەر شتى لە لا
راھاتىتە ناو صۇفীগەرىیەو ھە و لە گەل قورئان و فەرمودەى كە نە گرتەو ھە ئەوالە

۱ ترمذى و بیھقى و بوخارى لە میزوو ھەى گىراوینەو ھە: جامع الاصول، ج ۶، ص ۵۴۹، رقم

صوفیگه‌ری نییه و قه‌بول نییه.

یا ئه‌وه‌تا له بنچینه‌وه صوفیگه‌ری له‌ناو بیه‌ین دوا‌ی ئه‌وه‌ی بینیمان چیی پیشک‌ه‌ش ئیسلام و کۆمه‌لگای ئیسلامی کردووه، ئه‌مه‌ش خۆ‌ی له‌خۆیدا نه‌زانین و ستمه‌ و وه‌کو ئه‌و که‌سه‌مان لێ دێ، که‌ دارێکی به‌ سیپه‌رو به‌رداری هه‌بێ و هه‌موو کاتی به‌ویستی خوا له‌به‌ره‌که‌ی بخو‌ری و دوا‌یی یه‌کێ له‌لقه‌کانی تووشی داخو‌ران بێ و له‌جیاتیی برینی لقه‌ نه‌خۆشه‌که‌ داره‌که‌ له‌ په‌گه‌وه‌ ده‌ر به‌هێنین، به‌مه‌ زیان هه‌ر له‌ ئێمه‌ ده‌که‌وێ.

کۆمه‌لگا که‌مان چهند قازانج ده‌کا، ئه‌گه‌ر هه‌ر یه‌کێ له‌ ئێمه‌ په‌په‌وه‌یی صوفیگه‌ری ره‌سه‌ن بکات و به‌یانی و ئیواره‌ بلێت: خوا سه‌یرم ده‌کا، خوا له‌ پیشمه‌ و ئاماده‌یه‌، خوا ئاگا‌دارمه‌، ئینجا پاسه‌وانی له‌لایه‌ن خواوه‌ له‌ دلی هه‌ریه‌ که‌مان په‌یدا ده‌بێ به‌شه‌وو روژ ناهێلێ سنووری حه‌رام به‌زێنی و به‌رده‌وام بێ له‌سه‌ر سه‌رکه‌ره‌کان و مه‌یخو‌اردنه‌وه‌.

ئایا به‌م شیوه‌یه‌ ناگه‌نه‌ پێکه‌هێنانی کۆمه‌لگایه‌کی پێگه‌رد وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ له‌ سه‌رتای ئیسلام هه‌بوو و هه‌موو مرو‌فیی هه‌ولێ بۆ ده‌داو گه‌لێ هه‌ول و کۆشش به‌و پا‌ره‌ خه‌رج‌کردنمان بۆ ده‌گه‌رێته‌وه‌، هه‌روه‌ها پێویستی‌مان به‌ دوان دان و ئامۆژگاری‌کردن و کۆبو‌ونه‌وه‌ ناییت و میلله‌ته‌که‌مان له‌ گه‌لێ ئازار و نه‌خۆشی رزگار ده‌کات.

ئه‌وانه‌ی هێرش ده‌که‌نه‌ سه‌ر صوفیگه‌ری و ده‌یان‌ه‌وێ له‌په‌رگ و پریشه‌وه‌ هه‌لێ بکه‌نن، ئه‌م به‌یت‌ی (حطیئة) یان دینمه‌وه‌ یاد، که‌ گو‌توویه‌تی:

باوکتان بئى باوك بئى، به‌که‌میان نه‌زانین
له‌به‌ر سه‌رزه‌نش ئه‌و شوینه‌یان داخست، که‌ دایان خست

هه‌روه‌ها به‌ بیریان دینمه‌وه‌، که‌ ئێین ته‌میه‌ (ره‌حه‌تی خوای لێی) هه‌ر که‌ ناوی شینخه‌کانی صوفیگه‌ری به‌هات‌بایه‌ وه‌کو: جو‌نێد و ئیبراهیمی کو‌ری ئه‌ده‌هم و مه‌عروفی که‌رخ‌ی و دارانی و عب‌دالقادری گه‌یلانی، ده‌یگو‌ت: خوا لێیان رازی‌بێ و

گیانیان پیروزی بکات.

به لام ئەوانەى شتى لایە لایان هیئا ناو صۆفیگەرییەو، ئەوانە هیچ پەيوەندییان بە
صۆفیگەرییەو نییە و بەلگەنێن لە سەر حەق، بەلکو حەق بەلگەیه لەسەریان،
قورئان و فەرمووده حەقن، هەروەك گەرە شێخەکانی صۆفیگەری پریاریان لەسەر
داو.

ئێستا دواى ئەوەى ئەو کارانەمان زانی، کە بوونە هۆى سەرکەوتنى شیخ
عبدالقادرى گەیلانى لە کارە چاکخواییه کەى، هۆکارەکانیش ئاکاریی و
هەلسۆکەوتى بوون، سەرەرای ئەو بارە روشنبیری و کۆمەلایەتى و میژووپیانهى،
کە لەسەر دەمى ئەودا باو بوون، ئێستا لە گەل شیخ عبدالقادر هەنگاو دەنێن لە
قۇناغى رابەراییەتیکردن و چاکخوایى، قۇناغى توانا بوون و پەروەردەى ریبوارانى
صۆفیگەرى.

ده روزهی چهارم

قوناخی توانا بون و پرده رده کرده کردنی موریده کان

بینیمان چون شیخ عبدالقادر بووه قوتایی قازی ئەبو سه عیدی موباره کی کوری عەلی موخەرەمی، که قوتابخانەیه کی تایبەتی له (باب الازج) ی بەغدا هەبوو، شیخ عبدالقادر له سالی ٥٢١ کۆچییهوه وانهی لێ گوتەوهو دوای مردنی قازی موخەرەمی قوتاییانی قوتابخانە کهیان دایه دەست شیخ عبدالقادر، ئیتر خەلکی به سەر شیخدا بارین تا قوتابخانە که جێگە ی نه بوویهوه تەنگ بوو، بۆیه دەوله مەنده کان قوتابخانە کهیان له قوتاییه کان کړییهوه و تیکیان داو سەر له نوێ به سامانی دهوله مەنده کان و دەست و بازوی ههژاره کان به فراوانییهوه بنیات نرایهوه، بهراوهیهک ژنیکی ههژار میرده که ی له گهڵ خۆی هینایه لای شیخ و پنی گوت: ئەمه میزدی منه و بیست دینار زیڕ ماره ییم له سهریه تی، ئەوا نیوه ی لیخۆشبووم به مەرچی بایی نیوه که ی تر کار له مزگهفته که بکا، پیاوه که قایل بوو. واته: ژنه که ههموو پاره که ی لی خۆشبوو ئەگەر به قهده دینار کار له مزگهفته که بکات، شیخیش له قوتابخانە که کاری پنده کرد و روژی کرپی ده داینی و روژی نهیده داینی، چونکه دهیزانی ههژار و پیویسته بایی پینج دینار کاری له مزگهفته کرد و شیخ له ویتز لینی بووری و ئیزنی دا.^١

قوتابخانە که له سالی ٥٢٨ ک تهواو بوو، شیخ کردیه دوو بهش، قوتابخانەیهک بو خویندنی ههموو جوهره زانستیک، تهکیه یهک بو دهرویشه کان، تیبیدا دهنوون و دهخون و فیبری پهروه دهی گیانی و ئاکاریی دهبن له سەر دهستی شیخ و به رابهرایه تیی ئەو، ئینجا له ولات بلأوده بیهوه و شیخ چون ئەوانی پهروه ده کردوه ئەوانیش خەلکی پهروه ده ده کهن و به بجوهره ریبازه که ی له دنیا بلأو بوویهوه. له بهر

ئەوھى گوتە و ئامۇژگارىھە كانى دەچۈنە ناخى دل و گيان و ھۆشە كانەوھ، بۇيە بە
 لېشاو خەلكى بەسەردا دەبارى، لەبەر ئەوھى گوتە كانى لەدلىكى زاناي دلسۆزى
 كارا دەر دەچوو، بۇيە لە كۆرە كانى فرمىسك زۆر دەرژا و دەنگى گريان بەرز
 دەبوويەوھ. نزيكەى خەفتاھەزار كەس ئامادەى كۆرە كانى دەبوون و جارى وا
 ھەبوو ژمارەى مەرەكەب دانەكان دەگەيشتە چوار سەد، سەر كەشە تۆبە كارەكان
 لە كۆرە كانى زۆر بوون و ژمارەيان گەيشتە سەد ھەزار تۆبە كار، ھەروھە پىنج
 ھەزار كافىر و ھاويەش پەيدا كەر (مشرک) لە سەر دەستى موسلمانبوون.^۱ خەلك
 بەسواری ئەسپ و ھېسترو كەرو حوشتر^۲ بە شەو دەھاتنە كۆرەكەى لە ژىر تىشكى
 مۇم و چرا، قوتابخانەكەى لە سالى ۵۲۸ كۆچىيەوھ پىي دەگوترا: قوتابخانەى شىخ
 عبدالقادر، ئىستاش ھەر ماوھ و برىتييە لە مزگەفتىك و كىتبخانە و تەكيە و كۆمەلە
 ژوورىك، كە ھەژار و رىبواران لىي دەھەوينەوھ.

۱ فلانئ الجواھر، ص ۱۹.

۲ سەرچاوەى پېشوو، ل ۱۳.

به سئ بیرکم

زانست و وانه کانی

بینیمان شیخ قورئان و تفسیری خویندووه، ههروهها فیهی خویندووه به ریبار و جیاوازی و لق و بنه ماکانه وه، ئه ده ب و ره وان یئژی خویندووه و گوئی له فهرمووده گرتووه و گیراویتیه وه و زانستی ته ریه تی وه رگرتووه و خه لکی پی پیره و ده کردووه، ئه مانه ی هه موو لای که له پیاوانی سه رده می خویندووه له زانا و شه رعناس و فهرمووده ناس و صوفیه کان، وه کو: (ابی الوفاء) عه لی کوپی عوقه یل، قازی ئه بو سه عیدی موخه ره می و ئه بو زه که ریبا یه حیا کوپی عه لی ته وریزی و ئه بو غالب محمده کوپی حه سه نی باقلانی و ئه بو جه عفه ری سه راج و حومادی ده باس و هیتیش، به جوړیک، که حافر عمادالدین کوپی که ئیر له باره یه وه گوتوویه تی: ((هاته به غذا و گوئی له فهرمووده گرت و کاری پئکرد تالیی بووه بلیمه ت، ده ستیکی بالای هه بو له فهرمووده و فیهو ئاموژگاری و زانستی راستیه کان.. فرمانی به چاکه ده کرد و پیشگری له خراپه ده کرد)).^۱

سه یر نییه که له دوای ئه مه گه لئ زانستی ده زانی و وانه کانی جوړاو جوړ بوو، به شیوه یی ئین ره جه ب له (طبقات الحنابلة) له باره ی شیخه وه ده لئ: ((له سیزده زانست قسه ی ده کرد، قوتابیه کان وانه یه کی تفسیری قورئان و وانه یه کی فهرمووده

---

۱ سه رچاوه ی پیشوو، ل ۸.

و وانهیه کی ریبار (مذهب) یان له لا ده خویند، له سهر ریباری شافعی و نه حمه دی کورې حنبهل فتوای ده دا، ههروه ها وانه ی جیارایی (خلاف) و ئسول و ریزمانیان له لا ده خویندو دوا ی نیوه پویان به جوړه خویندنه وه کان قورئانی ده خویند))^۱.

حمه ممدی کورې حوسینی موسلی گوتوویه تی: ((گویم له باو کم بوو ده یگوت: شیخی گه وره مان عبدالقادر له سیژده زانست ده سستی هه بوو، وانه ی ریبار و جیارایی (خلاف) له قوتا بخانه که ی ده خویندرا، به یانی و ئواره راهی قورئان و زانسته کانی حه دیس و ئسول و ریزمان ده خویندرا، دوا ی نیوه پو به خویندنه وه کان قورئانی ده خویند. عومهری به زاز گوتوویه تی: فه تواکانی نیشانی زاناکانی عیراق ده دراو سهریان لینی سوړده ما، شیخ عبدالرزاقی کورې گوتوویه تی: فتوایه که له ولاتی عه جه موه هاته به غدا و نیشانی زاناکانی عیراق دراو نه گه یشته وه لامیکی پر به پیستی، ئه ممش کیشه که به: زانایه کان له باره ی پیایو یک چ ده لئین، که سی به سی ته لاقی خوار دووه به جوړیک خوا بپرستی، که کس نه یکردی، جا چ عیباده تیک بکات، فتوایمان بو بدن خوا پاداشتان بداته وه؟ جا هینایانه لای باو کم و یه کسهر بو ی نووسی: ده چیته مه ککه ی پیرو ز و شوینی ته وافی بو چول ده کری و حه فته به که ته وافی ده کاو سوینده که ی چاک ده بیته وه؛ پیاه که شه ی له به غدا نه کرده وه و رووی له شاری مه ککه کرد- خوا پیروزی بکات))^۲.

حافظ أبو العباس نه حمه دی به نده نیجی گوتوویه تی: من و شیخ جمال الدینی کورې جوزی له کوړی شیخ عبدالقادر ئاماده بووین، قورئان خوینه که ئایه تیکی خویندنه وه، شیخ له رافه کردنی لایه نیکی ده رخست و به شیخ جمال الدینم گوت: ئه م لایه نه ده زانی؟ گوتی: به لئ. دوا یی لایه نیکی تری دیاری کرد و پیم گوت: ئایاهم لایه نه ش ده زانی؟ گوتی: به لئ شیخ یازده لایه نی ئایه ته که ی دیاری کرد و من پیم گوت: ئه م لایه نه ش ده زانی؟ گوتی: به لئ. ئینجا شیخ باسی لایه نیکی تری کرد

۱ رجال الفكر والدعوة في الاسلام للدوي، ص ۲۵۸.

۲ قلائد الجواهر، ص ۳۸.

و پښم گوت: ئەم لایەنەش دەزانئ؟ گوتئ: نەخیر. تاواى لیھات باسى چل لایەنى کرد و ھەموو بیرو بۆجوونە کانیش بۆ خواوەنە کانیانى دەگێراییەو، شێخ جمال الدین دەیگوت: ئەم لایەنە نازانم، سەرى سورما لە فراوانیى زانستى شێخ عبدالقادر، ئینجا شێخ گوتئ: واز لە گوتئ دەھێنین و بۆ حال دەگەرێنەو: لا إله إلا الله محمد رسول الله، خەلكەكە زۆر شلەزان و شێخ جمال الدین جل و بەرگى خوئ دراند))^۱.

شێخە گەورەكان و كەلە زاناكانى عێراق ئامادەى كۆرەكانى شێخ دەبوون وەكو: عەلى كۆرى ھیتى، بەقا كۆرى بەتۆ، موسا كۆرى ماھین (ماھان)، ئەبو نەجیبى سورەوەردى و برازاكەى شھاب الدین سورەوەردى، عوسمانى قورەیشى و ئەبو عبداللەى محەمەدى قەزوینى و عوسمانى بەتائىحى و قەزىبى ئەلبان و ئەحمەدى قەزوینى، عبدالقادری بەغدادى و قازى أبو یعلی الفراء و ئەبو قاسمى ئەلبەزار و ئەبو بەكرى موزەھىن.^۲ و گەلىكى تر.

قوتابخانەكەى چەند شێخىكى تێدا بوو، كە قوتابى شێخ بوون و سەرپەرشتى قوتابخانەكانیان دەکرد، لەوانە: ئەحمەدى كۆرى موبارەكى مەرقەعاتى، محەمەدى كۆرى فەتخى ھیرەوى، بەلام تەكە كە قوتابى كەى سەرپەرشتى دەکرد، كە ناوى مەحمودى كۆرى عوسمانى كۆرى مەكارىمى نەعال بوو.^۳

وانەكانى:

شێخ رۆژەكانى لە قوتابخانە دەبردە سەر و رۆژى ھەینی بۆ مزگەفتى دەچوو و دەرەو، بەیانىانى ھەینی و ئیوارانى سێشەممە لە قوتابخانەكەى وانەكەى گشتى لە ئامۆزگارى و رێنماى دەدا، بەیانى یەكشەمانیش لە تەكەكەى، سى و سێ سال

۲ سەرچاوەى پیشوو، ل ۲۲.

۱ قلائد الجواهر، ص ۳۸.

۳ كتنی (هكذا ظهر جيل صلاح الدين)، د. ماجید عورسانى گەیلانى، ل ۲۰۶.

له سەر ئه مه بهردهوام بوو له ٥٢٨ ك تا ٥٦١ ك.

ئهوانه ی له جهنگی خاچهرستان له شام هه ل دههاتن دههاتنه قوتابخانه که ی لهوئ فیر ده بوون و له ته که که ی پهروه ده ده کران و دوایی وه کو رابهرو بانگبه ر ده گه پانه وه ولاته که یان، به ناوبانگترینیان: (ابن نجح الواعظ)، راولێ کاری صلاح الدین، حافظ الرهاوی، موفق الدین کوری قودامه ی خاوه نی (المغنی) ی راولێ کاری صلاح الدین، خزمه که ی حافظ عبدالغنی. هه ر سالتی له قوتابخانه که ی سئ ههزار که س وانه ی ده خویند و لئی ده رده چوو،^١ واتا: له و ماوه یه ی که شیخ وانه ی له قوتابخانه که دا ده گوته وه نزیکه ی سه د ههزار که س ده رچوو.

له کاتی وانه گوته وه دا مینه ریکی به رزیان بو شیخ داده نا، خه لکه که هه ر چه نده گه لئ زور بوون له دوورو نزیک گوئیان له دهنگی ده بوو.

هه ندئ جار داوا له شیخ ده کرا، که له قوتابخانه ی (نظامیه) ی به غدا وانه بلیته وه، ئه و قوتابخانه یه ی که (نظام الملک) وه زیری سولتانی سه لجوقی (ملک شاه) له ٤٥٧ ک بنیاتی نابوو، ئه ویش به هو ی پیدا گرتنی خه لکی و لیبیر سراوان ده چوو، له بهر دووری ریگا که به سواری هیست ده چوو، هه ر که ده گه یشته ئه وئ زور به ریزه وه له لایه ن سه ره په رشتکاران و قوتابیه کانه وه پیشوازی لئ ده کرا.^٢

روژیکیان وانه یه کی ده گوته وه له باره ی قهزاو قه ده ر، که ئه وه ی له لایه ن خوا وه نوسراوه هه ر ده بی بیه دی، ئه وه ی له نزایه کی ده ماو ده مه وه هاتوه: ((خوایه داوای ره تکر دنه وه ی قهزات لئ نا که ی، به لام داوای نه رم و نیانیت لیده که ی (له ودا)). له و کاته دا ماریکی گه وه ی به سه ردا به ربویه وه، هه ر وه ک بلیی خوا ی مه زن راستگوویی ئیمانی تا قی ده کاته وه، خه لکه که هه مو وه لاتن، ته نیا ئه و له جی خوی نه جوو لایه وه، ئینجا ماره که ش وازی لئ هیئا و وه کو خه لکه که چوو

١ عبدالقادی گهیلانی، محمه دی عینی، دانه فهره نسبییه که، ل ٧٧.

٢ سه رچاوه ی پیشوو، ل ٦٦.

دەر وه، که لیان پرسی، گوتی: ئایا ئەمەش جانە وەرێکی بچووک نییه، که قەزاو قەدەر دەبجولێتی.^۱

ئەم چیرۆکە چیرۆکیکی ترم بە بیر دینێتە وه، که لەم دەچیت و لەسەر وه زیر عون الدین ابی المظفر یەحیا کورێ محەممەد کورێ هەبیرە ی وه زیری (مقتفی لأمر الله) و کورە کە ی (المستنجد بالله) - که هاوچەرخی شیخ عبدالقادر بوو و لەسالی ۵۶۰ کۆچی مردوو - بوو، لە پیشە کێ کتیی (الافصح عن معاني الصحاح) هاتوو:

((رۆژنیکیان ئەو وه زیرە لە کۆشکی خەلیفە لە تاج ئامادە دەبی و پیاوانی دەوتە تیش لەوی دەبن بۆ نوێژ کردن لەسەر تەرمی میر ئیسماعیلی کورێ موستەزەر، لە بنمیچی خانوو کە وه مارێکی گەوره دە کەوتە سەر شانی وه زیر، ئەو ی لەوی بوون هەموو هەلاتن، یان لە جینگای خۆیان هەستان تەنیا وه زیر نەبی، ئاورێ لە مارە کە دایە وه سیری کرد و لەسەر قوڵی یاری دەکا، هەتا کەوتە زەوی و پاسەوانە کان تاویان دای و کوشتیان، وه زیر هیچ خۆی تێک نەدا و جوولە ی نە کرد و لەقسە کانی خوشی نە کەوت))^۲.

شیخ عبدالقادر و ئەو شیخانە ی یامەتیان دەدا کۆمەڵە زانستیکیان فیری قوتاییانی قوتابخانە کە ی دە کرد و ژمارەیان دە گەیشته سێزدە زانست، کتیی (الغنیة لطالبی الحق) بۆ قوتاییە کانی دە خوێندە وه لە باتی زانستی پەرستە کان و بیروباوەری ئەهلی سوننەت و کۆمەڵ و فەرمانکردن بە چاکە و نەهیکردن لە خراپە، هەر وه هاوانە ی لیکدانە وه ی قورئان و خوێندنە و کانی قورئان و فەرمووده و خیلاف و ئوسوول و ریزمان و ئەدەبی پێدە گوتن ... هەر وه هاوانە ی تایبەتی لە ئامۆزگاری و رابەریتی پی دە گوتن و داوای دوور کەوتنە وه ی دە کرد لە فەلسەفە و زانستی کەلام، هانی دە دەن که فیهو صوفیگەری سوننی لە گەل یە کتری کۆبکەنە وه و زۆر جاران لەوانە کانی دە یگوت: ((هەموو حەقیقەتی ئە گەر شەریعەتی شایەتی بۆ نەدا زەندیقە،

۱ الطبقات الکبری للشعرانی، ج ۱، ص ۱۲۶ / قلائد الجواهر، ص ۳۴.

۲ کتاب الافصح لأبن هیرة، ج ۱، ص ۲۰.

به دوو باتی قورئان و فهرمووده به رهو پهروه دگاری مه زن بفره))^۱.

له وانه کانیدا ره خنهی له دژایه تی زانا کان ده گرت و ههروه ها ره خنهی له زور و ستمی فهرمانپه وایه کان و قرچوکی و ده ست بلاوی ده و له مه منده کان ده گرت و ده یگوت ((تهی ناپا کانی زانست و کرده وه، تهی نه یارانی خواو پیغه مبه ره که ی، چهند دوورووی له بهردهم پاشاو فهرمانپه وایان ده که ن بو چلوچیوی دنیا و چیژ و تاره زووه کانی. ئیوه و زوربه ی پاشا کان له م کاته دا زوردارو ناپاکن له مالی خوا بو بهنده کانی، خواجه قه پوزی دوورووه کان بشکینه و شهرمه زاریان بکه یا توبه یان لی وهر بگره، خواجه زورداره کان سهرکوت بکه و زهویان لی پاک بکه وه یا خو چاکیان بکه ... ثامین))^۲.

شیخ له وانه کانیدا دژی گروهه گومراکان ده وه ستا و هه ولی ده دا ریازه کانی ته هلی سوننه ت و جهماعه ت یه ک بخت و له سهر ههردوو مه زه بی شافعی و حنه بی فتوا ی ده داو گوئی به هیچ نه ده دا، تا ئیمامی نه وه وی له باره ی وه گوتوویه تی ((عبدالقادر شیخی شافعی به رزه کان و حنه بیله به رپزه کان بو)).

شیخ (رهحه تی خوا ی لی بی) وانه کانی به ناوی خواو سو پاسکردنی خوا ده ست پیده کرد و به م ثابته کورتایی بی ده هیئا ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾.

له یه کنی له وانه ناموژ گاریه کانیدا ده لی: ((تهی رو له، هیوات کورت بکه وه، سوور بوونت که مکه وه، نویژی مال ئاوا بی بکه، ده بی موسلمانکه نووست راسپارده که ی له ژیر سه ری نوو سراو بی، ته گهر خوا به ئاگای هیئا شتیکی پیروزه، ته گهر نا کهس و کاری سوود له راسپارده که ی وهرده گرن له دوا ی مردنی و خیری بو ده نیرن، ته گهر خواردت وه کویه کنی بی مال ئاوا بی بکا، گهر به برا دهره کانت گهیشتی وه کویه کنی بی مال ئاوا بی بکا، له ناو دلت هم وشه یه ئاماده بکه: من مال

۱ الفتح الربانی، المجلس: ۴۴.

۲ الفتح الربانی، المجلس: ۵۱.

ټاوايي ده كهښم. په كڼي چوټ وانه ي بڼي كه كارو باري له ده ست خوږي نه يڼي ...
 پابه نډبه بهو په يامه ي كه پيغه مبه رڼي هيناو يتي كه قورټان و فهرمووده يه، شهو ي
 وازيان لي بيټي ده بيته زه نديق و له چوار چيروه ي ئيسلام دهرده چي ... خوا په رستي
 وازه يټانه له نه ريت، په يوه نديتان له گه ل دنيا و روژي به پابوونه وه و خه لك بچر يټن
 و ته نيا به خوا وه پابه نډ بن، خوټان به گه وړه مه زانن چونكه خوا بينايه .. خوټان
 بپاريزن له هاو به شي په يدا كړدني ته سل و گونا ه له لقه كاندا، ئينجا به قورټان و
 فهرمووده په يوه ست بن و ده ستي خوټاني لي مه كه نه وه))^۱.

ټه مه ش غموونه يه كي ليكدانه وه ي شيخه بو قورټاني پيرو ز:

((ليكدانه وه ي - بسم الله الرحمن الرحيم - ټه بو به كړي وهراق گوتوويه تي بسم
 الله: گولزارنيكه له گولزاره كاني به هه شت، ههر پيټيكي ليكدانه وه يه كي تا يبه تي
 هه يه: دهنگي (ب) له سهر شش رووه: (باري ټ): ټه فراندنه كه ي له عهرشه تاز هو ي،
 به يانه كه ي ((هو الخالق الباري ټ))، (بصير) بينايه به خولقيټراوه كاني له عهرش تا
 زه وي، به يانه كه ي ﴿وَاللّٰهُ بِصِيرٍ مَّا تَعْمَلُونَ﴾، (باسط رزقه) روژيه كه ي له عهرش
 تا زه وييه، به يانه كه ي ﴿اللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، (باق) له ماندايه
 دوا ي نه ماني عهرش تاز هو ي، به يانه كه ي ﴿كُلُّ مَن عَلَيْهَا فَاَن يَبْقَىٰ وَجْهٌ رَبِّكَ
 ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾، (باعث الخلق) دوا ي مردن خه لك ي زيندو و ده كاته وه له
 عهرش تاز هو ي بو سزاو پا داشت، به يانه كه ي ﴿وَأَنكُ اللّٰهُ يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ﴾،
 (بار) چا كه له گه ل برواداران ده كال ه عهرش تاز هو ي، به يانه كه ي
 ﴿هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾.

.. الرحمن الرحيم: گوتراوه به واتايه ك دين كه به ره حم و دلسوزه،
 ههر دوو كيان له سيفه ته كاني خودن. ههروه ها گوتراوه، به واتاي سزا نه داني ټه وانه

دین که شایانی سزان و ناردنی خیره بۆ ئەوەی شایانی نییه، ئەمانەش هەردووکیان
 لە سیفەتەکانی کارن، هەندیکیان گوتووایانە: (الرحمن) بۆ لە رادەبەرییه، واتا:
 ئەوەی که رحمتەتە کە ی هەموو شتی دادەپۆشتی، (الرحیم): لە پلە ی (الرحمن) دانییه
 و نزمتره. هەندیکیش گوتووایانە: (الرحمن) دڵسۆزە بۆ هەموو خولقی تراوه کانی لە
 گاور و بروادار، چاک و خراپیان، چونکە هەموویانی خولقاندوو و رۆژی پێداون
 ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾، الرحیم: دڵسۆزە بە برواداران و تاییهتە بە رێنمایی
 و سەرکەوتن لە دنیا و بە بههشت و بینینی خواله رۆژی به پابوونهوه؛
 ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾. (الرحمن) وشە کە ی تاییهتە و واتاکە ی گشتییه،
 (الرحیم) وشە کە ی گشتییه و واتاکە ی تاییهتیه. (الرحمن) تاییهتە چونکە جگه له
 خوا نابێ کەس ئەم ناوە ی لێ بنریت، گشتییه چونکە هەموو بونه وەر رێک
 دەگرێتەوه له رینگە ی خولقاندن و رۆزیدان و سوود گە یاندن و زیان لادان.
 (الرحیم) گشتییه له رووی ئەوە ی که خولقی تراوه کانی له ناو لێنان پێی
 هاوبهشن، تاییهتە له رینگە ی و اتاوه چونکە بۆ سۆز و سەرکەوتن ده گه پێتەوه، ئێین
 عه باس فەر موویەتی: دوو ناوی وردن، یه کێکیان له ویتز وردتره ...)).^۱

به شی دودم

بیروباوه‌ری

بیروباوه‌ری شیخ عبدالقادر په‌یره‌ویکردنی بی بیدعه‌یه، پابه‌ند بوونه به قورئان و فهرمووده له هه‌موو حالتی. زور جاران له کور و وانه‌کانی، له دوان و ناموزگاریه‌کانی له کتیب و راسپارده‌کانی ئه‌مه‌ی دووباره ده‌کرده‌وه. ((به هاورپیه‌کانی ده‌گوت: په‌یره‌وی بکه‌ن و به‌ره‌و بیدعه‌مه‌چوون، گوپرایه‌ل بن و هه‌ول مه‌گه‌رینه‌وه، ئارام بگرن و زویر مه‌بن، چاوه‌نواپی بکه‌ن و ناویمید مه‌بن)).^۱

هه‌روه‌ها ده‌یگوت ((ئه‌ی رۆله، هاورپیه‌تیکردنی پیاو خراپانت ده‌تخاته به‌د گومان‌ی به‌چاکان، له‌ژیر سایه‌ی کتیبی خوا و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی برۆ مسۆگه‌ر سه‌ر ده‌که‌وی^۲)). ((پیویسته له‌سه‌رتان په‌یره‌وی بکه‌ن به‌بی بیدعه‌کردن، پیویسته له‌سه‌ر ریبازی پیشینه‌چاکه‌کان بن، له‌سه‌ر شه‌قامه‌راسته‌که‌برۆن، برۆا به‌لیچوون و دواخستن (تعطیل) مه‌هینن، بی زور له‌خۆکردن و به‌گرانی وهرگرتن و گالته‌کردن په‌یره‌ویی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن ده‌تان گریته‌خۆو به‌هاناتانه‌وه‌دی هه‌روه‌ک به‌هانای ئه‌وانی پیش ئیوه‌هاتوو، حه‌یفه‌قورئان ئه‌ز به‌ره‌ده‌که‌یت و کاری پی ناکه‌یت، بۆچی واده‌که‌یت؟ فه‌رمان به‌خه‌لکی ده‌که‌یت و خۆت واز ناهینن)).^۳

۱ طبقات الکبری للشعرانی، ص ۱۲۹.

۳ الفتح الربانی، المجلس: ۱۰.

۲ الفتح الربانی، المجلس: ۴.

((تا په پړه وی کتیب و فەر مووده نه که ی سەر ناکه وی، په پړه ویی نه و شینځه زایانه بکه که کار به کتیب و فەر مووده ده کهن یا گومانی چاکیان پنی بیه و لییان فیر به و هه لئس و کهوتیان به چاکی له گهل بکه و بهرامبهریان به نه دهب به، بهم جوړه سهرده که وی، نه گهر په پړه ویی قورئان و حه دیس نه که ی و گوئی له و شینځانه نه گری که شاره زان به هیچ جوړی سهر ناکه وی. گویت لنی نه بووه: نه و ی هه به گوئی خزی بکات گومرا ده بیټ)).^۱

((بیدعه و شتی تازه له ئاینی خوا پیدا مه که، په پړه وی هه ردو و شایه ته راسته که بکه که قورئان و فەر مووده چونکه نه وانه ده تگه یه نه خوای مه زن، به لام نه گهر بیدعه چی بیت و هوش و ئاره زووت شایه تت بن بیگومان به ره و ئاگرت ده بن ده تگه یه نه فیرعه ون و هامان و سهر بازه کانیان، ره خنه له قه ده ره مه گره چونکه لیټ قه بول ناکری، پیویسته به چیته خانه ی زانست و فیر بوون ئینجا به دلسوزیه وه کاری پنی بکه ی)).^۲

((نه گهر شینی هاته دلته وه که پیاوړکت خوشبوئی و رقت له یه کنی بیټه وه، به سروسټ ئاره زووی نه فست نه مه مه که، به لکو قورئان و فەر مووده بکه دادپه روهر له نیولنتان، نه گهر به خوشه ویستییه که قایل بوون به ده وام به له سهری، نه گهر پنی رازی نه بوون و هر چهر خیوه لیټی، هه روها نه گهر قورئان و حه دیس رازی بوون به و ی رقت لیټی ده بیټه وه وازی لنی بیټه و رقت لیټی نه بیټه وه، نه گهر پنی رازی نه بوون به ده وام به له رق لیټو نه وه، نه گهر نه تتوانی سوود له مه وهر بگری و هیچت بۆ روون نه بوویه وه به ره و دلی پیاو چاکان برؤ و له باره یانه وه بیر سه لییان، چونکه بروادار به نووری خوا ده بیټی)).^۳

((نه زانست و قورئانه نه گهر کاریان پنی نه کهن ده بنه به لگه له سهرتان، نه گهر

۱ سهر چاره وی پشوو، المجلس: ۳۹.

۲ الفتح الرباني، المجلس: ۴۷.

۳ سهر چاره وی پشوو، المجلس: ۵۹.

چوونه لای زانایان و قسه کانتان وهرنه گرت ئەوا ئاماده بوون نه که تان ده بیته به لگه و شایهت له سهرتان و تاوانیکتان له سهر دهنوو سهری، ههروه کو ئەوهیه بهچینه خزمهت پێغه مبه‌ر ﷺ و هیچی لی وهرنه گرن))^۱.

شیخی پێش‌ه‌رو شه‌هاب و دینی ئەبو حه‌فس عومه‌ری کوری محمه‌دی سووره‌وه‌ردی گوتویه‌تی: گویم له شیخ عبدالقادر بوو له قوتابخانه‌که‌ی له‌سهر که‌رسی ده‌یگوت: هه‌موو وه‌لییه‌ک له‌سهر پێی پێغه‌مبه‌ری‌که، منیش له‌سهر پێی باپیرم محمه‌دم ﷺ، محمه‌دم ﷺ هه‌ر پێیه‌کی هه‌لبگرته‌ی من پیم له جیی ئەو پێیه‌ داناهه، ته‌نیا پێی پێغه‌مبه‌رایه‌تی هیچ که‌سی نایگاته‌ی ئە‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ر نه‌بیت))^۲.

یه‌خواپه‌رستی:

شیخ عبدالقادر له‌گوتیه‌و کرده‌وه‌کانی یه‌کخواپه‌رستیکی دلسۆز بوو و ده‌یگوت: ((ده‌رمانی یه‌کخواپه‌رستی خواله‌دله‌ نه‌ک ته‌نیا به‌زمان))^۳. ((بنجینه‌ی کاره‌که‌ ئیسلامه‌ ئینجا پرۆایه‌ و ئینجا کاره‌کانه‌ به‌کتیی خوا و شه‌ریعه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئینجا دلسۆزییه‌ له‌کاره‌که‌ له‌گه‌ل به‌یه‌کتا زانیینی دل له‌کاتی پرۆا ته‌واویدا، پرۆادار له‌هه‌موو شتی فانییه‌ جگه‌ له‌خوا))^۴.

((پله‌ و پایه‌ی به‌نده‌ له‌ ئیسلامه‌وه‌ به‌ره‌و پرۆا به‌رز ده‌بیته‌وه‌ و له‌ پرۆایشه‌وه‌ به‌ره‌و دنیایی، له‌ دنیایی یه‌وه‌ به‌ره‌و ناسین، له‌ ناسینه‌وه‌ به‌ره‌و زانین، له‌ زانینه‌وه‌ به‌ره‌و خۆشه‌وێستی، له‌ خۆشه‌وێستییه‌وه‌ به‌ره‌و دولبه‌ر، له‌ داوایه‌که‌ی به‌ره‌و داواکراوه‌که‌ی، له‌و کاته‌دا ئە‌گه‌ر غافل بوو به‌ ئاگا ده‌هێنرته‌وه‌، ئە‌گه‌ر له‌بیری چوو به‌بیری ده‌هێنرته‌وه‌، ئە‌گه‌ر خه‌وی لیکه‌وت هه‌ل ده‌ستینرته‌وه‌، به‌رده‌وام بێگه‌ردو به‌ئاگایه‌ چونکه‌ جامی دلی بێگه‌رده‌ و له‌ده‌ره‌وه‌ ناوه‌وه‌ی لی دیاره‌، به‌ئاگایی له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ بۆ به‌جیماوه‌، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر چاوی دهنوو ست به‌لام

۲ الفیوضات الربانیة، اسماعیل بن محمد القادری، ص ۷۰.

۱ الفتح الربانی، المجلس: ۵.

۴ سه‌رچاوه‌ی پێشوو، المجلس: ۲۲.

۳ الفتح الربانی، المجلس: ۱۳.

دلّی نه ده نوو ست، دواو هی خوئی ده بیینی ههروه ک پیشه وهی ده بیینی، هه موو که سنی به ئا گایه که ی به قهده حاله که یه تی))^۱.

((خوای گه و ره به یه ک بزانی و له بهر ده ر گاکه ی مه بزوون، داوا لهو بکه ن و له که سی تر داوا مه که ن، پشت بهو به ستن و به که سی تر مه به ستن، ((مَنْ شَغَلَهُ ذِكْرِي عَنْ مَسْأَلَتِي أُعْطِيَ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَ السَّائِلِينَ: نه وهی له بهر خه ریکبوونی به یاد کردنم داوای لی نه کردم، له وانه ی چاکتر ده ده منی که داوایان لیکر دووم.))^۲.

((یه کخوایه رسته چاکه کان به لگه ی خوان له سه ر خولقی نراوه کانی تر... ئازا نه و که سه یه جگه له خوا دلّی له هه موو شت پاک ده کاته وه.. شه ر ده ر وه پاک ده کاته وه، یه کخوایه رستی و ناسین هه ناو پاک ده کاته وه))^۳.

((له دیار و نادیار ت له ئاره زوو نه فست فانی به، باله نادیار تا جگه له به یه کزانی نی خوا هیچی تری تیدا نه بی و له دیار پشت جگه له گوپرایه لی و په رستی خوا له فه رمانه و نه هیه کانی چیی تیدا نه بی ت))^۴.

له راسپارده که ی بو عبدالوهابی کوری گوتوو یه تی: ((پنویسته له سه رت له خوا به زسی و گوپرایه لی بی، له که س مه تر سه و تکای لی مه که، هه موو پنویستییه ک بو خوا ده گه رپته وه و داوا لهو بکه، جگه له خوا به قات به س نه بی و هه ر متمانه له سه ر نه و بکه، یه کخوایه رستی، یه کخوایه رستی، یه کخوایه رستی، کو که ره وهی هه مووان یه کخوایه رستی))^۵.

له به ره ی به لگه ی به یه ک زانی نی خوا وه ده لیت ((مروّقی ژیر یه که م جار سه یری سیفه تی نه فسی خوئی پیکهاته که ی خوئی ده کا، ئینجا سه یری هه موو خولقی نراوه کان ده کاو ده بنه به لگه له سه ر داهینه ره که یان، توانای مه زنی داهینه ر

۲ سه رچاوه ی پیشوو، المجلس: ۴۷.

۴ فتوح الغیب، المقالة: ۶۰.

۱ الفتح الرباني، المجلس: ۴۵.

۳ الفتح الرباني، المجلس: ۱۳.

۵ الفتح الرباني، ص ۳۷۳.

به‌لگه‌یه له‌سه‌ر بوونی خوا، همه‌وو شتی به‌خواوه بوونی هه‌یه، له‌واتای ئه‌مه‌دا ئیبن
 عه‌باس علیه‌السلام له‌باره‌ی ئایه‌تی ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾^١
 گو‌توویه‌تی: له‌هه‌موو شتی ناوی له‌ناوه‌کانی هه‌یه و ناوی هه‌موو شتی له‌ناوی
 ئه‌وه‌ویه، هه‌تا تۆش له‌نیوان ناوو سیف‌ته و کرده‌وه‌کانی خوا، نادیاره
 به‌توانا‌که‌ی، دیاره به‌حیکمه‌ته‌که‌ی، دیاره به‌سیف‌ته‌کانی، نادیاره به‌خودی، خودی
 به‌سیف‌ته‌کان داپۆشیوه، سیف‌ته‌کانی به‌کرده‌و‌کانی داپۆشیوه، زانستی به‌ویست
 ده‌رخستوه، ویستی به‌جوولان دیاری‌کردوه، کارو ئیحسانی نه‌ینیک‌ردوه،
 دروست‌کردنی به‌ویست دیاری‌کردوه، ئه‌و نادیاره له‌غه‌یبی و دیاره له‌حیکمه‌ت و
 توانای، هیچ شتی به‌و ناچی و گو‌نگرو بینایه)).^١

هه‌روه‌ها ده‌یگوت ((په‌روه‌دگاری مه‌زن تاك و ته‌نایه و پۆیستی به‌کس نییه و
 که‌سی لی نه‌بووه و له‌کس نه‌بووه و که‌س به‌و ناچی و شیوه‌ی نییه و هاوتای نییه،
 ته‌ن نییه ده‌ستی بدریتی و گه‌وه‌ر نییه هه‌ستی پێ بکری، ره‌نگ نییه له‌ناو ده‌چی،
 دانا و پێکهاته‌ی نییه، تاکیکی په‌رس‌تازه، زیندووه و نامری، هه‌میشه‌یه‌و له‌ناو
 ناچی، مه‌له‌کو‌تی هه‌تا‌ه‌تا‌یه، جه‌به‌رووتی پێ کو‌تایه ... ئاگاداری هه‌موو شتی‌که
 ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾، خه‌لك و کرده‌وه‌کانی
 خولقاندووه، رۆزی و ئاکامیان خه‌ملاندووه ... خوا‌ی گه‌وره‌ زیندووه به‌ژیان و
 زانایه به‌زانست و توانایه به‌توانست و شت‌خوازه به‌ویست و گو‌نگره به‌بیستن،
 بینایه به‌چاو، هه‌ستیاره به‌هه‌ست، قسه‌که‌ره به‌وشه، فه‌رمانده‌ره به‌فه‌رمان، نه‌هی
 که‌ره به‌نه‌هی (...)).^٢

١ فتوح الغیب، المقالة ك ٧٤.

٢ الغنیة، ج ١، ص ٥٤.

کیشە ی سیفه ته کان :

ئېين ره جهب له (طبقات الحنابلة) دا ده لئی ((شیخ عبدالقادر له کیشە ی سیفه ته کان و قه دەر و ئەوانیتر زۆر به سوننه ت پابه ند بوو به توندی وه لآمی ئەوانه ی ده دایه وه که له مانه دژی سوننه تبوون))^۱.

شیخ ده یگوت: ((لینکچوون (تشبیه) نییه و له کار خستن (تعطیل) نییه و به جهسته بوون (تجسم) نییه)), به مجۆره دژی به جهسته بوون وهستا، که هه ندی له زانایه حه نبه لیه کانی پێ تاوانبار کرابوو، هه ر ئەمهش بیووه هۆی ئەوه ی خه لکی لیان بته کێته وه، به مجۆره سه ره له نوێ رییازی حه نبه لیه ی زیندوو کرده وه و دیمه نه جوانه که ی پیشووی بۆ گیرایه وه.

ره حه ته ی خوای لیپی ده یگوت: ((ده بی سیفه تی (ئیستیوا) بی ته ئویل لیک بدریته وه، چونکه ئیستیوا بوونی خود (ذات) له سه ره عه رش، نابێ به شیوه ی دانیه شتی و ده ستلیدان بیت ههروه کو (محسمة و کرامیة) کان ده یانگوت، ناشیی به واتای به رزبوونه وه بی هه ر وه کو ئەشه ریه کان ده یانگوت، نابێ به واتای ده سه لات به سه ردا گرتن و زالبوون بی، ههروه کو موخته زیله کان ده یانگوت، چونکه شه رع باسی شتی وای نه کردووه و کهس له یاران و شوینکه وتوان و پیشینه چاکه کانی نه بیستووه، ئەوانه ی خاوه نی فه رمووده بوون، به لکو ئەوه ی له وان بیستراوه به شیوه ی ره ها بووه. له ئوم سه له مه ی خیزانی پیغه مبه ر ﷺ ده گیر نه وه، که له باره ی ئایه تی ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ گو تویه تی: ((چۆنیه تی ناشایسته یه، ئیستیوا نادیار نییه، بپروا پێهینانی پیویسته، بپروا پێ نه هینانی کوفره، موسلیمی کۆری حه جاج له - صحیح ه کهیدا ئەمه ی داوه ته پال پیغه مبه ر ﷺ، ئەمه دی کۆری حه نبه ل پیش مردنی به که منی گو تی: ده نگو باسی سیفه ته کان هه ر وه کو خۆی، که

۱ الذیل علی طبقات الحنابلة تحت رقم: ۱۳۴.

هاتوو به بئ لیكچوون و له كارخستن (تعطیل) تیده پهری... له سیفه ته كانی خوای گهوره ناگوتری: چۆن، بۆچی؛ ته نیا ئه و كه سه ی گومانی هه بی قسه ی وا ده كات))^۱.

قه زاو قه ده ر :

رازی بوون به قه زاو قه ده ری چاك و خراب له بنه ما كانی ئیمان، بۆیه شیخ هانی یارانی ده دا كه قایل بن به قه زاو قه ده ر دوا ی هه ول و كۆششیکى زۆر، ده بیگوت: ((ده بی هه ر بپرواداری له هه موو حاله تیكداسی شتی هه بی: به پپی فه رمانی هه لاس و كه وت بكا و دوور بكه و یته وه له وه ی نه هی لیده كری و به قه ده ر رازی بی))^۲.

له باره ی خۆیه وه، كه هه موو كارو باره كانی داوه ته ده ست خوا ده لئ: ((خۆی وه كو مندالیکى شیر خۆره له ده ست دایه نه كه ی، وه كو مردو یكه له ده ست مردوو شۆره كه، وه كو تۆپیکه له بهر دار قاشوی سوار.. كهس نایینی خوای خۆی نه بی، هه ر گوئی له وه و پابه نده به و، چیژی له نیعمه ته كانی وه رگرتوو وه به ختیاره به نزیکیی و دلخۆش و ئارامه به به لئینی و هۆگریی و ته كانیینی و په نای بۆ یاد كردنه وه ی بردوو وه و متمانه ی پپی هه یه و پشتی به و به ستاوه، به رووناکیی ناسینی رینوینی کردوو))^۳.

هه روه ها ده لئ: ((پپو یسته پروا به قه ده ری چاك و خراب و قه زای تال و شیرین به یئندری، ئه وه ی توشی بووه به خۆپاراستن لئ رزگار نه ده بوو، ئه وه ی به چه ند هۆكاری له کیسی چوو به هه ولدان بۆی نه ده بوو، خوای گه وه فه رموویه تی: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ هُوَ الْغَنِيُّ ذُو الْحَرْبِ ۚ﴾ ئه گه ر ناخۆشیه كت له لایه ن خوا وه تووش بوو هه ر ئه وه ده توانی لای به ری، گه ربیه موئی چاكه یه كت پپی بگه نه نی كهس ناتوانی ره تی

۱ الغنیة، ج ۱، ص ۵۶ و دوا ی ئه و.

۲ سه رچاوه ی پشوو: گوتاری سییه م.

۳ فتح / الغیب: المقالة الاولى.

بکاتهوه، خوای گهواره هر که سیکي بیهوئی خیری پین ده گیه نیت. ۱))

دیسان شیخ فەرموویه تی: ((ئهو هی له سهرت نوو سراوه له سهری مه وهسته، چونکه ئهو هی نوو سیویتی ههر ئهو ده توانی لای بهری؛ ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ : له ناو بردن و هیلانهوه بهسته به ویستی خودا و ماکی ههمو کتیبانیش و لای ئهو. ۲)، ﴿لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ : خوا له کردهوه کانی لئی نا پرسیت، به لکو بهنده کان لییان ده پرسیته وه. ۳ ههمیشه گویرایه له بهو له خوا بترسو ئاگات له خۆت بیت تامردن ده تگاتی و به سه لاهمته له دنیا به رهو روژی به بابوونه وه ده په پیته وه، ئهو کاته له گوپان و گوپانکاری دلتیا ده بیت. ۴))

دژایه تی له نیوان ئهم دوو گوتهیهی شیخدا نییه، ئهوشته ی له زانستی ههمیشهیی خوادا بریار دراوه، رهش نا کړیته وه و ههر ده بی پروو بدات، به لام له بهر ئهو هی ئهمه له ئیمه بزره و زانیی ئیمه په ی پئی نابات، بۆیه ده بی ههول و کوشش بکهین و که مترخه مه نهین، خوای گهواره گهر بیهوئی شتی رهش بکاته وه، له وانه رهش ده کاته وه، که له ده فته ری فریشته کان نوو سراوه، گهر وانه بی نزاو پارانه وه مان هیچ سوو دیکي نابیت.

له باره ی گوته ی شیخ عبدالقادر ((نازعت أقدار الحق بالحق للحق: ململانیی حهقه کانی خوام به حق و بۆ خوا کرد)) له شیخ ئیبن تمیمه یان پرسى، وه لامی دایه وه: ههمو رووداوه کان به قهزاو قهدهری خوا دانراون، خوای گهواره فهرمانی پیکردوین، که به پئی توانا خراپه به چاکه لابه رین، کوفر به ئیمان و بیدعه به سوننه ت و گونا به خوا په رستی لابه رین، ههر که سنی کوفر بکا، یا به دکاری بکا، یا گونا به بکا و ههر چه نده ئهمانه به قهدهری خوا به، ده بی په شیمان بیته وه... نابنی مرؤف

۱ یونس / ۱۰۷، الغنیة، ج ۱، ص ۶۵.

۲ الرعد / ۳۹. ۳ الانبیاء / ۲۳. ۴ الفتح الربانی، / المجلس: ۵۲.

پشت له کوششکردن بکاو پشت به خوا بیهستی بو ئه وهی سوودیکی پی بگهیه نی، به لکو ده بی به گویره ی فرموده کانی خواو پیغمه مبر ﷺ بیت. ههروهک موسلیم له پیغمه مبر ﷺ ده گیرته وه که فرمویه تی: ((الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ اخِرٌ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَأَسْتَعِنَ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجَزْ وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنْ لَوْ تَفَتَحُ عَمَلُ الشَّيْطَانِ: برواداری به هیز چاکتر و خوشه ویستره لای خوا له برواداری بی هیز و لاواز، خیر و چاکهش له هه مو یانه، سوور به له سه ره و شته ی سوودت پیده گهیه نی، پشت به خوا بیهسته و نا ئومید مه به، گهر شتیکت تووش بوو مه لئی: گهر وام بگردایه ئاوا و ئاوا ده بوو، چونکه وشه ی نه گهر کلیلی کردنه وه ی کاری شه ی تانه.)) ههروه ها پیغمه مبر ﷺ فرمویه تی ((إِنَّ الدُّعَاءَ وَالْبَلَاءَ لَيُلْتَقِيَانِ فَيَعْتَلِجَانِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ: پارانه وه به لا بهیه کتری ده گهن له نیوان زهوی و ئاسمان باوهش له یهک ده دن و ده که ونه جه نگو وه.)) ته مهش له بابیه تی نه وه یه، که نه و خراپه یه ی ته قدیر کراوه، به و چاکه یه ی ته قدیر کراوه لا بر درئی، نه وه ی شیخ عبدالقادر با سیکر دو وه نه و شته یه، که خواو پیغمه مبر فرمانیان پیی کردو وه. خوای گه و ره فرمانی پیی نه کردو وین ئیمه به پی پروایی و به دکاری و گونا ه قایل بین، له م پرو وه پیغمه مبر ﷺ ده فرمووی: ((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ: هر که سی له ئیوه خراپه یه کی دی با به ده ست لای به ری، گهر نه ی توانی به زمان، گهر نه ی توانی به دلی، ته مه یان نیشانه ی ئیمان کریه.))^۱

خوای گه و ره فرمویه تی: «وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ: خوا به دکاری خوش ناو یت.»، «وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ: خوا بی پروایی بو به نده کانی ناو یت.»، که واته نه وه ی له خراپه ته قدیر کراوه ده توان ری به چاکه پیشی لی بگیری، ههروهک

۱ موسلیم گپراو یتیه وه (ریاض الصالحین رقم ۱۸۴).

خواو پیغه مبه‌ر فەرمانیان پینکردوو و ده‌بیته هۆی چاکه و له خوا ترسان و خێرو
پاداشت - خواش زانتره)). کۆتایی هات.^۱

پشت به خوا به‌ستن و کارکردن :

بیروباوه‌ری ته‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت بریتیه له: به‌سته‌وه ئینجا پشت به خوا
به‌سته، کاربکه و پشت به خوا ی مه‌زن به‌سته. له‌به‌ر ته‌مه شیخ عبدالقادر له
همه‌موو حال و کرده‌وه کدا پشتی به خوا ده‌به‌ست له‌گه‌ل ته‌مه‌ش هه‌ول و کۆششی
ده‌داو عه‌یبی له ته‌مه‌ل و ته‌وه‌له‌کان ده‌گرت و بۆ کار و کۆشش هانی ده‌دان،
چونکه همه‌مووشتی ئاسانکراوه بۆ ته‌وه‌مه‌به‌سته‌ی بۆی خولقاوه، جورجانی پیناسه‌ی
پشت به‌ستن به‌خوا ی کردوو ده‌لێ: ((پشت به‌ستن به‌خوا به‌قا پینکردنه به‌وه‌ی
لای خوا هه‌یه و ناو می‌د بوونه له‌وه‌ی له‌ده‌ست خه‌لکیه)).

شیخ عبدالقادر ده‌لێ: ((پێویسته کۆشش بکه‌یت و خۆ به‌هۆ کار به‌سته‌یه‌وه، تا
ئیمانته به‌تین ده‌بی، ئینجا له‌هۆ کاره‌وه بپۆ بۆ خواوه‌نی هۆ (خوا)، پیغه‌مبه‌ران
له‌سه‌ره‌تای کاره‌کانیاندا کار و کۆششیان ده‌کرد و پاره‌یان قه‌رز ده‌کردو خۆیان
به‌هۆیه‌کانه‌وه ده‌به‌سته‌وه، ئنجا پشتیان به‌خوا ده‌به‌ست، به‌مجۆره کارکردن و پشت
به‌ستن به‌خوا یان له‌گه‌ل یه‌کتری کۆ ده‌کرده‌وه له‌سه‌ره‌تاو کۆتایی، له‌شه‌ریعه‌ت و
حه‌قیقه‌ت)).^۲

شیخ هانی کۆشش و کارکردنی ده‌داو ده‌یگوت: ((خوا ی مه‌زن په‌رستن، بۆ
په‌رسته‌که‌ی هانا به‌رنه به‌ر کاسبی حه‌لال، خوا ی گه‌وره به‌نده‌یه‌کی بپرواداری
گوێزپاره‌لی حه‌لال خۆری خۆشده‌وێ، یه‌کیکی خۆشده‌وێ ده‌خوا و کارده‌کا،
رقی له‌یه‌کیکه ده‌خوا و کار نا‌کا، یه‌کیکی خۆشده‌وێت له‌کارو کۆششه‌که‌ی
بخوات، رقی له‌یه‌کی ده‌بیته‌وه که به‌دورپویی و پشت به‌ستن به‌خه‌لک نان ده‌خوا)).^۳

۱ کتاب القدير لأبن تیمية، ج ۸، ص ۵۴۷ - له‌فتواکان.

۲ الفتح الرباني: المجلس: ۲۸.

۳ سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۴۶.

((پیتان ده لیم ههول بدهن و کۆشش بکهن خو به پێشیننه مه بهستنهوه، چونکه به لگه ی تمبه له کانه، ئیمه هۆ کاره کان بهیه کهوه ده بهستنهوه و ههول ده دهین و کار ده کهین، نالین: گوتی و گوتیان، بۆچی و چۆن، ناچینه ناو زانستی خوا، ئیمه کۆشش ده کهین و ئه ویش (خوا) ئه وه ی بیهویت ده یكات))^۱.

له ریگه ی خوا ی مه زن هه ولده و پشت به قه ده ری مه بهستنه و لینی پال مه ده وه، گویت له خوا نه بووه چۆن فهر مو به تی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾: ئه وانه ی له ههول و کۆششدهان بۆ گه یشتنه ئیمه، ریگای خو مانیان پنی نیشان ده دهین.^۲

ههروه ها ده لیت: ((مادام له گه ل خه لک دای و داوای چاکه و به خششی ئه وان ده که ی و له وان داوا ده که ی و هات و چۆی بهر ده رگای ئه وان ده که ی، ئه و اتۆ هاو به شیت بۆ خوا و خلقینراوه که ی پهیدا کردووه و به وه سزات ده دات که یی به شت ده کاله و حه لاله ی که به هۆی ههول و کۆششه وه به ده ست ده که ویت))^۳.

شیخ گوتیه تی: ((پیاوێک لینی پر سیم: چ شتی به نده له خوا ی مه زن نزیک ده کاته وه؟ گوتم: بۆ ئه مه سه ره تا و کۆتایی ههیه، سه ره تا که ی و هه ره و کۆتاییه که ی ره زاو خو دانه ده ست و پشت به ستن به خوا به))^۴.

خۆپاریزی «الورع» :

شیخ عبدالقادر ره حمه تی خوا ی لی بی به در یژایی ته مه نی به و هه ره وه پا به ند بوو، بینیمان بۆ شه و نوێژ هه لده ستایه وه و نزا ی ده کردو ملی که چ ده کرد، ههروه ها بینیمان ئه گه ر ده ست نوێژی بشکا بایه یه که سه ر تازه ی ده کرده وه و خۆپاریزی ده کرد

۲ العنکبوت: ۶۹ / سه رچاوه ی پێشو، ل ۳۰۵.

۱ الفتح الرباني: المجلد: ۵۲.

۴ سه رچاوه ی پێشو، گوتاری: ۴۷.

۳ فتوح الغیب / المقالة: ۱۶.

لهوهر گرتنى ديارى و بهخششى خهليفه و ميره كان چونكه گومانى زهفتكردن و زورو ستهمى لى ده كرا.

عەلى كورى محمەدى جورجانى له پیناسه‌ی وه‌ر عدا ده‌لى: ((بریتیه له دوور كهوتنه وه له گومان لیكراوه كان له ترسی نه كهوتنه ناو حهرامه وه)).

بیتهمبه‌ر ﷺ فهرموویه تی: ((إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا أَمْرُ مُشْتَبِهَاتٍ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتِ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ: حه‌لال دياریه و حهرام دياریه، له نیوانیاندا چه‌ند شتیکی گومان لیكراوه هیه، كه زوربه‌ی خه‌لك نایان زانن، ئه‌وه‌ی خو پاریزی له‌وانه بكات پاكانه‌ی بۆ ئاین و ناموسی خو‌ی كردوه، ئه‌وه‌ی بكه‌وته ناو گومان لیكراوه كانه‌وه كه‌وتوته ناو حهرامه‌وه، وه‌كو شوانیکه له‌ده‌م پوانی په‌ز بله‌وه‌رینی و بكه‌وته ناویه‌وه، هه‌موو پاشایی شتی وای هیه، كه‌نابی خه‌لكی لیبی نزیك بینه‌وه، شته‌ پاریزراوه‌كه‌ی خواش حهرامه‌كانه، كه‌نابی تحونی بكه‌ون، له‌له‌شی مرو‌فدا پارچه‌ گوشتی هیه گهر ئه‌و چاك‌بو هه‌موو له‌ش چاك‌ ده‌بی، گهر خراپیش بوو هه‌موو له‌ش خراپ ده‌بی، ئه‌ویش ده‌له)).^۱

هه‌روه‌ها ده‌فهرمووی: ((لَا يَبْلُغُ الْعَبْدُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَا لَا بَأْسَ بِهِ حَذَرًا مِمَّا بِهِ الْبَأْسُ: هه‌ج به‌نده‌یی ناگاته ئه‌وراده‌یه‌ی، كه‌ پنی بگوتری خواناسی ته‌واو، تا‌وا‌ز له‌ هه‌ندئ شتی بیگومان به‌ینی له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌كه‌وته ناو گومانداره‌وه)).^۲

۱ متفق علیه. جامع الاصول، ج ۱۰، ص ۱۷۹، رقم ۷۶۷۴.

۲ حدیث حسن، رواه الترمذی وابن ماجه: سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ب ۴، ل ۶۸۲، ژماره ۲۷۹۱.

شیخ عبدالقادر له هه موو حاله ته کانی ژيانيدا عهزیمه تی هه بوو، له کاتی خویدا سوننه ته کانی زور ده کرد.

شیخ عبدالقادر له باره ی خو پاریزی (وهرع) هوه فهرموویه تی: ((خو پاریزی ئاماژه یه بۆ وهستان له هه موو شتی و نه کردنیه تی ته نیا به مؤله تی شهرع نه بی، ئه گهر بینی شهرع ریی داوه کاریکی ئاساییه ده یکا، گهر نا وازی لئی دینی، خو پاریزی سئ پله ی هه یه: خو پاریزی خه لکی ره مه کی: بریتیه له خو پاراستن له حهرام و گومان لیکراو، خو پاریزی تایبه ته کان: خو پاراستنه له هه موو ئاره زوو و حهزه کانی نه فس، خو پاریزی تایبه تی تایبه ته کان: خو پاراستنه له هه موو ئه و شتانه ی، که ویستیان تیدا هه یه. خو پاریزی دوو جوړه: دیار: ئه وه یه، که به نده ته نیا به خوا بجولیته وه، نادیار: ئه وه یه، که جگه له خوا هیچ نه چیته ناو دلته وه، ئه وه ی ئاگاداری وردده خو پاریزی نه کا پاداشته گرانبه هایه کانی بۆ نابئی. زوهد سه ره تای وهرعه، ههروهک چاوتیری (قناعه) ریگه ی رهزایه، حه سه نی به صری فهرمویه تی: گهر دیله بی له وهرع- خو پاریزی چاکتره له هه زار گهر دیله ی نوێو پوژوو)).^۱

((هه ره که سئ بیهوئ بگاته پله ی (وهرع) ده بی ده (۱۰) شت له سه ره خوی پئویست بکات:

یه کهم: زمان پاراستن له غه یبه ت.

دووه م: دوو ره که و تنه وه له به د گومانی.

سییه م: دوو ره که و تنه وه له گالته کردن به خه لک.

چواره م: چاو گرتن له حهرامه کان.

پینجه م: راستگویی.

شه شه م: منه تی خوا له سه ره خوی بزانی بۆ ئه وه ی له خوی بایی نه بی.

حه فته م: سامانه که ی له حه ق خه رج بکات نه ک له پڕو پوچ.

هه شته م: داوای پایه به رزی و گه وه بی بۆ خوی نه کا.

نۆیه م: پاریز گاری نوێه کان له کاتی خو یاندا بکا.

۱. فلاتد الجواهر، ص ۶۴ / الغنیة ۱ / ۱۳۰.

دهيم: بهرده و امبوون له سهر سوننه و جهماعه))^۱.

((يادکردن (ذکر) کليلی له خوا ترسان (تقوی) و خو پاريزی (وهرع)ه، له خوا ترسان دهر گای رۆزی به پابوونه وه (الآخرة)یه، ههروهه ههواى نهفس دهر گای دنيايه، خواى گه و ره فهرموويه تى: «وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ» چى تىدايه له بیری مه کن، بهلکو خو پاريز بین.^۲

((ئه ده بی هه ژار ئه وه یه نابى ده ست کورتیه که ی بیته هوی واز هینان له خو پاريزی و لهو سنوره دهر نه چى، که شهرع پنی قایل نه بی، چونکه ئه و کاته له عزمهت دهر ده چى و به ره و ماوه دان (رخصه) دهر و، خو پاريزی به ده ستهینانی ئاینه و ته ماح له ناو چوونیتى، چوونه ناو گومان لیکراوه کان تیکچونیتى، ههروهه هه ندی پیاوچا کان گوتوویانه: ههر که سى له هه ژاریه کهیدا وهرعى له گه ل نه بی؛ بی ئه وه ی بزانی حهرامی خوار دووه))^۳.

((ئه بو به کرى سديق ﷺ فهرموويه تى: ئیمه وازمان له حه فتا لایه نى حه لالتى ده هینا له ترسى ئه وه ی نه که وینه گونا هه وه .. ههروهه عومه رى کورپی خه تاب فهرموويه تى: ئیمه نو له سهر ده ی حه لالتان جیده هیشت له ترسى ئه وه ی نه که وینه حهرامه وه .. به مجۆره مه ترسى له کار کردنى روخسه تدر او دایه، سه لامه تى ته و او له گه ل عه زیمهت دایه، خواى گه و ره نیشانده رى ریگه ی راسته))^۴.

شیخ عبدالقادر فهرموويه تى: ((عه زیمهتتان هه بی و واز له ریدان (رخصه) بینن، ئه وه ی په نای برده بهر ریدان و وازی له عه زیمهت هینا ئاینه که ی مه ترسى له ناو چوونى له سهره، خو گرتن بو پیاوانه چونکه له ریدان زه حه تتر و تالتره، ریدان بو ژن و مندالانه، چونکه ئاسانه))^۵.

۱ الغنیة ۲ / ۱۳۴.

۲ البقرة: ۶۳ / الغنیة، ج ۱، ص ۱۰۱.

۳ الغنیة ۲ / ۱۷۴.

۵ الفتح الرباني: المجلس: ۶۱.

۴ فتوح الغیب: المقالة: ۳۵.

((هەر کەسێ بێ خۆپاریزی (ورع) بلێ خوا م خۆش دەوێ؛ ئەو کەسە درۆزنە، هەر کەسێ بێ بەخشینی سامان بلێ بەهەشتم دەوێ؛ ئەو کەسە درۆزنە، ئەوێ بێ خۆشویستنی هەژار و هەژاران بلێ پیغمبەرم خۆش دەوێ؛ ئەو کەسە درۆزنە، ئەو کەسە بەچاوی سەر دنیا دەبینی و بە چاوی دل رۆژی دواپی دەبینی و بەچاوی نەپنی خوا دەبینی، لە گەل خەلکی بۆ پارێزگاریی ئەدەبی خۆت دەنگت لەسەر دەنگیان بەرز ناکەیتەو، کەچی بە گوناو بە گۆز خوادا دەچی و دژایەتی کردووە کانی دەکە، ئا ئەمە بۆ تو زۆر ناشیرنە))^۱.

((خوای گەورە فەرمانت پێ دەکا، کە لە سروشتی خۆت دەربچی و رێدانی شەری بختە شوینی، ئینجا بەرە بەرە فەرمانت پێ دەکا کە واز لە رێدان (رخصة) بهینی و هەموو کردووە کانت بێتە عەزیمەت، ئەگەر ئارامت لەسەر عەزیمەت گرت خۆشەویستی خوا دێتە دلتەو، گەر خۆشەویستییە کە شوینی خۆی کردووە لە لایەن خواوە پشتگیری بۆ دیت))^۲.

شیخ عبدالقادر سوننەتە کانی وە کو فەرزە کان حسیب دە کرد لە پابەند بوون بپیانەووە بۆ ئەوێ بێتە یەکی لەوانە ی خوا خۆشیانی دەوێ و خوایان خۆش دەوێ، بۆیە دەیگوت: ((بروادر بە جیبە جیکردنی فەرزە کان لە خوا نزیك دەیتەو و بە سوننەتە کان خۆشی دەوێ، هەندێ بەندە ی خوا هەن سوننەتیا نیه، بەلکە فەرزە کان بە جی دین، پاشانیش سوننەتە کان دە کەن، ئەوانە لە سەرمان پیوستن بۆ ئەوێ توانامان بە سەریاندا بشکێتەو، هەتا هەتایە پیوستە لە سەرمان لە خوا پەرستی بەر دەوام بین))^۳.

۲ الفتح الرباني، ص ۳۳۷.

۱ الفتح الرباني: المجلس: ۶۲، ل ۳۵۳.

۳ سەرچاوە ی پیشوو، کۆر: ۵۹.

فدِ رمان بہ چاکہ ونہ ہی لہ خرایہ :

[illegible]

پیغمبر ﷺ ده فرمودی: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَأْمُرُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ ثُمَّ تَدْعُوهُ فَلَا يَسْتَجَابُ لَكُمْ: سویند بهو خواہی، کہ گیانی منی له دهسته ده بی فرمان به چاکه بکهن و نه هی له خراپه بکهن، به پیچمه وانه وه خوی گه وه سزایه کتان ده نیریته سهر، ئینجا لبی ده بارینه وه و نزا کانتان گیرا ناییت.))^۲

ژیانی شیخ عبدالقادر رحمہ تہی خواہی لیبتی ہہ مووی فرمان بہ چاکہ و نہ ہی لہ
حراپہ بو، تا وہ فاتکردنی، لہ دوان (خطبہ) و وانہ کانی ہہ میسہ فرمانی بہ چاکہ
دہ کرد و نہ ہی لہ خراپہ دہ کرد، ہہ روہا لہ کتیب و راسپاردہ کانیدا ہہ بہ مجورہ
بو، بینیمان چوں لہ دوانی ہہینی قسہی لہ گہل خلیفہ (المقتضی لأمر اللہ) کرد
ہہ کہ یہ حیا کورپی سہ عیدی کردہ قازی، کہ بہ (ابن المرجم) بہ ناوبانگ بو،
پنی گوت: زوردارترین زوردارت کردوٹہ قازیی موسلمانان، بہ یانی لای خواہی
مہزن وہ لامت چہی دہ بیت، دوای تہمہ خلیفہ لایرد.

هروه‌ها گله‌یی له (المستنجد بالله) ده‌کرد، چونکه سامانی موسلمانان کانی

۱ آل عمران / ۱۱۰.

۲. فرموده‌یه کی (حسن) ه و ترمذی گیزاوتیه وه (ریاض الصالحین) ژماره / ۱۹۳.

زهفت کردبوو، دیاریه کانی وهرنده گرت، سهرزه نشتی دهو له مه نده کانی ده کرد له بهر قرچو کیان و ده ست بلایان، چونکه مالی خوین بؤ گوپرایه لیکردنی خوا خهرج نه ده کرد، گله بیی له زانا به ده کان ده کرد له سهر دووروو و خواردنی سامانی خه لکی به ناحق، ههروه ها گله بیی لیده کردن چونکه له سهر چل و چپوی دنیا دژایه تی یه کتریان ده کرد، تا موسلمانان یان کرده چهند پارت و گروپک.

شیخ عبدالقادر ده لیت: فرمان به چاکه و نه هی له خراپه دوو ئه رکن له سهر هه موو موسلمانیک کی نازادی ئه ر کبار (مکلف) ی زانا به فرمانه که پیوستن، به مهر جی فرمانکردنه که نه بیته هو ی نازاوه یه کی گه و ره و زیان به خشین به خو ی و سامان و خاوو خیزانی... ئه گهر خراپه که ئاشکرا نه بوو پیوست ناکا ئاشکرا بکری، چونکه خوی گه و ره ده فرمانوی: ﴿وَلَا تَحْسَبُوْا﴾، ته نیا ئه وه ی دیاره پیوسته هه وتی لابر دنی بدری... ئه گهر ئه وه ی نه هی له خراپه ده کا بنگومان بوو له وه ی، که زیانی پی ده گا- ئایا فرمانکردنه که پیوسته؟ له لای ئیمه پیوسته و چاکتره ئه گهر ئارامگر و خاوون عه زیمهت بیت، ئه وه وه کو جهاده له دزی بیروایاندا له پیناو خوا، خوی گه و ره له چیرۆکی لوقماندا فرمانویته ی: ﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ﴾: فرمان به چاکه بکه و نه هی له خراپه بکه و ئارامگره له سهر ئه وه ی، که له م رینگه ده دا تووشت ده بیت.

ئه وه ی فرمانی پنده کری و نه هی لیده کری دوو جوره: ههرچی له گه ل قورئان و فرمانوده و ژیر گونجا ئه وه چاکه یه، ههرچی دژایه تی کرد ئه وه خراپه یه، ئه وه ش ده بیته دوو به ش: یه که میان دیاره و خه لکی ره مه کی و تایبه تی ده یزانن، وه کو: پیوستبوونی پینج نویژه کان و رۆزووی ره مه زان و زه کات و هه ج و... هیت، ههروه ها وه کو: هه رامبوونی زینا و مه یخواردنه وه و دزی و سو (ریبا) و زهفت کردن و هیت، ئه م به شه یان ده بی هه وتی لاجوونی بدری، جا خه لکی ره مه کی بی یا تایهت بی. دوو میان: ته نیا تایه ته کان ده یزانن وه کو: بیرو بۆچوونی له سهر ئه وشتانه ی که بؤ خوا ده شی یان ناشی، ئه مه ده بی له لایه ن زانایان هه وتی لابر دنی

بدری ... به لām ته گهر شته که له وانه بوو، که زانایان بو چوونی جیاوازیان له سهری هه بوو وه کو: ماره پرینی ژنی به بی دهر است (ولی)، نابیی هیچ که سنی له ریباره کان قه ده غه ی بکات، چونکه (مروزی) له ئیمام نه محمد ده گیر ته وه: ((نابیی شهر عناس (فقیه) وا له خه لکی بکا، که ههر له سهر ریباره که ی نهوین، نابیی کاریان قورس بکات))^۱. ته و او بوو.

جیهاد :

عهلی کوری محمه دی جور جانی بهم شیوهیه پیناسه ی جیهاد ده کا: ((جیهاد بانگ هیشت کردنی ئایینی حقه)).

جیهاد له پیناو خوا به جهنگ و کوشتن ده بی، ههروه ها له پیناو خوا به گوتن و قسه ش ده بی، فرمان به چاکه و نه هی له خراپه جزره جیهادی که، پیش ته مه و نه وه جیهادینکی تر هیه، که جیهادی نه فس و چا کردن و پا ککردنه وه یه تی بو ته وه ی نه و نه فسه شایسته بی بو جیهادی بیروا و گومراکان. خوا ی گه و ره ده فهرمووی: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يَقَاتِلُوكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ جهنگی هه موو ها و بهش پهیدا که ران بکه، ههروه که له دژتان ده جهنگن، چاک بزائن، که خوا له گهل ته قواداره کان دایه. ^۲.

نه بو دهر ده گیر ته وه، که گوتو یه تی: گوتم ته ی ته ی پیغه مبهری خوا کامه کرده وه له هه موویان چاک تره ؟ فهرمووی: ((إِلَّا يَمَانُ بِاللَّهِ وَالْجِهَادُ فِي سَبِيلِهِ: گوتی: بروا هینان به خوا و جیهاد له ریگه ی نه و دا)).^۳

شیخ عبدالقادر یه که م جار هه موو ژیا نی خوی له جیهادی نه فسی به سهر برد، ئینجا له جیهاد کردنی سهر کهش و گومرا و بهدکار و بیروا کان به ریگه ی

۲ التوبة / ۳۶.

۱ الغنية ۱ / ۵۰ دوا ی ته مه.

۳ متفق علیه. (رياض الصالحين) رقم ۱۲۸۵.

نامۆزگاری و رینمایی کردن و فەرمان به چاکه و نه‌هی له خراپه، سهیری بکه ده‌لێت: ((خوای گه‌وره سوودی خه‌لکی له من بینی، زیاتر له پێنج هه‌زار جووله‌که و دیان له‌سه‌ر ده‌ستم موسلمان بوون و زیاتر له‌سه‌د هه‌زار که‌س له (به‌ره‌لا و چه‌ته و رینگ و پیاو خراپان) له‌سه‌ر ده‌ستم تۆبه‌یان کردووه، ئه‌مه‌ش چاکه‌یه‌کی زۆره)).^۱

شیخ قسه‌ی هه‌قی له پێش خه‌لیفه و سه‌ر کرده و میره‌کان ده‌کردو له پێناو خوا له سه‌ره‌زنه‌شتی که‌س نه‌ده‌ترسا، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی ((أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ: چاک‌ترین جیهاد گوتنی و ته‌یه‌کی حقه‌ی لای ده‌سه‌لاتداریکی زۆردار)).^۲

شیخ گرنگیه‌کی زۆری به جیهادی نه‌فس و چاک‌کردنی و پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌دا، چونکه بنچینه‌ی هه‌موو جیهادیکه و بێ ئه‌و هه‌یج جیهادی سه‌رناکه‌وی.

قوتابخانه و ته‌کیه‌که‌ی زۆر به سه‌نته‌ری مه‌شقه‌کردن و چاکسازی ده‌چوو، قوتابی و موریده‌کانی تێدا مه‌شق ده‌کرا، نه‌فسیانی پاک ده‌کرده‌وه و چاکسانی ده‌کرد، په‌یه‌ندییه‌کی قوولی ثانی و گیانی له نیوان خۆی و ئه‌واندا دروستکردبوو، په‌یمان و به‌لێنیکێ به‌تینی له نیوان خۆی و ئه‌وانه‌دا به‌ستبوو، ئینجا مۆله‌تی به زۆریان ده‌دا به تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی، که هه‌لکه‌وتوو و خۆگرو به توانا بوون له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌کردن و رینمایی کردن، ئیتر ئه‌وانه له‌خاکی خوا بلاو ده‌بوونه‌وه و داوای خه‌لکیان بۆ خوا ده‌کردو نه‌فسه‌کانیان په‌روه‌رده‌کرد و دژایه‌تی هاو به‌شپه‌رستی و بیدعه و نه‌زانین و دوورپوویان ده‌کرد، خه‌لیفه و قوتابه‌یه‌کانی شیخ فه‌زلیکی زۆریان هه‌بوو له‌سه‌ر پارێزگاریکردنی گیانی ئیسلام و رووناکیی ئیمان و گه‌رم و گوپی بانگه‌وازی و جیهاد کردن، ئه‌گه‌ر ئه‌وانه نه‌بوانه مادده‌په‌رسته‌کان ئه‌م میلله‌ته‌یان قوت ده‌دا. هه‌روه‌ها فه‌زلیکی گه‌وره‌یان هه‌بوو له‌سه‌ر بلاو کردنه‌وه‌ی ئیسلام له‌و ولاته

۱ القلائد الجواهر، ص ۱۹.

۲ نه‌سانی گێڕاوێتییه‌وه به‌پالێشینیکی راست.

دوورانه‌ی، که سوپای ئیسلامی نه‌گه‌یشتنی وه‌کو هیند و ئهندوئیسیا و چین و ئیفریقیا و دوورگه‌کانی زهریای هیندی. هه‌روه‌ها ده‌ستیکی بالایان له‌ موسلمانبوونی هۆزه‌کانی مه‌غۆل و ته‌هر^۱ هه‌بوو.^۲

په‌یوه‌ندی له‌ نیوان شیخ عبدالقادر و نورالدین زه‌نکی^۳ (ره‌حه‌تی خویان لی‌بی) له‌ نیوان سالانی (۵۴۱ و ۵۶۹ ه‌.ک.) فه‌رمانه‌وه‌ایی کردووه‌، به‌تین بوو، نورالدین کوپری ته‌وانه‌ی له‌ شاری قودسه‌وه‌ کۆچیان ده‌کرد ده‌یناردنه‌ به‌غدا بۆ ته‌وه‌ی له‌ قوتابخانه‌ی شیخ عبدالقادر بخوینن و دوا‌یی وه‌کو سه‌رکرده‌ و بانگه‌واز کار و رابه‌ر، بگه‌رێته‌وه‌ شوینه‌ سنووریه‌ که‌یان. هه‌روه‌ها نورالدین گه‌لێ له‌و زانا به‌ناوبانگانه‌ی، که‌ له‌ قوتابخانه‌ی قادری ده‌رچوو بوون گرنگیه‌کی زۆری پێ ده‌دان و ده‌سه‌لاتی گه‌وره‌ی پێ ده‌به‌خشین، وه‌کو: قطب الدین نه‌یساویری و کوپری شیخ (أبي نجيب الأكبر) و شرف الدین عبدالمؤمن کوپری شوره‌ده‌.^۴

هه‌روه‌ها حامید کوپری مه‌حمودی چه‌رانی، که‌یه‌کێ له‌ قوتاییه‌کانی شیخ عبدالقادر بوو دوا‌ی ته‌وه‌ی خویندنه‌که‌ی له‌ به‌غدا ته‌واو کرد چووه‌ دیمه‌شق و نورالدین له‌قازیاتی و سه‌ندنه‌وه‌ی حق و وانه‌گوتنه‌وه‌ دایمه‌زراند له‌ (چه‌ران) تا مردنی له‌ سالێ ۵۷۰ کۆچی.

هه‌روه‌ها یه‌کێ له‌ قوتاییه‌کانی شیخ، عه‌لی کوپری به‌رداون کوپری زه‌یدی کیندی به‌شیکی گه‌وره‌ی لای نورالدین (ره‌حه‌تی خوی لی‌بی) هه‌بوو.^۵

له‌وانه‌ زین الدین عه‌لی کوپری ئیبراهیم کوپری نه‌جای دیمه‌شقی، که‌ له‌ قوتابخانه‌ی شیخ له‌ به‌غدا خویندبووی، ئینجا گه‌رایه‌وه‌ میسر و دیمه‌شق، بووه‌

---

۱ رجال الفكر والدعوة في الاسلام، ابو حسن الندوي، ص ۲۸۲ دوا‌ی ته‌و به‌ده‌ستکاریه‌وه‌.

۲ سه‌یری کتییی الدعوة الى الإسلام Preaching Islam ی توماس ئارنۆلدی ئینگلیزی بکه‌.

۳ هه‌کذا ظهر جيل صلاح الدين، د. ماجد عرسان الگيلاني، ص ۲۴۰ و دوا‌ی ته‌وه‌.

۴ کتییی الروضتين ی ته‌بو شامه‌و مرآة الزمان ی سبت کوپری جه‌وزی.

۵ ذیل طبقات الخنابلة، ابن رجب ۳۱۳:۲.

راویژکاری سه لاهه دینی ئه ییوی، که ناوی لێناوو عه مری کورپی عاس، هه ر که سه لاهه دینی ئه ییوی دوا ی جهنگی (حطین) له سالی ٥٨٣ ک، شاری قودسی رزگار کرد، هه ندی له زانایانی وه کو ئین نه جا و موفق الدینی کورپی قودامه و محه مده دی برای و ئین زه کی شافعی له گه ل بوو، له و پرۆژه دا ئین زه کی وتاری ههینی خوینده وه و دوا ی نوێژ سه لاهه دین داوا ی له ئین نه جای قادری حه نه لی کرد، که ده ست به ئامۆژگاریکردن بکات، ئه ویش وتاریکی کاریگه ری داو خه م و په ژاره کانی یی سووک بوو و دله کانی یی نه رم بوو و فرمیسک رزا.^١

نورالدین، له دوا ی ئه ویش صلاح الدین توانیان موسلمانانی عیراق له خاچییه کانی میسر و شام بهاریژن، به لام هه ره شه له پرۆژه لاتمه وه ده ستی پێکرد، هیزیکی گیزی زۆردار به ره به ره خۆی کو کرده وه و توانای خسته بهر خۆی، وه کو گرکان ته قیه وه و وه کو لافاو هیزشی هیناو هه رچی له پیش بوو کاولی کردو تیکی دا. خوا ی گه وه ئیلهامی خسته دلی شیخ عبدالقادره وه، که هه ست به و مه ترسیه بکاو له یه کنی له وانه کانیدا گوتی: ((دهنگو باسیکم بۆ هاتوو، که دوورنیه به لایی ئه م شاره بگرێته وه، ئینجا داوا ی لێیان کرد، که بهرگری بکه ن و راویان بنین، گوتی: به گیانی خۆم هه ندی له م شاره هه نه، که شایانی کوشتن و هه لواسینن، به لام چاوه هیه ریزی هه زار چاوی هیه، به هۆی ئه وانه وه له ناو ده چین! گوناهیان ده مانگرێته وه! ئیمه چیمان کردوه!!).^٢

کاره ساته که له سالی ٦٥٦ ک. روویدا، واتا: دوا ی که متر له سه د سال له وه فاتی شیخ عبدالقادر له (٥٦١ ک)، ته ته ره کان به سه ر کردایه تی هۆلاکو هیزشیان کرده سه ر ولاتی ئیسلامی به تایبه تی ئیران و عیراق، له وانه ش شاری به غدا و خیلافه تیان له ناو برد و ملیۆنی مرۆقیان کوشت و ولاتیان تالان و کاول کردو ته نیا که لاوه ی تێدامایه وه.

١ کتاب الروضتين فی اخبار الدولتين ١٠٩:٢.

٢ الفتح الرباعي، المجلس ٦٢، ٣٢٦.

شیخ دهیگوت: ((جیهاد دوو جوړه: دیارو نادیار، نادیار جیهادی نه‌فس و نارو و سروشت و شه‌یتان و توبه‌کردنه له‌گونا‌هو خلیسکان و خو‌گرتنه له‌و توبه‌و و ازه‌یانه له‌ نارو و هم‌موو شتیکی حرام. جیهادی دیاریش: جه‌نگانه له‌دژي بیروا و سرره‌قه‌کانی خواو پیغه‌مبه‌ری خواو به‌رگه‌گرتنی نازاری شیر و ږم و تیره‌کانیانه، ده‌کوژن و ده‌کوژرین. جیهادی نادیار له‌ دیار قورستره، چونکه شتیکی به‌رده‌وام و دوو‌باره‌یه.. نه‌وه‌ی له‌ هر دوو جیهاده‌که دا به‌پنی فرمانی خوا بچولیتنه‌وه له‌ دنیا و روژی به‌پابونه‌وه پاداشتی ده‌دریتنی. برینه‌کانی له‌شی شه‌هید و ه‌کو خوین به‌ردانه له‌ده‌ستی په‌کیکتان، هه‌ست به‌ نازار ناکات، مردن بو‌ئو که‌سه‌ی جیهادی نه‌فسی خو‌ی ده‌کاو له‌ گونا‌هه‌کانی په‌شیمان ده‌بیته‌وه، و ه‌کو تینونیکه‌ ناوی سارد بخواته‌وه))^۱.

هه‌روه‌ها ده‌لې: ((دژایه‌تیکردنی شه‌یتان نادیاره، به‌دل و ده‌رون و یمانه، جا نه‌گه‌ر دژایه‌تیکردنی شه‌یتان کرد خوا پشتیوانت ده‌بی و متمان‌ه‌ت له‌سهر نه‌و ده‌بی، به‌ ئومیدی بینینی رووی شکو و گه‌شاوه‌ی نه‌وی. جیهادی بیروایان جیهادیکی دیاره و به‌ شیر و رمه، پاشاو پیاو ماقوولان پشتیوانتن و ئومیدیشته‌ چوونه‌ به‌ه‌شته، گه‌ر شه‌هید بووی پاداشته‌ نه‌مریبه‌ له‌ خانووی مان، گه‌ر له‌ دژایه‌تیی شه‌یتان دا مردی نه‌وا پاداشته‌ بینینی رووی خوا‌ی جیهانیانه له‌کاتی به‌یه‌ك گه‌یشته‌دا))^۲.

شیخ له‌ ریگه‌ی خوا له‌ که‌س نه‌ده‌ترسا بو‌یه‌ دهیگوت: ((من حه‌قتان پنی ده‌لیم، لیټان ناترسم و تکاتان لې ناکم، ئیوه و خه‌لکی ثم زه‌ویه له‌لام و ه‌کو می‌شوله و می‌روله‌ی وردن، چونکه زیان و سوود له‌لای خواوه‌یه نه‌ك ئیوه، پاشاو گه‌دا لای من په‌کسانن)).^۳ هه‌روه‌ها ده‌فهرمووی: ((نه‌گه‌ر به‌نده‌ خوا‌ی ناسی خه‌لکی له‌ به‌ردلی ده‌که‌وئی، و ه‌کو گه‌لای وشك په‌رت ده‌بن، له‌بینینیان کویر ده‌بی و له‌

۲ الغنیة، ج ۱، ص ۱۰۳.

۴ الفتح الرباني: المجلس: ۵۶.

۱ الفتح الرباني: المجلس: ۱۸.

۳ الفتح الرباني: المجلس: ۵۱.

قسه کانیان کەر ده بێ))^۱.

په شیمان بونه وه و داوای لیبوردن کردن :

خوای گه و ره ئه وه که سانه ی خوش دهوئ، که ته و به کارن و داوای لیبوردنی لیده کهن، چونکه ئه م سیفه ته به ندایه تی مرؤف بو خوا ده چه سپینی، ههروه ها دان نانی مرؤفه به خوایه تی خوای مه زن بو هه موو خولقیئراوئ. بویه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووئ ((وَاللّٰهُ اِنِّیْ لَاسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ فِی الْیَوْمِ اَکْثَرَ مِنْ سَبْعِیْنَ مَرَّةً: سویند به خوا من رۆژی جه فتا جار زیت داوای لیبوردن له خوا ده کهم و په شیمان ده وه))^۲.

تۆبه یه کهم رینگه ی خواو یستانه، بۆینی شیخ عبدالقادر زۆر هانی تۆبه کردن ده داو ده رگا کانی بو هه موو که سنی ده کاته وه، ئه بو جه سه نی نه دوی ده لیت: ((ییاوئیک له به غدا پهیدا بو، که خاوه ن که سپتی و پروا و زانست و بانگه وازی و کاریگه ریه کی به تین بو، ئه ویش شیخ عبدالقادر بو، دووباره بانگه وازی ئیمان و ئیسلامی راسته قینه و به ندایه تی بینگه ردی نوێکرده وه، له گه ل دوو پروو پیدا که و ته جه نگه وه و هه ردوو لای ده رگای به یعه و تۆبه کردنی خسته سه ر گازی پشت و مو سلمانان لئی ده چوونه ژووره وه و په یمان و به لئینان له گه ل خوا نوئ ده کرده وه، شیخ به به رده وامی په روه رده ی ده کردن و لئی ده پرسینه وه و سه ر په رشتیی ده کردن، تا دوا ی به یعه و تۆبه و نوێکرده وه ی پروایان هه ستیان به لیپر سینه وه ده کرد))^۳.

به لام فه لسه فه ی تۆبه کردن لای شیخ عبدالقادر به م گوته یه ی رافه ده کات:

((راستی تۆبه له زماندا گه پانه وه یه، تۆبه کردن گه پانه وه یه له و کارانه ی، که له شه رعدا ناپه سه ندن و بو ئه وانه ی که له شه رعدا په سه ندن، ههروه ها ئاگاداری و

۲ رواه البخاري: جامع الاصول، ج ۴، ص ۳۸۷ / رقم ۲۴۴۴.

۳ رجال الفكر والدعوة في الاسلام، ص ۲۸۲.

زانینه که گونا هو سه ریچیجی کان خه لکی له ناو ده بن و له خوا و بهه شسته که ی دووریان ده که نه وه. توبه ی راستی نه وه یه که ینگه ردیی و به ته واوی جو خوا بی، خلعت و خاری تیدا نه بی، وشه ی (نصوح) له (نصاح) وهر گیراوه که داوه (تاله ده زوو)، و اتا توبه یه که دوور له هه موو شتی، په یوه ندیی به هیچ شتی که وه نیه و هیچ شتی کیش په یوه ندیی پیوه نییه. به کوی رای زانایانی ئوممت توبه کردن له هه موو گونا هنی پیوسته و نا کرئی که سی لئی به ده ری ... هه موو پیوستییان به توبه کردن هه یه، به لام له چه ندیتی جیاوازن، توبه کردنی خه لکی ره مه کی له گونا هه کانه، توبه کردنی تایبه ته کان له خافله تیبه، توبه کردنی تایبه تی تایبه ته کان له خه ری کیوونی دله جگه له خوا ی مه زن. هه تا پیغه مبه ره کانش سه لامی خویان لئی بی وازیان له توبه کردن نه هیناوه، وه کو:

حه زه تی ئاده م: ﴿فَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتٍ فَلَبَّٰثَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ الْتَوَّابُ الرَّحِيمُ: ئه وسا ئاده م چه ند پیوه یه کی له خوا ی خو ی وهر گرت و گوتیه وه و خوا ی گه وره توبه که ی وهر گرت چونکه هه ئه توبه وهر گرو لی بور ده یه. ۱﴾

حه زه تی نوح: ﴿رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْكَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ: خوا یه من په نا به تو ده گرم که داوا ی هه ندی شت لئی بکه م و زانیاریم له باره یانه وه نه بی، جا ئه گه ر لیم نه بووری و به زه بیت پیمدا نه یه ته وه دمه یه کنی له بی زیان باران. ۲﴾

حه زه تی ئیبراهیم: ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ: هیوادارم له روژی به پابوونه وه دا له هه له و تاوانه کانم بیووری. ۳﴾

حه زه تی موسا: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ: خوا یه له خو م و برا که م خو شبه و بمانخه ناو به زه یی خو ته وه، چونکه تو له هه موو

بوونهوه ری به بهزهیی تری. ﴿١﴾

حه زهه تی داود: ﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّعَآبٍ﴾ : جا لهو
هه لهی لهو خوشبووین، بهراستی لای ئیمه پلهی بهرزه و دواروژی چاکی
ههیه. ﴿٢...٣﴾

له بهر لهوه له نرای پیغمبهروه هاتوره، که ده بی هه موو که سی بهیانی و ئیواره
بیلتیهوه؛ ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَأَنَا أَعْلَمُ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا
لَا أَعْلَمُ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ: خواجه من په نا به تو ده گرم، که هاو به شیت بو
پهیدا بکه، من ده زانم و داوای لیووردنت لیده کهم لهوهی که نازانم، هه رته نیا تو
زانای له غهیب و نهینه کان.)) ﴿٤﴾

ئینجا رهحه تی خوای لی بی گوتی: ((هه گهر بینیت گورانن له روژیت پهیدا
بووه و بهره و تهنگی چووه؛ چاک بزانه تو فهرمانیکی خوات پشتگوی خستووه و به
شوین ئاره زووی خووت که وتووی. هه گهر بینیت ده ست و زمان له سهرت
که وتوونه ته کارو زووری زورداران خووت و کهس و کار و سامان و کورپی
گر توتوه، چاک بزانه تو سنووری خوات به زاندووه و گونا هت کردووه و
مافه کانت زه فته کردووه. هه گهر بینیت په ژاره و کیسه دلنیا دا گرتووه چاک بزانه که
تو گازانده ت لهوه ههیه که خوا بو تی داناوه و متمانه ی بی ناکه ی و لهوه ی خوا بو
تو و خه لکی داناوه پی قایل نیت، ئالیره دا پیویسته په شیما بیتوه و لهو حاله
بگه ریته وه ...

توبه ی توبه کار له چوار شت دایه:

په کهم: زمانی خو ی له خو هه تقور تاندن و غهیه ت و قسه هیان و بردن و
در و بگری.

٢ الغنیة، ص ١٦ و دوا ی لهوه.

٢ ص / ٢٥.

٤ الغنیة، ص ١٢٢ و دوا ی لهوه.

دووهم: ئېرهى و دوژمنايه تېي له دل نه بې بۇ هيچ كه سى.

سپيهم: له هاورپيى بهد دوور كه وېته وه.

چواره م: ده بې بۇ مردن ئاماده بې و له گوناوه كاني پېشوى په شيمان بېته وه و له كوششدا بې بۇ گوپرايه ليكردنى خواى..

أبو على ده قاق گوتوويه تى: ((توبه سى به شه: سهره تا په شيمانى (التوبة) يه، ناوه راسته كهى گه رانه وه (الانابة) يه، كوتاييه كهى بهرو خوا چون (الابوة) يه. توبه سهره تايه، ئينابه هڅيه، نهوبه كوتاييه. هر كه سى له ترسى سزادان توبه بكا خاوه نى (توبه) يه، نهوهى له تماحقى پاداشت يان له ترسى سزا توبه بكا خاوه نى (انابة) يه، نهوهى له بۇ گوپرايه ليى فهرمانى خوا توبه بكا، نهك له خوشي پاداشت، يان له ترسى سزا، نهوه خاوه نى (أوبه) يه. ههروه ها گوتراوه، كه توبه سيفه تى پېغه مېره كانه: ﴿نَعَمْ الْعَبْدُ لَهُ وَأَوَّابٌ﴾ چا كترين بهنده بوو و يه كيك بوو، بهراستى نهو توبه كار بوو.)).^۱

دلسوزي «الخلاص»:

خه لكى له ناو چوون ته نيا زانا كانيان نه بې، زانا كان له ناو چوون كارا كان (العالمون) نه بې، كارا كان له ناو چوون دلسوزه كان نه بې، دلسوزه كان له مه ترسيه كى گه وړه دان. خواى گه وړه ته نيا گوته و كرده وېي وهرده گرئ، كه نهها بۇ نهو بې، خواى مه زن ده فهرموئ:

﴿وَمَا أَمْرُو إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ خُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾: بېجگه لهو فهرمانه بهوان نه درابو، كه به دلسوزيه وه خوا بېهرستن و پاكېن و نويز بكن و زه كات بدېن، نه مه يه ئاينى راست و پاك و

۱ سهرچاوهى پېشوو، ل ۱۴۰ و دواى نهوه به ده ستكاريه وه.

يَنْعَمُ بِهِ رَبِّي ۖ فَهَرَمُوهُ: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ وَلَا إِلَى صُورِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ: پهروه دگاری مهزن سهیری لهش و وینه تان ناکا به لکو سهیری دلتان ده کات.))^۲

جور جانی له کتبه که ی (التعريفات) دا ده لئ: ((دلسوزی (الإخلاص) له زماندا ریانه کړنه له پهرستنه کان.))^۳

شیخ له گوته و کرده وه کانی دلسوز بوو، له هیچ که سنی نه ده تر سا هر چیه که بوايه، گوته و کرده وه کانی ریا یان تی نه ده که وت و ده یگوت: ((ته ی رؤل، پیوسته له کرده وه کانت دلسوز بیت، چاو له کرده وه که ت هه لگره و داوای پاداشت مه که. ته نیا بو خوا کار بکه، نه که بو نيعمه ته کانی، له وانه به که هر ئه ویان ده وی، ئه وت گهره که بی تابنداتی، ئه گهر ئه وه ی دایتی ئه و له دنیا و رژی به پابوونه وه سهیری ده که ی.))^۴

هروه ها گوتی: ((سه عیدی کوری جو بیر ۷ گوتی: دلسوزی ئه وی به نده ثابین و کرده وه که ی ته نیا بو خوا بی و له ثابینه که ی هاو به شی بو په یدا نه کا و ریا تیکه لئ کرده وه کانی نه کات و بو که س نه بیت.. له ئه نه سی کوری مالیک ده گیر نه وه، که گوتو ویه تی: یغمه به رب ۷ فهرمو ویه تی: سئ شت هیه، که دلی موسلمان ناپاکیی له گه ل ناکات: کرده وه یه که، که ته نیا بو خوا بی، ئاموژ گاری کړدنی ده سه لاتداران، به گه ل که وتی کومه لئ موسلمانان.))^۵

شیخ - ره حمه تی خوا ی لئ بی - ده یگوت: ((خوا په رستی نه زان هیچ ناهینی،

۱ البینه / ۵.

۲ موسلیم گیرا وینه وه (جامع الاصول رقم ۴۷۳۱).

۳ الفتح الرباني: المجلس: ۱۷.

۴ التعريفات، ص ۲۸.

۵ الفتح الرباني، ص ۴۱، ۱۱۱، ۲۲۵.

۵ الغنية، ج ۲، ص ۶۷.

زانست هر به کرده و سوود ده گه نه نی، کرده و هر به دلسوزی سوود مهند
ده بیټ))^۱.

ترس و ئومید :

پیوسته بنده همیشه له نیوان ترس و ئومید دا بیټ، ترسان له خوا و سزای خوا
..، ئومیدی چاکه و لیبور دنی خوا، ئا ئه مه یه بیرو باوهری ئه هلی سوننه ت و
جه ماعه، هر ئه مه شه بیرو باوهری شیخ عبدالقادر گه یلانی.

شیخ ده فهرمووی: ((ترس و ئومید وه کو دوو بالی بالدارن بهو دوانه نه بی ئیمان
تهواو نابی))^۲.

شیخ له باره ی ترسه وه لییان پرسى و گوتى: ((ترس زور جوړی هه یه: ترسان بو
گوناهبارانه، توقین بو خوا په رستانه، سامکردن بو زانایانه، زراو چوون بو
خو شه ویستانه، سلکردنه وه بو خواناسانه، ترسی گونا هباران له سزادانه، توقینی
خوا په رستان له که مبوونی پاداشتی خوا په رستییه کانه، سامکردنی زانایان له
هاو به شیئ نه یینی خوا په رستییه کانه، ترسی خو شه ویستان له کیس چوونی پیک
گه یشته، زراو چوونی خواناسان شکۆمه ندی و به گه وره زانینه، ئه وه گه وره ترین
ترسه چونکه لاناچی، به لام ئه وانیتز به به زه یی و نه رم و نیانی داده سه کتی. شیخ له
باره ی تکاوه پرسیاریان لیکرد و گوتی: تکا و ئومید له حه قی پیاو چاکان ده بی
به رامبه ر خوا گومان چاک بی، له وه ده سته یانی قازانج و لابر دنی زیان نه بی.. ئومید
بی ترس نابی، چونکه ئه وه ی به ئومید بی بگاته شتی له وه ده ترسی، که له کیسی
بچیټ))^۳.

شیخ ده لیټ: ((کاری به دکاران ده که ی و پله و پایه ی پیاو چاکانت ده وی،
ئه وه ی ئومیده که ی به سه ر ترسه که ی دا زال بیټ ده بیټه زندیق، ئه وه ی ترسه که ی

۲ فتوح الغیب، المقالة: ۴۴..

۳ قلائد الجواهر، ص ۷۳.

به سهر نومیده که ی زال بیت بنی هومید ده بیت. بنی زیانیش له مام ناوه نجیی
 ههردوو کیانه، پیغه مبه ر^ه فهرموویه تی: ((لَوْ وَزَنَ خَوْفُ الْمُؤْمِنِ وَرَجَاؤُهُ لَأَعْتَدَلَا:
 گهر ترسی پروادار و نومیدی بکیشرتین هاوتا ده بن.))^۱

رای شیخ له باره ی گروپه گومراهه کان :

شیخ فهرموویه تی: کثیر بن عبدالله له باوکی له باپیری ده گیرینه وه، که
 پیغه مبه ر^ه فهرموویه تی: ((...إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ افْتَرَقَتْ عَلَى مُوسَى بِإِخْدَى
 وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا ضَالَّةٌ إِلَّا فِرْقَةً وَاحِدَةً، الْإِسْلَامُ وَجَمَاعَتُهُمْ، ثُمَّ إِنَّهَا أَفْتَرَقَتْ
 عَلَى عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ بِإِثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، كُلُّهَا ضَالَّةٌ إِلَّا وَاحِدَةً، الْإِسْلَامُ
 وَجَمَاعَتُهُمْ، ثُمَّ أَتَكُمْ تَكُونُونَ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهُمْ ضَالَّةٌ إِلَّا وَاحِدَةً،
 الْإِسْلَامُ وَجَمَاعَتُهُمْ،: جووله که له سهر چه زه ته موسا بوونه چه فتاویه ک گروپ،
 هه موویان گومراڼ ته نیا گروپینکیان نه بنی، ئیسلام و گروپه که ی، ههروه ها له سهر
 چه زه ته عیسا بوونه چه فتا و دوو گروپ، هه موویان گومراڼ ته نیا گروپینکیان
 نه بنی، ئیسلام و گروپه که ی، ههروه ها ئیوه شه ده بنه چه فتا و سئ گروپ، هه موویان
 گومراڼ ته نیا گروپین نه بنی، ئه ویش ئیسلام و گروپه که یه تی)) ...

بنچینه ی ئه م چه فتا و سئ گروپه، ده به که ئه مانه ن: ئه هلی سوننه ت، چه وارج،
 شیعه کان، موعته زیله کان، مورجیه کان، موشه بهه کان، جوههیمیه کان،
 ضراریه کان، نه جاریه کان، کیلابیه کان.

ئه هلی سوننه ت یه ک گروپه، چه وارج پازده گروپه، موعته زیله کان شه شه،
 مورجیه کان دوازده به، شیعه کان سی و دووه، جوههیمیه و نه جاری و کیلابیه کان
 هه ره که گروپینکن، موشه بهه کان سییه، هه موویان ده کاته چه فتا و سئ گروپ ...

ئەو گروپەي، كە رزگارى دەيىت لە ئەھلى سۈننەت و جەماعتە.

مۇعتەزىلە يان قەدەرىيە كان بەئەھلى سۈننەت و كۆمەل دەلئىن: (محبوة)، چونكە ئەھلى سۈننەت بىر وايان وايە، كە ھەموو خولقيئىراوہ كان بەويست و تواناي خوان. مورجىئە كان پىيان دەلئىن: گوماندارە كان چونكە گومان لە بىر وايان ھىيە و بىر وادار دەلئىن: گەر خوا ھەزىكا مەن بىر وادارم. رافزەيىيە كان پىيان دەلئىن (ناصبىيە)، چونكە بە پەيمان ئىمام ھەل دەبۇيرن. جوھمى و نەجارييە كان پىيان دەلئىن (مشبھە)، چونكە سىفەتە كانى خوا دەچەسپىن. باطنىيە كان پىيان دەلئىن (حشويە)، چونكە بىر وايە بە خەبەر دىنن و پابەندن بە شوئىنەوار.^۱

گىرآنەوھى فەرمودەي پىغەمبەر لە لايدن شىخەوھ:

شىخ عبدالقادر فەرمودەي پىغەمبەرى لە كۆمەلە كە سىيىك بىستوۋە لەوانە: ئەبو غالىب مەھمەد كۆرى ھەسەنى باقلانى، ئەبو سەئىد (سەعد) مەھمەد كۆرى عبدالكرىم كۆرى خەشيشا، ابو الغنائم مەھمەد كۆرى مەھمەد كۆرى ھەلى كۆرى مەيمونى فورسى، ئەبو بەكر ئەھمەد كۆرى موزەفەر، ئەبو جەعفەر كۆرى ئەھمەد كۆرى حوسىن ئولقارى ئەلسەراج، ابو القاسم ھەلى كۆرى ئەھمەد كۆرى بەنانى كەرخى، ئەبو تالىب عبدالقادر مەھمەد كۆرى يوسف و ئامۇزايە كەى عبدالرحمن كۆرى ئەھمەد، ابو البركات ھىيىقاللەي كۆرى موبارەك، ابو العز مەھمەدى كۆرى موختار، أبو نەسر مەھمەد، ئەبو غالىب ئەھمەد، أبو عبدالله يەحيى كۆرى ھەلى بەننا، ئەبو جەسەن كۆرى موبارەك كۆرى تىور، ئەبو مەنسور عبدالرحمن قەزاز، أبو البركات تەلخە العاقولى و خەلكىي تر.^۲

بۇيە شىخ (رەھمەتى خواي لىبىنى) ئاگادارى فەرمودەو گىرآنەوھى فەرمودە

۱ الغنىة، ج ۱، ص ۸۳ و دواي ئەوھ.

۲ قلائد الجواهر، ص ۴.

بوو. ټیښ ره جېب له سه نه ده که ی فەر موو ده یی له شیخ ده گیر ټه وه، که که عی کوری مالیک ﷺ گو تویه تی: ((قَلَمًا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْرُجُ فِي سَفَرٍ إِلَّا يَوْمَ الْخَمِيسِ: پیغه مېر ﷺ گهر ټاره زووی له سه فەر بوايه به زوری روژی پینج شه مه ده رده چوو.))^۱

هر دوو کوره که ی شیخ، عبدالرزاق و موسا و شیخ علی کوری ټیډریس فەر موو ده یان لیي گیراوه ته وه، هروها ره شید نه محمد کوری موسلیمه و هیتر فەر موو ده یان لیي گیراوه ته وه.^۲

شیخ (ره حمتی خوی لیي) له وانه گو تنه وه و ناموز گاری کردن و کتیه کانیدا گه لیي نمونه ی له فەر موو ده کانی پیغه مېر ﷺ ده هینايه وه، له بهرگی یه که می کتیی (الغنية) ۳۸۶ فەر موو ده ی پیغه مېر ی ټیډایه و له بهرگی دوو می ۴۹۳ فەر موو ده، به لام هندی له زانایانی وه کو ټین ته میه و ټیښ که ټیر ده لټین که و ا شیخ نمونه ی فەر موو ده لا وازه کان دټیته وه به تایبه تی له گوره یی روژو مانگ و هندی جوړی نوټز و ویردو نزاو سیفه ته کانی به هشت و دوزه خ.

* * *

به گشتی بیروباوهری شیخ بیروباوهری نه هلی سوننه ت و جه ماعت بوو. فیه لای ټه و به پیش صوفیگه ری که و توه، گه لیي جار ده یگوت: فیری زانست به ټینجا دووره پهریز به؛ هر حه قیقه تی شهر یعت گه واهی ی بو نه دا زندیقیه. ((ټیمان لای ټه و، گوته به زمان و زانینه به دل و کار کردن به روکنه کان، ټیمان به گوپرایه لی زیاد ده بی و به گونه که م ده بی، به زانست به هیتر ده بی و به نه زانین کرده بی.. هه موو ټیمانیک ټیسلامه و هه موو ټیسلامی ټیمان نیه.. چونکه جاری واهیه مرؤف له ترسی شمشیر موسلمان ده بی. زیاد بوونی ټیمان به جیه جیکردنی فرمان به چاکه

۱ کتاب التاج / الملکل لأبي الطیب القنوجي تحت رقم / ۱۵۹.

۲ سیر أعلام النبلاء / ۴۳۹:۲۰.

و نه‌هی له خراپه و خۆدانه ده‌ست قه‌ده‌رو گازانده نه‌کردن له خواو گومان نه‌کردن^١ له به‌ئینی ده‌ییت، خۆ ته‌نیا هه‌ر به‌ نوێژ و روژوو نابێ))^٢. ((به‌نده له ئیسلامه‌وه به‌رهو ئیمان به‌رز ده‌ییته‌وه و له ئیمان به‌رهو دلتیایی و له دلتیاییه‌وه به‌رهو ناسین و له‌ناسینه‌وه به‌رهو زانین و له‌زانینه‌وه به‌رهو خۆشه‌ویستی و له خۆشه‌ویستییه‌وه به‌رهو دولبه‌ری.. له‌و کاته‌دا هه‌میشه‌ بێگه‌ردو به‌ ئاگایه، به‌ ئاگایه‌که‌ی له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه بۆ ماوه‌ته‌وه، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ چاوه‌کانی ده‌نووستن و دلتی به‌ ئاگابوو، پشته‌وه‌ی خۆی ده‌بینی وه‌ك چۆن پێشه‌وه‌ی ده‌بینی، به‌لام هه‌یچ که‌سی ناگاته به‌ ئاگایی پێغه‌مبه‌ر و ناتوانی هاوبه‌شی ئه‌دگاره‌کانی ییت. هه‌ر هه‌نده‌یه‌ (ئه‌بدال)^٣ و وه‌لییه‌کانی ئۆمه‌ته‌که‌ی دینه‌ سه‌ر پاشماوه‌ی خواردن و خواردنه‌وه‌که‌ی، دلتۆپی له‌ ده‌ریای مه‌قامه‌کانی و گه‌ردیله‌یین له‌چپای که‌رامه‌ته‌کانی وه‌رده‌گرن))^٤.

شیخ عبدالقادر ریزی مه‌زه‌به‌به‌کانی ئه‌هلی سونه‌ت و جه‌ماعه‌تی ده‌گرت و داوا‌ی ده‌کرد، که‌ ریز له‌ بۆچوونه‌کانیان بگرن و له‌ ناخۆشی و دووبه‌ره‌کی دووربکه‌ونه‌وه، چونکه‌ هه‌موویان له‌ کانگایه‌که‌وه سه‌رچاوه‌ وه‌رده‌گرن و هه‌موویان لقی یه‌ك قه‌ده‌دارن، شیخ گومانی لێچوون (التشبیه) و به‌ره‌سته‌یی (التجسیم) له‌ سه‌ر مه‌زه‌به‌ی حه‌نبه‌لی لا‌برد چونکه‌ پێیانه‌وه‌ لکاندبوو و خه‌تکی له‌م رێبازه‌ دوور که‌وتبوونه‌وه، بۆیه‌ شیخ به‌ نوێکه‌ره‌وه‌ی ئه‌و مه‌زه‌به‌ی ده‌ده‌نری له‌ به‌غدا که‌ چپی وای نه‌ما‌بوو له‌ناو بجیت. هه‌روه‌ها له‌ سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شافعی و حه‌نبه‌لی فتوا‌ی ده‌دا، بۆیه‌ نه‌وه‌ویی شافعی له‌ باره‌یه‌وه‌ گوتوو‌یه‌تی: شیخ عبدالقادر شیخی شافعی و حه‌نبه‌لییه‌کان بوو له‌ به‌غدا، ئیمامی زه‌هه‌بی شافعی له‌ باره‌یه‌وه‌ گوتوو‌یه‌تی: شیخ پێشه‌ره‌وی خواناسانه، خاوه‌نی مه‌قام و که‌رامه‌تانه.^٥ هه‌روه‌ها

١ الغنیة، ج ١، ص ٦٢ و دوا‌ی ئه‌وه.

٢ الأبدال: وه‌ك ده‌لێن قه‌ومێکی چاکن، دنیا لێیان خالی نیه، گه‌ر به‌ کێکیان مرد خوا‌ی گه‌وره‌ یه‌ کێکی تر له‌جینی داده‌نیت.. (ن. ته‌فسیر)

٣ الفتح الربانی: المجلس: ٤٥.

٤ کتاب العبر للذهبی، ج ٤، ص ١٧٥.

سبتي كورې جهوزي حنه نفي به چا كه ناوي شيخي هيناوه.^۱ حافظ كورې ره جه بي حنه نهي له باره يوه گوتوويه تي: ((عبدالقادر شيخي سهرده مهو پيشره وي خواناسانه و دهسه لاتداري شيخه كانه))^۲. هر له بهر نه مه بوو دوو بهره كيي نيوان مه زه به كان له به غدا له سهر ده مي نهودا به ره وكزي چوو.

شيخ عبدالقادر بيروباوه ري خوي ديار بكر دوه، كه بيروباوه ري نه هلي ي سوننه ت و جه ماعه ته، نه مه له كوتايي كتيبي (فتوح الغيب) هاتووه كه خاوه ني كتيبي (الفوضات الربانيه) له لاقه زه (۲۹) دا بومان ده گيرته وه، ليړه دا له بهر خو شي هه مووي ده نو سمه وه:

((به ناوي خوي دلوفان، سوپاس بو نهو خوايه ي كه چونيتي داهيناوه و خو شي دووره له چونيتي، له هه موو شتيكدا هه يه وي بئ چوار چيوه يه، سهره تاي هه موو شتيكه و بئ كوتاييه. گهر بلتي: چونه؟ داوي چونه تيت ليكر دوه. گهر گوت كه ي؟ به كات خه ريكت كردوه. گهر گوت: نا، له بوون دوورت خستوته وه. گهر گوت: نه گهر، به پيچه وانه پيشوازي ت كردوه. گهر گوت: بوچي، له مه له كوتيدا دزايه تيت كردوه. خوي مه زن له وه بهر زتره كه كات پيش و دوي بكه وي، به له شي ناسري. خوا بهر زو بالا يه، گهر مروف بوايه پيكهاته ي ناسراو بوو، نه گهر له ش بوايه چه نديتي ناسراو بوو، به لكو خوا تا كه به پيچه وانه ي بوچووني دبانه كان، بئ نيازه به پيچه وانه ي بته رسته كان، وينه ي نيه وه كو تانه يي له سهر (حشوية) كان، هاوشاني نيه به پيچه وانه ي نه وانه ي به مجوره وه سفی ده كهن، هيچ جوولاوي له خير و شهر له نهيني و ناشكرا، له سهر زه وي و ناو دهريا بي ويستي نهو ناجووليتوه، نه مه ش بهر بهر چدانه وي قه دهريه كانه، هيچ توانايي ناگاته تواناي نهو و حيكمه تي بئ كوتاييه، نه مه ش به درو خستنه وي هوزه ليه كانه، مافه كاني پيوستن و به لگه ي دياره و كهس هه قی له سهر ي نيه، نه گهر داوي لي

۱ كتاب مرآة الزمان، ج ۸، ص ۶۴.

۲ كتاب الذيل على الطبقات، ج ۱، ص ۲۹۰.

بكا به پيڇهوانه‌ی ده ستووری نيزاميه كان، دادپه‌روه‌وه له حوكمه‌كانی ستم ناك،
 راستگويه و به‌لینه‌كانی دښته جی، ئاخپه‌ره به‌گوته‌یه‌کی كونی هه‌میشه‌یی،
 گوته‌كانی داهینراوی بۆ نییه، قورئانی ئارډوته‌ خواره‌وه و له‌ دارشتیدا زمان
 پاراوانی بۆ توانا كرده‌وه، ئه‌مه‌ش كزی و بۆ توانایی به‌لگه‌ی مورادیه‌كان
 ده‌گه‌یه‌نن، خوامان عه‌یه‌كان داده‌پۆشی، ئه‌وه‌ی تۆبه‌ بكا لینی ده‌بووری، گه‌ریه‌كی
 گه‌راپه‌وه‌ سهر گوناوه‌كانی ئه‌وا رابوردوی بۆ دووباره‌ نایته‌وه‌ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 مرفه‌، خواله‌ فرت و فیل دووره‌ و زۆر پیرۆزه‌ و ستمی بۆ ناشی، بپروامان هه‌یه‌ كه
 دلی بپرواداران‌ی له‌یه‌ك نزیك كرده‌ته‌وه‌ و بپرواكانی گومرا كرده‌وه‌ به‌ پيڇه‌وانه‌ی
 رای هیشامیه‌كان، بپروا ده‌كه‌ین كه‌ به‌دكاره‌كانی ئه‌م میلله‌ته‌ له‌ جووله‌كه‌و دیان و
 ئاگرپه‌رسته‌كان باشت‌ن به‌ پيڇه‌وانه‌ی بۆچوونی جعه‌فه‌ریه‌كان، دان به‌وه‌دا ده‌نیین
 كه‌ خۆی و غه‌یری خۆی ده‌بینن، گویتی له‌ هه‌موو بانگیكه‌، هه‌موو نه‌هینه‌كه‌ ده‌بینن
 به‌ پيڇه‌وانه‌ی كه‌عبیه‌كان، له‌چاك‌ترین شیوه‌ خولقینراوه‌كانی خولقاندووه‌، له‌
 تاریکی گۆردا له‌ ناوی بردوون، ده‌یان گه‌رینه‌ته‌وه‌ هه‌ر وه‌ك له‌ سهرتادا دابه‌یناون
 به‌ پيڇه‌وانه‌ی ده‌ریه‌كان، ئه‌گه‌ر بۆ روژی حسینی‌كردن كۆیان بكا‌ته‌وه‌ خۆی
 نیشانی خۆشه‌ویسته‌كانی ده‌دا و به‌ چاو ده‌بینن، وه‌كو مانگ به‌دی ده‌كری و
 داناپۆشری، ته‌نیا ئه‌و كه‌سه‌ی دان به‌ بینیدا نانی له‌ موخته‌زیله‌كان، چۆن له‌
 خۆشه‌ویسته‌كانی بزر ده‌بن، یان له‌ پشت په‌رده‌ رایان ده‌گری، خۆ به‌لینه‌كۆنه
 هه‌میشه‌یه‌كه‌ی داوه‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾،
 ئایا له‌به‌هه‌شته‌كاندا به‌ حۆرییه‌ك قایل ده‌بی، یا له‌ گۆلزاردا به‌ خشلی‌کی سوندوسی
 قه‌ناعت دینی، مه‌جنوون بۆ له‌یلای عامری چۆن دلشاد ده‌بن، خۆشه‌ویسته‌كان بۆ
 بۆن و به‌رامه‌ی عه‌نهر ئامیز چۆن ده‌حه‌سیته‌وه‌، له‌ش گه‌لسی توینراونه‌ته‌وه‌ بۆ
 به‌ده‌سته‌هینانی به‌ندایه‌تی، چۆن له‌ دانیشتنی نزیك خوا هه‌ست به‌ خۆشی ناكه‌ن، ئه‌و
 چاوانه‌ی له‌ شه‌وی تاریكدا شه‌ونخو‌نیان كیشاوه‌ چۆن به‌ بینینی خوا چیش
 وهرناگرن، ئه‌و دلانه‌ی به‌شیردانی خۆشه‌ویستی ئاوار دراون چۆن له‌ گۆلزاری
 پیرۆزدا هات و چۆ ناكه‌ن و له‌ پاوانه‌ بالاكاندا تیر ناخۆن و له‌ پرووباره‌ پروونه‌كاندا
 ئاو ناخۆنه‌وه‌ و هه‌موو هه‌ز و ئاره‌زوئیکیان ناشکینن و له‌و سكالانامه‌دا رافه‌ی

وہ جدو حالی خویان ناکہن و چۆن دادوہری عشقان بہ دیار ناکہوئی و کۆتایی بہو
 کیٹشہیہ ناہینی، گہر بہنہفس گوترا کاتی چوونہ لای خواہیہ سہرتا سہلامی لئی
 دہ کا و فہرمانی چوونہ بہہشتی پئی دہ کا و پئی قابل نایی و سویند دہ خوا، کہ جگہ
 لہو سہیری ہیچ ناکاو جگہ لہو نیازی لای ہیچی تری نییہ و لہو گہردوونہدا
 ہیچی ناوی و داواکانی ہیندہ کم نہ بوون۔ لہ چیرئی ژبان نہتہ کییہوہ تہنیا بۆ
 پھیوہندی بہستن بہو نہ پئی و مہیگپر پینکیکی بیگہردی وای پئی نوش دہ کا، کہ پاک و
 بیگہردی بکاتہوہ، گہر بہ ناشکرا بدریتہ ہاودہمہ کان دہ پئی بہیانی و ئیوارہ بالئی
 بہسہر یاندا بشہ کیٹہوہ و ہہوہس و ئارہزوویان بۆ رووناکیی دہم و چاوی پئی
 دہ بہخشن۔

خواہیہ سویند بہتوہر چاوی جوانیی تۆی پئی نشان نہدرئی چاویکی بہد بہختہ،
 بہ جوانیی خۆت ہہموو دلدارانت کوشتوہ، سویند بہ عہشت بہزہیبت بہم
 گہدایانہدا بیتہوہ۔ ئەو دلانہ لہ شہوقی تۆ سیس بوونہ و پاشماوہی عہشت
 تیدانہماوہ، گہر حوکم دہدہم خۆ بہمہ بہستم نہ گہیشتووم و راسپاردہیہ کم لہ
 عہشتقا ہہیہ، ئەی خوای من لہمہ ناو مید نیم، کہ لہ کاتی بہیہک گہیشتن سۆزت
 گوناہہ کانم بسپریتہوہ۔ برایہ کان، رەددانہوہ دہ پئی چۆن بئی لہ بہیاندا چہند
 کاتیکی خواہی ہہیہ و چہند ئاماژہیہ کی ئاسمانی ہہیہو بۆن و بہرامیکی فریشتہیی
 ہہیہ، بہلگہشم لہسہر ئەمہ خویندنی بالدارانی سہردارانہ بہ ئاوازی داودی و؛
 چہ پلہ لیدانی جۆگا شکاوہ کانہ لہ گولزارہ کان و سہمای لقہ کانہ بہ خشلی
 سوندوسی، ئەمانہ ہہمووی دان نانہ بہ تاک و تہنایی خوا۔

ہۆ ھۆ خۆشہوستانی خوا لہ بیانیان خوا خۆی بہ دیار دہخا و بانگ دہ کات:
 کہس ہہیہ تۆ بہ بکا و منیش بہ چاکی لئی قہبول بکہم؟ کہس داوا لیبوردنم لئی
 دہ کا ہہموو گوناہہ کانی ببورم؟ کہس داوا دیاریم لئی دہ کا تا نیعمت و دیاری
 بۆ ببارینم؟

بہلئی ئە گہر گیانہ کان رووناک بوون، ئەوا ئەو دہورو بہرہ رووناک دہ کاتہوہ و لہ
 حالہ کاندایہ کسان دہبن و ہہموو بہ لایہ کیان لہسہر ئاسان دہ پئی۔ بیگومان بۆنی
 فرمیسکہ کانیان عہتر ئامیزہ۔ بہ ئارامبوونیان لہ سہر ہہندی دوور کەوتہوہ شایانی

گه‌یشتن بوو له پایه به‌رزه‌کان. راستیی قسه‌کانیان له چینی خوشه‌ویستان ده‌گیردرېته‌وه و بئ داواکردن پټو‌یستییه‌کانیان جئ به‌جئ ده‌کرېن و دیاریی خوشه‌ویستی روون و ئاشکرایه. ئای چ سهر وایه‌کی جوانه و بیروباوه‌رېکی پا‌که له سهر مه‌زه‌ه‌بی حه‌نه‌فی و شافیعی و مالیکی و حه‌نبه‌لی. خوا من و ئیوه له‌وانه بیاریزی، که دووبه‌ره‌کییان نایه‌وه و له ریز ده‌رچوون هه‌روه‌ک تیر له که‌وان ده‌رده‌چیت. خوا من و ئیوه له‌وه که‌سانه‌دابئی، که له به‌هه‌شتی چه‌ند نه‌ژمدان. سه‌لام و دروودی خواله سهر محهمه‌د چاکترینی خه‌لک، هه‌روه‌ها له سهر خانه‌واده و یارانی بی، دروودو سه‌لامیکی به‌رده‌وام و تازه له هه‌موو به‌یانی و ئیواره‌یه‌کدا. ئامین ئینجا ئامین))^۱.

---

۱ کتاب الفیوضات الربانیة، الحاج اسماعیل بن محمد القادری، ص ۲۹.

بەشى سىيىم

رېيازەكى

رېياز ئەو ھەلەس و كەوتەيە، كە دە گاتە رەزامەندىي خىواي مەزن. جورجانى لە كىيى (التعريفات) دا گوتىويەتى: رېياز ژياننامەي تاييەتى رېيوارانى بەرەو خىوايە لە بىرىنى قۇناغ و بەرز بوونەو لە مەقامە كاندا.^۱

ھەر ۈك چۆن مەزھەبە فېقھىيە كان بەيى بۆچوونى زانا مۇجتەھىدە كان زۆر بوون و جىياوازان، بەم جۆرەش رېيازە كانى صۇفېگەرى بەيى بۆچوونى كەلەپياو ەلئسۆزە كانى جىياوازان، بىچىنەي ھەردوولايان يەكە، كە قورئان و فەرمودەيە، بەلام بۆچوونە كان جودان و ھەر يەكە لەوانە بەشى خۆي ھەيە و مەبەست يەكېكە لای ھەموان، كە رەزامەندىي خىوايە، ھۆكارە كان جىيان و ھەموويان دروستن.

ئەگەر فېقھ لەشى شەرىعەت بى، رېياز گىيائىتى، فېقھ لە نوپۇز كەر قايل دەبى، كە بىنەماكانى نوپۇز لەو ەستان و داھاتنەو ە كېرئۆش بىردن و دانىشتن و خويئندەو ە جىيەجى بىكات، بەلام رېياز بە جۆرى لىي قايل دەبى، كە نوپۇز كەر زۆر بە ئەدەبەو ە لە نوپۇزە كەي بوەستى و خۆي وا دانى، كە لەبەردەم پەرۈردگار ەستاو ە دەبى نوپۇزە كەي لە كارى بەد بىپيارىزى. فېقھ لە رۆژو و گەر رازى دەبى، كە خۆي بگىرى لەوانەي رۆژو و دەشكىن ھەر لە بەياني تا ئىوارە، بەلام رېياز ھەر بەو ەندە قايل

---

۱ كتاب التعريفات، ص ۱۸۳.

نابی، به لکو سهره پای ئه مهش ده بی خوی له درو غه یهت و دووزمانی و شایه تی به ناحق پاریزی، ههروه ها ههست به ئازاری هه ژارو پیویسته کان بکات. فیه له زه کاتده رازی ده بی، که به شه زه کاته که ی له کاتی خوی ده ربکا، به لام ریبار به پاککردنه وی ده روون و دوور که و تنه وه له قرچو کی رازی ده بی. فیه له حاجی رازی ده بی، که کاره کانی حه ج جیه جی بکا، به لام ریبار ته نیا به دلسوزی و ههستکردن به به ندایه تی ته واو بو خوا و خوزه لیلکردن و بی فیزی و خو به دهسته وه دان بو خواو یارمه تیدانی بی توانایان و دابراوان و گرنگیدان به کارو باری هه موو موسلمانان قایل ده بی.

پیغه مبه ر ﷺ و خه لیفه کانی راشیدین هه موو ئه و ئه ر کانه یان به جی ده هیئاو رینمایی خه لکیان ده کرد، که بیکه ن، هه ر که قورئان و ده ولت له یه کتر بوویه وه، فیه له سهر دهستی چهند که له زانایه کی دلسوز پهیدا بوو، فه رمانه کانیان هه ل هیئجا و پۆلینیان کردو بو خه لکیان روون کرده وه، له هه مان کاتیشدا رابه رو ریوار بوون، هه ر که هه ندی له زانایان به ره و فیه چوون به تاییه تی سه ودا (معاملات) و په رسته کان و خویان له و چوار چیویه ئاخنی و وازیان له وانیه ر هینا، ئینجا رابه رو ریوارانی ری خوا ده ر که وتن و ریباری به رزی ئاکاری پیغه مبه ر و یارانیان فی ری موسلمانان ده کرد بو ئه وه ی بوی بگه رینه وه دوا ی ئه وه ی، که ته رازووی سلوک و ئاکار زور له نگ بوو بوو، مه ترسیی ئه وه هه بوو ئه م ئاکاره له ناو به چی و بکه وینه ناو شه پۆلی له بیر چوونه وه. به مجۆره زانستی سلوک پهیدا بوو، که ناوی لیئرا صوفیگه ری. خو ده بی ریکخه ر (ضابط) یك هه بی ئه م هه موو زانستانه ریکبخات، ئه ویش قورئان و فه رموده یه، هه ر ئه وه شه، که زانستی سلوک و صوفیگه ری راده گری و ههروه ها فیه هیش ریک ده خات، چونکه هه ر خوی سهر چاوه ی ئه م زانستانه یه و کانگا که یه تی.

ههروه ها جۆره سنوور به زاندن و لادانی له فیه هو بیروباوه ر ده ر که وت، گروپی موخته زیله و مورجیه و جه بریه و خه واریج و هیتر پهیدا بوون، به هه مان شیوه سنوور به زاندن و لادان له صوفیگه ریش پهیدا بوو، به تاییه تی دوا ی ئه وه ی روشنبیری هیندی و یونانی و بیژه ننی و فارسی خویان خزنده ناو روشنبیری

ئىسلامىيەت، چەند رىيازىتىكى صۇفىگەربى گومراو لە ئاين بەدەر پەيدا بوون وە كۆ:
 حلول و حالىيە (حالىيە دەللىن: شىخ حالەتتى تايىيەتتى ھەيە و بەشەرى لىك نادىتە وە)
 و ئەولياىيە (كە دەلىلى پەلە و پاىيە وەل شەرى ناھىلى) و شەمرانىيە (ئەوانەى
 رابواردن و تىكەلبوون ھەلەل دەكەن) و ھوبىيە (ئەوانەى دەللىن: ھەر كە بەندە
 گەيشتە خۇشەويستى؛ ئىتەر پەرسىتى لەسەر نامىنى) و مۇتەكاسلە (ئەوانەى واز لە
 دىنا دىنن و لە بەر دەرگايان سۇال دەكەن) و... ھىتەر.^۱

شىخ عبدالقادر (رەھمەتتى خۇاى لىيى) لە ۴۸۸ ك. ھاتە بەغدا بە مەبەستى
 ئەوھى بىيىتە شەرىئەس و فىقە فىر بىت، دواى ئەوھى فىقەى خۇيىند و پاىيە كى
 بەرزى لى پەيدا كەرد، ئىنجا سەبىرى كەرد لادانىكى زۇرى ئاكارى لە كۆمەلگەى
 بەغدا دا ھەيە و لە چوار چىوھى ئىسلام دەرچوۋە گەيشتۇتە پەلە كى زۇر نەزەم.
 بىنى تەنبا فىقە چارەسەربى ئەمەى پى ناكرى، بۇيە پرووى لە صۇفىگەرى كەردو
 دەرچوۋە لاي بە كى لە كەلەپياۋانى صۇفىگەرى، كە ھومادى كورى موسلىمى
 دەباس بوو، قوتايىە كانى (دەباس) دەيانزانى كە عبدالقادر پىاۋىكى شەرىئەسە، بۇيە
 سەريان لە ئامادەبوونى لە گەلەيان سۇرەدەما و پىيان دەگوت: تۇ پىاۋىكى
 شەرىئەسى، بۇ دىيە لامان؟! نەيان دەزانى، كە لە كەمال دەگەرى، كەمال بىرىتە لە
 كۆ كەردنەوھى نىۋان فىقەھو صۇفىگەربى.

شىخ عبدالقادر فىقەھو صۇفىگەربى لە گەل يە كەزى كۆ كەردبوۋىيە و فىقەى
 لەسەر صۇفىگەرى بە پىش دەخست، چۈنكە فەرمانەرەوايە بە سەرى، خۇشى پىش
 ئەوھى صۇفى بى شەرىئەس بوو.

لە سالى ۵۲۱ كۆچىيە دەستى بەوانە گوتەوۋە و پىنمايى كەرد، ھەر كە خەلەك
 ھەستىانكەرد تىگەيشتو و زىرەك و دىلسۇزە، لىي گەرد بوونەوۋە، لەوپەرى ولات
 ناوبانگى دەر كەرد، ھەر كە زانايان و خاۋەن مەزھەبە كانى ئەھلى سوننەت و
 جەمەتتى بىنى لە نىۋان خۇياندا جىباران و كۆك نىن، ھەولتىكى زۇرى دا پىنكىيان
 بىنى و ھۇيە كانى جىاۋازىي كىشە ناسەرە كىە كان لەناۋ بىبات، چۈنكە بىنچىنەى

۱ كىتاب (ھەكزا ظەھرى جىل صلاھ الدىن) للەكتور ماجد عىسان الگىلان، ص ۱۸۵ وما بىعدھا.

بيروباوهرپان يه كه.

هر كه بيني هه ندى له گروهه صوفيگهريه كان گومراو له ناين دهرچونه،
دزايه تيپاني كردو بيروباوهره كانپاني پووجهل كرده وه و ريبازي صوفيگهريي خسته
ژير بالي شهرپهتوه بو ته وه ي رى بزر نه كات، بهلكو شهرپهتو به پيش ته رپهت
خست و كرده پنج و بنهوان و دادوهر له سهرى، زور جار ان ده يگوت: پتويسته له
سهرتان په پره وي بكن بى بپدعه كردن، فپري زانست به ئينجا گوشه گيره، به هر
دوو بالي قورئان و سوننهت به ره وه پره و ردگار بفره، هر حه قيقه تنى شهرپهت
شايه تپي بو نه دا زنديقيه. به مجوره سلوكي به فيقهه وه به ستايه وه، ههروهك سهرده مي
پنغه مبه ر^۱ و خليفه راشيدينه كان^۲. ئينجا هه ولى دا شيخه كانى ته رپهت
له يه كترى نزيك بكا ته وه، مادام سهرچاوه ي هه موويان يه كيكه، كه قورئان و
سوننهت، بو هم كار له گهل گه و ره شيخاني سهرده مي خوى كؤبوويه وه وه كو:
عهلى كورى هپتى، به قا كورى به تو، ته بو سه عيدي قه يلوپى، عوده ي كورى
موسافير، موساى زولى، ته حمده ي روفاعى، عبدالرحمن ته فسونجى، قه زيبى بان،
حه ياتى كورى قه يس و هپترش. ههروه ها له حه جدا له گهل شيخ ته بو مه ديني
شيخى مه غريب و شيخ عوسمانى كورى مه رزوقى قوره يشيى شيخى ميسر
كؤبوويه وه و به ئينيان دا يى، ههروه ها له گهل شيخ ره سنى دمه شقيى شيخى
شاميش هه مان كؤبوونه وه ي سازدا، ته مهش له نيوان سالانى ۵۴۶ و ۵۵۰ ي كؤچى
بوو به پنى راي دكتور ماجيد عورسانى گه يلانى،^۱ به لام مامؤستا حه مده ي عه پنى
پنى وايه، كه له سالى ۵۵۹ كؤچيدا بوو.^۲

به مجوره شيخ نيوانى فيقهو صوفيگهريي ريكنخست و زانا و صوفيه كانى كرده
براو حه قيقه تنى خسته ژير بالي شهرپهت، صوفيگهريشى له و بپدعه و گومراپپانه
پاك كرده وه، كه تپى كه و تپوون، بهم شيويه شهرعناس و صوفيه كانى سهرده مي
خوى ليى نزيك ده بونه وه و له قسه ي دهر نه ده چوون، ههروه ها داوايان ليى ده كرد،

۱ كتاب (هكذا ظهر جيل صلاح الدين)، د. ماجد عرسان الكيلاني، ص ۱۸۷

۲ عبد القادر الكيلاني للاستاذ محمد العيني، النسخة الفرنسية، ص ۵۰.

که له قوتابخانه‌ی نیزامیه‌ی به‌غدا وانه‌کانی بلتیه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی، که لپیرسراوانی
 ئه‌و قوتابخانه‌یه‌ له‌سه‌ر مه‌زه‌بی شافیه‌ی بوون؛ گه‌لی له‌ که‌له‌صوفیه‌کانی وه‌کو:
 عه‌لی کوپری هیتی و قه‌یلویی پێش دهر‌گای قوتابخانه‌که‌ی شیخیان ده‌ماتی و
 ئاو‌رشیانیان ده‌کردو بێ ئیزن وه‌رگرتن نه‌ده‌چوونه‌ لای، ئه‌مه‌ش جووره‌ ریزگرتنکی
 ئه‌و بوو.^۱

شیخ ریپازه‌که‌ی خۆی به‌م گوته‌یه‌ روون کردۆته‌وه: ((جگه‌ له‌ خوا که‌س
 نابینی، ته‌نیا گوئی له‌ خوا ده‌گرێ و پشت به‌و ده‌به‌ستی، به‌ نیعمه‌تی خوا شاد بووه‌ و
 به‌نزیک بونه‌وه‌ی به‌ختیار بووه‌ و خۆی رازاندۆته‌وه‌ و گه‌وره‌ بووه‌، به‌ به‌ئینی
 دلخۆش بووه‌ و حه‌ساوه‌ته‌وه‌ و دلنیا بووه‌، هۆگری فەرموده‌کانی بووه‌، جگه‌ له‌و
 له‌ گه‌ل که‌س هه‌ل ناکا، په‌نای بردۆته‌ به‌ر یادکردنه‌وه‌ی و دا‌کاساوه‌، به‌قای
 به‌خوا‌ی مه‌زن هه‌یه‌، پشت به‌و ده‌به‌ستی، به‌رووناکیی ناسینی رێ به‌ده‌ری ده‌کاو
 چۆته‌ ناو بوزگۆری ئه‌وه‌وه‌)).^۲

شه‌عرانی له‌باره‌ی ریپازه‌که‌ی شیخ عبدالقادره‌وه‌ ده‌لێ: ((ریپازه‌که‌ی
 یه‌ که‌خواپه‌رستییه‌، له‌ رووی وه‌سف و حوکم و حاله‌وه‌، له‌ دیارو نادیار جیه‌جیی
 شه‌رع ده‌کا)).^۳ شیخ عه‌دی کوپری موسافیر له‌ باره‌ی ریپازه‌که‌یه‌وه‌ ده‌لێت:
 ((ریپازه‌که‌ی سیس بوونه‌ له‌ ژیر باری قه‌ده‌ر به‌ره‌زامه‌ندی دل و گیان و یه‌ که‌وونی
 دیارو نادیار و دامالینه‌ له‌ سیفه‌ته‌کانی نه‌فس)).^۴

شیخ به‌قا کوپری به‌طو ده‌لێت: ((رینگای شیخ عبدالقادر به‌ره‌و خوا هه‌نده‌ی
 رینگای هه‌موو شیخه‌کان بوو له‌ توند و توێدا، ریپازه‌که‌ی له‌ رووی وه‌سف و
 حوکم و حاله‌وه‌ یه‌ که‌خواپه‌رست بوو)).^۵ شیخ عه‌لی کوپری هیتی ده‌لێ: ((ژیانی
 پێشوو‌ی بریتی بوو له‌ راسپاردنی کاره‌کانی به‌خوا و قایل بوون به‌ به‌شی خۆی

۲ فتوح الغیب: المقالة الثالثة.

۴ سه‌رچۆه‌ی پێشوو، ب ۱، ل ۱۲۷.

۱ قلائد الجواهر، ص ۱۹.

۳ الطبقات الکبری، ج ۱، ص ۱۲۹.

۵ سه‌رچۆه‌ی پێشوو، ل ۱۲۷.

له گهل پاكانه كردن له هه موو هه ول و هيزئى، ريبازه كهى برىتى بوو له روونكر دنه وهى به كخوا به رستى، واتا: جگه له خوا هيچيتى له دلدا نه بوو، ههروهها به يهك زانينى به كخوايى (واتا: ته نيا وهستان به خوا و له گهل خوا) له گهل ئاماده بوون له ههلوئىستى به ندايه تى نه به هيچ شتى و نه بو هيچ شتى)).^۱

ريباز رینگهيه كه بو ره زامه ندى خوا، ريبازيش ده بى چهند بنه مايه كى هه بى، كه له سه رى دامه زرى و چهند بالينكى هه بى پى بپروا، ئه ميش خو جوانكر دنه به ئاكارى چاك، ئاكارى پيغه مبه ر و ياره به ريزه كانى، ههروهها دوور كهوتنه وه به له ئاكارى به د، ريبوارى راسته قينهى خوا ده بى له سه ر به لا ئارام بگرئ و له سه ر نيعمه ت سوپاس بكا، ههروهها ده بى ئه م سيفه تانه شى هه بى: بى فیزی و نه رم و نيانى و دلسوزى و پشت به ستن به خوا و كوشش كردن و راستگويى و ئىخلاص و خوشه وىستى و زوهد، جگه له مانه ده بى خوى بو روژى دوايى ئاماده بكاو له و شتانه دوور كهوتنه وه، كه پيچه وانى ئه مانه ن. ده بى شيخ بو قوتابى و ريبواره كانى پيشپه و بى له ئاكارى چاك و ده بى قوتابى و ريبواره كان سه ر به شيخ بن و به لىيان لئى وه ر بگرئ، كه لئى دوور نه كهوتنه وه، بو ئه وهى بتوانى خوى و ريبواره كانى به رينگاي راستدا ببات، ئه و رينگايه ي، كه ده يانگه يه نيته ره زامه ندى خواى مه زن، ئاته ميه كه ل و په لى شيخ عبدالقادر له بنه ماكانى ريباز و سلوك كه له مانه دا خويان ده بيننه وه:

(۱) ئارام گرتن:

ئارام گرتن گرن گرتن بنه ماي روشتنه به ره و خواى مه زن و گرن گرتن سيفه تى پيغه مبه ران و وه لى و پياو چاكانه، پيغه مبه ر ﷺ فه رمويه تى: ((أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءَ الْأَنْبيَاءِ ثُمَّ الصَّالِحُونَ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ: پيغه مبه ران له هه موو كه سى زياتر

۱ سه رچوه ي پيشوو. التجريد: خالى كردنى دل له هه موو شتى جگه له خواى مه زن.

التفريد: وه ستانت به خوا و ته نيا له گهل خوا.

تووشی به لا ده بن، ئینجا پیاو چاکان ئینجا هاووینهی ئەوان.))^۱.

ئارامگرتن سنی جوړه: ئارامگرتن له سهر گوړایه لیکردنی خوا، ئارامگرتن له سهر گوناوه، ئارامگرتن له سهر به لا و ناخوشی.

شیخ عبدالقادر هەر له و روژهی له گهیلانه وه بهر و به غذا در چوو و تووشی چنده ها به لا بووه، شیخ به هه ژاری و بر سیتی و رووتی و ته کینه وهی خه لک لیو ئیهانه کردنی تاقیکراوه ته وه، ههروها به بلا و بوونه وهی به دکاریی له به غذا و سته می ده سه لا تدار و سهر کرده کان له سهر خه لکی ره مه کی تاقیکراوه ته وه، ئینجا به مردنی گه لکی له منداله کانی، له سهر ئەم هه موو ناخوشیا نه ئارامی گرت و سکا لای نه کرد، تا خوا ی گه و ره خو ی ئەنجامیکی بو داده نا.

شیخ (رهحه تی خوا ی لیو) ده یگوت: ئارامگره و دزایه تی ئاره زوو به که و به قه زاقایل به، به مه ئومیدی فه زل و به خشینت هه بی، خوا ی گه و ره فه رموویه تی: ﴿إِنَّمَا يُوفِي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾: ئارامگره کان بی حسیب پاداشتی خو یان و ه ده گرن.^۲، ئارامگره و په له مه که، به قه زاقایل به و په له مه که، له ئەنجامدا ساردیتی لیو و ردنی خوا و نه رم و نیانی و به خشنده ییت ده گاتی،^۳ خوا ی گه و ره ده فه رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾: ئە ی گه لی خاوه ن پروایان! خوړا گرن، له خوړا گریشا هه ره له پیشه وه بن، بو پاراستنی سنور گه ل هه می شه ساز و ته یار بن، له خواش ترستان هه بی، به شکم زرگار بن.^۴ ئە ی پروادار خوا فه رمانی ئارامگرتنی پیکردووی، ئینجا فه رمانی پیکردووی که له جیهادا ئارامت هه بی و له سهر سنور بچه سپی و پاریز گاریی تاینه که ی بکه یت و هه رده م له گه ل خوا بیت، دوا یی ئاگاداری کردووی، که واز له ئارامگرتن نه هینی و فه رموویه تی: له خوا بترسن له واز هینانی ئارامگرتن.

۱ رواه الترمذي: سنن الترمذي، كتاب الزهد، رقم: ۵۷.

۲ الزمر / ۱۰، فتوح الغيب: المقالة: ۱۱.

۴ آل عمران / ۲۰۰.

۳ فتوح الغيب: المقالة: ۲۸.

واتسا: واز له ئارامگرتن مههینن، چونکه چاکه و بئی زبانی لهودایه، پیغمه مبه ۱
 فهرموویه تی: ((الصَّبْرُ مِنَ الْإِيمَانِ كَالرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ: ئارامگرتن له برودا وه کو
 سه ره له له شدا.)) ئارامگرتن سه ری هه موو چاکه و بئی زیانییه که له دنیا و روژی
 دوایی، هه ره له ئارامگرتنه وه برودا دار به ره و حاله تی ره زا و قایلبوون بهرز ده بیته وه،
 ئینجا نه مانی (فناء) له کرده وه کانی خوا دا. ۱

هه ره ها له باره ی ئارامگرتنه وه لییان پرسی، گو تی: ((ئارامگرتن وه ستانیکی به
 ئه ده بانه یه له گه ل به لا و وه رگرتنی قه زایه کانی خوا یه به سینگ فراوانییه وه له سه ر
 فرمانه کانی قورئان و سوننه ت. ئارامگرتن چه ند به شیکه: ئارامگرتنیک بو خوا ی
 مه زن، که بریتیه له خو گرتن له سه ر فرمان به چاکه کردن و نه ی له خراپه کردن،
 ئارامگرتنیک له گه ل خوا ی مه زن، که بریتیه له بیده نگبوون له ژیرباری قه زا و
 کاری لیت، ئارامگرتن له سه ر خوا ی مه زن، که بریتیه له ئاره زوو مه ندیکردنی
 به لئین و هه ره شه ی له هه موو شتی. به جیه یشتنی خه لک بو خو شه ویستی حه ق
 کارینکی قورسه، رو یشتن به ره و خوا قورسته، ئارامگرتن له گه ل خوا قورسته.
 هه ژاری ئارامگر له لای خودا له ده و له مه ندی سوپاسگوزار چاکتره، هه ژاری
 سوپاسگوزار له هه ردو و کیان چاکتره، هه ژاری ئارامگری سوپاسگوزار له
 هه موویان چاکتره. کهس داوا ی به لا ناکا ته نیا نه وه ی پادا شته که ی ده زانی)) ۲.

شیخ (رهحمه تی خوا ی لیبن) له به لا و ناخو شی نه ده ترسا و ده یگوت: نه ی کوری
 خو م، به لا بو نه وه نه هاتوو له ناوت بیات، به لکو بو تاقیکردنه وه ی ئارامگری و
 بروات هاتوو. هه ره وه ک پیغمه مبه ۱ له م باره یه وه ده فهرمووی: ((الطُّهُورُ شَطْرُ
 الْإِيمَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالصَّلَاةُ نُورٌ وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ
 لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَايَعُ نَفْسَهُ فَمُعْتَقُهَا—أَي مُحَرَّرُهَا مِنَ الْعَذَابِ—

أَوْ مُوبِقُهَا-أَيُّ مُهْلِكِهَا بِغَضَبِ اللَّهِ تَعَالَى:- پاکی به شیعه له ایمان، (الحمد لله) تهرارووی چاکه پرده کا، (سبحان الله و الحمد لله) نیوان ناسمانه کان وزهوی پرچاکه ده کهن، نویژ رووناکییه، خیر و چاکه به لگه یه، نارامگرتن روشناییه، قورئان به لگه یه بۆت یا به لگه یه له سهرت، هه موو که سنی کوتاییی دیت جا خوی فروشتوو ه یا خوی کرپوه ته وه و اتا له سزارزگاری کردوه یا خود به خه شی خوا به هیلاکی داوه.))^۱ ههروه ها ده فهرموویت: ((إِنَّ عِظَمَ الْجَزَاءِ مَعَ عِظَمِ الْبَلَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السَّخَطُ: گه وره یی پاداشت له گه گه وره یی به لایه، خوای مه زن ته گه ر میلله تیکی خوشویست تاقیان ده کاته وه، ته وه ی پیی قایل بیست ره زای خوای بۆ هه یه و ته وه ی پیی قایل نه بیست خه شی خوای بۆ هه یه.))^۲

۲) سوپاسکردن :

سوپاسکردن یه کینکه له بنه ماکانی رویشتن به ره و خوای مه زن، سوپاسکردن ته نیا به زمان نابیی به لکو ده بی به زمان و ئەندامه کانی لهش بی، به گوته و به کرده وه بی، ابن القيم ده لیت: ((سوپاسکردن به رده و امبوونی دله له سه ر خوشویستنی نیعمه ت به خش و (خوا) و به رده و امبوونی ئەندامه کانی له شه له سه ر گوێزایه لیکردنی و به رده و امیی و مانه له سه ر یادکردنی و ستایشکردنی))^۳.

شیخ عبدالقادر به دریژایی ژبانی له نارامگر و سوپاسکه ره کان بووه، نارامی له سه ر به لا گرتوو ه و سوپاسی خوای کردوو ه، به زمان و دل و ئەندامه کانی له شی سوپاس و ستایشی نیعمه تی کردوو ه.

۱ رواه مسلم: رياض الصالحين - باب الصبر رقم: ۲۵.

۲ رواه الترمذي وقال حديث حسن.

۳ مدارج السالكين لأبن القيم، ج ۲، ص ۱۳۶.

شیخ له باره ی سوپاسه وه لییان پرسپوه و گوتوویه تی: ((راستی سوپاسکردن، دان نانه به نیعمه تی خوا له رووی ملکه چی و بینینی منه و پاراستنی ریز و حورمهت، ئه مهش دابهش ده کرته سهر سوپاسکردن به دل)).^۱

۳. بی فیزی :

بی فیزی یه کینکه له سیفه ته کانی پیغه مبهرا و پیاو چاکان، خوای مهزن ده فرمووی: **﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾** : بالی خوت بو بروا داران بنه وینه. ^۱، پیغه مبهرا عليه السلام ده فرمووی: **﴿مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ﴾** : خیر و به خشین مال کهم ناکا، ههر بنده بی لیبووردنی هه بی خوا سهر به رزی ده کا، ههر که سی بی فیزی بو خوا بنوینی خوا پایه ی به رزده کاته وه. ^۳

شیخ عبدالقادر (رهحه تی خوای لیبی) هه موو شه وی داوای ده کرد، که سفره راجیری و له گه ل میوانه کانی ده بخوارد و له گه ل بی ده ره تان داده نیشته، له سه ر قوتا بیانی زانسته به ئارام بوو، ئه وه ی له گه لی دابنیشته ههستی به وه نه ده کرد، که کهس لهو به ریزتر ههیه، گهر هاوړپیه کانی دیار نه بان لیانی ده پرسی و پاریز گاریی هاوړپانی ده کرد، له خراپه کانیانی ده بووری و ئه وه ی سویندی بو بخواردایه بروای بی ده کرد. پارچه زهویه کی له گوندی هه بوو لای یه کئی له براده ره کانی و گه غمی لی ده چاند و هه موو سالی تزی ده کرد. هه ندی له براده ره کانی گه غمه که یان ده کرده ئاردو چوار پینج کولیره یان لیده کرد و ئیواران بویان ده هیناو ئه ویش پارچه پارچه ی ده کردو ده یدایه ئاماده بو و ئه ویتیش بو خزی ده هیشه وه. (موزه فه ر) ی خزمه تکاری به ته به قی نانه وه له بهر ده رگای مالی شیخ ده وه ستاو ده یگوت: کئی

۱ قلاند الجواهر، ص ۷۱ به ده ستکاری به وه.

۲ الحجر / ۸۸.

۳ موسلیم گیارویتی به وه (ریاض الصالحین رقم ۵۵۵).

ناني دهوئ، کئی ناخوار دنی ئیوار هی دهوئ، کئی دهیهوئ شهو بمینیتیهوه؟ گهر دیاریه کیان بۆ بهینابایه دابه شیده کرد، یا هه ندیکه دابه شیده کرده سهر ئاماده بوان و بهخشیشی ده دایه خاوهن دیاریه که، شیخ نه زری وهرده گرت و لینی ده خوارد.^۱

((شیخ موعه مهری جهراده گوتی: چاوم له شیخ عبدالقادر ئاکار چاکتر و سینگ فراوانتر و دهروون بهخشنده تر و دل به به زهیی تر و به لاین پاریزتر و دلسوزتری نه دیت، شیخ له گه ل شکومه ندی و پلهو پایه به رزی و زانست زوری له گه ل بچووک ده وه ستا و ریزی گه وری ده گرت، سهره تا ئه و سه لامی ده کردو له گه ل گه دایان داده نیشته و له گه ل هه ژاران بی فیز بوو، بۆ هیچ گه وریه پیاو ماقولتی هه لئه ستاوه ته وه و نه چۆته بهر ده رگای و هه زیرو سولتانی)).^۲

((له گه ل شکومه ندیی ریزی یه کئی له ئاکاره کانی ئه وه بوو، که له گه ل گچکه و که نه زه راده وه ستا، له گه ل هه ژاران داده نیشته و جل و بهرگی پاک ده کردنه وه)).^۳

شیخ ده یگوت: بی فیز بن و به ده عیه مه بن، بی فیزی به رزت ده کاته وه و به ده عیه بی نزمته ده کاته وه، پیغه مبه ر علیه السلام فرمو یه تی: ((مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ رَفَعَهُ اللَّهُ: هه ر که سنی بۆ خوا خاسکاری بکات خوای گه وریه پایه ی به رز ده کاته وه)).^۴

هه ووه ها ده یگوت: گهر خوای گه وریه تو وره کرد ئه و ده عیه ته له سه ری لیدا وه، ئه گهر بانگدێر بانگی داو بۆ نوێژ هه لئه ستای، ئه و ده عیه ته له سه ری لیدا وه، ئه گهر سته مه ته له یه کئی له خولقی ئه و کانی خوا کرد، ئه و ده عیه ته له سه ری لیدا وه، تۆ به بکه و له تۆ به که ته دلسوز به پیش ئه وه ی خوا له ناوته بهرئ، هه ووه که نه مرود و پاشایه کانی تری له ناو برده)).^۵

۱ قلائد الجواهر، ص ۸.

۲ قلائد الجواهر، ل ۱۹.

۳ الطبقات الکبری للشعرانی، ج ۱، ص ۱۲۶ و دوا ی ئه و.

۴ الفتح الربانی: المجلس: ۵۹.

۵ سهر چاوه ی پیشوو: المجلس: ۳۴.

١٤) راستگویی و دلسوزی :

خواهر رستی ته نیا به راستگویی و دلسوزی ده سازئی، ههروه ها ریبازیش هه ره به راستگویی دلسوزی ده سازئی، خوای گه وه له م باره یه وه ده فهر مووی :

﴿وَمَا أَمْرُو إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ : ته نیا نه وه فهرمانه یان پندرا بوو، که به دلسوزیه وه خوا به رستن و ئاینی خالیس بو خوا دابنن و خزیان پاک بکه نه وه و نوێز بکه ن و زه کات بدهن، ته مه یه ئاینی راست و پایه دار و دروست. ﴿١﴾، ههروه ها خوای گه وه ده فهر مووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ ته ی نه وانه ی برواتان به خوا هینا وه له خوا بترسن و له گه ل راستگویان بن. ﴿٢﴾

شیخ عبدالقادر به درێزایی ژبانی راستگوو دلسوز بوو له حال و گوته و کرده وه کانی، دایک و باو کی به مجوره پهروه دیان کردبوو، هه ره به مجوره ش مایه وه، تا گه یشته خوای خوئی، شیخ ده بگوت: ((رۆله، راستگوو دلسوز به، گهر نه وه دوانه نه بوايه هیچ که سنی له خوا نزیک نه ده بوویه وه.. خواناس به بالی دلسوزی له تاریکی قه فه سی گه ردوون ده فری به ره و فراوانی رووناکی پیرۆز، له دوای فرین داده به زینه ناو سینه ری گولزارئی، که کورسی راستگویی تیدا به .. رۆله، رینگای بو خوا به کئی پیددا ده روا، که تویشووی راستگویی هه بی و نایگاتئی ته نیا به به رۆزوو بوون له دنیا و نه وه ی تیدا نه بی.. ته گهر نه فس له لیلی مرفایه تی بیه گه رد بوویه وه، نه وا فهرمانه کان جیه جی ده کا.. خووشی بو نه وه که سه ی، که له پالدا نه وه ی خافله تی ژیری به ناگا بیته وه و شوینی حالی پاک بیته وه به نزیک بوونه وه له خوای، به ته ده به وه به ره و خیرترین حسییه که ده ربچی و قول و بازووی هه ل بکا بو پیشهر کئی رۆژی دوایی، له نه فسی خوئی پیچیته وه له و شته ی که ده بی

لئی دهر بچی، دنیا مهیدانی تیپه ره و رژی به پابونه وه زه حمت و تالتره))^۱.

شیخ عبدالقادر دهیگوت: ((بنچینه ی کرده وه کان یه کخواپه رستی و دلسوزیه،
ئه وه ی به کخواپه رستی نه بی و دلسوزی نه بی کرده وه ی نییه، بنچینه ی
کرده وه کانت به یه کخواپه رستی و دلسوزی پته و بکه، ئینجا به ههول و توانای
خوای مهزن کرده وه کانت بنیات بنی نه که به ههول و توانای خوت))^۲.
((هه ر کرده وه بی دلسوزی تیدا نه بی توپکله و کاکلی نییه، داریکی دریز
کراوه و گیانی تیدانییه، وینه یه کی بی واتایه، ئه ممش کرده وه ی دو ورووه کانه))^۳.

۵) پشت به ستن به خوای مهزن:

به رزترین سیفه تی ریوارانی صوفیگه رییه، به لکو سیفه تی که له هه موو
حاله ته کاندای پوه یان به نده، به قایی بوونه به خوای مهزن، نائومید بوونه له وه ی
له ده ست خه لکییه، خوای گه و ره ده فرموئی: **وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ**:
ئه وه ی پشت به خوا به ستنی خوای به سه.^۴

شیخ عبدالقادر به درژیایی ژبانی پشتی به خوا به ستنو له هه موو
حاله ته کاندای، له کاتی هه ژاری و بی هیزی پشتی به خوا به ستنو، له کاتی
دهوله مندی و به هیزی پشتی به خوا ده به ست و دهیگوت: ((ئه وه ی دهیه وئی ئایینی
خوا به تین بی، با پشت به خوا به ستنی، چونکه پشت به ستن دل چاک ده کاته وه و
به هیزی ده کاو پاکخویی ده کا و فیری رپرونی ده کا و شتی سهیرو سه مه ره ی نشان
ده دا.. ئه وه ی دهیه وئی له دنیا و رژی به پابونه وه دهوله مهنه بی، با هه ر له خوا
بترسی و هه ر له بهر دهر گای ئه و به ستنی))^۵.

۱ قلائد الجواهر، ص ۶۱.

۳ سه ر چاوه ی پیشوو، المجلس / ۲۴.

۲ الفتح الرباني: المجلس / ۶.

۵ الفتح الرباني: المجلس: ۴۲.

۴ الطلاق / ۳.

٦) زوهد له دنيا و پستى روژى برباپتووه :

سلوك به بڼې زوهد نابڼې، زوهد دروښى هممو پيغمبر و وهلى و پياو چاكانه. زوهد ئاره زوو نه كړدنه له شتى، به پښى زاراوه صوفيه كان: بريتبه له رقليوونو نه وهى دنيا و دوور كه و تنه وه لى.^١

شيخ عبدالقادر (رهحمتى خواى لى) هممو ژيانى به زاهيدى برده سهر؛ هر كه هه ژار بوو زاهيد بوو، ديناره كانى خسته به ردهم دزه كان، هر كه له گهيلانه وه به ره و به غذا دهات، هر كه دنيا روى تىكرد زاهيد بوو، هينده گرنگى پى نه داو نه بهيشت دنيا له ده ستى تپهرى و به ره و دلى بچيت، شيخ خواردنى ددها خه لكى و رووتى جل و بهر گ ده كردو بڼ حسيب دهيه خشى، تا (ئين جهوزى) له بارهيه وه گوتى: ((ناوبانگى به زوهد دهر كرد و ريبازى هه بوو و يدهنگ بو)).^٢

شيخ دهى گوت: ((نه وهى روژى دوايى بوى ده بڼى له دنيا زوهدى هه بڼى، نه وهى خواى مه زنى بوى ده بڼى له روژى دوايى زوهدى هه بڼى، واز له دنياى دينى بو روژى دوايى و واز له دوايى دينى بو خواى ... گهر نه وهى بو بوو، خهم و په ژاره له دلى نامينى و مهينهت له دهر وونى نامينى، هيمنى دايدى گرى و خدو به خوا ده گرى)).^٣

هه روه ها ده لى: ((برايه كه م، تو خوا به دريژى ژيان و زورى سامان و پله و پايه هه لته خه لتي، چونكه له نيوان گورانى شه وو روژدا، كاروبار و رووداوى سهر روو ددها، ئاگات له خو بڼى ئا نه وه دنيايه، شيرى هه لكيشاوه بو كوشتنت، دنيا زوردار و مه كربازه، هر هه لى بو هه لكه وى هيرشت ده كاته سهرى، چه ندى وه كو تو به بريق و باقى هه لته له تاو مهيدانى ته ماحى بو فراوان كردو نه و يش گوپرايه لى، فرمانه كانى بوو و گوپى له سوينده كانى گرت و به دواى ئاره زوى دنيا كه وت،

١ التعريفات، ص ١٥٣.

٢ المنتظم لأبن الجوزي، ج ١، ص ٢١٩.

٣ فتوح الغيب: المقالة / ٥٤.

ئىنجا لە ناکاۋ کاسەينى ژەهرى داينى و ھەر ھىندەى زانى لە ئاۋەدانى دايرا))^۱.

ھەروەھا دەلىت: ((رۆلە، رۆژى دوايى بە پيش دنيا بخە، تا ھەردوو کيان بە دەست بينى، ئەگەر دنيا بە پيش رۆژى دوايى خست ھەردوو کيان لە کيس دەچىت و سزات وەردەگرى.. پرۋادار بۆ دنيا و رۆژى دوايى ھەول دەدا، بە پى پىۋىستى ھەولى دنياى دەدا قەناعەتى پى دەکا وەکو توپشۋوى سوارىكى نەزان، کە ھەموو مەبەستى دنيا يى، خواناسيش ھەموو مەبەستى رۆژى دوايە و ئىنجا خواى خۆى))^۲.

((دنيا دەريايە، شەرع کەشتىيە، کەشتىيەوان لوتقى خواى مەزنە، ئەۋەى لە پەپرە وىکردنى شەرى لادا لە دنيا دا نقوم دەبى، ئەۋەى پەناى برده بەر کەشتىي شەرع و لەوى دانىشت، کەشتىيەوان دەيکاتە جيگرى خۆى و کەشتى و کەل و پەلە کەى دەداتى، بەجۆرە ھەر کەسى واز لە دنيا بينى و بەزانستەۋە خەرىک يى و لە سەر ئازار ئارام بگرى دەيتە خۆشەۋىستى شەرع.. خواى گەورە ھەندى بەندەى ھەيە ناۋى لىناۋن کار سازە کان، بە خۆشى دەيان ژيىنى، بە خۆشى دەيان مريىنى، بە خۆشيش دەيان باتە بە ھەشت))^۳.

((رۆژى دوايىت بکە سەرمایەت و دنياشت قازانجە کەى، کاتە کەت بۆ بەدەستەنناني دوايىت بچۆنە، ئىنجا ئەگەر ھەندى لە کاتە کەت زىاد بوو لە دنيا تەبىيە سەر.. ئەگەر بە زوھدى لە دنيا ت گويپرايەلىي خواى مەزنت کرد؛ دەيىت بە تايەتە کانى خواۋ گويپرايەل و خۆشەۋىستە کانى، رۆژى دوايىشت بۆ پىنکدى، کە بە ھەشت و نزىکىە لە خوا، ھەروەھا دنيا لە خزمەت دادەبى و ئەو بەشەى بۆت دانراۋە ديتە بەردەست))^۴.

۱ فلانئ الجواهر، ص ۶۰.

۲ الفتح الرباني: المجلس / ۱۳.

۳ سەر چاۋەى پىشۋو: المجلس / ۶۲، ص ۳۳۷.

۴ فتوح الغيب: المقالة / ۳۶.

((دنيا وه كو دارنيكه، نارام به كم به زيتي و تاله، كوتاييه كه شي شيرينه، هيچ كه سني ناگاته شيرينه كه ي، تا تالييه كه ي نه چيزي، نه وه ي نارامي له سهر به لاي دنيا گرت نيحه ته كه ي بز شيرين ده بيت، كرنگرته دواي ماندوو بوون و نارهق رشتني كرپيه كه ي ده دريتي.. نه گهر به بنده له سهر جيبه جيكر دني فرمانه كاني خوا و دوور كه و تنه وه له قه دهغه كاني و خو دانه ده ست قه دهره كاني ناراميگرت، خواي گه و ره له كوتايي ژيانيدا خوشي ژياني پنده به خشي)).^۱

۷) قايلبون:

قايلبون ره زاي دله به تاليي قه زاي خواي مه زن، نه مهش سيفه تيك ي پيه وسته به رپواراني ته ريقه ت.

شيخ (ره حمه تي خواي ليبي) له هه موو حاله ته كاني ژياني به فرماني خوا قايل بوو و ده يگوت: ((نه ده بت جوان بكه، هه ميشه بيده نگ و نارامگر و رازي به له گه ل خواي مه زن.. چونكه خوا كارزانه و كار به جني به و دژايه تي له كاره كانيدا نيه و بيهو و ده هيچ كاري ناكا.. به رامهر خوا گومانت چاكبي و نارامگره و قايل به، نه وه ي بز تو يه ليت ناسه ندر يته وه و نه وه ي بز تو نيه ناتدر يتي.. له پاران وه ي نائوميد مبه و تاوانباري مه كه له درهنگي و هلامدانه وه ي، چونكه گهر قازانچ نه كه يت زيانيشت نه كر دووه، نه گهر به خيرايي و هلامت نه داته وه، نه وا به درهنگه وه پاداشت ده داته وه، له فرمانو و ده يه كي راستي پيغه مبه ر عليه السلام هاتووه: ((الْعَبْدُ يَرَى فِي صَحَائِفِهِ حَسَنَاتِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا يَعْرِفُهَا فَيَقَالُ لَهُ إِنَّهَا بَدَلُ سُؤْلِكَ فِي الدُّنْيَا الَّذِي لَمْ يُقَدَّرْ قَضَاؤُهُ فِيهَا - أَوْ كَمَا وَرَدَ - : به بنده له روژي به پابونه وه دا هه ندي چا كه ي خزي له لاپره كاني به دي ده كات و نازاني هي چيه، پني ده گوتري نه مه بر يتي نه و داوا يانه يه، كه له دنيا داوات كر دوون، خوا بو تي دانه نابوو.)).^۲

۱ فتوح الغيب: المقالة / ۴۵.

۲ سهر چاوه ي پيشوو: وتاري / ۳۴.

۸) خوش و سستی :

خوای گه‌وره ده‌فهرموئی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ : نه‌ی محمه‌ده‌ی بیان بستی نه‌گه‌ر نیوه
خواتان خوش‌ده‌وئی؛ په‌په‌رویی من بکه‌ن خوا خوشتانی ده‌وئی و له‌گونه‌ه کانتان
ده‌بووری، خوا لیوورده و دل‌وفانه. ۱.

هه‌روه‌ها ده‌فهرموئی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي
اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ : نه‌ی
نه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه، هه‌ر که‌سی له‌ثایینی خوا هه‌لکه‌رینه‌وه، خوا له‌ثاینده‌دا
کومه‌لنک په‌یدا ده‌کا، که خوشیانی ده‌وئی و خوشیان ده‌وئی، به‌رامبه‌ر به‌رواداران
نهرم و نیان و به‌رامبه‌ر بی‌پروایان سه‌ر به‌رز و توندوتیژن، له‌پیناو خوا تی‌ده‌کوشن و
له‌سه‌رزه‌نشستی که‌س ناترسین، نه‌وه‌فه‌زلی خوا به‌و نه‌وه‌ی بیه‌وئی ده‌یداتی، خوا
زانیوه‌ده‌س گوساده. ۲

هه‌روه‌ها ده‌فهرموئی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ : خوای گه‌وره
توبه‌کارانی خوش ده‌وئی، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌شی خوش ده‌وئی که خوشیان به‌پاک و
ته‌میزی راده‌گرن. ۳، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ : خوا ته‌قواداره‌کانی خوش
ده‌وئی. ۴، ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ : خوا چاکه‌کارانی خوش ده‌وئی. ۵،
﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ : خوا نارامگره‌کانی خوش ده‌وئی. ۶،

۲ المائدة / ۵۴.

۱ آل عمران / ۳۱.

۴ التوبة / ۴.

۳ البقرة / ۲۲۲.

۶ آل عمران / ۱۴۶.

۵ آل عمران / ۱۳۴.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾: خواتهوانه‌ی خوش دهوئى كه پشتى پى ده‌به‌ستن. ﴿١﴾
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾: خواداد په‌روه‌ره‌كانى خوش دهوئى. ﴿٢﴾

خوشه‌ويستی دروشمى ريښواره راستگوپه‌كانه و كانگای همو و سيفه‌ته چاكه كانى ريښوارانى ته‌ريقه‌ته، كانگای ټارامه ته‌گه‌ر تاقى‌كرانه‌وه، كانگای سوپاسه ته‌گه‌ر نيعمه‌تيان له‌گه‌ل كرا، كانگای ره‌زايه بو ته‌و شته‌ى كه بويان دانراوه، له‌پيناو خوشه‌ويستاندا نه‌ماون، ويستيان ويستی دولبه‌ره، هيچيان ناوئى گه‌ر ته‌و نه‌يوئى، كارئى ناكهن گه‌ر فهرمانيان پى نه‌كرئى، قه‌ده‌غه‌ى شتى ناكهن گه‌ر قه‌ده‌غه‌ى نه‌كرئى، جگه له‌و سه‌يرى كمس ناكهن، له‌و نه‌پى بير له‌ كمس ناكه‌نه‌وه، فهرموويه‌تى: ته‌و توبه‌كارانى خوش‌دهوئى، ته‌وانيش توبه‌يان كرد، پاكه كانى خوش‌دهوئى، ته‌وانيش خويان پا‌ك‌كړده‌وه، ته‌قوادارانى خوش‌دهوئى، ته‌وانيش له‌خواترسان، چاكه كارانى خوش‌دهوئى، ته‌وانيش چاكه‌يان كرد، ټارامگرانى خوش‌دهوئى، ته‌وانيش ټاراميان گرت، خواداد په‌روه‌ره‌رانى خوش دهوئى، ته‌وانيش داد په‌روه‌رييان كرد.

شيخ ده‌ليټ: ((... تو نازانى خواى گه‌وره جواميره، توئى بو خوى خولقاندووه و توش ده‌ته‌وئى بو هيتر بيت. ټايا گوئى له‌فهرمانى خواته‌بووه ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾: ته‌وانى خوش دهوئى و ته‌وانيش ته‌ويان خوش دهوئى. ﴿١﴾ هه‌روه‌ها فهرموده‌كه‌ى ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾: جنو كه‌و مرؤفم ته‌نيا بو په‌رستن خولقاندووه. ﴿٢﴾ ټايا گوئى له‌فهرموده‌ى پيغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌بووه: ((إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا ابْتَلَاهُ، فَإِنْ صَبَرَ أَفْتَنَاهُ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا أَفْتَنَاهُ؟ قَالَ: لَمْ يَذَرْ لَهُ مَالًا وَلَا وَلَدًا، وَذَلِكَ لِأَنَّهُ إِذَا كَانَ لَهُ مَالٌ وَوَلَدٌ أَحَبَّهُمَا، فَيَصِيرُ مُشْتَرِكًا بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَ غَيْرِهِ، وَاللَّهُ تَعَالَى لَا يَقْبَلُ الشِّرْكَ...)) ته‌گه‌ر خواته‌نده‌يه كى خوشويست توشى به‌لاى ده‌كا، ته‌گه‌ر ټارامى گرت تاقى ده‌كاته‌وه، گوټيان ته‌ى

پنځه مبهري خوا تاقىكر د نه وهى چيه؟ فهر مووى: كور و مالى ناداتى، چونكه نه گهر كور و سامانى هه بى خوشيانى ده وى، جا له گهل خوشه ويستى خوا هاوبهش ده بى، خواى گه ورهش هاوبه شى قه بول ناكات....))، نه و كاته هو كاره كانى وه كو: سامان و كور و كهس و كارو هاوړى و حوكم و زانين زيانيان بو دل ناييت چونكه نه وانه هه موو ده كه ونه دهره وهى دلته وه و خوا غيرهى نابزوئ و.. ده بيهته كه رامه تيكى خوابى بو به نده كهى، ده بيهته نيعمهت و روزى و سوو ديك له خوا وه بو نه وانهى دينه لاي.^۱

نهم خوشه ويستيه قول و راستگويزهى خواو پنځه مبهري ﷺ له نه ته وهى ئيسلامدا شيعر نكى و اى بهر هه مهينا، كه وينه لى له هيچ نه ته وهيه كى تر دا بهر چاو ناكه وى، نه وېش شيعرى صوفيانه يه و كومه لى شاعيرى و اى هينا وه ته كايه وه، كه له ميژ وودا نه مرن و شيعره كانيان بو گه لى زمانى دنياى وهر گير دراوه، وه كو رابعه ي عه ده وه، نه بو حه سه نى نورى، نه حمه دى روفاعى، سه منونى موحيب، شبلې، ذى النونى ميسرى، ته قى الدينى كورې ته مام و ابن الفارض و عطار و سه عدى شيرازى و حافظى شيرازى و جلال الدينى رومى و محممه د ثيقبال.

شيخ عبدالقادر له م بواره ده ستىكى بالاي هه بووه و له و كاته، كه باسى كتىب و دانراوه كانى ده كه ين به ويستى خوا ده چينه سه ر هه ندئ له شيعره كانى و ده يان ناسين.

۹. كوششكردن:

خواى گه وره ده فهر موى: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾^۱ نه وانه كوششيان كردو هه ولىيان دا بگه نه ئيمه، ريځگاي گه يشتيان پى نيشان ده ده ين و خوا له گهل نه وانه يه كه چا كه ده كه ن.^۲

۱ فتوح الغيب: المقالة / ۳۲.

۲ العنكبوت / ۶۹.

جورجانی له (التعريفات) به که ی دا ده لئی: ((موجاهده له زماندا جه نگیه، له شهر عدا جه نگیه له گه ل نه فسی به د کردار و به پئی داوای شرع هه لئی گری که زه حمت بی له سهری جیه جیی بکات))^۱.

ریموارانی صوفی گهریی ته نیا به کوشش کردن (مجاهدة) ده توانن بگه نه مه به ستیان، که ره زامه ندیی خوایه، به جه نگیه له گه ل نه فسیان، چونکه نه فسی پش هه ولدان له گه لئی و راهینانی له به دخوازه کانه، نه فسی گیان نییه، گیان هه ره وه کو شیخ عبدالقادر ده فهرمووی ئاسمانییه و غیبییه، به لام نه فسی خاکیییه زه مینییه. بو صیری له (بورده) که یدا ده لئی: -

وخالف النفس والشيطان وأعصهما

وإن هما محضاك النصح فأتهم

واته: دژایه تی نه فسی و شه یتان بکه و لییان عاسی به، ته گهر هه ردوو کیان ئاموژ گارییان کردی، تاوانبارت ده که نه.

نه فسی پش ئه وه ی له گه لئی هه ول بدری به شه هوه ت و ئاره زووه کانیه وه به نده، ته مهش نه فسی به د کرداره (الامارة بالسوء)، بویه ده بی به یاد کردن و خوا به رستی و سوننه تی زور کوشش و هه ولئی له گه ل بدری بو ئه وه ی بگاته پایه ی نه فسی سه رزه نشتکار (اللومة)، ئینجا بگاته نه فسی دلتیاو نه فسی رازی و نه فسی رازی کراو و هه وراز تر.

شیخ عبدالقادر ده فهرمووی: ((دنیا هه مووی دانایی و کار کردنه، رۆزی دواایش هه مووی توانایه، دنیا له سه ر دانایی دامه زراوه، رۆزی دواایش له سه ر توانا، کرده وه له مالی دانایی (حکمه) جی مه هیله، به پئی حیکمه ته که ی کار بکه و پشت به توانای مه به سته، قه دهر مه که بیانووی نه فست و واز له کار کردن به یئی، بیانوو هیئانه وه به قه دهر به لگه ی ته مه لانه، بیانوو هیئانه وه به قه دهر له فهرمان و

۱ کتاب التعريفات للجرجاني، ص ۲۵۹.

نه‌هی کردن دروست نییه.^۱

هه‌روه‌ها ده‌لَیت: ((هه‌رچه‌نده له‌گه‌ل نه‌فست بجه‌نگی و به‌سه‌ریدا زال بیت و به شمشیری نارپکی بیکوژی خوا‌ی گه‌وره زیندووی ده‌کاته‌وه، هه‌رچه‌نده دژایه‌تیی کردی و داوای شه‌هوت و چیژی لیکردی، ده‌بی بگه‌ریتته‌وه دژایه‌تیکردن له‌گه‌لی بۆ‌ئه‌وه‌ی هه‌میشه پاداشتت بۆ‌بنووسری، ئه‌مه‌ش واتای ئه‌م فهرموده‌یه‌ی خوا‌یه: ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾: په‌روه‌ردگار ت پهرسته تا ئه‌و کاته‌ی مردن ده‌تگاتی.﴾^۲ چونکه نه‌فس چه‌زی له‌هیچ په‌رستنی نییه و دژی ئه‌مه‌ی ده‌وئ، تا ده‌گاته دلتیابوون(یقین)، واتا: مردن.. ئه‌گه‌ر بر‌وادار تا‌مردنی له‌سه‌ر ئه‌م کۆششکردنه به‌رده‌وام بوو، خوا‌ی گه‌وره شتیکی وای بێ ده‌به‌خشنی که به‌هه‌شتی بێ مسۆگه‌ر بکات، هه‌روه‌ک خوا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾: به‌لام هه‌ر که‌سێ که له‌گه‌وره‌یی په‌روه‌ردگار ترساوه و نه‌فسی خۆی له‌هه‌وا وه‌هه‌س گه‌پراوه‌ته‌وه، به‌پراستی به‌هه‌شت جیه‌تی.﴾^۳

هه‌روه‌ها (ره‌حه‌تی خوا‌ی لی‌بی) ده‌لَیت: ((خه‌لکی کۆششکردن و لی‌په‌رسینه‌وه وخواه‌ن ویست و توانا، ده‌سیفه‌تیان هه‌یه و تاقیبان کردۆ‌ته‌وه، جا ئه‌گه‌ر به‌ویستی خوا جیه‌جیان کرد ئه‌وا ده‌گه‌نه‌ قۆ‌ناغی مه‌زن و په‌روژ:

یه که‌م: نه‌به‌ درۆ و نه‌به‌ پراست سویند به‌ په‌روه‌ردگاری مه‌زن نه‌خوا.

دووهم: به‌گالته‌و به‌پراست له‌درۆ دوور بکه‌ویتته‌وه.

سیهم: ئاگای له‌وه‌بی که‌ به‌لین به‌یه‌کنی بداو نه‌یه‌ینیتته‌دی.

چواره‌م: له‌نه‌فه‌رتیکردنی هه‌ر خولقی‌نراوی دوور که‌ویتته‌وه، یا ئازاری هیچ شتی نه‌دا هه‌ر له‌گه‌ردیله‌یی‌ک به‌ره‌و سه‌رت‌ر.

۱ الفتح الرباني: المجلس / ۵۱ .

۲ الحجر / ۹۹ .

۳ فتوح الغیب: المقالة / ۶۴، النزاعات: ۴۰، ۴۱ .

پنجهم: نه گهر سته میشی لیکردیږ دوعا له هیچ که سنی نه کا.

شه شهم: شایه تیی بیروایی و هاو به شپه رستی و دوو پرووی له سهر هیچ موسلمانن نه دا (به واتای هیچ په کڼی له موسلمانان کافر نه کات)؛ چونکه له رحمت نریکتره و له پله و پایه به رزتره و زور دووره له وهی که بهیته ناو زاینینی خواوه.

حه هفتم: سهیری گونا هو کرده وهی به د نه کا و نه د نامه کانی لیان پاریزی.

هه شتم: هیچ بار گرانیه ک چ گه وره بڼی و چ گچکه نه خاته سهر شانی هیچ که سنی؛ چونکه سهر به رزی خوا پرستان و شهره فی ته قوا کاران له وه دایه و هر به ممش له سهر فرمان به چاکه و نه هی له خراپه به هیز ده بیټ.

نویهم: ده بڼی ته ماحی له هه موو مروفتی پریښی و چاوی لهو شتانه نه بڼی که له ده ستیانه، چونکه نه مه گه وره ترین سهر به رزیه و ینگه رترین دلنیا ییه و پشت به ستانیکي ته واوه به خوا، نهو ده رگایه که له ده رگایه کانی متمانه کردن به خوا و جوریکه له جوړه کانی زو هلو خو پاریزی (ورع) به مه به ست دیت و دروشه کانی ته واو ده بیټ.

دهیم: بڼی فیزی، چونکه سهر به رزی و سهر فرازی لای خواو خه لکدا به مه ته واو ده بڼی، نه سیفه ته بنچینه ی هه موو سیفه ته کانی تره، که به نده به هوی هه ده گاته قوناغی پیاو چاکان، بڼی فیزی نهو هیه به نده بگاته هر که سنی، بلیت: دوور نییه نه مه لای خوا له من چاکتریټ...))^۱

(۱۰) به زه یی:

پیغمبر ﷺ ده فهرموئی ((الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمْكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ: نهوانه ی به زه بیان به خه لک دادی خوا به زه یی بیان دیته وه، نه وهی له سهر زهویه به به زه یی بن له گه لای، نه وهی له ناسمانه به زه بیتان پی

۱ فتوح الغیب: المقالة / ۷۸. به ده ستکاریه وه.

ربنازی صوفیگه‌ری دَل پاك ده کاته‌وه له لیلی و به‌زه‌یی ده‌خاته ناو به‌نده‌کان، شیخ عبدالقادر به‌زه‌یی به‌هموو خه‌لکي ده‌هاته‌وه به‌تایه‌تی هه‌ژاره‌کانیان. سه‌یری بکه که ئامۆژگاری (عبدالرزاق) ی کوری ده‌کاو ده‌لتی: ((له‌دنیا‌دا دوو شتت به‌سه: هاو‌پیه‌تی هه‌ژار و ریزگر‌تی وه‌لی، به‌سه‌رفرازییه‌وه هاو‌پیه‌تی ده‌وله‌مه‌نده‌کان بکه و به‌نهرم و نیایش هاو‌پیه‌تی هه‌ژاران))^۲.

هه‌روه‌ها ده‌یگوت: ((پاکي و ینگه‌ردی بۆ ئه‌و خوایه‌ی، که ئامۆژگاری خه‌لکي خسته‌دل‌مه‌وه و کردیه‌یه گه‌وره‌ترین خه‌می من، من ئامۆژگاریکه‌رم و له‌سه‌ر ئه‌وه پاداشتم ناوی، کرێی خۆم له‌په‌روه‌ردگاری مه‌زن وه‌رده‌گرتوه‌وه، من دنیاخواز نیم، من به‌نده‌ی دنیا و روژی دوا‌یی نیم، جگه‌ له‌خوا به‌نده‌ی هیچ نیم، شادیم به‌سه‌ر که‌وتنه‌وه، خه‌م له‌له‌ناو‌چونه‌وه))^۳.

شیخ ده‌یگوت: ((گه‌ر یم توانیایه‌ له‌گه‌ل هه‌مووتان ده‌هاتمه‌ گۆره‌وه و وه‌لامی فریشته‌کانم ده‌دایه‌وه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر به‌زه‌یی هاته‌وه‌ پێیانه‌))^۴. ((ئه‌ی خه‌لکي خوا من چاکسازی و سوودی ئی‌ه‌م ده‌وی به‌گشتی، ئومیدم وایه‌ ده‌رگا‌کانی دۆزه‌خ دا‌خ‌رین و هیچ که‌سینکي نه‌چیته‌ ناو، ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شت بکری‌نه‌وه و که‌س قه‌ده‌غه‌ نه‌کرێ له‌چوونه‌ ناوی، من که‌ ئا‌واته‌خوازی ئه‌ه‌م، چونکه‌ ئا‌گاداری ره‌حه‌تی خوا‌ی مه‌زن و به‌زه‌یه‌یه که‌یم له‌سه‌ر خولقی‌نراوه‌کانی دا.))^۵

هه‌روه‌ها ده‌یگوت: ((چۆن به‌زه‌ییان به‌گوناه‌باراندا دیته‌وه، خۆیان شایانی به‌زه‌یین، ئینجا ده‌یگوت: ئه‌گه‌ر کوری یه‌کیکتان لای بپه‌روایی دیل بوو ئایا هه‌ولێ رزگار‌بوونی نادا، خواناسیش به‌مجۆره‌یه، که خه‌لک هه‌موو وه‌کو کوری ئه‌ون.))^۶

۱ رواه ابودرداء والترمذي: (جامع الاصول ۴: ۵۱۵ رقم ۲۶۱۵).

۲ الفیوضات الربانیة، ص ۲۸.

۳ الفتح الرباني: المجلس / ۶. ۴ سه‌رچاوه‌ی پێشوو: المجلس / ۶۲، ص ۳۶۷.

۵ الفتح الرباني: المجلس / ۴۹. ۶ سه‌رچاوه‌ی پێشوو: المجلس / ۵۳.

هەندى ئاكارى تىرىش پىۋىستە لە رىبوارى صۇفىگەر يىدا بن، وە كۆ نەرم و نىيانى و بەخشىندەيى و خۇپارىزى و لە خواتىرسان، شىخ عبدالقادر بەشىكى زۆرى لەو سىفەتەنە ھەبوو، چەند ئىمۇ نەيە كىمان لە نەرم و نىيانى دىت لە سەرەتاي ھەئس و كەوتى لەوانە خویندن و وانە گوتتەو ەيدا.

لە بارەى بەخشىندەيىشى چەند ئىمۇ نەيە كىمان كەوتە بەر چاۋ و چۆن سۈال كەرى رەت نەدە كەردەو، گەر بە يە كى لە دوو كراسە كەى بوایە، ھەر و ھا ھەزى خوار دن بەخشىنەو ەبوو، ئە گەر ھەزار دىنارى بەدەست بەكەوتايە شەۋىك لای نەدەمايەو، موزەفەرى خىزمەتكارى بەسەبەتەى نانەو لە پىش دەر گای مالى شىخ دەو ەستا و بانگى دە كەرد: كى نانى گەرە كە، كى نانى ئىنوارە دەخوا، كى شەو دەمىنەتەو.^۱

بەلام خۇپارىز (ورع)ى و لە خواتىرسانى لەو ە بەناۋ بانگىز كە باس بەكرىن، پىشتىرىش زۆر باسما لىيانەو ە كەردو ە.

سىفەتلىكى تىرى تايەت بە شىخ ئەو ە، كە شكۆ و ھەيەت گرانىيە، گەورە پىاۋ و مىر و زانايان ساميان لىي دە كەرد، لەبەر سام و ھەيەت، برادەرە كانىش نەيان دەتوانى زۆر چاۋ لە چاۋى بنىن. بۆيە قازىي بەغدا مەمەدى كورپى ھامىدى بەغدايى گوتتو ەتە: شىخ عبدالقادر زۆر بە سام و شكۆ بوو، روخسارى شكۆ و سامى لى دەبارى.

خەلكى دەھانتە كۆر و وانە كانى و زۆر بەرىز و ملەكە چىەو ە دادەنىشتن، ئىبن رەجەب لە كىتەبە كەى (الذيل على طبقات الحنابلة) دا گوتتو ەتە: خەلك پى قايلىبون، حال و گوتەو كەرامەت و كەشفە كانى و سام و ھەيەتە ناۋ بانگى دەر كەردو پاشاۋ گەدالىي دەترسان))^۲.

حافىز عمادالدین بن كىشەر لە مېزۋو ە كەيدا گوتتو ەتە: ((... شىخ فەرمان بە چاكە و نەھى لە خراپەى جىيە جى دە كەرد و لە سەر زەنشتى كەس نەدەتر سا جا چ

خهلیفه بوایه یا وه زیر و دهسه لاتدار و قازی و تایبته و گشتی بایه، له پینش خه لکی و له سه مینبه و له کۆر و کۆر بوونه وه کان ئه که که ی به جی ده هیئا))^۱.

شیخ عبدالقادر له رۆژی ههینی له مزگهفتی پشمی ئیتر خه لکه که به (یرحمک الله) وه لامیان دایه وه و بووه دهنگه دهنگ له ناو مزگهفتی، خهلیفه (المستنجد بالله ابن المقتضی الامر الله) له میحرابن بوو، گوتی: ئه هه رایه چییه؟ پینان گوت: شیخ عبدالقادر پشمیوه، ئه مه ی به لاوه زۆر گه وه بو و تر سا))^۲.

گوینگرتن:

دوای ئه وه ی بنه ما ئا کاریه کانی ریبازی قادریمان زانی، با ئیستا بیرو بوچوونی شیخ عبدالقادر (رهحمتهی خوای لیبی) له باره ی گوینگرتنه وه بزانی.

ئین ته مییه (رهحمتهی خوای لیبی) ده لیت: ((به لام گوینگرتن له قه سیده ی ئاوازار و کۆبوونه وه له سه ری، گه وه شیخه کان ئاماده ی ئه بجۆره گوینگرتنه نه بوونه، وه کو: فوزهیل کوری عه یاز و ئیبراهیمی کوری ئه ده هم و مه عروفی که رخی و ئه وانیتزی وه کو شیخ عبدالقادی گه یلانی و شیخ عه دی کوری موسافیر ... ئه وانه ئاماده ی ئه و گوینگرتنه نه بوونه، که بیده ی تیدا بووه، به لکو ئاماده ی گوینگرتنی شه ری بوون، گوینگرتنی پتغم به ران و پهیره وانیان وه کو گوینگرتنی قورئان پرواداره..))^۳.

به لام شیخ عبدالقادر ده لیت: ((دل خۆی پرواداره، خۆی یه کخوا په رسته، خۆی دلسۆزه، خۆی ته قواداره، خۆی خۆپاریزه، خۆی زاهیده، خۆی دلتیایه، خۆی خواناسه، خۆی کار که ره، خۆی میره، ئه وانیتز هه موو سه ربازو پهیره ی ئه ون، ئه گه ر گوت: هه یج خوایی نییه، که شایانی په رستن بی جگه له و، سه ره تا

۲ قلائد الجواهر، ل ۱۹.

۱ قلائد الجواهر، ص ۸.

۳ فتاوی ابن تیمیة، کتاب التصوف، ص ۵۳۲ و دوای ئه و

ئەمە بە دل بلی، ئینجا بە زمانت))^۱.

((ئەوێ بە دل یادی خوا بکاتەوێ ئەوێ یاد کەرە، ئەوێ بە دلی یادی خوا
نە کاتەوێ ئەوێ یاد کەر نییە، زمان خزمەتکار و شوێنکەوتوی دڵه))^۲.

هەر وەها (رەحمەتی خوای لیبی) دەلی: ((ئەگەر لە زەماوەندی ژنگواستەوێ
ئامادەبوایە گوێی لە تەپل و زورنا و عود و نای و دووزەلە و رەبابە و تەنبور - کە
تور کە کان یاریی پێ دە کەن - نە دە گرت، چونکە ئەوانە هەموو حەرامن، بە لām
دروستە دەفە لە ژن مارە کردن و ژن گواستەوێ دا بە کار بیست، گوێگرتن بە پیک و
دووزەلە لە گەل هەتەر کچی ناپەسەندە (مکروە). هەندێ لەوانە ی قورئانیان
رافە کردووە لە ئایەتی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾^۳ دەلێن ئەوێ
گۆرانی و شیعەرە.^۴

((بە لām بە ئاواز گوێی شیعری عوزری دووجۆرە: حەلال و حەرام، ئەوێ
دروستە و حەلالە نابێ شتی گالته ئامیزی تێدای، حەرامە کە شتی تێدایە، بە لām ئەو
شیعرانە ی، کە بۆ رابواردن دروست نین، جا سوکیی تێدای یان نە ی))^۵.

((پێویستە رێبوارانی صوفیگەری گوێ نە گرن و بەویستی خۆیان بۆی نە چن،
ئەگەر گوێگرتن پێ مەبەست هاتە پێشەوێ گوێگر دەتوانی بە ئەدەبەوێ دا بنیشی و لە
دڵەوێ یادی خوا بکات و دلی خۆی لە خافەتی پەڕیژی.. ئەگەر ئەوانە لە
مەبەستیان راستگۆن ئەوا دڵ و ئەندامەکانیان بیزار نە دە کرد بە غەیری گوێگرتنی
قورئان، چونکە قورئان گوتەو سێفەتی خۆشەویستە کە یانە، یادی خوا و یادی
وەلییە تۆبە کارە کان و یادی ئەوانی رابوردو و دلداری و دولەری و رێبوار و مورا دی
تێدایه))^۶.

۱ الفتح الرباني: المجلس / ۱۵.

۲ سەرچاوەی پێشوو: المجلس / ۲۳.

۳ لقمان / ۶.

۴ الغنية، ج ۱، ص ۲۰.

۵ سەرچاوەی پێشوو، ب ۱، ل ۳۵.

۶ سەرچاوەی پێشوو، ب ۲، ل ۱۷۹.

رای شیخ ئەوہیە، کە بە ئەنقەست ئامادەى گۆنگرتن نەبیت، بەلام گەر گۆنگرتنە کە لە خۆیەوہ پێک کەوت دروستە، ھەرچەندە کە گۆنگرتن لە قورئان لەو چاکترە، شیخ گۆنگرتن ھەرام ناکات، چونکە پێغەمبەر ﷺ ھەرامى نە کردووە. گۆنگرتن لە رى پێدراوہ کانە، شاعیر دەلى:

ھەر کەسنى سۆزى، سۆزى راستى بى
پنویستى نىیە، بە گۆرانى پێ
لە خودى خواوہن، بەزمىكى كۆنە
ھەمیشە مەبەستە، بە بى وتووێژ

شیخی رابەر:

ریبازى راست ھەر دەبى رابەرىكى ھەبى و رابەرایەتیی ریبوارانى بکات، تاکو تووشى كۆلەپى نەبن و پێگەى راست بزر نە کەن. ئەمەىە بیرو بۆچوونى شیخ عبدالقادر، لە دیزەمانەوہ پێغەمبەر ﷺ و خەلیفە راشیدینە کان و شوینکەوتوو و والی شارە کان بەم ئەرکە ھەلەدەستان، بەلام دواى ئەوہى دەسەلات و قورئان لە یەك جودا بوونەوہ، قورئان پینویستى بە رابەر و رى نیشاندەران ھەبوو بۆ ئەوہى رینمایى خەلكى بکەن، خو ئە گەر ئەم کارە تەنیا لە کتیبان وەر بگىرابایە، ئەوا خواى گەورە پێغەمبەرانى نەدەنارد و زانایان نەدەبوونە میراتگری پێغەمبەرەان و قوتابخانەو زانستگا کانیش دانەدەمەزران.

شیخ عبدالقادر لە بارەى شیخی رابەرەوہ دەلىت: ((نابى شیخ لە سەر بەرمالى كۆتایی دابنیشى و شمشیری چاودیریى خواىی بیهستى، تا دوازده سیفەتى لى نەیتەدى: دوانیان لە سیفەتەکانى خوان، شیخ دەبى (ستار و غفار) بى، واتا: خەوش داپۆش و لیبوورده، دوانیان لە سیفەتەکانى پێغەمبەر ﷺ کە ئەمانەن: دەبى دلسۆز و ھاو دەم بى، دوانیان لە سیفەتەکانى ئەبویە کرى سدیق بى: دەبى راستگو بى و ھیتیش بەراست بزانی، دوو سیفەتى عومەرى کورى خەتابى ھەبى: دەبى (أَمَرًا نَهًا) بىت، و اتا: فەرمان بە چاکە بکاو نەھى لە خراپە بکات،

دووسیفهتی عوسمانی کورپی عهفانی هه بئ: ده بئ خواردن بداته خه لکی و له و^۴
 کاته ی خه لک نووستوون شهو نو یژ بکات، دووسیفهتی عه لی کورپی شه بو تالیبیشی
 هه بیئت: ده بئ زانا و ئازابیت))^۱.

ههروه ها گو توویه تی: ((پنویسته له سه ر شیخی ته ر یقه ت به حو کمی
 ئاموژ گاری هه لئس و کهوت له گه ل مورید بکا و به چاوی سۆز ئاگاداری بکا،
 گه ر به ر گه ی وه ر زشی قورسی نه گرت به نه رمی له گه لی بجوولیته وه و وه کو دایک
 په ر وه ر ده ی بکا و وه کو باو کیکی دلسۆزی گرانی ژیر ئاگاداری بکا، سه ر ه تا
 له گه لی به ئاسان ده ست پئ بکا و داوای شتیکی لئ نه کا، که له ده ر وه ی توانای
 شه بو بئ، ئینجا فه رمانی قورسزی پئ بکا دوا ی شه وه ی، که به لئنی گه رانه وه له
 گونا هانی لئ وه ر گرتی و له سه ر گو یژ پرایه لیکردنی فه رمانه کانی خوا به ر ده وام بئ،
 چونکه به لئین بنچینه ی له فه رمووده کانی پیغه مبه ر وه هیه له کاتی به یعه تکردنی
 یارانی، ئینجا زیکری فیر بکات.

کهواته شیخی رابه ر ده بئ:

یه کهم: بیته پئشپه وئیکی چاکی موریده کانی و هه موو خه لکی، بۆیه ده بئ زانا
 و کار کرده و دلسۆز و راستگۆ و به ر یژ بیئت، ئاکار و سیفه تی صۆفیه کانی هه بئ،
 به سام و شکۆبئ بۆ کار تینکردن له نه فسی موریده کانی، رینگایان نیشان بدا، شه
 شیخه بئ گونا ه نییه به لکو به قور ئان و سونه ته وه پابه نده.

ئین ته میه له کتیه که ی (السلوک) دا ده لئ: ((به لام شه ر یبوارانه ی که له سه ر
 بیرو باوه ری خزیان به ر ده وامن وه کو گروپی شیخه سه له فیه کان، بۆ غوونه: فوزه یلی
 کورپی عه یاز، ئیراهیمی کورپی ته ده هم، شه بو سلیمانی دارانی، مه عروفی که رخی،
 سه ری سه قه تی، جونه یید و هه ندیکی تر له پئشینه کان، وه کو شیخ عبدالقادی
 گه یلانی و شیخ حه ممداد و شیخ (ابو البیان) و هه ندیکی تر له پئشینه کان، شه گه ر
 ریبوار له هه واش بفری یان له سه ر ئاویش به روا، رینگای ناده نی له فه رمان و نه هی

شەرع دەربجیت، بەلکو دەبئی ھەتا مردنی ئەوێ فەرمانی پێکراوە بیکات و لە قەدەغە کراوە کانیش یتە کێتەو، ئەمەش گوتە ی گەلی لە شێخە کانه، وە کو گوتە ی شێخ عبدالقادر لە کتیبە کە ی (فتوح الغیب): لە نەفسی خۆت دەرجۆ و وازی لێ ییتە و ھەموو شتی بدە دەست خوای مەزن، فەرمانی جێ بە جێ بکەو قەدەغە کە ی مەشکێتە و ھەواو فیز نەچیتە دلتەو.. خوای گەورە فەرموویەتی: ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بە دوا ی ھەواو ئارەزوومە کەو، ئە گینا رینگای خوات لێ گوم دە کات. ١٤))

دووھەم: چاودێری موری دە کانی بئی، رینگای راستیان نیشان بدات و فیزی چۆنە تیی ھەلس و کەوتیان بکات و بەلێنیان لێ وەر بگری، کە پێی پابەندن و لەسەری پرۆن، ئینجا دوا یی چاودێری رۆشتیان بکات و بئی ئاگا وریا بکاتەو و بە بیری لە بیر چوویان بەییتەو و رینمای ی گو مریان بکات، شێخ دەستووری ھەلس و کەوتی موری دە کانی دادەنێ و بە ھەریە کێکیان دەلێت: ((ئامۆز گاریت دە کەم، کە لە خوا بترسی و گو پرا یە لێ بیت و بەلایەنی دیار (ظاھر) ی شەرع پابەند بی و دلت-سینگت- سەلامەت بئی و نەفست بەخشنە بئی و پرووت گەشاوہ بئی و خیرخوای بی و واز لە ئازاردان بێنی و ریزی شێخە کان پیا ریزی و ھاو پێشە تیی بیا یە کان بکە ی و واز لە دوو بەرە کێ بەییتی و بەر گە ی ئازار بگری و بەر ژەو ەندیی خەلکی بە پیش خۆت بخەیت و لە ئایین و دنیا یار مەتیت ھە بئی. راستیی دەو لە مەندی ئەو یە واز لەو کەسانە بێنی کە وە کو تۆن، صوفی گەری لە گوتی و گو توویانە وەر نە گیراوە، بەلام لە برسیتی و برینی شایستەو پەسند کراوە کانهو وەر گیراوە، سەرەتا داوای زانست لە ھەژاران مە کەو بە نەرم و نیانی لە گەلی دەست پێ بکە، چونکە زانست تووشی نامۆیی دە کاو نەرم و نیانی دە بیته ھاو دەمی، صوفی گەری لە سەر ھەشت ئەدگار دامەزراو: بەخشنە بئی بۆ ھەزەرەتی ئیبراھیم علیہ السلام، رەزامەندیی بۆ ئیسحاق علیہ السلام، ئارام بۆ ئەبوب علیہ السلام، ھیما بۆ

زه کهریبا عليه السلام، غوربەت بۆ یەحیا عليه السلام، خوری و زبر پۆشی بۆ موسا عليه السلام، گەران بۆ گەشت بۆ عیسا عليه السلام، هەژاری بۆ محمەد، دروودی خوا لە سەر ئەو و هەموو پێغه مێران و خزم و کەس و کار و هەموو یارەکانی بیت^۱.

بنەماکانی رێبازی قادری :

شیخ عبدالقادر (رەحمەتی خوای لێی) حەفت بنەمای بۆ رێبازە کە ی داناو، کە ئەمانەن: کۆششکردن (المجاهدة)، پشت بە خوا بەستن (التوکل)، ئاکار چاکی (حسن الخلق)، سوپاسکردن (الشکر)، ئارامگرتن (الصبر)، قایلبوون (الرضا)، راستگویی (الصدق)، داوای لە موریدەکانی دەکا، کە پەڕەویی بکەن و لەسەری بپۆن بۆ ئەوێ بێوان هەلس و کەوتی رێبازە کە ی بێنە سەر. هەر وەها دەلی:

(۱) بەلام کۆششکردن دەگەرێتەو بە فەرموودەی خوای گەرە: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾^۲، هەر وەها بۆ فەرموودەی پێغه مێر ﷺ ((أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَلِيلٍ)). هەر کەسێ لە سەرەتاوە خواوە هەول و کۆشش نەبێ هیچ بۆ نیکی خوش لە رێبازە کەو وەر ناگرێت.. مەبەست لە کۆششکردن پێچەوانەی هەوای نەفسە و نەفسی خوێ بە رێشمە ی تەقوا و لە خوا ترسان رێشمە بکات، کۆششکردن پێک نایێ بە چاودێری نەبێ، چاودێری ئەوێە خوا پەرستی وەک ئەوێ بیینی، ئەگەر تۆ نەبیینی ئەو تۆ دەبیینی. چاودێریش بەم چوار ئەدگارە دیته دی:-

۱ - ناسینی خوای مەزن.

۲ ناسینی ئیبلیسی دوژمنی خوا.

۱ فتوح الغیب: المقالة / ۷۵ بە دەستکاریهوه.

۲ العنکبوت / ۶۹.

۳ ناسینی نه فسه به دکاره کت.

۴ ناسینی کار کردن بۆ خوای گه وره، که بریتیه له وهی جیه جی کردنی
فرمانه کانی و دوور که و تنه وه له قه دهغه کراوه کانی.

(۲) پشت به ستن به خوا ده گه پته وه بۆ ئەم فرموده یه ی په روه ردگار:
﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ هەر که سنی پشت به خوا بیهستی، ئەوا ئەو
که سه خوای به سه. ^۱، راستی پشت به خوا به ستن ئەو یه، که کاره کانت بدهیته
دهست خوا ... ئیتر به نده تی ده گا که به شیکه ی گۆرانی بۆ نییه، ئەوه ی بۆی
دانرا بی دهیدریتی، ئەوه ی بۆی دانه را بی به دهستی ناکه وئ. ئیتر دلی داده که وئ و
له خوای خۆی دلتیا ده بی..

پشت به خوا به ستن سنی پله ی هیه: متمانه کردن، پاشان خۆدانه دهست، پاشان
کار پی سپاردن؛ ئەوه ی متمانه له سهر خواده کا به به لینی خوا ئارام ده گری،
خواهونی خۆدانه دهست به زانیه که ی قایل ده بی، خواهونی کار پی سپاردن به
فرمانی خوا قایل ده بی ... به لام ئەو جوو لانه وه دیاره ی که به هه ولدانی ده یکا
له گه ل پشت به خوا به ستنی دلی دزایه تی نییه، چونکه شوینی پشت به خوا به ستن
دلته، که بروا هینانی ته واه، ئەوه ی بروا به هه ولدان نه هیئتی بروا به سوننه ت ناهینتی،
ئوه ی بروا به پشت به ستن نه هیئتی بروا به بروای خۆی ناهینتی، ئە گه ریه کئ له
هۆکاره کان نه هاته دی به قه ده ری خوایه، ئە گه ر هۆکاره کانیش ئاسان بوون هه ربه
قه ده ری خوایه. پیغه مبه ر ﷺ ده فرمو وئ ((أَعْقِلْهَا وَتَوَكَّلْ: بیهسته وه (ولاغه که)
ئینجا پشت به خوا بیهسته.)) ^۲.

(۳) به لام ئاکار چاکی ده گه پته وه بۆ ئەو فرموده یه ی خوای گه وره، که به
پیغه مبه ری فرموو: ﴿وَلَنْكَ لَعَلَّيْ خُلِقَ عَظِيمٌ﴾: ئە ی عه مده ﷺ تو له سهر ئاکاریکی
به رزی. ^۳ له ئەنه سی کوری مالیک ده گیر نه وه ((قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الْمُؤْمِنِينَ

أَفْضَلُ إِيْمَانًا؟ قَالَ ﷺ: أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا: به پیغمبرمیران گوت: چ بر واداری له همومان چاکتره؟ فرموی: تهوی ئاکاره کانی له هموویان چاکترینت.))

ئاکار چاکی چاکترین سیفتهی بهندهیه و گهوهیری پیوان بهو به دیار ده کهوی، مرقف به ئاکاره کانی شووره دراوه و به خولقاندنی بهناوبانگه ... ئاکار چاکی له گهل خوا جیبه جینکردنی فرمانه کانی و واز هینان له قهدهغه کراوه کانی، له هموو حاله تی گوپرایه لی بی، بی تهوی چاوهروانی پاداشتی لی بکهی و هموو قهدهر کراوی بدهیته دهست تهو بی تاوانبار کردنی، به بی هاوبهشی بهته نیای بزانی، به لینه کانیست بی راست بی به بی گومانکردن.

(۴) بنچینهی سوپاس کردن بۆ ئەم ئایه ته ده گهریتهوه: ﴿لَیْنُ شَکْرُکُمْ لَا زَیْدُکُمْ: ته گهر سوپاس بکهن زیاترتان پی ده به خشم.﴾^۱، پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ((أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا: ئایا بهندهیه کی دهم به سوپاس نهیم؟)).

راستی سوپاسکردن لای ته حقیقکاران بریتیه له: دان نان به نیعمه تی خوا له رووی ملکه چیه وه، سوپاسکردن ده بیته چه ند به شیک: سوپاس کردن به زمان، که بریتیه له دان نان به نیعمه له رووی ملکه چی و زه بونییه وه، سوپاس کردن به لهش و ئەندامه کانی له رووی خزمهت و وه فاوه، سوپاسکردن به دل بریتیه له مانه وه له سهر به رمالی شهود و پاراستنی ریزی تهو حاله. به گشتی سوپاسکردن تهویه، که به هزی نیعمه تی خواوه سهرینچی نه کهیت.

(۵) ئارامگرتن له بنچینه دا ده گهریتهوه بۆ ئەم فرموده یه خوا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَٰبِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^۲.

ئارامگرتن سنی جووری هیه: ئارامگرتنی بۆ خوای مهزن، له جیبه جینکردنی فرمانه کانی و نه شکاندنی قهدهغه کانی، ئارامگرتنی له گهل خوای مهزن، که بریتیه له ئارامگرتن له سهر قهزاو قهدهره کانی له هموو به لاو تهنگانهیه کدا،

ئارامگرتنى لە سەر خوای گەورە. ئەو ئارامگرتنە لە سەر بەلئینی رۆزیدان و رزگار بوون و سەرکەوتن و پاداشتی رۆژی بەپا بوونەوه ... ئیمامی عەلی علیه السلام فەرموویەتی: ((الصَّبْرُ مِنَ الْإِيْمَانِ بِمِثْلَةِ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ: ئارامگرتن لە بر وادا وەکو سەرە لە لەشدا)).

(٦) رەزامەندیی بۆ ئەم ئایەتە دەگەرێتەوه: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ: خوارەوان رازیە و ئەوانیش لەخوارازین. ^١ ئیبن عەباس رضی الله عنه لە پیغەمبەر صلی الله علیه و آله دەگەرێتەوه کە فەرموویەتی: ((ذَاقْ طَعْمَ الْإِيْمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رِبًّا: ئەوێ بە خوارازی بێ و بەمەزن و شکۆمەندی بزانی چیرۆی ئیمان دەچیرۆی)). بزانه هەرکەسێ بە قەزا قایل بێ دەحەسیتەوه، هەرکەسێ پێی رازی نەبێ ئازار و ماندوو بوونی لە دنیا نابێتەوه، هەر ئەوێ بە دەست دەکەوێ کە بۆی بەشکراوه. هەرکەسێ هەواو هەوەسی دادوهر بێ لەسەری بەقەزا قایل نییە، چونکە هەواو هەوەسی دژی خوای مەزنە. هەواو هەوەسی نەبوو، ئەگەر بوو ئیمە نەبووین.. بە گشتی مەروفی قایل ئەو کەسەیه، کە گازانده لە سەر قەدەری خوا ناکات.

(٧) بەلام راستگویی لە بنەرەتدا بۆ ئەم فەرموودەیهی خوای گەورە دەگەرێتەوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ^٢. بزانه راستگویی کۆلەگەي ئایینه و بەو تەواو دەبی و یاساکەي لەودایە و دووهم پلەي پیغەمبەراییە. هەر وەك خوای گەورە دەفەرمووی: ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ: بەراستی ئەوانە لەگەڵ ئەو کەسانەن، کە خوا نێعمەتی لەگەڵ کردوونە لە پیغەمبەر و راستگو و شهید و پیاو چاکان. ^٣، راستگویی بریتییه لە یە کسان بوونی نهێنی و ناشکرای مەروف. ^٤

* * *

٢ التوبة / ١١٩.

١ البينة / ٨.

٣ الغنية، ج ٢، ص ١٨٢.

٣ النساء / ٦٩.

ئەمە پىيازى قادىرىيە لە پەرورەدە و سلوك، ئەمە بىنەماو دەستور و ويردە كانىتى،
 كە لە چوارچىۋە قورئان و سۈننەت دەرناچى و شەرىعەت دەكاته دادوەر لەسەر
 حەقىقەت، فىقھىش رابەرىكە، كە صۇفىگەرى لەبەر رۇشنىيە كەى دەروات.
 ھەر ھەداۋاى ئاكارى چاك و دوور كەوتسەۋە لە ئاكارى ناشايستە و خوش
 گوزەرانى لە نىۋان خەلك دەكا، سەرەراى ئەمەش داۋاى ئەۋە دەكا، كە ئاكارىيان
 ۋەكو ئاكارى كۆمەلگەى ئىسلامى يەكەم بى، كۆمەلگەى يارانى پىغەمبەر ﷺ، بۇ
 ئەۋەى بىنە چاكترىن مىللەت لە سەر زەۋى، ئەمەشى ۋەكو ھەموو رىبازە
 صۇفىگەرىە سۈننىيە كانى ترە.

شىخ عبدالقادر (رەھمەتى خۋاى لىيى) بەپى بۇچۈنى خۋى راستىي
 صۇفىگەرىي دىيارىكردوۋە، صۇفىگەرىي بەجل و بەرگى خورى و پوو زەرد
 ھەلگەران و خەكايەت خويىندەۋەى پياۋچاكان بە زمانىكى لەرزۇك و پەنجە
 جوۋلاندىن بە تەسبىحات پىك نايت، بەلكو صۇفىگەرىي ھەول و تەقەلا و كارو
 دلسۆزىيە، بەراستگۈيى لە خواخۋازى و زوھد لە دىيا و دەر كەردنى خەلك لە دل
 پىك دىت،^۱ بەمەر جى دل تەنيا خۋاى تىدايى.

شىخ صۇفىگەرىي خستە ژىر ساىەى فىقھەۋە. بەلاى ئەۋ، ھەر حەقىقەتى گەر
 شەرىعەت پالېشتى نەكازەندىقىيە، نەيھىشت شەرىعەت لە تەۋەرى رامىارى
 بىخوليتەۋە. چۈنكە ئەمە دەبىتە بەلايەك و رامىارى و شەرىعەت ھەردوۋ كيان
 تىكەدەدا، بۇيە دژى ئەۋ زانا بەداندە دەۋەستا، كە بەگەل پاشاۋ فەرمانەرەۋاكان
 كەۋتبوون و بەپىي وىستىيان دەقى شەرىعەتياى بۇ دەگۈرىن. شىخ بەۋانەى دەگوت:
 ((ئەى ناپاكان(خائىن)ى كەردەۋە و زانست، ئەى دوژمنانى خۋاۋ پىغەمبەرى
 ﷺ، چەندەھا جار بۇ چل و چىژو ئارەزوۋى دوورپوۋىي لەگەل
 پاشاۋ دەسلەتداران دەكەن.. خۋايە تەۋبە لە من و لەۋان قبول بكە و لە زەبۈنى
 دوورپوۋىي و كۆتى ھاۋبەشپەرستى رزگارىيان بكە.))^۲.

۱ الفتح الرباني: المجلس / ۲۵.

۲ كتاب رجال الفكر والدعوة في الاسلام، ص ۲۴۸ و دواى ئەۋە.

شیخ له موریده کانی قابل نه ده بوو، که شیخ به یی گوناوه تی بگن، له م باره یوه ده یگوت: ((نه گهر مورید شتیکی له شیخ بو در کهوت که له گهل شهرع ناگوئجی، پیوسته به ثامازه پینکردن و نمونه هیئانه وه شیخه که ی ناگادار بکاته وه... پروای به یی گوناوه ی شیخ نه بیټ))^۱.

به لام ټو ټه ټقه یاد (ذکر) انه ی که ئیستا له ریبازی قادری ده به ستری و به دهنگ و ټاوازه قه سیده و مقامی تیدا ده خوئیرته وه، لهو بنه مایانه نییه، که کاتی خوی شیخ بو ریبازه که ی داناو، به لکو ههروه کو بینیمان رقی لی ده بو یوه وه و قورئان خوئندن ی پی باشر بوو لهو کاره. له وانه یه شیخه کانی ریبازی قادری، که له دوا ی شیخ عبدالقادر وه هاتن ټه مه یان داناو و بنچینه که یان دارشته وه.

ماموستا ټه بو حه سه نی نه ده و ی له کتیه که ی (رجال الفكر والدعوة في الاسلام) دا ده لیت: ((شیخ عبدالقادی گه یلانی خوی موریده کانی پهروه رده ده کرد و سه ره رشتیانی ده کرد و وایانی لی کرد بوون، که هه ست به لپیر سینه وه بکه ن دوا ی توبه و به یعت و نو یکرد نه وه ی ئیمان. شیخ په یوه ندیه که گیانی ئایینی زور به تینی له گهل موریده کانی هه بوو به هه و ټه هه لټه ده وه شایه وه. ټو موریدانه ی که خو گرو هه لکه وتوو و به توانا بوون له سه ره پهروه رده کردن، شیخ مؤلته تی شیخایه تیی پی ده دان و له ولاتان بلاو ده بو نه وه و داوا ی خه لکیان بو ئیسلامه تی ده کرد و نه فسه کانیا ن پهروه رده کردو له گهل هاو به شه رستی و بیدعه و نه زانی و دو ور شو یی ده جه نگی ن... خه لیفه و قوتاییه کانی شیخ رولیکی گرنگیان هه بوو له سه ره پاراستنی گیانی ئیسلام و تیشکی ئیمان و گهرم و گوری بانگه وازی و جیهاد و هیزی هه لکه پانه وه له سه ره ئاره زوو به ده کان، ټه گهر ټه وانه نه بو نایه ماده په رستی میلله تی قووت ده داو تیشکی ژبان و خو شه ویشستی له سینگی ټه ندامه کانی ده کو ژایه وه، ههروه ها فزولیکی گه وره یان هه بوو له سه ره بلاو بو نه وه ی ئیسلام لهو شوینه دو ورانه ی، که سو پای مو سلمانه کانی نه گه یشتی و ئیسلام به

سایه‌ی ئەوانەوه لە ئیفریقا و هیند و ئەندونسیا و چین و دوورگەکانی زەریای
هیندی بڵاو بوویەوه.

هەرکە تەتەرەکان دەستیان بەسەر جیهانی ئیسلامیداگرت، ئەو خەلیفە
دەسۆزانە، کە میژوو ناوی زۆریانی لە بیر کردوووە توانییان خۆیان بخرێنە ناو دلتی
ئەو دلتەرەقانە و ئیسلامیان لەلا خۆشەویست بکەن و داوای ئیسلامبوونیان لێ
بکەن، تا زۆربەیان، یان هەموویان موسڵمانبوون و بوونە پارێزەری ئیسلام دوا
ئەوێ کە دوژمنی بوون، (تۆماس ئەرنۆلد) لە کتێبە کە (الدعوة الى الاسلام) دا
زۆر سەری لەم پرۆداوە سوپماوە.^۱

---

۱ رجال الفكر والدعوة في الاسلام، الندوي، ص ۲۸۲ و دواي ئەو.

به سخی جواره

که پلاره نه گانه سنج عبدالقادر

که رامهت هموو کارینکی له راده به دهره و دووره له داوای پیغه مبه ریتی و خوا له سهر دهستی وهلییه کانی دهری ده خات، به لām په رجوو (معجزه) هموو کارینکی له راده به دهره و خوا ی گه وره له سهر دهستی پیغه مبه ری ئاشکرای ده کا، وه کو به لگه ی پیغه مبه ریتی که ی. هر شتی به پیچه وانهی ئمه بی ئه وال شه پتانه وه یه. هموو که رامه تی وهلییه که له هه مان کاتدا په رجوی ئه و پیغه مبه ریه، که لایه نگرپی ده کا.

که رامهت به قور ئان و سوننهت چه سپاوه، خوا ی گه وره له باره ی مهربه می کچی عیمرا نه وه ده فهر مو ی: ﴿كَلَّمَادَخَلَ عَلَيْهَا زَكِيًّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا: هر کاتی زه که ریبا ده چوو له لای مهربه م له میحراب خواردن و رۆزی له لا ده دی که له و کاته دا نه بوون. ١، ﴿وَهَزَى إِلَيْكَ بِحُذِّ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا خَمِيًّا: لقی ئه و دار خورمایه بۆ لای خۆت راوه شینه، تا خورمای ته پرو تازوت بۆ بوهرینی. ٢، ئه مانه هه ردوو کیان بۆ مهربه م که رامه تن، چونکه پیغه مبه ر نه بوو. هه روه ها چیرۆکی ئه وه ی زانستی خوابی هه بوو له گه ل چه زه رته ی سلیمان و هینانی کۆشک و سه رای به لقیس به چاوترو کانیک. چیرۆکی یاران ی ئه شکه فت و

١ آل عمران / ٣٧.

٢ مریم / ٢٥.

سه که که بیان، چیرۆکی (ذي القرنين)، چیرۆکی پیاوه چاکه که له گه‌ل حه‌ز ره‌تی موسا، ئەمانه هه‌موویان به قورئان سه‌لێنراون. له‌ فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ردا ^ﷺ زۆر گوته‌ی واهه‌یه که بوونی که‌رامه‌ت ده‌سه‌لێنێ، وه‌کو فه‌رمووده‌ی یارانێ ئەشکه‌فت و فه‌رمووده‌ی جوهره‌یحی راهیب و فه‌رمووده‌ی ئوسه‌یدی کو‌ری حوضه‌یر و عه‌بادی کو‌ری بیش‌ر، ره‌زای خوایان لێ بێ، فه‌رمووده‌ی دایکی ئەیمه‌ن و سه‌فه‌ر کردنی له‌و کاته‌ی که به‌رۆژوو بووه، گوته‌ی عومه‌ری کو‌ری خه‌تاب (یا ساریه‌ الجبل) و گه‌لێکی تر.

شیخ موفق الدین کو‌ری قودامه‌ی مه‌قدیسی خاوه‌نی کتێبی (المغنی) گو‌توویه‌تی: ((نه‌مدیوه‌ که‌س هه‌ندی شیخ عبدالقادری گه‌یلانی که‌رامه‌تی لێ بگێڕنه‌وه))^١.

شیخ عیزودینی کو‌ری عبدالسلام شیخی شافعی گو‌توویه‌تی: که‌رامه‌تی هێچ شیخی به‌یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک (تواتر) نه‌بووه، ته‌نیا ه‌ی شیخ عبدالقادر نه‌بێت.^٢

((له‌ نووسینی سه‌یف کو‌ری مه‌جدی حافیز وه‌رمگرت: گو‌یم له‌ شیخی زاهید عه‌لی کو‌ری سه‌لمانی به‌غدایی به‌ناوبانگ به‌نانه‌وا بوو، که‌ له‌ ته‌کیه‌ی خۆی بوو له‌ ته‌نیشتی رۆژئاوای به‌гда، له‌ باره‌ی شیخ عبدالقادر وه‌ ده‌یگێڕایه‌وه و ده‌یگوت: ((شیخ خاوه‌نی که‌رامه‌تی و ابوو که‌ له‌ سه‌رده‌می خۆی له‌ که‌س نه‌ده‌ گێڕدرايه‌وه))^٣.

دانه‌ره‌ کۆنه‌کانی وه‌کو: محمه‌دی تادفی له‌ ((قلائد الجواهر)) و عبدالله‌ ی یافعی له‌ (أسنى المفاحر) و نورالدینی له‌خمی له‌ (هجرة الأسرار) هیت. گه‌لێ

١ کتاب الذیل علی طبقات الحنابلة لأبن رجب تحت رقم / ١٣٤ .

٢ کتاب الذیل علی طبقات الحنابلة لأبن رجب و کتاب: سیر النبلاء للذهبي ج ٢٠، ص ٤٤٣.

٣ کتاب الذیل لأبن رجب تحت رقم / ١٣٤.

(الشیخ عبدالقادر الکیلانی) بەدریژی باسی ئەو کەرامەتەکانەم وەکو ئەوەی کە خەلیفە (المستجد بالله) هەندێ درهەمی بۆ ناردبوو، ئەویش درهەمەکانی گۆشی و خوێنیان لێهات و بۆ خەلیفە ی رەوانکردەو، یا وەکو ئەوەی کە لە بەغداوە قاپقاپەیی گرتە هەندێ دز لە دەرەوێ بەغدا، کە رییان لە کاروانی گرتبوو، ئەوانیش بەتێنیان داو بوو گەر رزگاریان بێ هەندێ لەو سامانە ی بدەنە شیخ، ئێتر دزەکان هەلاتبوون و کاروانە کە رزگاری ببوو، ئەمەو هیتریش، کە لەو کتییانەدا باسکراون، چونکە ئەو کەرامەتە پالێشتیکی تەواو و سەداسەدیانی نە و وانە بێ سەلمانندیان لە پایە ی شیخ بەرزبکاتەو، یان نەسەلمانندیان لە پایە ی نزم بکاتەو، چونکە شیخ ئەوەندە ی بەسە کە هەزارە ها بیروا و هاوبەش پەیدا کەر لەسەر دەستی موسلمانبوون و بە هەزارە ها گوناھار و بەدکاریش تۆبەیان لەسەر دەستی کردوو. شیخ خۆشی زۆر شانازی بەمانە کردوو و زۆر جار ان بە دلخۆشییەو بۆ گۆنگرانی باسکردوو، لەم بارە یەو دەستی: ((خوای گەورە ویستی سوودی خەلکم بێ، زیاتر لە پێنج هەزار جوولە کە و دیان لەسەر دەستم موسلمان بوونە و زیاتر لە سەد هەزار لە بەرە لا و چەتە و رێگر و پیاو خراپان لەسەر دەستم تۆبەیان کردوو، ئەمەش خێرو چاکە یەکی زۆرە)).

بەلام لێرەدا باسی شتی لە ئاشکراکردن (مکاشفات) بەکانی دەکەم، کە ئەمەش دەچێتە ناو بابەتی فەرaset و تیژ هۆشی و هەستکردن لە دورەو، یا خوێندنەوێ بیرەکان، ئەمەش زانستی نوێ سەلماندویتی و قورئانی پیرۆزیش سەلماندویتی، هەر وەکو خوای گەورە دەفرمووی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي سَمِيعٍ﴾: بەراستی لەم روداویدا زۆر بەلگە هەن بۆ ئەوانە ی کە وشیارن. ^۱، واتا: ئەوانە ی کە بیر لە شتان دەکەنەو و بەهۆی سیفەتی شتەکان راستییەکانیان دەزانن. ^۲ فرمودە ی

۱ الحجر / ۷۵.

۲ تفسیر صفوة البیان لمعاني القرآن، حسنین مخلوف.

پېغمبەریش ﷺ لایه نگرې ژمه ی کردووه، که ده فرمودی: ((اَتَقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ: خۆتان له تیژ هوشی برودار پیاوړن، چونکه نهو به نوری خوا ده بیني)).^۱

پیش نهو ی ره خنهی نهوانه مان گوی لیبی، که له کاروباری هم دنیا په دا ته نیا پروا به زانست و ژیری و تاقیکردنه وه ده کهن، هم چند پره گرافه ی موحازه ره ی زانای رووسیای بؤ باس ده کم که ناوی (فلایل کاز ناتشف) ه، که له کونگره ی جیهانی بؤ بابه تی (پاراسایکولوجیا) خویندوویه ته وه، که له دواپه له پاریس به ستر او باسی توانا مروقیه له راده به دهره کان ده کاو روظنامه ی (الاتحاد) ی ئیماراتی له ۱۹۹۰/۱۱/۲۹ دا بلاوی کردو ته وه. زانای ناوبراو به مجوره موحازه ره که ی ده ست پنده کات:

((چاودیری زانستی پاراسایکولوجیا بکه ن پیش نهو ی جیهان پرووخت، زانست سملاندوویه تی، که له شی مروف هیزو توانایه کی زنده گیی مه زنی هه یه و له دووری سهدان و هه زاران کیلومتر ده توانی کار له بیري خه لکی بکا، مه ترسییه که ی له وه دایه نه خو مافیاو توړه تیرورسته کان، یاخود سوپا نیزامیه کان هم چه که زانستیه ترسناکه به کار بهین به هو ی کارتیگردنی بیري له دووره وه. بؤ نمونه: تیكدانی رشته ی زانیاری، یا بانکی یا هاتوچو له ولایتی کدا به ته وای، له کاریردنی په که سهر بازیه کان به هو ی دژه فرمان دان بؤ فرمانه کانی سهر کردایه تی. به کارتیگردنی بیري له دووره وه هه زاره ها کس، ویستیان تیكده چی و ده که ونه ژیر کارتیگردنی نهوانه ی، که به هو ی بیرانه وه کاریان تیبان کردووه.. به پنی بورجی نه ستیره کان کات و شوی نی له دایکبوون کاریگه ریه کی راسته و خو ی له سهر ژبانی له شی و ژیری مروقه وه هه یه..

هه روه ها بؤ مان دهر کهوت که چند باریکی بایولو جی له دهر و به ری هه موو مروقی هه یه که دیارده ی کارتیگردن له دووره وه لیکنه داته وه. له لایه ن خؤمانه وه

۱ رواه الترمذي: جامع الاصول، ج ۲، ص ۲۰۵، رقم ۶۸۴.

سه‌دان تاقیکردنه‌وه‌مان کرد، که ئەمە دەسه‌لمێنن. ئەمەش یەکیکە لە وانە: چەند سیلێکی مرۆڤی یەك سروشتی بایۆلۆجیمان خستە ناو دوو. دەفری شووشەیی سەر بەخۆی داخراو، دواوی قایرۆسیکی نەخۆشیمان خستە ناو دەفری یەكەمەوه و سیلێکەکان نەخۆش کەوتن و دەستیان بە مردن کرد، دواي کەمێک سیلێکەکانی دەفری دووهم نەخۆش کەوتن و مردن لە گەل ئەوێ که هیچ پەيوەندی لە نێوان دەفرەکاندا نەبوو. هۆیەکی ئەوێهە سروشتی بایۆلۆجیی سیلێکەکانی هەردوو دەفرە کە یەکیکە، واتا: کێلگەي مۆگناتیسییان یەكە، ئەم تاقیکردنه‌وه‌یه‌مان بیست هەزار جار دووبارە کردەوه و ئەنجامەکانی هەریەکیک بوون. هەروەها بە هۆی داپڕینی کێلگەي مۆگناتیسی لە یەكتری توانیمان گەلێ نەخۆشی چارەسەر بکەین. هەروەها چەند تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی گەياندنی هەستیمان لە نێوان بیست شاری روسیا ئەنجام دا، کە ماوێ نێوانیان لە نێوان هەزار تا حەفت هەزار کیلۆمەتر بوو، وێنەکی فۆتۆگرافیمان دایە یەكێ لە کەسەکان و داوامان لیکرد، کە ئەم وێنە بۆ کەسانی تر لە شاری تر بنێڕی، کە ماوێ نێوانیان هەزارەها کیلۆمەتر بوو ئەنجامەکان لە سەر سوپەرھینەر زۆر زۆرتر بوون...^١ بۆ سەرکەوتنی ئەمە تەنیا پێویستی بەمەشقکردنی ئەو کەسانە هەیه، چونکە هەموو مرۆڤێک توانایەکی بایۆلۆجیی هەستی زۆر زۆری هەیه، بەلام پێنیمان کە گەياندن لە دوورەوه لە باروزروفي گەردوونی دیاریکراو باشتەر دەبێ کە گرنگە کەیان هیزی نزمترین رادەي توانای خۆری یەك^٢

زانست سەلماندووەتی، کە لە هەر مرۆڤێک دەروونی هەیه، کە لە دوو رەگەز پێکدێ، رەگەزێکی خولقاندن، کە لە گەل لە دایکبوونیەوه دێت و دەبێ

---

١ ئەو کەسە وێنەکەي لە پیش خۆی دادەنا و لە مێشکی خۆی ئامادەي دەکرد. ئینجا بیری لە کەسەکەي تر دەکردهوه، کە هەزارەها کیلۆمەتر لەو دووربوو، ئێز کەسەکەي تر هەمان وێنە دەبینی، کە لە مێشکی خۆی داینابوو.

٢ گەر بلێن جیاوازی نێوان ئەمانە و هەلیبەکان چیه، دەلێم: جیاوازیە کە ئیمان و پەرەویکردنە، کە شفی و هەلیبەکان بە سادەیی دەبێ و بێ زۆر لە خۆکردنە، بەلام کە شفی ئەمانە پێویستی بەمەشقکردنێکی درێژ هەیه.

تیبدا بئی، ره گه زینکی تر که به ههول و کوشش و مه شقکردن نمش و نما ده کا. ئه وهی دیار بئی ئهم دور ره گهزه لای شیخ عبدالقادر زور به هیز بووه، گه لی له دانه ره کان باسی ئه وه یانکردووه، که تیر امانه کانی شیخ عبدالقادر به هیزو تیژ بووه و زور کاری له نه فسی بینهر و گوینگرانی کردووه، به راده یه که نه یان توانیوه زور چاو له چاوی بنین به هوی شکو و سام و هه یه تی و هیزی تیروانیه کانی. شکو و سام و هه یه تی خوی له خویدا به لگه ی به هیزی که سیتی مرفه و به لگه ی به زه یی هیزی ده روو نییه تی، پیشت زانیمان چون شیخ عبدالقادر ئه و ساله در یژانه ی له ئارامگرتن و ههول و تقه لا و کوشش برده سهر، تاوای لیها ت هیزی ده روو نیی یه کجار زور بیست.

ئیستا هه ندی له و که شفانه تان بو باس ده کهین که دانه ره کان له کتیه کانیان باسیان کردووه، گومانیشم له وه نییه ئیستا کهس گومانی لی هه بی، یا گازانده ی به سهر زاری دای:

۱- حافزی کوری ره جه ب له (الذیل علی طبقات الخنابلة) دا گوتی: ((شیخ تەقی الدینی کوری تهیمه گوتی: شیخ عیز الدینی کوری ئیبراهیمی فاروقی بوی گپرامه وه، که گوتی له شیخ شهاب الدین عومهری کوری محمده دی سه هره وه ردی بووه، که گوتویه تی: نیازم وابوو شتی له زانستی که لام بخوینم، دوودل بووم له وه ی ئایا (الارشاد) ی ئیمامی حه ره مین یان (نهاية الاقدام) ی شه رستانی یان کتیبکی تر بخوینم، له گه ل شیخ عبدالقاهری سه هره وه ردی خالی باو کم چوینه لای شیخ عبدالقادر و خاتم له ته نیشت شیخ نوژی ده کرد، شیخ عبدالقادر ئاوری لیم دایه وه و پئی گوتم: عومهر، ئه و شته چیه، که تویشووی گۆره، ئه و شته چیه که تویشووی گۆره؟ ئیتر له بیر کردنه وه ی زانستی که لام په شیمان بوومه وه.. ئین ته میمه گوتویه تی: ئهم حه کایه ته م بینوه هه لئاسراوه به خه تی شیخ موفق الدینی کوری قودامه ی مه قدیسی ره حه تی خوای لی بئی، ههروه ها ابن النجار له میژووه کهیدا باسیکردووه)).^۱

۲- له کتیبی (سیر اعلام النبلاء) هاتوو: ((به خه تی حافر سه یف الدین کوری المجد خویندو و مه تهوه: گویم له محمه دی کوری محمه دی المراتبی بووه، گویم له شیخ ته بابا کر ته لعیما د بووه ده یگوت: له ئوسولی دینم خویند بوو و گومانیکه لام پهیدا کرد، گوتم: تا ده چمه کۆری شیخ عبدالقادر، چونکه ده لێن قسه له ختوراتی دل ده کا، چوومه لای و تهو قسه ی ده کرد، گوته: بیرو باوه پیمان بیرو باوه پری پیشینه ی چاک (السلف الصالح) و یارانی پیغمبهره ﷺ؛ له دلی خۆمدا گوتم: هه ر بهر یکهوت ته مه ی گوت، دوو باره قسه ی کرد و ئاو پری لیم دایه وه و ته مه ی دوو باره کرده وه، گوتم ته مه ئامۆز گاریکه ره و جارو بار ئاو پ ده داته وه، بۆ سییه مین جار ئاو پری لیم دایه وه و گوته: ته ی ته بو به کر، بیرو باوه پیمان بیرو باوه پری پیاو چا کانی پیشین و یارانی پیغمبهره ﷺ، ئینجا گوته: ههسته ته وه باو کت هاته وه، باو کم ماوه یه ک بوو بز بوو، هه ستام پیشوازی بکه م، باو کم یه کسه ر گه یشته جی)).^۱

۳- ههروه ها له سه ر چاوه ی پیشوو هاتوو: ((جیبائی گوتوو یه تی: گویم له (حلیه الاولیاء) ی ته بی نه عیم بوو، که باسی عه لی کوری ناسری ده کرد و دل م نه رم بوو و گوتم: ئاره زووم له وه بوو، که بهر پرژمه سه ر خوا په رستی، رویشتم و له پشت شیخ عبدالقادر نوێژم کرد، هه ر که دانیشتن شیخ سهیری کردم و گوته: ته گه ر ویستت بۆ خوا په رستی دا برینی، تا فیه قه فیڕ نه بیت و له گه ل شیخه کان دانه نیشیت و لییان فیړه ته ده ب ته بی دامه بری)).

۴- هه ر له سه ر چاوه ی پیشوو: ((ابو البقای عه کبه ری گوتوو یه تی: گویم له یه حیای کوری نه جاحی ته دیب بوو ده یگوت: له دلی خۆمدا گوتم هه ز ده که م بژمیرم، که شیخ عبدالقادر چه ند باسی شیعی ته بیه کار ده کات، چوومه کۆره که و داوینکم له گه ل خۆم برد و له ژیر کراسه که م دامنا، هه ر کاتنی باسی شیعی ریکی ده کرد گرینه کم له داوه که ی ژیر کراسم ده دا، من له کۆتایی کۆره که دانیشتم، هه ر هینده م زانی گوته: من شی ده که مه وه و تۆش گر ی لینه ده ی)).

۵- هەر لهو سه رچاوه يه دا هاتووه: ((ئه محمد كورپ زه فەر كورپ هه بیره گوتی: له باپیرم پرسیار كرد^۱ كه سه ردانی شیخ عبدالقادر بكهه هه ندی زیری دامنی بیده منی، هەر كه له مینه ر دابه زی سه لامم لیكرد و شهرمم كرد له ناو ئه و هه شامه ته زیره كه ی بده منی، شیخ گوتی: ئه وه ی پینه بینه و گوتی مه ده خه لك و سه لام له وه زیر بكه)).

له كتنیی (قلائد الجواهر)^۲ بهم شیوه هه هاتووه: شیخ گوتی: ((ئه و زیره ی پینه هه لی گره و سه لام له وه زیری باپیرت بكه و پنی بلتی: عبدالقادر پیوستی نییه به وه ی ناردووته، بیگه رینه وه بۆ ئه وانه ی پیوستیان پی هه یه)).

۶- له كتنیی (قلائد الجواهر)^۳ ی محمد كورپ یه حیای تادفی هاتووه: ((ابوالفرج كورپ هه مامی گوتوویه تی: زۆر شتم له باره ی شیخ عبدالقادره وه ده بیست و به راستم نه ده زانی، بۆیه هه زم له بینینی بوو، رۆژی وارێكهوت چومه (باب الازج) بۆ کاریکی خۆم، كه گه پامه وه به پیش قوتابخانه كه ی شیخدا ره تبووم، له و كاته بانگدێره كه قامه تی نوێزی ده كرد، منیش به و قامه ته ئه وه ی له دلم بوو به بیرم هاته وه و گوتم: نوێزی هه سر ده كه م و سه لام له شیخ ده كه م، له بیرم نه مابوو كه ده ستوێزم نییه، نوێزی هه سری بۆ كر دین، هەر كه له نوێز و پارانه وه بوویه وه، هاته لام و گوتی: ئه ی كورپ خۆم گه ر بۆ مه به ستی جیه جیكردنی پیوستیه كت هاتووی بۆت پێكدی، به لام خافله تی به ته واوی دای گرتووی، بی ده ستوێز نوێز كرد و له بیرت چوو، ابوالفرج گوتی: سه رم له حالی سوپماو هۆشی شیواندم.. له و كاته وه شوینی كه وتم و كه وتمه داوی خۆشه وستی و

---

۱ باپیره ی عه ون الدین یه حیا كورپ محمد كورپ هه بیره یه و وه زیری خه لیفه (المقتفی لأمر الله و المستنجد بالله) بووه، پیاویکی زانای ته دبیی له خواترسی چاك بوو، له سه ر مه زه به ی حه نه ی بوو، هاوڕینی شیخ عبدالقادر گه یلانی بوو ره مه تی خاویان لی بی و هاچه رخی بووه، له سالی ۴۴۹ ك له دایكه یوه و له سالی ۵۶۰ ك وه فاتیكردوه.

۲ ص ۴۰.

۳ ص ۳۰.

۷- هر له سهر چاوهی پیشوودا^۱: ((شیخ عبدالله محمدهد کوری ابی الغنائم الحسینی گوتوو یه تی: له رۆژنکی مانگی هه رامی خوا له سالی پینج سهه و په نجاو نۆی کۆچی، نزیکه ی سێ سهه کهس هاتبوونه سهر دانی ته کیه که ی شیخ عبدالقادر و له لای کۆله گه کانی هه یوانی دانیشتبوون، شیخ له مالتی دهه چوو و هاواری کرده خه لکه که: خیرا وهر نه لام خیرا وهر نه لام، به خیرایی هاتنه لای، تا هیچ که سێ له هه یوانه که نه ما، یه کسه ر بانه که کهوت و خه لکه که رزگاریان بوو.))

۸- له سهر چاوهی پیشوودا^۲: ((ابوالمظفر شمس الدین یوسف کوری قزعه لی کوری عبدالله ی تورکی عوفی به غدا بی حه نه فیی کوری کچی ئیبن جهوزی گوتوو یه تی: خاسه گ- ناوی پیاویکی تورکییه- پیی گوتم: شیخ عبدالقادر رۆژی یه کشه ممان داده نیشته؛ شهوی یه کشه مه لهو ئی مامه وه بو ئه وه ی ئاماده ی کۆره که ی یم، وار پیکه وت شهو ئی توشی جه نابه ت بووم، ئه و شه وه سارد بوو، گوتم: کۆره که ی له کیس خۆم ناده م، هر که ته واو بوو خۆم ده شو م، هاتمه قوتابخانه که و شیخ له سهر مینه ر بوو، هر که چاوی پی م کهوت گوتی: دییه کۆره که مان و له شه ت پیسه و بیانو و به سه ر ما ده گریت.))

له و کتیبانه ی باسکران کۆمه لتی حه کایه تی تری وه ها به درێژیه وه نوو سرا وه .

ده روزهی بیتجم

به سى به كم

مردووه سیه نه کانی

میژوونووسه کان ههموو له سهر ئهوه کۆکن، که شیخ عبدالقادر له سالی ۵۶۱ ک مردووه، ریکهوتی شهوی شهممهی دهیه مینی ره بیعی کۆتایی، هه ندی ده لێن: هه شته مینی، هه ندی ده لێن: یازده مینی ره بیعی کۆتایی سالی ۵۶۱ کۆچی ریکهوتی سالی ۱۱۶۶ زایینی یاخود ۱۱۶۵ زایینی و ته مهنی نه وهت سال بووه، ماموستای پسیور له بهر اورد کردنی سالی زایینی و کۆچی به ریز: محهمد رضوان المراد ده لێت: له سهره تای مانگی ره بیعی کۆتایی سالی ۵۶۱ ک رۆژی پینج شهممهی ریکهوتی ۱۱۶۶/۲/۳ زایینی بووه، که واته وه فاتی شیخ عبدالقادر شهوی شهممهی دهیه مینی ره بیعی کۆتایی سالی ۵۶۱ کۆچی ریکهوتی ۱۱۶۶/۲/۱۳ زایینی بووه به تهواوی.

ههروه ها گوتویه نه شیخ له ژیا نیدا هیچ نه خوشیه کی قورسی نه گرتووه، جگه لهو نه خوشیه ی که شهوو رۆژیکێ خایاندووه و پێی مردووه.^۱

شیخ عبدالعزیزی کورێ له باره ی نه خوشیه که به وه لێی پرسی، شیخ پێی گوت: با کهس پرسیاری هیچم لێ نه کات، من له زانستی خوادا هه لاو گیر ده م، نه خوشیه که م کهس پێی نازانی و کهس تێی ناگات..

شیخ عبدالجباری کورێ لێی پرسی: کویت دیشی؟ گوتی: ههموو ئه ندامه کانی

۱ عبدالقادر الکيلاني، محمد العيني، ص ۷۶.

له شم ژان ده کا، جگه له دلېم که هیچ ژانی نییه و له گهډل خواډایه.

شیخ (رهحمتهی خواى لیبی) دهیگوت: من له هیچ مروځی ناترسیم، من له مردن ناترسیم و له فریشتهی مردن ناترسیم.

شیخ هردوو دهستی بلند ده کرد و دریژی ده کرده و دهیگوت: سهلام و رهحمته و بهر کهتهی خواله ئیوهش. ئینجا حق و گیانه لای مردنی گهیشتی و ئهمه ی دووباره ده کرده و: پشتم بهستا به (لا اله الا الله سبحانه وتعالى) ئهو زیندووهی که نامری و له مردن ناترسی، گهورهیی بو ئهو خواپیه، که بهتوانا به هیژ بووه و به مردن به سهر بنده کانیدا زاله، هیچ خواپیی نییه شایانی پرستن بئ (الله) نه بئ و محمده صلی الله علیه و آله پیغمبهری خواپیه، له گیانه لانهی ده توانی وشه (تعزز) گزبکات و ههر دووباره ی ده کرده و تا گزی کرد، ئینجا بهرده وام دهیگوت: الله الله، تا دهنگی نهما و زمانی به بن گهروویه و نوسا و ئینجا گیانی پیروزی دهرچوو.^۱

ئینجا منداله کانی شووشتیان و عبدالوهابی کوری و منداله کانی تری و قوتایی و دهر ویشه کانی نوځریان له سهر کرد و به شهو له قوتابخانه کهیدا ناشتیان، ههر که دهنگوباسی و هفاتکردنی له روژی دواپی له بهغدا بلاو بوویه و، خه لکی بهغدا هموویان له (باب الازج) کزبوونه و دهنگی گریان و هه نیسکدان بهرز بوویه و و یستیان بچنه ناو قوتابخانه که بو دوا مال ئاواپی له شیخیان، بهلام دهرگا کانی قوتابخانه که به داخراوی مایه و تا روژ بهرز بوویه و بو خه لکی کرانه و.^۲

پیش مردنی، عبدالوهابی کوری له باره ی وه سیه تکر دنیه و لیبی پرسى، شیخ پنی گوت: ((پیوسته له خواى مه زن بترسى و گوږپایه لى بیت. جگه له خواله کهس مه ترسه، جگه له خوا تکا له کهس مه که، هه موو پیوستیه کان ههر بو خواى گهوره یه، هه مووی له و داوا بکه، جگه له خوا متمانه و بهقات به کهس نه بئ،

۱ فتوح الغیب علی هامش قلائد الجواهر، ص ۱۳۱.

۲ عبدالقادر الکیلانی، محمد العینی، ص ۷۷.

ئاگادارى يەكخواپەرستى بە، يەكخواپەرستى، يەكخواپەرستى، كۆى ھەموو شتى
يەكخواپەرستىيە))^۱. ئىنجا گوتى: ((بەسەر سىفەتە كانى خوادا بېچنەوۈ وەك چۆن
ھاتوۈ، فەرمان و ھوكم دەگۆرى، بەلام زانست ناگۆرى، ھوكم دەسپىتەوۈ،
بەلام زانست ناسپىتەوۈ))^۲.

---

۱ الفتح الرباني، ص ۳۷۳ / فتوح الغيب، ص ۱۳۰.

۲ الفتح الرباني، ص ۳۷۴.

به سخی دووہم

خیزلے و سندان و نہ وہ کانی

زنہ کانی:

((شیخی صوفی گہری سہرہ می خوی، شیخ شہاب الدین عومہری سہرہ و ہر دی، کہ یہ کئی لہ قوتایہ کانی شیخ عبدالقادر بووہ دہ لیت: گویمان لیوہ لہ شیخ عبدالقادر دہ گیر نہ وہ کہ گوتوویہ تی: ماوہیک بووہ زم لہ زن بوو، بہ لام زاتی زن ہینام نہ دہ کرد، نہ خو کاتم لیل بکات. ہر کہ نارامم گرت و کاتی خوی ہات، خوی گہورہ چوار زنی بو ریگخستم کہ ہموو یان کچہ دہ ولہ مہ ند بوون، یان پیشہ گہر بوون))^۱.

ہیچ میژو و نووسی میژووی یہ کہم زنہینانی تو مار نہ کردوہ. بہ لام خواہنی (قلائد الجواہر) دہ لئی: یہ کہم کوری عبداللہ یہ، کہ لہ ۵۰۸ کوچی لہ دایک بووہ، بہ لام ماموستا محمد عہینی دہ لئی: یہ کہم کوری عبدالوہابہ^۲، کہ لہ سالی ۵۲۲ کوچی لہ دایک بووہ، پیشتر بینیمان کہ عبدالوہاب نوژی لہ سہر باوکی کرد کاتی مردنی، نہ گہر عبداللہ کورہ گہورہ ی بواہ بوچی نہ نوژی لہ سہر نہ دہ کرد؟!

نہ گہر رای یہ کہم راست بنی یا دووہم نہوا شیخ عبدالقادر لہ دوی تہ مہنی

۱ قلائد الجواہر، ص ۴۱.

۲ عبدالقادر الکیلانی، محمد العینی، ص ۷۵.

په نجواوسی سالی ژنی هیناوه، ئەمەش تەمەنیکی درەنگە بە پێی ئەو سەر دەمە و بەلگەیه لەسەر ئەو هی که ژبانی گەنجیتی ئاسایی نەبوو و حالی یارمەتی زەهینانی نەداوه، شیخ هەژار و دەر بە دەر بوو لە بیابانەکانی عێراق و کاولگەکانی بەغدا.

سەر زانی:

ئێبن نەجار لە میژوووە کەیدا دەلی: ((گویم لە عبدالرزاقی کوری شیخ عبدالقادری گەیلانی بوو دەبوت: باوکم چل و نۆ مندالی بوو، بیست و حەوت کور و بیست و دوو کچ))، بەلام هەر تەنیا سێزدە کوریان مانەو، که ئەمانەن: عبدالله و عبدالوهاب و عبدالرزاق و عبدالعزيز، عبدالجبار و ئیبراهیم و محمەد و عبدالرحمن و عیسا و موسا و سالح و عبدالغنی و یەحیا و تاکە کچی که فاتیمە بوو.^۱

واتا: خوای گەورە بە منداڵ مردن تاقی کردۆتەو و چوار دە کور و بیست و یەک کچی مردوو، ئەمە ئارامگرتنی پیاوچاک و بەخشنده کانه، بۆیه جوبائی-یە کئی لە قوتایه کانی شیخ عبدالقادر بوو گوتوو یەتی: شیخ عبدالقادر رەزای خوای لی بی گوتوو یەتی: منداڵیکم دەبوو لە سەر دەستی خۆم دەگرت و دەمگوت: ئەمە مردوو، لە دلی خۆم دەبرده دەر و، بۆیه که دەمرد کاری تێم نەده کرد، چونکه هەر لە بوونی و له دلی خۆم بردبوو (دەر و)، واتا: شیخ هەر که منداڵیکي دەبوو بە نەفسی خۆی دەگوت: ئەم منداڵه دواوژی مردنه، مردن رینگای هەموو زیندوێکه و لای من تەنها شتیکی خواستەمەنییه.. جوبائی گوتوو یەتی: ((بۆیه هەر که کور و کچه کانی دەمردن، کۆری خۆی تێک نەدهدا و دەچوو سەر کورسی و نامۆژگاریی خەلکی دەکرد. مردو و شور دەیشووشت، که له شووشتنی دەبوو نەو هەیان هینا کۆره کهی و شیخ داده بەزی و نوێژی لەسەر دەکرد))^۲.

۱ فتوح الغیب علی هامش قلاند الجواهر، ص ۱۳۶.

۲ قلاند الجواهر، ص ۴۲.

۱- عبدالله کوری شیخ:

گه وره ترين منداله كانى شيخه، له سالى ٥٠٨ ك له دايك بووه، گوڤى له باوكى و (ابن بناء) بووه، له بهغدا له ١٧ يا له ١٨ ى سه فهرى سالى ٥٨٩ يا خود ٥٨٧ ك مردوووه.^١

۲- عبدالرهبانى كورى شيخ:

له مانگى شهعبانى سالى ٥٢٢ ك له بهغدا له دايك بووه، فيقهى لای باوكى خوښدوووه، گوڤى له باوكى و ئه بى غالبيى بهننا و هير گرتووه، بۆ خوښدن چوووه ولاتى عهجهه، دوايى گهرايهوه به غدا و له قوتابخانهى باوكى له جىي ئه وانهى ده گوتوه، كه هيشتا له ژياندا بوو له سالى ٥٤٣ ك، له دواى باوكى ئاموزگارى خهلكيى ده كردو فتواى ده داو كۆمه لاي لای ئه و ده رچوون له وانه: شهريفي حوسه ينيى بهغدايى و ئهممه دى كورى عبدالواسع و... هيرت.. زانايه كى بهرپر و قسه پوخته بوو له كيشه ناته بابه كان، زمان پاراو بوو له ئاموزگارى كردن.. پياويكى جوانى ريكو پيك بوو، له گفتوگۆدا گالته ئاميز و تيگه يشتوو بوو، خاوه نى پياوه تى و به خشنده يى بوو، ئيمام (الناصر لدين الله) له سالى ٥٨٣ ك كردبوويه ليپر سراوى سكالاي خهلكى، له فتوا دا قه لمه مه كه ي تپژ بوو، له شهوى (٢٥) ى شهوالى سالى ٥٩٣ كۆچى له بهغدا وه فاتى كردوووه و له گۆرستانى (الحنابله) نيژراوه^٢.

١ سه رچاوه ي پيشوو، ل ٤٤. له منداله كانى عبدالله: عبدالرحمانه، ئين نوقته له (تكلمة الاكمال) باسكردوووه: ٤٩٢/٢، گوتوويه تى: عبدالرحمن كورى عبدالله كورى عبدالقادرى گه يلانى، له نهرى كورى نهرى عوكبرى و سه عيدى كورى ئهممه دى كورى بهننا ده گير نهوه، كه له بيست و شه شى موچه رهمى سالى شمس سه دو چوار ده مردوووه.

٢ سهيرى ژيانى بكه له (المختصر المحتاج اليه) ٥٧/٣، ميژوووى ئين له لهنه جار ٣٤٧/١، (ذيل الروضتين) ص ١٢، (مشيخة النعال) ص ١٣٢، (ذيل طبقات الحنابلة) ٣٨٨/١، (شذرات الذهب) ٣١٤/٤.

٣ قلائد الجواهر، ص ٤٢٠.

ئىبن رەجەب لە (طبقات) ەكەى دا دەلىلى: ئەو گوئيى لە ابن الحسين و ابن الزاغونى و ئەبى غالىبى كورپى بە نناء و هيتز گرتووه، زاناىە كى زاھىدى ئامۇزگار يەكەر بووه، قەنوجىيى خواھەنى كتيبيى (التاج المكلل) گوتوويه تى: عبدالوھاب لای ابن البناء و قەزاز و ئەرمەوى و ابى الوقت و زانای تر خویندووويه تى و فيقهى لای باو كى خویندوووه.^۱

۲- عبدالرزاقى كورپى شيخ:

ئىوارەى شەوى دووشەممەى ھەژدەى ذى القعدەى سالى ۵۲۸ ك لە داىكبوو، شىخىكى پيشرەوى قورئان لەبەر بووه، لای باو كى فيقهى خویندوووه و گوئيى لەوو لە ابى الحسن كورپى سرماو زانايانى تر گرتووه، ھەدىسى گيڤاوه تەوھ و نووسيويتيەوھ و وانەى گوتوتەوھ و فتواى داوھ و رووبەرپرووى زانايان بوو تەوھ و چەند زاناينى لای ئەو خویندنى تەواو كردووھ، وەكو: ئيسحاق كورپى ئەھمەد كورپى غانم و عەلى كورپى عەلى - دواندەرى (خطيب) زووباو هيتزىش.

حافظ ابن النجار لە ميژووھ كەيدا دەلىلى: گوئيى لە باو كى و لە ابى الحسن محەمەد كورپى سائىغ و قازى ئەبيل فەزلى محەمەد و سەعيدى كورپى بە نناء و ابى الفضل محەمەد كورپى ناسرى حافظ و ابى المظفر محمد الهاشمى و أبى الخطاب بن البطرو ابى عبدالله كورپى تەلخە خویندوووه، مروفيكى بە توانا بوو لە ئەزبەر كردن (حفظ) و تيگەيشتوو خواھن بەقا بوو، راستگۆ بوو و شارەزای ھەدىس بوو، زانا و شەرەزان بوو لەسەر مەزھەبى ئىمام ئەھمەدى كورپى ھەنبەل، خوڤاريز بوو، لەمالى خۆى گۆشە گير بوو. تەنيا لە رۆژانى ھەينى دەرەدەچوو، ريزى قوتاييانى دەگرت و

۱ التاج المكلل لأبي الطيب القنوجي، ص ۲۱۲.

۲ (التقييد) ۱۰۹/۲، التكملة ۱۱۶/۲ (۱۹۸۰)، مشيخة النعال، ص ۱۴۳، ذيل الروضتين، ص ۵۸، سير اعلام النبلاء، ۴۲۶/۲۱، ذيل طبقات الحنابلة ۴۰/۲.

به‌خشنده بوو، ئارامگر بوو له‌سه‌ر هه‌ژاریه‌كه‌ی، نه‌فس به‌رز و نه‌فس پاك بوو ...
 دبیئی و حافظ ئیبن نه‌جاری خاوه‌نی (التاریخ) و نه‌جیب عبدالطیف و تقی البلدانی
 حه‌دیسیان لئی گێڕاوه‌ته‌وه.

ئه‌بویه‌ کوری کورپی نوخته‌ گوتویه‌تی: ((عبدالرزاقی شیخمان حافزی قورئان بوو
 و جی‌متمانه‌ و ده‌ستپاکی بوو، له‌ شه‌وی شه‌ممهی شه‌شه‌می شه‌والی سالی ٦٠٣
 کۆچی وه‌فاتیکردوه‌))^١.

ئین ره‌جه‌ب له‌ (طبقات) ه‌که‌یدا گوتویه‌تی: له‌ مه‌زه‌ه‌دا زانیاری هه‌بوو، به‌لام
 زانیاری له‌ فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هی‌نده‌ زۆر بوو زانیاریه‌كه‌ی فیه‌قی
 دایۆشیوو.

قنوجی خاوه‌نی کتییی (التاج المکمل)^٢ گوتویه‌تی: ((عبدالرزاق کورپی شیخ
 عبدالقادری گه‌یلانی حه‌دیس گێره‌وه‌ی حافزی قورئان له‌ سالی ٥٢٨ ک له‌
 دایکبووه‌ و له‌ سالی ٦٠٣ ک وه‌فاتیکردوه‌. گوئی له‌: باوکی و ئیبن سرما و حافظ
 کورپی ناسر و کورپی به‌نناء و ابی‌الوقت و ئه‌وه‌ی له‌ چینی ئه‌وانه‌ بوو گرتوه‌..
 حافظ الضیاء گوتویه‌تی: له‌ به‌غدا وینه‌ی ئه‌وم نه‌دیوه‌ له‌ بواری لیکۆلینه‌وه‌ و
 وریایی، ئه‌بوشامه‌ ستایشی کردوه‌، زه‌هه‌بی باسیکردوه‌ و گوتویه‌تی: ده‌بیس و
 ئیبن نه‌جاری و ضیاء المقدسی و هی‌تر فهرمووده‌یان لئی گێڕاوه‌ته‌وه‌، له‌ سالی (٦٠٣
 ک. - ١٢٠٧ ز.) وه‌فاتیکردوه‌ و له‌ (باب حرب) نی‌ژراوه‌.))

٤- عبدالجباری کورپی شیخ :

میژووی له‌ دایکبوونی باس نه‌کراوه‌، .. فیه‌قی لای باوکی خویندوه‌ و گوئی
 له‌ و له‌ ئه‌بی مه‌نسور و قه‌زاز و هی‌تر گرتوه‌، رییازی صوفیگه‌ری گرتوه‌. خه‌تی
 زۆر سه‌هیر و خوشبووه‌، به‌گه‌نجی له‌ (١٩) ی ذی‌الحجه‌ی سالی ٥٧٥ ک

وهفاتیگردوه و له ته کیهی باوکی له (الخلبة) نیژراوه^۱. ئیبراهیمی درویی له کتیبه کهی (الباز الاشهب) داگوتوویه تی: عبدالجبار له (الخلبة) نه نیژراوه، به لکو له مزگهفتی گهیلانی نیژراوه و گۆره کهی دیاره و سهردانیی ده کریت.

۵- عبدالعزیزی کورپی شیخ :

((به باوکی ئه بویه کر بانگ ده کرا، له (۲۷) ی شهوالی سالی ۵۳۲ ک له دایکبووه، لای باوکی فیهی خویندوه و گوئی له و ئین مه نسور عبدالرحمن کورپی محهمه دی قه زاز و هیت گرتوه، فه رموده ی گپراوه ته وه و ئامۆزگاریی کردوه و وانه ی گوتۆته وه. له زانایی زیاتر لای ئه و خویندنیان ته واکردوه، مروئیکی جوانی بن فیز بووه، چوه ته (الخیال) نزیك ئاکری له موسل، دوا ی ئه وه ی له جهنگی عه سقه لان له فه له ستین به شداریی کرد له سالی ۵۸۰ ک. خوی و نه وه کانی له گوندی (حه یال) و له به غدا نیشته جیبوون تا ئیستا. له ۱۸ ی ره بیعی به که می سالی ۶۰۲ ک یاخود ۶۰۴ ک وهفاتیگردوه و له (حه یال) نیژراوه^۲)).

۶- عیسای کورپی شیخ :

میژووی له دایکبوونی باس نه کراوه ((لای باوکی فیهی خویندوه و گوئی له و له ابی الحسن کورپی سرما و هیت گرتوه، وانه ی گوتۆته وه و فه رموده ی گپراوه ته وه و ئامۆزگاریی کردوه و فتوا ی داوه و زۆر دانراوی هه به له وانه کتیبی (جواهر الأسرار ولطائف الأنوار) له زانستی صوفیگه ری، چوه ته میسر و له وئ هه دیسی گپراوه ته وه و ئامۆزگاریی کردوه و زیاتر له زانایی لای ئه و خویندنیان ته واکردوه، له وانه: ابوتراب ره بیعه کورپی حه سه نی حه زره می سه نهانی، موسافیر کورپی یه عموری میسری، حامید کورپی ئه حمه دی ئه رتاجی و محهمه د کورپی محهمه د شه رعزانی فه رموده ناس و جگه له وانه ش.

۲ قلائد الجواهر، ص ۴۳.

۱ قلائد الجواهر، ص ۴۳.

حافظ ابن النجار له میژووہ کہیدا گوتووہ تی: له دواى مردنى باوکی له بهغدا
 ده رچوو و چووہ شام له دیمه شق گوئی له عهلى کورپی مه هدی هیلالی گرت له
 سالی ۵۶۲ ک، له باوکی فهرمووده ی گپراوه ته وه، ئینجا چۆته میسر و لهوئ
 ماوه ته وه تا مردنى، له سهر مینهر ناموژ گاریی خه لکیی ده کرد و گوئیان لیى
 ده گرت، لهوئ فهرمووده ی له باوکی گپراوه ته وه، ئه همدی کورپی مه پسه ره ی
 حه نبه لی فهرمووده ی لى گپراوه ته وه، ابن النجار گوتووہ تی: له سهر کیلی گۆری
 عیسای کورپی شیخ عبدالقادرى گهیلانى له (قهرافه) ی میسر خویندوو مه ته وه: له
 دوازه ی رهمه زانى سالی ۵۷۳ ک مردوو، یه کی له شیعه کانى:

سه لامى من به ره بو خاکی یاران	بلنى پييان غه ريب به ئاره زووہ
گه ر پرسيان حالى چۆنه دواى ئه وان	بلين به ئاگرى دوورى سووتاوه
بى هاوده مه تا بر و له نزیکيان	ريگه ی گه رانه وه شى لى گيراوه
غه ريبيکه خه م ده خوا له گشت شاران	کئى له به لا هاورييه بو غه ريان. ^۱

۷- سوسای کورپی شیخ :

له کۆتاييى رهيى يه که مى سالى ۵۳۹ له داىک بووه، فيقهى لای باوکی
 خویندوو و لای ئه و و ئیبن به ننا و هیتز گوئی گرتوو، باوکی ناردوو یه تیه دیمه شق
 و لهوئ نیشته جئ بووه و فهرمووده ی گپراوه ته وه و خه لکی سوودیان لیى
 وه رگرتوو، ئینجا به ره و میسر چوو، هینده ی پئ نه چوو گه رانه ته وه دیمه شق و
 لهوئ پیر بووه، شیخ عومهری کورپی حاجیب له (معجم) ه کهیدا گوتووہ تی: له
 سهر مه زه به ی حه نبه لی بووه، شیخ و پالپشت بووه، له خیزانیکى فهرمووده گپره وه
 و زاهید و خۆپاریز بووه. شیخینکی جوان و هه لئس و کهوت ریک بووه، له کۆتاييى
 به مه نى ناگروور بووه و نه خوئى ته نگى پئ هه لچنیوه تا له دیمه شق و هفاتیکردوو و
 له قوتابخانه ی (المجاهده) نوئژى له سهر کراوه و له ته پۆلکه ی چىای قاسیوون

۱ قلاند الجواهر، ص ۴۲.

نیژراوه-ره‌حمه‌تی خوای لی بی)) موسا دوا مندالی شیخ عبدالقادر بووه که مردوو و له گه‌ره کی (العقیبه) له دیمه شق له سه‌ره‌تا کانی جیمادی دواایی سالی ۶۱۸ کۆچی مردوو.^۱

۸- محمدی کوری شیخ :

لای باو کی فقهی خویندوو و گوئی له و له ئین به‌نناء و ابی الوقت و هیت گرتوو، له به‌غدا فرموده‌ی گیراوه‌ته‌وه، له یازده‌ی ذی‌القعدة ۶۰۰ ک له به‌غدا وه‌فاتیکردوو و له گۆرستانی (الحلبة) نیژراوه (ره‌حمه‌تی خوای لی بی)،^۲ باسی میژووی له دایک بوونی نه‌کراوه.

۹- ئیبراهیمی کوری شیخ :

فقهی لای باو کی خویندوو و گوئی له و له سه‌عیدی کوری به‌نناء و هیت گرتوو، چووته (واسط) و له ۵۹۲ ک له‌وئ وه‌فاتیکردوو.^۳

۱۰- یه‌حیای کوری شیخ :

بجو‌کترین مندالی شیخه و له ۵۵۰ ک له دایک‌بووه، و اتا یازده سال پیش وه‌فاتی باو کی. باو کی له ته‌مه‌نی هه‌شتا سالی‌دا بوو، ده‌گیرنه‌وه جاری شیخ عبدالقادر نه‌خۆش ده‌که‌وئ و منداله‌کان لی ده‌ترسین. عمرئ، پیانی گوت: مه‌ترسن، ئیستا نامرم، هیشتا کوریک له پشتم ماوه و دیته دنیا، ناوی یه‌حیا، دایکی یه‌حیا که‌نیزه‌یه کی حه‌به‌شی بوو.. لای باو کی فقهی خویند و گوئی له و له محهم‌د کوری عبدالباقی و هیت گرتوو، حه‌دیسێ گیراوه‌ته‌وه و خه‌لکی سودیان لی

۲ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۴.

۱ قلائد الجواهر، ص ۴۴.

۳ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۴۴.

وهر گرتووه، هاته میسر و لهوئی مایهوه تا پیر بوو، له گه‌ل عبدالقادی کوری که له میسر بوو بوو گه‌رایهوه به‌غدا. له شه‌عبانی سالی ۶۰۰ کۆچی له به‌غدا مرد و بانگی خه‌لکیان کرد بو نوێژ کردن له‌سه‌ری و خه‌لکیکی زۆر کۆبوونه‌وه و له قوتابخانه‌که‌ی باوکی نوێژی له‌سه‌ر کراو له ته‌کیه‌ی باوکی له (الحلبه) له‌لای شیخ عبدالوهابی برای نیژرا.^۱

نه‌وه‌کا شیخ عبدالقادر:

له نه‌وه‌کانی ته‌نیا باسی دوانیان ده‌که‌م: شیخ نه‌سر کوری عبدالرزاق و سیف الدین یه‌حیا، که چووه شاری حهما. ئه‌وه‌ی زانیاری زیاتری ده‌وێ باسه‌یری کتییی (قلاند الجواهر) ل ۴۴ و دوا‌ی ئه‌و بکات.

شیخ نصر کوری عبدالرزاق کوری شیخ عبدالقادر:

که‌له‌زانا ئه‌بو به‌کر کوری نو‌قته‌ی حه‌نه‌لی له (تکملة الاکمال) دا گوتویه‌تی: ((ئه‌بو سالح نه‌سر کوری عبدالرزاق کوری شیخ عبدالقادی گه‌یلانی، گوئی له شو‌هده‌ی کچی ئه‌حمده و ابی‌الحسین کوری یوسف گرتووه. زانیه‌کی به‌رێز و گوێگرته‌کانی راست بووه)).^۲

حافظ کوری ره‌جه‌ب له (طبقات الخنابلة) دا گوتویه‌تی: شیخی پێش‌ره‌و ئه‌بو سالحی شه‌رع‌زان، فه‌رمووده‌ناس، زاهید، ئامۆژگاریکه‌ر، قازی قازیان، شیخی سه‌رده‌م، کۆله‌گه‌ی ئایین، قورئانی لای باوکی خویندو هه‌دیسی له‌و و له عبدالوهابی مامی گوئی لی‌بوو، أبو‌العلائی هه‌مه‌دانی و ئه‌بو موسای مه‌دیه‌نی و ئه‌بو هاشمی روشانی ئیجازه‌یان داوه‌تی. شیخ نه‌سر خاوه‌نی زمانیکی ره‌وان و شیوازیکی بی وینه‌بوو، فتوا‌ی داوه و هه‌دیسی گێراوه‌ته‌وه و به‌ته‌ لی‌پرسراوی

۲ تکملة الاکمال ۴۹۲:۲.

۱ قلاند الجواهر، ل ۴۴ به ده‌ستکارییه‌وه.

قوتابخانه که ی باپیری (شیخ عبدالقادر)، له سهر مه زه به یی حه نه به لی بووه، له به غدا بووه ته قازی، یه کهم کهس بووه به قازی قازییه کان ناوی دهر کردووه، له رۆژی چوارشه مەمی هه شته می ذی القعدة ی سالی ٦٢٢ کۆچی بووه ته قازی، خه لیه (الظاهر بأمر الله) دایمه زرا ندووه، بازی به ندی له بهر کردووه و له ههر سنی مزگه فتی به غدا فه رمانی به قازیوونی خویندراوه ته وه، دووباره سه یری هه موو وه قفه گشته کان و وه قفی قوتابخانه کانی شافعی و حه نه فی و مزگه فتی سولتانی کردۆته وه، فه رمانی دامه زرا ندن و لا بردن له هه موو قوتابخانه کانی به غدا به (نظامیه) شه وه به ده ست ئه و بووه، ناوبانگی چاکیی له ناو خه لکی په یدا کردووه، له کۆرهی حه دیسی خویندۆته وه و خه لکی نووسیویانه، رۆژی هه ینی، که بۆ مزگه فت دهر چوو به پێیان ده هات و پله و پایه که ی کاری له ژیان و ئه و بی فیزییه ی نه کردووه که له پێش قازیاتییه که ی پێی به ناوبانگ بوو، مرۆفیکی خاوهن به قاو به ریز و ورد له لیکۆلینه وه بوو، له کیشه ناته پایه کان قسه ی نه رم بوو، شیوازی شیرین بوو، سروشتی ناسک بوو، ژیربوو، دلیر بوو، له هه یچ شتی نه ده ترسا. ئینجا (المستظهر بالله بن الظاهر بأمر الله) له ٢٣ ی ذی القعدة ی سالی ٦٢٣ ک له قازیاتی لای داو ئه و لادانه ی پێخۆشیوو و گوتی:

سوپاسی خودای گه وره م کرد ههر که
فه رمانی رزگار بوونم دراله قازیاتی

دوایی (المستظهر بالله) ته که یه که ی پێی سپارد که له دیری رۆم بنیاتی نابوو و کردیه شیخی ئه وئ، زۆر ریزی ده گرت و به گه وره ی ده زانی و مالتیکی زۆری بۆ ناوی (إرشاد المبتدین).. شیخ نه سر له شه وئ شه مەمی ریکه وتی چوارده ی ره بیعی کۆتایی سالی ٥٦٤ ک له دایکبووه و له به غدا به یانی شه وئ یه که شه مەمی شازده ی شه وئالی سالی ٦٣٣ ک مردووه و له سه کۆی ئیمام ئه محمەد کوری حه نه به ل نیژراوه، ئه مه ش یه کیکه له و شیعرانه ی که به سهر خۆیدا گوتووه:

من له گؤرتاڭ و رههن كراوم   موفليس، وامدار، سهردانی لى سهر اوم
 و ابار كۆلهم خسته لای به خشندهين   نازاد بوون لای سوو كه نازاد كراوم^۱

سیف الدین یحیی :

ئەبوزە کەریبای کورپی ظهیر الدین ئەحمەد کورپی شیخ ئەبی نەسر محەممەد کورپی شیخ نەسر قازی قازیە کان   کورپی شیخ تاج الدین عبدالرزاق کورپی شیخ محیدین عبدالقادر گەیلانی (رەحمەتی خوایان لی بی)، لە بەغدا لە دایک بوو، پیاویکی سالحی خواپەرستی بەجی بوو، لە سالی ۶۸۴ ک چوووە حەج و لە رینگە حەجیدا بە شاری (حەما) ی سوریادا رەتبوو و پێی سەرسام بوو بە تاییەتی بە ئاو و باخچەکانی، لە کاتی گەرانهووی لە حەج لە سالی ۶۸۵ ک هەر بە رینگە (حەما) دا هاتۆتەو و خۆی و خانەواده و دەست و پێوەندەکی لەوێ نیشتهجی بوون، ئەمەش لە کاتی موزەفەری سییەمی پاشای حەما، نەووی صلاح الدینی ئەیوبی، کە حوکمەکی لە ۶۸۳ ک تا ۶۹۸ کۆچی بەردەوام بوو، شاری (حەما) ی کۆن و قەلایەکی لە رۆژئاوای روبرای (عاصی) بوو، هەر کە سەیفودین یەحیا داوای زەوی لە پاشای (حەما) کرد، کە خانووی لە سەر بکەن، هەندێ زەوی لە رۆژھەلاتی روبرای (عاصی) داین، کە هیچ خانووی لێ نەبوو، پێی گوت: ئەمە ئامادەیی (الحاضر)، ئیتر ئەو گەرەکی لەوێ دروستکرا پێی گوترا گەرەکی (الحاضر)، سیف الدین یەحیا لە ۷۳۴ ک لە شاری حەما مرد،^۲ و اتا: دواى مردنى پاشای حەما (ابى القداء) - کە لە ۷۱۰ ک تا ۷۳۱ ک حوکمی کرد بەسێ سالی. خاوەنی کتیی (قلائد الجواهر) دەلێ: سیف الدین یەحیا لە پشت دەرگای (ناعورە) بە ئاراستەى تەکیەى قادری^۱ نێژراو. بەلام ئەووی من دەیزانم لە

۱ قلائد الجواهر، ص ۴۵.

۲ سەرچاوەی پێشوو، ل ۴۸.

(ناعوره) به ئاراسته‌ی ته‌کیه‌ی قادری^۱ نیژراوه. به‌لام ئه‌وه‌ی من ده‌یزانم له به‌رزاییه‌که‌ی ژیر کۆشکی (الطیارة الحمراء) و ته‌کیه‌ی قادری نیژراوه، که ده‌که‌وینه‌ی رۆژه‌لاتی روبرای عاصی.

سیف الدین یه‌حیا چه‌ند خانویه‌کی بۆ خۆی و ده‌ست و پێوه‌نده‌که‌ی دروستکرد له‌گه‌ڵ ته‌کیه‌یه‌ک به‌ ناوی ته‌کیه‌ی قادری له‌ رۆژه‌لاتی روبرای عاصی به‌رامبه‌ر قه‌لاو مزگه‌فتی نورالدین زه‌نگی (الجامع النوري) که ده‌که‌ونه‌ی رۆژئاوای روبراه‌که‌، ئینجا ئهم خانوانه‌ی فراوان بوون و به‌دریژایی ۱ - ۲ کیلومه‌تر له‌ که‌ناری رۆژه‌لاتی روبراه‌که‌ درێژ بوونه‌وه‌ و به‌پانی نیو کیلومه‌تریان هه‌ندێ جار زیاتر، ئه‌و گه‌ره‌که‌ گه‌وره‌بوو و پێی ده‌گوترا گه‌ره‌کی گه‌یلانی یان ئالی گه‌یلانی، هه‌ر له‌و شوینه‌ی پردی دروستکرا، که هه‌ردوو رۆخی روبراه‌که‌ی به‌یه‌ک ده‌به‌سته‌وه‌ و پێی ده‌گوترا پردی عبدالقادر، به‌لام خه‌لکی گشتی پێیان ده‌گوت پردی مالی شیخ.

له‌ سالی ۱۱۱۳ ک شیخ یاسین، که یه‌کیکه‌ له‌ نه‌وه‌کانی سیف الدین یه‌حیا له‌ شاری حهما ته‌کیه‌ی قادری و کۆشکی (الطیارة الحمراء)ی نوێکرده‌وه‌ که ده‌که‌وینه‌ سهرووی گومبه‌ت و ژیرزه‌مینه‌کان که گه‌ره‌کی گه‌یلانی پێک دێن، ئه‌و کۆشکه‌ی به‌ هه‌موو جووره‌ نه‌خش و زه‌خه‌فه‌و کۆله‌گه‌ی رازاوه‌ و حه‌وزی مه‌رمه‌ری جوان رازنده‌وه‌، تا بووه‌ توحفه‌یه‌کی هونه‌ریی بیناسازی ئیسلامی که له‌ جوانی و ره‌سه‌نایه‌تیدا له‌ کۆشکی (العظم) بالاتره‌ که ئیستا موزه‌خانه‌یه‌ له‌ شاری حهما. خۆم گه‌شتیاره‌کانم ده‌بینی که له‌ ژیرزه‌مینیی ئه‌و گه‌ره‌که‌ و گومبه‌ته‌کانی ده‌گه‌ران و سه‌ریان له‌ ژیرزه‌مین و گومبه‌ته‌کان سوپامابوو چۆن هه‌موو به‌یه‌که‌وه‌ به‌سه‌راون، هه‌روه‌ها سه‌ریان له‌ بناغه‌ی کۆله‌گه‌کانیش سوپامابوو، که به‌یه‌که‌وه‌

---

۱ له‌و شوینه‌ی که خانه‌واده‌ی گه‌یلانی پێی ده‌لێن (جنينة الاموات) که ده‌که‌وینه‌ ته‌نیشته‌ ته‌کیه‌ی شیخ حوسین.

بوون.^۱

به لام به داخه وه له شوباتی ۱۹۸۲ گهړه که که و ته کیه که روو خینراو ئوتیلی
(أفامیا الشام) ی لئ دروستکرا.^۲

---

۱ له سالی ۱۹۲۳ میری سووریا وینه ی گهړه که که و ته کیه که ی له سهر پولینکی پوسته یی چاپکرد
به نرخی پینچ قروش، له ۱۹۲۵ وه زارعتی داراییی سووریا هم وینه یی له سهر باره کی کاغزی (۲۵)
قروشی چاپکرد.

۲ ماموستا (کامل شحاده) ی چاودیری شوینه واری پیشووی پاریز گای همه ما کتیبینکی چاپکراوی له
باره ی کۆشکی (الطیارة الحمراء) هیه.

به سخی سیئیم

بلاوون ووی خانه واده ای گه یلانی

ره گی ئهم خانه واده یه له به غدا له شیخ عبدالقادره وه شین بووه و دواپی زۆربه ی جیهانی ئیسلامی گرتوه، به ده گمهن نه بی و ئهمهش له ژبانی شیخ عبدالقادره وه دهستی پینکردوه، پینستر بینیمان چۆن موسای کورپی نارده میسر و شام بۆ خویندن و له دیمه شق مرد و له ته پۆتکه ی جیای (قاسیوون) نیژرا، ههروه ها، عیسای کورپی دوا ی مردنی باوکی چووه شام و له ویۆه چووه میسر و له وئی وه فاتی کرد، عبدالعهزیزی کورپی غهزای عهسقه لانی کردو دواپی له حیال نیشته جی بوو و هه ره له وئی وه فاتی کرد، یه حیای کورپی له میسر نیشته جی بوو و دواپی گه رایه وه به غدا.

ئینجا نه وه کانی شیخ عبدالقادر له هه موولایه ک بلاو بونه وه، سیف الدین یه حیا، که نه وه ی عبدالرزاقی کورپی شیخ عبدالقادره له شاری (حه ما) نیشته جی بوو، له نه وه ی سیف الدین خانه واده ی گه یلانی، که ئیستا له (حه ما) ن نزیکه ی هه زار کهس ده بن، شیخ علاء الدین نه وه ی سیف الدین یه حیا چووه میسر و له وئی نیشته جی بوو و له رۆژی سیشهمه ی ۲۴ جیمادی کۆتایی سالی ۷۹۳ ک له قاهره مرکوزه^۱: ههروه ها نه وه ی سیف الدین یه حیا له ولاتی شام بلاو بوونه وه و هه ندیکیان له دیمه شق نیشته جی بوون و هه ندیکێ تریان له پردی (شغور) و حه له ب و گونده کانی دیمه شق وه کو (گرد حه نین، هامة، ضمیر و هیتر)، هه ندیکیان له

۱ قلاند الجواهر، ص ۴۸.

شاری نابلسی فهلهستین نیشتهجی بوون و بنه ماله‌ی (زید الکیلانی) لهوئی پهیدا بوو، جا له ویوه هه‌ندیکیان بۆ (عه‌مان) و جینی تر چوون.^۱

وابزائیم بنه ماله‌ی گه‌یلانی ته‌مپۆ له زۆربه‌ی بنه ماله‌کانی تر له جیهاندا بلاو بۆ ته‌وه و له هه‌موو ولاته ئیسلامیه‌کان ناوبانگیان هه‌یه، له رۆژه‌لات له جینه‌وه تا مه‌غریب له رۆژئاوا. له هیند زانایه‌کی لیبه به ناوی (فضل الله الکیلانی) که رافه‌که‌ری کتیبی (الأدب المفرد) له هه‌دیس بوخاری، هه‌روه‌ها (مناظرا حسن الکیلانی) سه‌رۆکی به‌شی ئابینی پێشوو له زانکۆی عوسمانی له هه‌یده‌رئاباد دکن، هه‌روه‌ها خاوه‌نی کتیبی (تدوین الحديث) ه، ئه‌حمه‌د گه‌یلانی سه‌رۆکی به‌کئی له گروپه‌ موجاهیده‌کانی ئه‌فغانستانه، شیخ عه‌لی گه‌یلانی سه‌رۆکی لیژنه‌ی په‌رله‌مانی به‌ره‌ی ئیسلامی به‌کگرتوو له ویلایه‌تی جامو و که‌شمیر.

له نه‌دوه‌ی رۆژی راگه‌یاندنی ئیسلامی له پشتگیریکردنی جیهادی ئه‌فغانی، که له ئیسلام ئاباد به‌سترا، دکتۆر ئیعه‌جازی گه‌یلانی به‌کئی بوو له به‌شداربووه‌کانی (مجلة الاصلاح عدد / ۱۴۸). مامۆستا ته‌سه‌عه‌دی گه‌یلانی ته‌مپۆ میری هه‌ریمی (بنجاب) و ئه‌ندامی په‌رله‌مانی کۆمه‌ڵی ئیسلامیه‌ له پاکستان و له هه‌شتا کتیب زیاتر دانراوی هه‌یه (الموسوعة الميسرة للأديان و المذاهب ص ۱۷۶).

له‌رۆژنامه‌ی (الاتحاد)ی ئیماراتی له رۆژی ۱۹۸۹/۸/۳ دیاریان کرد بوو، که عبدالقادری گه‌یلانی سه‌رۆکی لیژنه‌ی جینه‌جیکردنی به‌ره‌ی رزگاریی ئه‌ریتریه‌. سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ی که له به‌غدا و هه‌ماو دیمه‌شق و عه‌مان و میسرو سوودان و شوینی تر هه‌ن.

هه‌ندئێ له لقه‌کانی بنه ماله‌ی گه‌یلانی ناویان گۆراوه و به‌ناوی تر ده‌ناسرین، وه‌کو ئه‌و شوینه‌ی که لیبی ده‌ژین، یان نیسه‌ت به‌و باپه‌ره‌ی که له نیشتمانی ره‌سه‌نی

---

۱ ئیستا شوباتی سالی ۱۹۹۱ وه‌زیری ئه‌وقافی ئوردن دکتۆر ئیبراهیم زه‌یدی گه‌یلانییه، چه‌ند سالێک له‌مه‌وبه‌ر وه‌زیری ته‌ندروستی له ئوردن دکتۆر فونادی گه‌یلانی بوو.

کۆچی کردوووه بهو شوینهوه ناسراوون، یان به پێی رووداوێکی دیاریکراو، که کاریگهریی له سهر کاروانی ژيانی ئهو لقه بنهمالهیه ههبووه. بنهمالهی (ظبيان و بحرة) له ديمه شق له بنه پرتدا گهیلانين، بنهمالهی زهید له نابلس گهیلانییه، تا شیخ یونسی سامهراپی له کتیبه کهی (عبدالقادر الکيلاني) باسی ناوێکی زۆر لهو بنهمالهو هوزانه دهکا که له نهوهی شیخ عبدالقادر گهیلانين و ئهمهش نيسبهت ده داته کتیبی (تأريخ العراق بين احتلالين) و کتیبی (عشائر العراق)، که له دانراوی (عباس العزاوي) ن، وهکو: هۆزی بوجه معه له نهوهی شیخ عيسای کورپی شیخ عبدالقادره، هۆزی (حه داحیده) له نهوهی عبدالرزاقه، هۆزی (حه یالين) و (عه بايچی) له نهوهی عبدالعزيزن، ابوالحسن البکر، ابوالحمد البکر، البوغنيمه، البوجاسم، البوغانم، مطالکة، عه شارات، ئاغايه کانی موسل، ئالی ئالوسی له تکريت، ئالی قازی له تکريت، ئالی شیخ عهبدان له لیوای دیاله... هتد. ئهوانه ههموویان له نهوهی شیخ عبدالقادر گهیلانين.

ئهم بڵاوبوونهوه زۆرهی بنهمالهی گهیلانی و مانهوهی ناوی گهیلانی زیاتر له (٨٥٠) سال، تا کو ئیستا و شانازی کردنی زۆر کهس، ئهو ناوه له خۆیان بنين، ههمووی به لگه و نیشانهی ئهوهیه که شیخ عبدالقادر گهیلانی (رهحمهتی خوای لیبن) پیاوێکی چاک و دلسۆز و راستگۆ و خوشهویستی خوا بوه، خوای گهوره ئه گهر بهندهیه کی خوشهویست واده کا ههموو کهسی خوشیان بوئ، گومانی تیدا نییه که شیخ رهحمهتی خوای لیبن له خوا ده پارهیهوه و ده بیگوت:

﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾: ئهی پهروه دگرم فیرم بکه تا شوکری ئهو نیعمه تهت بکه که به من و باوک و دایکمت داوه و کاری چاک بکه که پێی قایل بیت و منداله کانی منیش چاک بکه، به راستی من بۆ لای تو گهراومه تهوه و به راستی له خو به دهسته وه ده رانم. ﴿١﴾

به سنی هزاره

قوتایه کانی شیخ عبدالقادر

ماموستا محمد مددی عینی له کتیبه کهی (عبدالقادر الکیلانی) باسیکردوه، که هموو سالی سنی هزار قوتایی و مورید له قوتایخانهو ته کهیه کهی شیخدا دهرچوون، له ماوهی سی و سال وانه گوتهوه و ده بنی نزیککی سه د هزار قوتایی و مورید دهرچوون.

ئه م قوتایی و موریدانه له سهرانسه ری جیهانی ئیسلامی بلأوبوونهوه وه کو بانگهر (دعاة) و رابه ر و چاکخواز، میژوو ناوی زوربهیانی نه پاراستوه، چونکه له ژماردن نایه، به لام ناوی هه ندیکانی پاراستوه وه کو: ابی الفتح نه سر کوری مونا، که دواي مردنی شیخ عبدالقادر بووه شیخی حه نه لیه کان، ئه حمه د کوری ئه بی به کر کوری مباره ک ابی السعوود الحریمی، ئه لحه سه ن کوری موسلیم ئه وهی که ته کهیه کهی له شاری قادسیه بوو، مه حمود کوری عوسمان کوری مه کاریم النعال ئه وهی که سهر په رشتیاری ته کهیهی شیخی ده کرد له به غدا، عومه ر کوری مه سعودی به زاز ئه وهی که گه لیک له (ممالیک) ه کانی خه لیفه ی له سهر دهستی تویه یان کرد، عبدالله ی الجبائی له گوندی (الجبّة) له لوبنان، دیان بوو، به دیلی برایه دیمه شق و موسلمانبوو، زین الدین عه لی کوری ئیبراهیم کوری نه جای یه کتی له یارانی شیخ له به ندی رزگاری کرد و بو شیخی نارده به غدا له سالی ۵۴۰ کۆچی بو خویندن و فیه فیروون، له گه ل شیخ مایه وه، تا مردنی شیخ، ئینجا بووه هاورنی موفق کوری قودامه ی خاوه نی (المغنی)، ئینجا چوو

(ئەسفەهان) و لەوێ وانی گوتەووە و فتوای دا، تا سالی ٦٠٥ ك وەفاتیکرد، حامید کوری مەحمودی حەرانی ئەوێ کە پەيوەندی بە نورالدین مەحمود زەنگی کرد و کردیە قازی و لێپرسراوی سکاڵای خەڵکی و لەشاری حەرانی وانی گوتەووە، زین الدین کوری ئیبراھیم کوری نەجای ئەنساری دیمەشقی، لە قوتابخانەی شیخ لە بەغدا وانی گوتەووە، ئینجا چوووە دیمەشق و میسر و پەيوەندی بە صلاح الدینی ئەیبوبی کرد و بووە راویژکاری، تا ناوی لێنا بوو: عەمری کوری عاس-رەزای خوای لێ بینی.

باوکی موفق الدین کوری قودامە، موفقی کوری نارە بەغدا بوو خویندن لە قوتابخانەی شیخ عبدالقادر، خوێ کوری پوری حافظ عبدالغنی کوری عبدالواحدی مەقدیسی چوون، ئین قودامە دەستی: ((من و حافظ عبدالغنی جلی صوفیگەریمان لەیەك کات لە بەر کرد لە سەر دەستی شیخ عبدالقادر و فیکهمان لای خویند و گویمان لێی گرت و سوودمان لە هاوڕێیەتی بینی.^١ شیخ ئیمە لە قوتابخانە کە خوێ نیشتهجێ کرد و گرنگی پیمان دەدا، جاری واهەبوو یەحیای کوری دەنارد و چرای بۆمان دادەگیرساند، هەروەها جاری واهەبوو لە مائی خویمەووە خواردنی بوو دەناردین، نوێژە فەرزە کانی لە گەلمان دەکرد و دەبوووە ئیمام، بەیانیان لە کتیبی (الخرقي)ی بوو دەخویندینەووە لە ناو کتیبە کە، مانگیك و نورۆژ لای ماینەووە ئینجا وەفاتیکرد.^٢

موفق الدین کوری ئەحمەد کوری محمەد کوری قودامە لە هەرمی قدوس بوو لە فەلەستین، لە شەعبانی سالی ٥٤١ کۆچی لە دایکبوو و لە سالی ٥٦١ ك لە گەل کوری پووری (عبدالغنی) چوووە بەغدا و گویمان لە شیخ عبدالقادر و لە هبةاللهی دەقاق و ابن البطی و ئەبی زەرعه کردوو و لە فیکهی حەنبەلی دواي ئەوێ کتیبی (المغني في شرح الخرقي)ی داناو لە فیکهی حەنبەلی دواي ئەوێ گوتەي

١ قلائد الجواهر، ص ٦.

٢ سير اعلام النبلاء للذهبي، ج ٢٠، ص ٤٣٩.

موجته هیده کانی مه زه به کانی تری هیناوه ته وه و به لگه ی هه ریه کیهانی دیار یکر دو وه، ئەم کتێبه گه وره ترین و فراوانترین و به سوودترین کتێبی فیهی بهر اورده و له نو بهر گدایه.

ههروه ها له قوتایه کانی شیخ ئەحمەد کورپی موباره کی مەر قه عاتی و محمەد کورپی فەتھی هه ره ی بوون که هه ردوو کیان سه ر په رشتی قوتایخانه که یان ده کرد،^۱ ئەبوفەتھی هه ره ی سه ره پای ئەمه سه ر په رشتی خزمه تکردنی شیخیشی ده کرد و ده یگوت: ((چل سال خزمه تی به ریز شیخ عبدالقادر م کرد و له و ماوه یه دا نوێزی به یانی به ده ست نوێزی عیشای ده کرد، ئە گه ر ده ست نوێزی نه ما بوایه یه کسه ر ده ست نوێزی هه ل ده گر ته وه دوو رکعات نوێزی سوننه تی ده کرد، که نوێزی عیشای ده کرد ده چوو ه خه لوه تگا که ی خۆیه وه و که سی له گه ل نه ده چوو و لێی نه ده هاته ده ره وه، تا کاتی به یانی دان)).^۲

له قوتایه کانی شیخ شوعه یب ئەبومه دیه نه، که له (ته له سان) نیژ راوه و شیخی مه غریبه، ئەبوعه مر عوسمان کورپی مه رزوق کورپی حه مید کورپی سه لامه ی قوره یش، که له میسر دا به زیوه و شیخی ئەوی بووه، شیخ عبدول قادر له حه جدا له گه ل هه ردوو کیان کو بو ته وه و ئەو شیخانه له دیزه مانه وه مانگه به ژماره کانیان له حه ج به سه ر ده برد، هه ردو کیان فیهیان لای شیخ عبدالقادر خویند و گوێیان له و گرت.

عبدالرزاقی کورپی (ره حه تی خوای لێنی) ده لێت: ((له و سآله ی که با و کم چوو ه حه ج و من له گه لی بووم، هه ردوو شیخه کان ئیبن مه رزوق و ئەبومه دیه نه له گه لی کو بو نه وه و پۆشاکی به ره که تیان - ئەمه ئاماژه یه بو به یعه تکردن - له وه وه له بهر کرد و به لێنی پا به ند بو نیان داو - گوێیان له به شیک له ریوا یه ته کانی گرت و له به رده ستی دانیشن و شیخ سه عد کورپی شیخ عوسمانی کورپی مه رزوقی ناو براو

۱ هکذا ظهر جیل صلاح الدین، د. ماجد عرسان الکلیانی، ص ۱۶۳.

۲ قلاند الجواهر، ص ۷۶.

دهیگوت: باو کم (ره همه تی خوای لیبنی) دهیگوت: عبدالقادری شیخمان ئاواو
 ئاواو فهرموو، شیخ عبدالقادری گهوره مان بینی وای ده کرد، گویم له ماموستامان
 ئه بو محمد عبدالقادر بوو وای ده گوت، ئیمامی پیشروه مان شیخ عبدالقادر ئاواو
 ده کرد^۱.)

خاوه نی (قلائد الجواهر)^۲ باسی لیستیکی دریژی قوتابیه کانی شیخ عبدالقادر
 ده کات، له وانه: ئیمامی زانا قازی ابویعلی محمهد کورپی محمهدی فهرپراء، شیخ
 ئه بو عمر عوسمان که به شافیعی سه رده می خوی به ناوبانگ بوو، شیخی زانا
 رهسلان کورپی عبدالله کورپی شهعبان، قازی عبدالملك کورپی عیسا کورپی
 هه رباس، برایه که ی عوسمان و کورپه که ی عبدالرحمن و عبدالکریمی سه معانی
 فهرمووده ناسی خوراسان و یوسف کورپی هبه الله دیمه شقی و گهلیکی تریش. ئه مه و
 سه ره پای هه موو منداله کانی، که لای ئه ویان خویندوو و گوئیان له ژبانی شیخ و
 هه ندیکیان دوا ی وه فاتکردنی.

۱ قلائد الجواهر، ص ۵.

۲ سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵ ۶.

به سى پيچم

قوتابخانه كى شيخ عبدالقادر رولامردنى

دهولمه مهنده كان قوتابخانه ي ئه بى سه عىدى مه خره ميبان كپرى، كه مامؤستاي شيخ عبدالقادر بوو، قوتابخانه كه له گهړه كى (باب الازج) بووه، دوايى ناوى ليئرا گهړه كى (باب الشيخ) به نيسبه تى شيخ عبدالقادرى گه يلا نيبه وه، دووباره قوتابخانه كه به پاره ي دهولمه مهنده كان و كارى هه ژاره كان بنيات نرايه وه و فراون كرا و درايه ده ست شيخ عبدالقادر له سالى ۵۲۸ ك. شيخش دابه شيكرده سهر قوتابخانه يه ك بؤ خو يندنى قوتاييان و ته كيه يه ك بؤ په روه رده ي موريدان، دواى ئه وه ي شيخ له ۵۶۱ ك وه فاتيكرد منداله كانى وازيان له قوتابخانه كه نه هيئا و به رده وام وانه يان تيدا ده گوته وه:

عبدالجبارى كوپرى تا مردنى له ۵۷۵ ك وانه ي تيدا ده گوته وه، هه روه ها شيخ ئيراهيمى كوپرى تا سالى مردنى له ۵۹۰ ك، شيخ عبدالوهاب تا سالى مردنى ۵۹۳ ك، شيخ عبدالرزاق تا سالى مردنى ۶۰۳ ك وانه يان تيدا ده گوته وه. ئينجا نه وه كانى وانه يان تيدا ده گوته وه، له وانه: شيخ عبدالسلام كوپرى شيخ عبدالوهاب، شيخ نه سر قازى قازيه كان كوپرى شيخ عبدالرزاق و جگه له و دوانه ش. مز گه فتيكيان بؤ نو يژ دروست كرد، كه به قوتابخانه كه وه لكا بسوو و به مز گه فتي حه فت گومبه ت ناسراو بوو.

ههر كه هؤلاكو و ته تهر له سالى ۶۵۶ ك به ناو به غدا وه ربوون گه ليكيان له بنه ماله ي گه يلا نى كوشت و قوتابخانه و مز گه فته كه يان تيكددا، دواى نه مانى

مه تر سیی ته تهره کان دووباره بنیات نرانوهه، له سالی ۹۱۴ ک ههر که شا ئیسماعیلی صفهوی بهغداي گرت قوتابخانه و مزگفته که ی رماند، که سوله پمان قانونیه سولتانی عوسمانی له رۆژی دووشه مەمی (۲۴) ی جیمادی یه که می سالی ۹۴۱ ک بهغداي وهر گرتوه فهرمانی دا دووباره بنیات بنیتهوه و تهکیه کهیش له تهنیشت مزگفتی بۆ هه ژاران دروست بکړی، سینان پاشا دهستی به بنیاتنانی مزگفته که کرد، بهلام پیش تهواو کردنی مرد، جاعه لی پاشای والیی بهغدا له سالانی ۹۹۰ ک تهواو پکړد.

نەوی شایانی گوتنه ههر که (ابن بطوطه) له ۷۲۷ ک سهردانی بهغداي کرد، لهو کاته سه عید خانی نهوهی هولاکو فهرمانپه وایی بهغداي ده کرد، ناوی هندی گۆر و زیاره تگای هیناوه له کتیبه که ی، بهلام ناوی گۆری شیخ عبدالقادری نه هیناوه، نه مەش به لکه ی نهوهیه که قوتابخانه و تهکیه که هیشتا که لاوه بوونه.^۱

له سالی ۱۰۳۳ ک ههر که سهفهویه کان به سهر کردایه تپی شاعه باسی یه که م دووباره بهغدايان گرتوه قوتابخانه و مزگفته که تووشی پمان بوونهوه له ۱۶۲۳ زایینی، که سولتانی عوسمانی مرادی چواره م له سالی ۱۰۴۸ ک / ۱۶۳۸ زایینی سهفهویه کانی ده کرد، دووباره ساختمانه که ی نوپکردهوه له ژیر سهر پهرشتی موفتی گهوره (یحیی)، ههروهها مزگفتی نه بو حه نیفه شی دووباره تازه کردهوه.

له سالی ۱۱۳۹ ک نهحمەد پاشای والی بهغدا هه یوانه که ی مزگفتی گهیلانی نوپکردهوه، له سالی ۱۲۸۲ ک سهید عه لی گهیلانی نه قیبی پیاوماقوولان هه یوانه گهوره که ی تهنیشت حهره می خسته سهر، له ۱۲۹۷ ک سهید سهلمانی گهیلانی نه قیبی پیاوماقوولان مناره که ی ده رگای رۆژئاوای مزگفته که ی نوپکردهوه، له سالی ۱۳۱۷ ک سهید عبدالرحمن گهیلانی نه قیبی پیاوماقوولان کاتزمیرنکی دروستکرد بۆ کاته کانی نوپژ، که له بهرزیدا سهری له هه ور ده دا، ههروهها حهوزیک بۆ دهستنوژ و هه یوانیک و قاتی سهروهی ژووره کانی قاتی یه که می

۱ عبدالقار الکیلانی، محمد العینی، النسخة الفرنسية، ص ۹۰.

دروستکرد،^۱ محمدی سیهم (۱۷۰۳ زایینی) که سولتانی عوسمانی بیست و سیهمین بوو فرمانی دا، که دوو قوتا بخانهای تر دروست بکړن و بخرینه سهر ساختمانه کونه که بونهوهی قوتایان تیایاندا بخوین و موریده کان له ناوی بنوون و به خورایی نان بخون. (کتیبي محمد مد عهینی، ل ۹۲).

له و کاته ی سولتانی عوسمانی سوله یمانی قانونی له ۹۴۱ ک هاته به غدا، شیخ زین الدینی گهیلانی، که نهوهی شیخ عبدالعزیزی کوری شیخ عبدالقادی گهیلانی بوو کرده نه قیپی پیاوماقولانی به غدا، همیش وهر گیرانی فرمانی دامه زرانده که یه:

((جینی شانازی سیده به ریزه کان شیخ زین الدینی گهیلانی، دواي سلاویکی زور، نیمه نه قیبايه تپی پیاوماقولانی به غداي پاریزراومان به نیوه سپارد و دهسه لآتمان دانن که لایه نگیری به لگه نامه ی سیده نه سب راسته کان بکن. هیوادارین له م باره یه وه دریغی نه کهن بونه خزمه تانه، دهبا نیشانه مان کار کردن بیت. له بیستی رهمه زانی سالی ۹۴۱ کوچی له به غداي پاریزراو نوو سرا)) سولتانی غزا کهر سلیمان خانی قانونی.^۲

له و کاته وه نه قیبايه تپی پیاوماقولانی به غدا له نهوهی شیخ عبدالعزیزی کوری شیخ عبدالقادی گهیلانییه تا نیستا، جگه له ماویه کی کورت که یه کنی له نهوه کانی شیخ عبدالرزاقی کوری شیخ عبدالقادر بووه نه قیپی به غدا.

نهوانه ی له شاری حه مان: شیخ ئیراهیمی کوری شیخ شرف الدین کوری شیخ محمد کوری شیخ علی هاشمی گهیلانی، شیخ عبدالرزاقی برای شیخ ئیراهیمی ناویراو له هه مان کاتدا نه قیپی پیاوماقولانی شاری حه ما بوو.^۳ هم شیخ ئیراهیمه له شاری حه ما چند مزگه فتیکی دروستکردوه، لهوانه دوو مزگه فن که

۱ عبدالقادر الکيلاني، الشيخ يونس السامرائي، ص ۴۲ و دواي نهوه به دهستکاریه وه.

۲ سهرچاوه ی پیشوو، ل ۳۹.

۳ الموجز في تاريخ القطب الغوث للاستاذ فخري الكيلاني، ص ۱۶.

به ناوی خوځېدوون. په کيکيان مزگهفتي شيخ ټبراهيم له گهړه کي گهيلانيه له
(الحاضر)، نه ويز مزگهفتي شيخ ټبراهيم، که ده که وېته سهره تاي سهر ووي بازار ي
درېژ له حه ماو قوتا بخانه يه کي زانسته شهر عيه کاني تېدايه.

ټيستا دوو نه قبيي پياوماقولان له به غذا هه ن، په کيکيان سهد يوسف کوري
سهد عبدالله ي گهيلاني و سهد نه حه مد مه حمود حسام الدين ي گهيلاني. ^۱ به لام دوا
نه قبيي پياوماقولان له حه ما شيخ حه مد مور تضي ي کوري شيخ سالح ي گهيلاني
بوو، که له سالي ۱۹۶۹ ز. مردوو، ټينجا نه قياتي پياوماقولان له سوريا
هه لوه شينرايه وه، له گه ل نه وه ي گهيلانيه کاني حه ما له نه وه ي شيخ عبدالرزاق ي
کوري شيخ عبدالقادر ي گهيلاني بوون-ره حه تي خوايان لي بيت-.

---

۱ عبد القادر الكيلاني، الشيخ يونس السامرائي، ص ۴۱.

بەشى ئەم

گۆتى نەناياڭا لىبارەي سىتخى عبدالقادر

شىخ عبدالقادىرى گەيلانى ھەموو سېفەتلىكى چاك و تەقواو خۇپارىزىيى لە خۇي كۆكردبوويەو، بۇيە ھەموو زانا كۆن و نويىە كان ستايشى دەكەن و رىزى دەگرن، چونكە صۇفيگەرىيى خستبوو ۋىر فيقھو لە ھەموو لادان و شەتەحات و كۆلەپيەك رزگارى كوردبوو، تەنيا زانايە كى كۆن نەبى كە ابن الجوزيە لەم كۆمەككە دەرجوو، رەخنەي لە شىخ عبدالقادر دەگرت، دەلىن كىتېپكى داناوو و لەزۇر پروو ھە رەخنە لە شىخ دەگرئ بەبيانووي ئەو ھى گوايە لە ژيانى پياوچاكانى پىششىن لاداوو و ھەكو ھەسەنى بەسرى نىيە.^۱ لەگەل ئەو ھى كە ابن الجوزى لە ھاوچەرخەكانى شىخ عبدالقادر بوو، لە سالى ۵۰۷.ك. يا ۵۱۱.ك. لە دايك بوو و لە شەوى ھەينى (۲۳)ى رەمەزانى سالى ۵۹۷.ك. مردوو. بەلام ھەروەك دەلىن ھاوچەرخی پەردەيە. ابن الجوزى لای وەزیر عون الدین یەحیای كورپى ھەبیرە فیرى خویندن بوو، كە وەزیرى (القائم بأمر الله و المستنجد بالله) بوو، وەزیر ئىبن ھەبیرە ھاوړبى شىخ عبدالقادر بوو و رىزى گرتوو و ديارى بۇ ناردوو، جا چۆن قوتابى رىزى مامۇستا كەى ناگرئ و بەگەورەى نازانى؟

گەلى لە نووسەرە كۆنە كان رەخنەيان لە ابن الجوزى گرتوو، چونكە بە نووسينە كانيدا نەدەھاتەو ھەروەك دانراو ھەلەى زۇريان تىدەكەوت، ھەروەھا

۱ الذيل على طبقات الحنابلة، لأبن رجب تحت رقم / ۱۳۴.

ره‌خنه‌یان لیده‌گرت چونکه ستایشی پیاوه گه‌وره‌کانی ده‌کرد و خزی له‌سه‌ر
 هه‌ژاره‌کان هه‌لده‌کیشا و ده‌عوای زۆر بوو. ئیبن قودامه‌ی مه‌قدیسی له‌باره‌یه‌وه
 ده‌لێت: ئیمه له نووسینه‌کانی سوننه‌تی قایل نه‌بووین و ریبازه‌که‌یشمان پئی چاک
 نه‌بوو.^۱

موفق الدینی کورپی قودامه‌ی مه‌قدیسی خاوه‌نی (المغنی) له‌باره‌ی شیخ
 عبدالقادره‌وه ده‌یگوت: ((که له سالی ۵۶۱ هـ. هاتینه به‌غدا سه‌رۆکایه‌تی له
 زانست و کرده‌وه و حال و فتوا و هر گرتبوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شیخ هه‌موو زانسته‌کانی
 ده‌زانی و سینگی فراوان و چاو‌تێرو زۆر به‌ئارام بوو له‌گه‌ڵ قوتاییه‌کانی، بۆیه
 قوتاییه‌کان له‌و زیاتر بۆ لای که‌سیتر نه‌ده‌چوون. خوای گه‌وره‌ زۆر سیفه‌تی جوان
 و حالی پیرۆزی له‌ودا کۆ کردبوویه‌وه و له‌ دوا‌ی ئه‌و که‌سم وه‌ کو ئه‌و نه‌دیت.
 که‌سم نه‌دی هه‌ندی ئه‌و که‌رامه‌تی لێ بگێڕ نه‌وه و که‌سم نه‌دی هه‌ندی ئه‌و له‌به‌ر
 ئایینه‌که‌ی خه‌لکی ریزی بگرتی)).^۲

شیخ عز الدینی کورپی عبدالسلامی شیخی شافعی ده‌لێت: که‌رامه‌تی هه‌چ
 شیخێ له‌ گێڕانه‌وه‌ی ده‌ماو ده‌م (تواتر) به‌قه‌د که‌رامه‌ته‌کانی شیخ عبدالقادر
 ته‌واتوری تێدا نه‌بووه.^۳

عبدالدین عبدالله‌ی کورپی نه‌جار له‌ میژوووه‌که‌یدا ده‌لێ: ((عبدالقادر کورپی
 ئه‌بی سالحی جه‌نگی دۆست خه‌لکی گه‌یلانه، یه‌کیکه‌ له‌ که‌له‌ئیمامان، خاوه‌نی
 که‌رامه‌تی دیاره، یه‌کیک بوو له‌وه‌لییه‌ موحته‌هیده‌کان و له‌و شیخانه‌ی که‌ له
 کاروباری ئایین بۆی ده‌گه‌رانه‌وه، یه‌کیک بوو له‌ ئیمامه‌ موسلمانانه‌ زاناو
 کارا‌کان)).^۴

۱ ذیل الطبقات لأبن رجب، ترجمة ابن الجوزي.

۲ قلائد الجواهر، ص ۶، ۷.

۳ الذیل علی طبقات الحنابلة لأبن رجب تحت رقم/ ۱۳۴، سیر أعلام النبلاء للذهبي، ج ۲۰،
 ص ۴۴۳.

۴ له‌ کتیی (تکملة اکمال الاکمال فی الانساب و الاسماء)، وه‌رگیراوه به‌ ژماره‌ ۳۷۷.

ئەبوسەعد عبدالکرىمى سەمعانى گوتىيەتى: عبدالقادر ئەبوئەممەد خەلکى گەيلان و ئىمام و شىخى حەنبەلىيە کان بوو لە سەر دەمى خۆى، شەرەزان و پياوچاڭ و دىندار و خىر کەرو زىکر زۆر و ھەمىشە بىرى دە کردەو و فرمىسک خىر ابوو.. خەلکى بە تەواى پروايان پىي ھەبوو، سووديان لە قسە و ئامۇزگارى وەر دەگرت و ئەھلى سوننەت بە دەر کەوتنى ئەو سەر کەوتن.

شىخى ئىسلام شھاب الدىن ئەھمەد كورى حەجەرى عەسقەلانى گوتىيەتى: ((شىخ عبدالقادر بە ياساكانى شەرىعەتەو پابەند بوو، داواى لە خەلکى دە کرد بۆ پابەند بون پىي و لەوانە ھەلدەھات کە دژى شەرىعەت بوون، خەلکى خەرىكى کار کردن بە شەرىعەت دە کرد، لە گەل پابەند بوونى خۆى لە خواپەرستى و موحاھدە، ئەمەشى تىکەلئى ھەندئى شت کرد بوو، کە مەروڤ لە خواپەرستى دوور بکاتەو ھە کوژن و مندال، ھەر کەسئى ئەمە رىنگەى بىي لە ھىتر کاملەزە، چونکە ئەمە سىفەتى خواوەنى شەرىعەتە (محمەد ﷺ))^۱.

ئىبن رەجەب لە (طبقات) ھە کەیدا دەلئى: عبدالقادر كورى ئەبى سالىحى گەيلانىي بەغدايى زاهىد، شىخى سەردەم و پىشپەرەوى خواناسان و سولتانى شىخە کان و گەورەى ئەھلى رىياز، زىندو کەرەو ھى ئايىن بۆ خەلکى دەر کەوت و پىي قايلبوون، ئەھلى سوننەت بە دەر کەوتنى سەر کەوتن و بىدعەچى و ئارەزووپەرستان شەرمەزار بوون، حال و گوتەو کەرامەت و پىشپىنەکانى ناوبانگيان دەر کرد و لە ھەموو لایەو ھە فتواى بۆ دەھات، خەلىفە و ھەزىر و پاشا و خەلکى تر ساميان لىي دە کرد.

ئىمام حافظ ابو عبد الله محمەدى كورى يوسفى ئىشپىلى لە كىتەبى (المشیخة البغدادية) دا دەلئى: عبدالقادرى گەيلانى شەرەزانى حەنبەلى و شافىعى و شىخى ھەردوو لایان لە بەغدا، ھەموو زانا و ھەژار و خەلکى گشتى پىي قايل بوون، یە کىکە لە کۆلە گە کانى ئىسلام، خەلکى تايبەت و گشتى سووديان لىي بىنیو،

نزاكانى گيرا بوو، خيىرا فرميسك بوو، هميشه له ياد كړدن دابوو، زور بىرى ده كردهوه، دلى نهرم بوو، رووخوش بوو، دهست و نهفس بهخشندهبوو، زانيارىي زوربوو، ئاكارى چاك بوو، رهچهتهك پاكبوو، له خواپهرستى و ئيجتihad دهستىكى بالاى ههبوو.^۱

حافظ عمادالدين بن كشير له ميژووه كهيدا دهلى: شىخى زيندوو كهروهى سوننهت و ثابين عبدالقادر كورپى ئه بى سالحى گه يلانى، هاته به غدا و گوڼى له هه ديس گرت و خوى پيوه خهريك كړد، تا تييدا سهركهوتو بوو. دهستىكى بالاى له هه ديس و فيقهو ئاموزگارى و زانسته كانى حهقيقهت هه بوو، ريبازىكى چاكى هه بوو، بيدهنگ بوو بيجگه له فرمان به چاكه و نههى له خراپه، به ئاشكرا و له پيش چاوى خهلكى و له سهرمينهر و كور و كزبونونهوه كان فرمانى به خهليفه و وهزير و دهسه لاتدار و قازى و خهلكى تايبهت و گشتيه كان ده كړد، كه فرمان به چاكه بكهن و نههى له خراپه بكهن، له سهركهوتو گوڼى له سه رزه نشتى كهس نه بوو، زوهديكى زورى هه بوو، كزومه لى حالتى له سروشت به ده رى هه بوو، خاوهنى پيشينى بوو، به گشتى په كنى بوو له شىخه مه زنه كان، خوا نهينى پيروز كات و گورپى پر نور بكات.^۲

شىخ حهسهنى قضيب البان كه شىخى موسلى و يه كيك بوو له هاوچه ركه كانى شىخ عبدالقادرى گه يلانى، گوتوويه تى: ((شىخ عبدالقادر رهمه تى خواى له سهركهوتو بى سهركهوتى كاروانى خوشه ويستانى خوا بوو، پيشه روى ريبوارانى رى خوا بوو، ئيمامى راستگوڼيان بوو، بهلگه ي خوا ناسان بوو، لهو كاته دا پيشه وای نزيكه كانى خوا بوو)).^۳

ئيمامى زانا ابوالعباس ئه حمده كه به ئين فضل الله به ناوبانگ بوو له كتبيى

۱ قلاتد الجواهر، ص ۷.

۲ سهركهوتى پيشو، ل ۶.

۳ سهركهوتى پيشو، ل ۲۲.

(مسالك الأبصار) دا گوتوويه تی: ((شیخ عبدالقادر کوری ئەبی سالحی گەیلانی حەنبەلی، ئالای وەلییە کان، زیندوو کەرەوێ ئایین، گەرەوێ گروپنک، کە بەرۆژ لە خواپەرستی سارد نەدەبوونەو و بەیانیان دواى لیبووردنیان لە خوا دەکرد.. کۆرە کەى پر گریان بوو و یاران لەوێ جوولانەوێان تێدە کەوت، تۆ کە شاخ دەبینی وا دەزانی بێ جوولەیه، کەچی وە کو هەر لە رۆشتندایە.. بە تەواوی پشتی بە خوا بەستبوو)).^۱

ئیمامی فرەزان شیخ عقیف الدین ئەبو محەممەد عبدالله ی کوری سەعدی یافعی یەمەنی ئینجامە کی شافعی لە میژوو وە کەیدا دەلێ: ((گەرەوێ پای وەلییە بەرپزە کان، شیخی ئیسلام و موسلمانان، روکنی شەرعیەت و ئالای تەریقەت.. شیخی شیخە کان، شیخی وەلییە خواناسە بەرزە کان ئەبو محەممەد عبدالقادر کوری ئەبی سالحی گەیلانی خوا نەیینی پیرۆز کا و گۆری پر نوو بکا، خۆی بە خشتی زانستە کانی شەرعیەت ئارایشت داو بە تاجی هونەرە کانی ئایینی خۆی رازاندەو و بوو و خواوەنی چاکترین رهوشت و مەزنترین ئاکار.. بە پێی دەقە کانی قورئان و فەرموودە بوو و داندهری خەلکی، داوای موسلمانانی بۆ خوا کرد و بە پەلە گوێرا یەلپیان کرد... گەرەوێ یە کخوایە رستی لە گێژەنی دەریای زانستە کان نیشاندا، نەفسە کانی لە نەخۆشییە کانی رزگار کرد و چارە سەریی خەیاڵ و ختوراتی دلی کرد.. چەندە ها تاوانباری بۆ خوا گەراندەو.. گەلی لە شەرەزانە کان بوو نە قوتابی ئەو)).^۲

شیخ محیی الدینی نەوێ لە کتیی (بستان العارفین) دا گوتوویه تی: ((ئەو نەوێ زانا بە قادارە کان کەرەمەتی وەلییە کانیاں گێراو تەو وە هیشتا لە زۆریدا نە گەشتۆتە رادە ی کەرەمەتە کانی شیخ عبدالقادر گەیلانی، شیخی زانیانی شافعی و زانیانی حەنبەلی بوو و لە بەغدا، لە کاتی خۆی سەر کردایەتی زانست بۆ ئەو

۱ قلائد الجواهر، ص ۱۳۵.

۲ سەرچاوەی پیشوو، ل ۱۳۶.

ماو ته وه، گهلنى له زانايان له سهر ده ستي نهو ده رچوون، زور به ي شيخه كانى
عيراق سهر بهو بوون، گهلنى كه سى پا به رز، كه له ژماردن نا بهن قوتايى نهو
بوون، هم موو شيخ و زانا به كان كوك بوون له سهر ريز گرتن و شكومه نديى نهو و
گه پانه وه بۆ گوته كانى و گويز پا به لى برباره كانى، موريدان له هم موو كون و
كه له به ريكي دووره وه بۆ هاتن، سيفه ته كانى جوان و ئاكارى پيرؤزو به ويژدان و
ته ده ب كامل بوو، زور بى فيز و هم ميشه رووخوش و فره زانست و هوش بوو، زور
پا به ندى شهرع و فره مانه كانى بوو، ريزى زانست پهروه ران و ديندار و سونه ت
پهروه رانى ده گرت، قينى له بيدعه چى و ئاره زوو په رستان بوو، ريبوارانى خواى
خوش ده ويست، هم ميشه له كوشش و چاو ديژيكردى مردن دا بوو، له زانسته كانى
خواناسيدا بۆ چوونى بلاو به رزى هه به، گه رقه دهغه كانى خوا بشكيترابا به زور
تووره ده بوو، ده ست و نه فسى به خشنده بوو، به گشتى له سهرده مى خوى هاوتاي
نه بوو، ره زاي خواى لى بيت))^۱.

شيخ ابو العباس نهحمده دى كورى ابى الحسن على روفاعى (٥٠٠ ك - ٥٧٨ ك) -
له نه وهى ئيمام موساى كازم - ه و له هاوچه ركه كانى شيخ عبدالقادر، گوتويه تى:
(كئى ده توانى وه سفى كاره چا كه كانى شيخ عبدالقادر بكا؟ كئى ده گاته پله و
پا به ي نهو؟ نهو پيا وه ده رباى شهر بهت له لاي راستينى و ده رباى صوفيه گه رى
له لاي چه پينى، له هه ريه كيكيانى بوئ هه ليده هينجى، له سهرده مى ئيستامان
دووه مى نيه))^۲.

خواه ونى كتىبى (قلائد الجواهر) باسى گهلنى گوته ي ترى زانا و پياو چا كانى
سهرده مى شيخ و دواى سهرده مى شيخى كردووه، كه هه موويان ستايشى شيخ
عبدالقادري گه يلانيان كردووه و هه نديكيش پيشتر له م كتىبه دا باسكراوه.

ئىستا دينه سهر گوته ي شيخ تقى الدين نهحمده كورى ته يميه، كه ستايشى شيخ
عبدالقادر ده كا و هه ر كه ناوى دئى ده لئى: خوا گيانى پيرؤز كات، يا خوا لى

۱ قلائد الجواهر، ص ۱۳۷ به ده ستكار به وه.

۲ طبقات الاولياء لأبن الملقن، ص ۱۰۰ / قلائد الجواهر، ص ۶۶.

رازی بنی، سهیر که له کتیبی (القدر) ده لیت: شیخ عبدالقادر، خوا گیانی پیروز کا، ده لیت: گه لئی له پیاوه کان هر که گه یشتنه قه زاو قه دهر بیده نگبون... به لام من بهر گریم له قه دهره کانی خوا به خوا و بو خوا کرد... بهنده فهرمانی پیکراوه، که له ریگای خوا ههول و کوشش بکا و ئه و گوناهاهی بوی دانراوه بهو خوا پهرستیانهی بوی دانراوه لابه ری، بهنده دژی ئه و دانراوه قه دهغه کراوه بهو دانراوهی (المقدور) که خوا فهرمانی پیتی کردوه.^۱

به لام ئیمامی صوفیه به ناوبانگه کانی وه کو جونید و په پره وانی، شیخ عبدالقادر و ئه وانی وه کو ئه و، ئه وانه له هه موو خه لکئی زیتر پابه ندی فهرمان و نه هین... گوته کانی شیخ عبدالقادر هه مووی له چوار چپوهی په پره وی کردنی فهرمان و دوور که و تنه وه له قه دهغه و ئارامگرتن له سهر قه دهر کراوه دین و ده چن.^۲

شیخ عبدالقادر گو تو ویه تی: ((نیشانهی نه مانی ویستت له کاری خوا ئه ویه، که تو بئی مرازبی، هیچ مه به ستیکت نه ییت، چونکه تو له گه ل ویستی خوا هیچی تری ناوی، ئه ندام حه ساوه و دل دلیای، سینگ فراوان و پروو نورانی، گوتم: ئه مه مه قامیکی تری شیخ عبدالقادر، ئه مه یه که ئیمامه کانی ئایین ده یلین))^۳.

((شیخ عبدالقادر ده ریخستوه که له هه موو مه قامی پابه ند بوون به فهرمان و نه هی پیویسته))^۴.

دانه ره نوییه کانیش گوته ی خو ش و ریکیان له باره ی عبدالقادی گه یلانییه وه هه یه، شه کیب ئه ره سه لان ده لیت: ((شیخ عبدالقادی گه یلانی صوفیه کی گه و ره بوو، ریبازه که ی گه یشتنه ئیسپانیا، دوا ی که و تنی (غهرنا ته) ناوه ند (مرکز) ه که ی گوا سترایه وه فاس، به هزی صوفی گه رییه وه بیده له ناو (به ره بهر) له ناو چوو، به

۱ کتاب القدر ۸ / ۳۰۶.

۲ سه رچاوه ی پیشوو، ۸ / ۳۶۹.

۳ کتاب السلوك من الفتاوى لأبن تیمية: ۱۰: ۵۰۷.

۴ سه رچاوه ی پیشوو: ۱۰ / ۵۲۲.

سوننهٔ و کۆمه‌ل پابه‌ند بوون، هه‌روه‌ها زنجیه‌کانی روژئاوای ئیفریقیا به‌هۆی
ریبازه‌که‌وه‌ ڕینگای راستیان گرت))^۱.

دکتۆر ئەحمەد شەله‌بی خاوه‌نی کۆزانیار (موسوعة) ی میژووی ئیسلامی ده‌لێت:
((گه‌یلانی به‌ لیبووردن و خۆشه‌ویستی دراوستی و چاوپۆشین له‌ ده‌وله‌مندی و
چێژه‌کانی ژیان ناسراو بوو، له‌ لیبووردنه‌کانی هه‌ر که‌ باسی جوله‌که‌ و دیانیان
له‌ لا بکردایه‌، ئاخێ ئه‌وه‌ی هه‌لده‌ کیشا که‌ له‌ ڕینگه‌ی نور لایان داوه‌، له‌ باره‌ی
خۆشه‌ویستی دراوستی هه‌ر خواردن و سامانیکی هه‌بویه‌ به‌شی دراوستی که‌ی
لێنده‌دا، هه‌ر چه‌نده‌ پاشاو ده‌سه‌لاتداران دیاری و پاره‌یان بۆ ده‌نارد، به‌لام له‌ به‌ر
ئه‌وه‌ی چه‌زی له‌ ده‌وله‌مندی نه‌بوو ده‌یه‌خشییه‌وه‌ و به‌ هه‌ژاری ده‌ژیا، زۆربه‌ی
په‌په‌روانی شیخ چاویان له‌ ئاکاری مامۆستا که‌یان کرد، ئه‌مه‌ش یه‌کیک بوو له‌
هۆیه‌کانی بلابوونه‌وه‌ی ریبازی قادری و زۆربوونی په‌په‌روانی))^۲.

شیخ عبدالله ی کۆری محمەدی خه‌لیفی پێش نوێژ و دوانده‌ری مزگه‌فتی حه‌رام
(خواگیانی پیروژکات) باسی شیخ عبدالقادر ده‌کاله‌ کتیبی (دواء القلوب
والأبدان من وساوس الشیطان)^۳ دا ده‌لێت: ((شیخ عبدالقادی گه‌یلانی خوا
گیانی پیروژ بکات و گۆری روناک بکات له‌ کتیبی (الغنیة) دا ده‌لێ: ئین عه‌باس عليه السلام
ده‌گێڕیته‌وه‌ له‌ شه‌وی قه‌در خوای گه‌وره‌ فه‌رمان به‌ جوهرائیل ده‌کات له‌ گه‌ل-
دانیشتوانی (سدره‌ المنتهی) که‌ حه‌فتا هه‌زار فریشته‌ن دابه‌زنه‌ سه‌ر زه‌وی له‌ گه‌ل
خۆی چه‌ند ئالایه‌کی نوور، که‌ دابه‌زینه‌ سه‌ر زه‌وی، جوهرائیل ئالای خۆی
ده‌چه‌سپێتی و فریشته‌کانیش ئالای خۆیان له‌ چوار جیگا هه‌لده‌ که‌ن: له‌ لای
که‌عه‌و گۆری پێغه‌مبه‌ر ﷺ و مزگه‌فتی بیت المقدس و توری سینا. ئینجا جوهرائیل
ده‌فه‌رمووی: لیک بلاوبن، ئه‌وانیش لیک بلاو ده‌بنه‌وه‌، هه‌موو خانوێک و ژووریک

۱ حاضر العلم الاسلامي، ص ۳۹۶ به‌ده‌ستکارییه‌وه‌.

۲ موسوعة التاريخ الاسلامي، ج ۶، ص ۲۱۱.

۳ ص ۱۹۲.

و مالئیک و کهشتیه که پرواداری تیدا بی فریشته ههنگاوی بۆ ده نین ته نیا مالئ نه بی، که سه گ و بهراز و لهش پیسی له حهرام و وینه پهیکهری تیدا بی، جا ئه و فریشتانه ته سبیحات ده کهن و خوا به پیروز ده گرن و ته هلیله لیڤه ده و داوای لیووردن بۆ ئومه تی محمده عليه السلام ده کهن، تاکاتی به یانی، ئینجا به ره و ئاسمان هه لده کشین))^۱.

ابوالحسنی الندوی له باره ی شیخ عبدالقادره وه ده لیت: ((له سه ده ی شه شه می کۆچی، ماوه یه کی زۆر که و تیره و نیوان پیغه مبه رایه تی و شوینه وار و به ره که ته کانی و دنیا فراوان بوو و هۆکاره کانی رابواردن و خافله تی زۆر بیوون، پیاویکی خاوه ن که سیتییه کی به هیز و ئیمانکی به هیز و زانستیکی به هیز و بانگه واز کارینکی به هیز و کاریگه ریکی به هیز له به غدا ی دلی جیهانی ئیسلامی هه ستایه وه، ئه ویش شیخ عبدالقادر بوو، دوا ی ئیمان و ئیسلامی راسته قینه و به ندایه تی بیگه ردی نوێکرده وه، له گه ل دوورپوویی جهنگاو ده رگای تۆبه و به یعه تی له سه ر گازی پشت کرده وه، موسلمانان کان لییه وه ده چونه ژووره وه، به لێن و په یمانیان له گه ل خوا نوێ ده کرده وه، خه لکیکی هینده زۆر له و ده رگایه چونه ژووره وه، خوا نه بی کهس ژماره یان نازانی، شیخ به به رده وامی په روه رده ی ده کردن و لینی ده پر سینه وه و سه ره پر شتییه ده کردن، تا وایان لیها ت دوا ی به یعه ت و تۆبه و نوێکرده وه ی ئیمان هه ستیان به لیپر سینه وه ده کرد ...))^۲.

شیخ سه عید حه واله باره ی شیخه وه ده لیت: ((ئومه ت هه مووی شیخی گه یلانیان قه بوول کرد، هه تا ئین ته میعش له باره ی شیخه وه ده لیت: ((که پامه ته کانی به یه که له دوا ی یه که (تواتر) به ئیمه گه یشتوه .. خویندنه وه ی کتییی ئه و زانا و شه ر عزانانه ی که قسه یان له باره ی چوون به ره و خوا کرده وه به شیوه یه کی سه یر هیمه تی موسلمان به ره و خوا ده جوولین))^۳.

۱ الغنیة، ص ۱۹۲.

۲ رجال الفكر والدعوة فی الاسلام، ص ۲۸۲.

۳ تربیتنا الروحیة، الشیخ سعید حوی، ص ۱۷۹.

به سنی چه قسم

به وداندرانی که له کتیبه کانیاذا باسی استخیان کرده

گه لئی له نووسهرانی کۆن و نوئی، عه ره ب و ناعه ره ب، موسلمان و نا موسلمان له سهر شیخ عبدالقادر یان نووسیوه، هه ندیکیان کتیبیکی ته وای له سهر نووسیوه، هه ندیکیان کورته ژبانیا ن نووسیوه له ژبان نامه کانیا ن، هه ندیکیان که باسی بابیه تیکیان کردووه ناوی شیخیان هیئاوه و گورته کانیا ن به غوونه هیئاوه ته وه. لیڤه به دواوه به پنی شاره زایی خۆم ناوی تهو نووسه رانه و کتیبه کانیا ن دینم که باسی شیخ عبدالقادر ی گه یلانییا ن کردووه:

۱- کتیبی (أسنى المفاخر فی مناقب الشیخ عبدالقادر) ^۱ نووسینی ئیمام عبدالله ی کور ی ته سعده ی یافعی که له ۷۶۸ ک مردووه.

۲- کتیبی (همجة الأسرار ومعدن الأنوار فی مناقب السادات الأخیار من المشایخ الأبرار) ^۲ نووسینی شیخ نورالدین ابی الحسن علی کور ی یوسفی اللخمی شافعی، که له ۷۱۳ ک مردووه، نیوه ی کتیبه که باسی شیخ عبدالقادر ده کات.

۳- (درر الجواهر فی مناقب الشیخ عبدالقادر) ^۳ له نووسینی سراج الدین ابی حفص عومهر ی کور ی علی کور ی احمدی المصری به ناوبانگ به (ابن الملقن) که له

---

۱ کشف الظنون، ص ۹۰.

۲ سهر جاوه ی پیشوو، ل ۲۵۶.

۳ سهر جاوه ی پیشوو، ل ۷۴۷.

۷۲۳ ک له دایکبووه و له ۸۰۴ ک مردووه و خوږی خاوهنی کتیبی (طبقات الاولیاء) ه.

۴- (رشف المنهلین فی تخمیس أبیات الشیخ عبدالقادر)^۱ نووسینی تقی الدین ته بی به کر کورې حوججه.

۵- (الروض الزاهر فی مناقب الشیخ عبدالقادر)^۲ له نووسینی شیخ ابی العباس محمد کورې محمده القسطلانی، خاوهنی (المواهب اللدنیة) که له سالی ۹۲۳ ک مردووه.

۶- (روضة الناظر فی ترجمة الشیخ عبدالقادر) له نووسینی ابوطاهر مجدالدین محمد کورې یه عقوبی فیهروز ثابادی، خاوهنی (القاموس) که له سالی ۸۱۷ ک مردووه.

۷- (الشراب النیلی فی ولایة الجیلسی)^۳ نووسینی محمده کورې ټبراهیمی حله بی له ۹۷۱ ک مردووه.

۸- العز کورې عبدالسلام کورې محمده القیلوی البغدادی که له ۶۵۹ ک مردووه، قه سیده کی شیخ عبدالقادر گیلانی کردوته پینج خشته کی که سهره تا که ی ته م به یتیه:

ما فی المناهل مستعذب   إلا ولی فیہ الألد الأطفی^۴

۹- (قلائد الجواهر فی مناقب الشیخ عبدالقادر)^۵ نووسینی شیخ محمده کورې

۱ سرچاوه ی پېشو، ل ۹۰۴.

۲ سرچاوه ی پېشو، ل ۹۱۹.

۳ کشف الظنون، ص ۱۰۳۰.

۴ سرچاوه ی پېشو، ل ۱۳۳۹.

۵ سرچاوه ی پېشو، ل ۱۳۵۳.

یه حیای التادی حه نه لی حه له بی، که له ۹۶۳ ک مردوو ه.

۱۰- (مناقب الشيخ عبدالقادر الكيلاني)^۱ له نووسینی قطب الدین موساکوری
محمد الیونینی الحنبلی که له ۷۲۶ ک مردوو ه.

۱۱- (تفریح الخاطر فی مناقب الشيخ عبدالقادر)^۲ له نووسینی ئه ربیلی.

۱۲- (مناقب الشيخ عبدالقادر الكيلاني) ده ستنوو سه له کتیبخانه ی ظاهریه له
دیمه شق به ژماره ی ۳۴۳۹.

۱۳- (کتاب الطبقات الکبری) له نووسینی عبدالوهاب کوری عه لی ئه نصاری
شه عرانی. ژین نامه ی شیخ عبدالقادر له ب ۱، ل ۱۲۶.

۱۴- (کتاب الذیل علی طبقات الحنابلے) له نووسینی زین الدین ابی الفرج
عبدالرحمن کوری شه هاب الدین ئه محمدی به غدادی ئینجا دیمه شقیی ناسراو به-
ئین ره جه ب- ۷۳۶ ک ۷۹۵ ک: ژین نامه ی شیخ عبدالقادر له ب ۳ به ژماره ی
۱۳۴. ئه وه ی جیی سه رنجه له و کتیبه که شیخ عبدالقادر نوژی له سه ر شیخه
گه وره کان و پیاوچا کانی به غدا ده کرد، ئه وانه ی که له سالی ۵۴۱ ک تا ۵۶۱ ک
مردوون و ئه وانه ی که له م کتیبه دا باسیان کراوه. شیخ نوژی له سه ر عبدالله ی
کوری عه لی کوری ئه محمدی موقرئیی نه حوییی ئه دبیبی زاهید کرد، له رۆزی
دوو شه ممه ی دوا زده ی ره بیعی کۆتاییی سالی ۵۴۱ کۆچی، هه روه ها نوژی له سه ر
جونهیدی کوری یه عقوبی کوری حه سه نی فیهی زاهید ابی القاسم کرد، له
شازده ی جیمادی کۆتاییی سالی ۵۴۶ کۆچی، هه روه ها له سه ر محمدی کوری
ناسری کوری محمدی سه لامیی ئه دبیبی زمانزانی حافظ ابی الفضل له (۱۸) ی
شه عبانی سالی ۵۵۰ کۆچی کرد؛ عه لی ابی الوقت عبداول کوری ابی عبدالله

---

۱ سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۸۴۳.

۲ موسوعة التاريخ الاسلامي، د. أحمد الشلي: ۶ / ۲۱۲.

عیسا کورپی شوعه یی السجزی له ۶ ی ذی القعدة ۵۵۳ کۆچی، عملی ئەحمەد کورپی مه عالی کورپی به ره که ی الحربی، ئەوه ی له سه یر کردنیدا هه لکه وت، رۆژی یه کشه مەمی ۱۸ ی جیمادی یه که می ۵۵۴ کۆچی، عملی عبدالله ی کورپی سه عد کورپی حوسین الوزان العطاز ابی المعمر رۆژی دوو شه مەمی ۱۸ ی ره جه بی سالی ۵۶۰ کۆچی. ئەمه ش به لگه ی به رزی پله و پایه یه تی و نیشانه ی ئەوه یه که له پێشه وه ی شیخه کانی به غدا بووه له و سه رده مه دا.

۱۵- (کتاب سیر أعلام النبلاء) له نووسینی ئیمام شمس الدین محمەد کورپی ئەحمەد کورپی عوسمان الذهبی، که له سالی ۷۴۸ کۆچی مردوووه و له به رگی ۲۰ ل ۴۳۹ و دوا ی ئەوه باسی شیخ عبدالقادری کردوووه، هه روه ها له کتێبه که ی (العبر فی خبر من عبر) به رگی ۴، ل ۱۷۵ باسی شیخی کردوووه.

۱۶- (تكملة الإكمال) له نووسینی حافظ ابی بکر محمەد عبدالغنی البغدادی حه نه لی ناسراو به (ابن نقطة) که له ۶۲۹ کۆچی مردوووه، ساغکردنه وه (تحقیق) ی دکتۆر عبدالقیوم عبد رب النبی ۲/ ۴۹۰ ۴۹۲ له بابی (الختلی والجلی) و ۲/ ۵۴۶ له بابی (دوروست و دۆست).

۱۷- کتیبی (تكملة إكمال الإكمال في الأنساب والأسماء والألقاب) له نووسینی شیخ ئیمام جمال الدین ابی حامد محمەد ناسراو به (ابن الصابونی)، که له ۶۸۰ کۆچی مردوووه، ساغکردنه وه ی به ریز مسته فا جه واد. دانەر له و کتیبه دا باسی شیخ عبدالقادری نه کردوووه، به لām هه ر که باسی ابی العلاء ئەحمەد کورپی ابه الیسر التوخی کردوووه، گو تویه تی: هه ندی له شیخه کانی به غدا مۆله تیان پێداوه له وانه ش شیخ عبدالقادر کورپی ابی صالحی الجیلی، ئا لیره ساغکه ره وه ی کتیبه که به دوورو دریزی باسی شیخ عبدالقادری کردوووه.

۱۸- کتیبی (فوات الوافیات) ی محمەد کورپی شا کری الکتبی که له ۷۶۸ کۆچی مردوووه، به رگی ۲، ل ۳۷۳.

١٩- کتبی (التاج المکمل من جواهر مآثر الطراز الآخر والأول) له نووسینی بهرئز أبی الطیب الحسینی البخاری القنوجی، ل ١٦٦.

٢٠- کتبی (نتیجة التحقيق) ی محمده الدلی، له سالی ١٣٠٩ ک. له (فاس) چاپکراوه، ماموستا محمد العینی له کتبه که ی (عبدالقادر الگیلانی) دانه فهره نسیه که، ل ٢٤٧ باسی کردووه.

٢١- کتبی (أنور النظر) ی ابی بکر عبدالله کوری نه سر البکری البغدادی، عهینی له کتبه که ی له ل: ٢٤٧ باسیکردووه.

٢٢- کتبی (خلاصة المفاخر في مناقب الشيخ عبدالقادر) له نووسینی یمام عفیف الدین عبدالله ی کوری نه سعه دی یافعی، که له ٧٦٨ ک مردووه. عهینی له ل: ٢٤٧ باسیکردووه.

٢٣- کتبی (نزهة الخاطر في ترجمة سيدي الشريف عبدالقادر) له نووسینی مهلا عهلی کوری سولتان محمده دی القاری، که له ١٠١٦ ک مردووه، له سالی ١٣٠٧ ک له نه سته نبول چاپکراوه، ده ستووسینکیش له وه کتبخانه نه ی سه لیم ناغا هه یه به ژماره (٧٥)، عهینی له ل: ٢٤٧ باسیکردووه.

٢٤- کتبی (الدر الفاخر) نووسینی بهرئز عبدالقادر کوری شیخ العیدروسی الیمنی، عهینی له ل ٢٤٧ باسیکردووه.

٢٥- کتبی (زبدة الأسرار في مناقب غوث الأبرار) نووسینی عبدالحق الدهلوی که له ١٠٥١ کچی مردووه. عهینی له ل: ٢٤٧ باسیکردووه.

٢٦- کتبی (زبدة الأعصار في أخبار قطب الأخيار) به زمانی فارسییه وهی هه مان دانه ری پیشوه، عهینی له ل: ٢٤٧ باسیکردووه.

٢٧- کتبی (نزهة الناظر) نووسینی علی محمده عبداللطیفی به غدایی، عهینی له ل: ٢٤٧ باسیکردووه.

۲۸- کتیبی (الشرف الباهر) ی ئیمامی قطب الدین موسا، که له ۷۲۶ کۆچی مردوو و عهینی له ل: ۲۴۸ باسیکردوو.

۲۹- کتیبی (الجاني والداني) ی سهید جه عهفری بهرزنجی، له بۆمبای چاپکراوه، عهینی له ل: ۲۴۸ باسیکردوو.

۳۰- کتیبی (روض البساتین فی أخبار مولانا عبدالقادر محیی الدین) نووسینی محممه الامین له تونس. عهینی له ل: ۲۴۸ باسیکردوو.

۳۱- کتیبی (انهار المفخر) ی محممه غوث الدینی شافیعی له (میدراس) له هیند. عهینی له ل: ۲۴۸ باسیکردوو.

۳۲- کتیبی (سلطان الأذکار فی مناقب غوث الأبرار) نووسینی: مهولانا شاه محممه له هه مه دان. عهینی له ل: ۲۴۸ باسیکردوو.

۳۳- کتیبی (نسر الجواهر) نووسینی: قاضی الاسلام محممه صبغه الله له (مدراس) له هیند. عهینی له ل: ۲۴۸ باسیکردوو.

۳۴- کتیبی (زین المجالس) شیعری: قازی محممه دی مه رکه حی به زمانی ئوردی. عهینی له ل: ۲۴۸ باسیکردوو.

۳۵- کتیبی (مرقاة المراتب) نووسینی: سوله یمان حه سبی به زمانی تورکی، له ۱۳۰۰ ک له ئهسته نبۆل چاپکراوه. عهینی له ل: ۲۴۸ باسیکردوو.

۳۶- کتیبی (تنشيط الخاطر) نووسینی: ضیاء الدین تورك زاده به زمانی تورکی، له ۱۳۰۲ ک له ئهسته نبۆل چاپکراوه. عهینی له ل: ۲۴۸ باسیکردوو.

۳۷- کتیبی (إکی غوث الأنام) نووسینی: ئهحمه د حیلیمی شاهبانه زاده به زمانی تورکی، له ۱۲۳۱ ک له ئهسته نبۆل چاپکراوه. عهینی له ل: ۲۴۸ باسیکردوو.

- ۳۸ - کتبی (الفتح المبین) نووسینی: ابی مظفر سہید ظہیر الدین القادری، لہ ۱۳۰۶ ک. لہ قاہرہ چاپکراوہ. عہنی لہ ل: ۲۴۸ باسیکردووہ.
- ۳۹ - کتبی (تفریح الخاطر فی مناقب عبدالقادر) نووسینی: عبدالقادر کہمال الدین بہ زمانی تورکی، لہ ۱۳۰۵ ک مردووہ. عہنی لہ ل: ۲۴۸ باسیکردووہ.
- ۴۰ - کتبی (مناقب عبدالقادر) دہستہ و سیکہ لہ کتبخانہ ی (نور) ی عوسمانی، بہ ژمارہ: ۲۶۰۸. عہنی لہ ل: ۲۴۸ باسیکردووہ.
- ۴۱ - کتبی (القادریۃ) دہستہ و سیکہ لہ کتبخانہ ی بیازید بہ ژمارہ: ۳۳۷۸. عہنی لہ ل: ۲۴۸ باسیکردووہ.
- ۴۲ - کتبی (زمرد کلام عبدالقادر) نووسینی: لالی زاری تاہیر محمد بہ زمانی تورکی. عہنی لہ ل: ۲۴۸ باسیکردووہ.
- ۴۳ - کتبی (نفحات الجامی) بہ زمانی تورکی، لہ کتبخانہ ی (نور) ی عوسمانی، بہ ژمارہ: ۲۳۱۰. عہنی لہ ل: ۲۴۸ باسیکردووہ.
- ۴۴ - کتبی (نہر المحاسن الغالیۃ) ی یافعی لہ کتبخانہ ی ثابا صوفیا لہ ژیر ژمارہ: ۲۱۳۳. عہنی لہ ل: ۲۴۸ باسیکردووہ.
- ۴۵ - کتبی (شرح الغوثیۃ) بہ زمانی فارسی، دہستہ و سیکہ لہ کتبخانہ ی زانکوی ئہستہ نبؤل لہ ژیر ژمارہ ی: ۱۸۶۵. عہنی لہ ل: ۲۴۹ باسیکردووہ.
- ۴۶ - کتبی (تحفۃ القادریۃ) بہ زمانی فارسی، نووسینی: محمد دی ابی علی المعالی، لہ کتبخانہ ی زانکوی ئہستہ نبؤل لہ ژیر ژمارہ ی: ۱۸۶۵. عہنی لہ ل: ۲۴۹ باسیکردووہ.
- ۴۷ - کتبی (روض الراحین فی حکایات الصالحین) ی یافعی، بؤ زمانی تورکی و ہر گنبدراوہ و لہ کتبخانہ ی ثابا صوفیا بہ ژمارہ: ۱۸۲۷ دانراوہ. عہنی لہ

ل: ٢٤٩ باسیکردووہ.

٤٨ - کتیبی (کوکب المبانی وموکب المعانی فی شرح صلاة عبدالقادر الکیلانی) له کتیبخانہی سلیمانی له ژیر ژماره ی: ١٨٥٣ دانراوه. عهینی له ل: ٢٤٩ باسیکردووہ.

٤٩ - کتیبی (الدرر السنیة فی المواعظ الجیلانیة) نووسینی محمدهد سیف الدینی گهیلانی، له ١٣٠٢ کۆچی له تهستهنبۆل چاپکراوه. عهینی له ل: ٢٤٩ باسیکردووہ.

٥٠ - کتیبی (المناقب الغوثیة) نووسینی: محمدهد سدیقی شایبی سهعدی، بهزمانی فارسییه. عهینی له ل: ٢٤٩ باسیکردووہ.

٥١ - کتیبی (تذکره اولیاء بغداد) دهستنوو سینکه له کتیبخانہی زانکوی تهستهنبۆل له ژیر ژماره ی: ١٣١. عهینی له ل: ٢٤٩ باسیکردووہ.

٥٢ - کتیبی (رسالة السلوك القادری) له کتیبخانہی حهسهن پاشا ئه یوب له تهستهنبۆل به ژماره: ٦٧٧ دانراوه. عهینی له ل: ٢٤٩ باسیکردووہ.

٥٣ - کتیبی (السيف الرباني) شیخ سهید محمدهدی مه کیی کوری سهید مستهفا کوری محمدهد عهزوزی موفتی تونس. له ١٣١٠ کۆچی له چاپ دراوه، جاری دووهم له سالی ١٣١٣ ک بۆمبای چاپکراوه تهوه به فه زمانی سهید عبدالرحمن سهروکی تهریقته له بهغدا، ته کتیبه ی رهخنه یه له کتیبی (رسالة الحق الظاهر فی الشیخ عبدالقادر) ی عهلی کوری محمدهدی کارامانی. له کتیبه دا گه لئ بوختان به شیخ عبدالقادر کراوه، له کۆتایی کتیبی (السيف الرباني) که ته بوختانانه ی ره کردۆتهوه، نووسینی چل و چوار که له زانای تونس و جهزائیر و حیجازی تهو کاته ی تیدا بلاو کراوه تهوه و بهرگریان له شیخ عبدالقادر کردووہ. عهینی له ل: ٢٤٩ باسیکردووہ.

۵۴ - کتبی (توفیق الملک القادر فی سلوک طریق الغوث عبدالقادر) نووسینی: حەریری زاده کمال الدین. عهینی له ل: ۲۵۰ باسیکردوو.

۵۵ - کتبی (نفحات الرياض العلیة فی بیان الطریقة القادرية) نووسینی: محمەد رەفەت بەزمانی تورکی یە، له کتیبخانە ی (ملت) له ئەستەنبۆل ژمارە: ۸۸۸ پێدراوه، له و کتیبەدا باسی تەکیەکانی قادری دەکات له بەغداو حەماو حەلب و دیمەشق و کوردستان و یەمەن و خوراسان و هەمەدان و ئەحمەد ئاباد و لاهور و قودس و بۆرسە و ئیزینک و ئەندرینبۆل و سالتونیک و کریت و بۆسنە و میسرو ئەستەنبۆل و وینیجە و شوینی تر. عهینی له ل: ۲۵۰ باسیکردوو.

۵۶ - Toumar - Turouk نووسینی: صدیق و یحانی بەزمانی تورکییە، له ۱۳۳۸ ک له ئەستەنبۆل بلاو کراوەتەو. عهینی له ل: ۲۵۰ باسیکردوو.

۵۷ - A.Le Les Comfreries musulmanes du Hedjaz نووسینی Chatelier Ernest Leroux بەزمانی فەرەنسییە. عهینی له ل: ۲۵۰ باسیکردوو.

۵۸ - Marabouts et khouan, par Rinn بەزمانی فەرەنسییە. عهینی له ل: ۲۵۰ باسیکردوو.

۵۹ - The dervishese, Par. I. P. Brown بەزمانی ئینگلیزییە. عهینی له ل: ۲۵۰ باسیکردوو.

۶۰ - Confreies religieuses musulmanes. par Dupont et Copolani له ۱۹۷۹ له جەزائیر بەزمانی فەرەنسییە بلاو کراوەتەو. عهینی له ل: ۲۵۰ باسیکردوو.

۶۱ - Von w. Abd-al-Qadir Al Gilani بەزمانی ئەلمانی له نووسینی Braune بلاو کراوەتەو. عهینی له ل: ۲۵۰ باسیکردوو.

۶۲ - Les saints musulmans enterres a Bagdad (وەلییە)

موسلمانەکان کە لە بەغدا نیژراون) نووسینی: L. Massignon ی رۆژەلاتناس بەزمانی فەرەنسی نووسیوتی و پیشکەشی کۆنگرە ی رۆژەلاتناسان کراوە لە کۆبنهاگن لە ۱۵/۸/۱۹۰۸، ئینجا گۆفاری میژووی ئاینەکان بلاوی کردۆتەووە. عەینی لە ل ۲۵۰ باسیکردووە.

۶۳ کتیی (الفیوضات الربانیة فی المآثر والأوراد القادرية) کۆکردنەووە ریکخستنی حاجی ئیسماعیل کوری محەممەد سەعیدی قادری گەیلانی بەغدا، لە ۱۳۴۰ ک لە چاپخانە ی مستەفا البابى حەلەبى و مندالەکانی لە میسر چاپکراوە.

۶۴ کتیی (الموجز فی التاریخ القطب الغوث والباز الأشهب) نووسینی: مامۆستا فەخرى نەورسى گەیلانی، باسى کورتەیه کى ژبانى شیخ عبدالقادرى تیدا کردووە، دواى ناوى نەووەکانى هیناوە کە لە شارى (حەما) نیشتهجین لەو رۆژە ی کە سەید سیف الدین موحیی لەو ی نیشتهجى بوو تا میژووی چاپی کتیبه کە لە سالی ۱۹۵۶ ز.

۶۵ کتیی (عبدالقادر الكيلاني) نووسینی: مامۆستا محەممەد علی عەینی، مامۆستای پیشووی زانکۆ ی ئەستەنبۆل، کتیبه کە بە زمانی تورکییه و ئینجا وەرگیردراوە تە سەر زمانی فەرەنسی، لە ۱۹۵۶ چاپکراوە

۶۶ کتیی (هكذا ظهر جيل صلاح الدين وهكذا عادت القدس) نووسینی: دکتۆر ماجید عورسانی گەیلانی، لە ۱۹۸۵ چاپکراوە، نووسەر بە درێژی لە سەر غەزالی و شیخ عبدالقادرى گەیلانی نووسیوە، لە کتیبه کە ی دەری خستوووە کە راونژکارانی نورالدین زەنگی و سەلاحەدینی ئەیبوی و پیاووەکانیان کە قودسیان لە دەست خاچییهکان رزگار کرد هەموویان دەرچووی هەردوو قوتابخانە ی غەزالی و گەیلانی بوون رەحمەتی خویان لى بى.

۶۷ کتیی (نشأة القادرية) نووسینی دکتۆر ماجید عورسانی گەیلانی، پلە ی ماجیستیری بى وەرگرت لە زانکۆ ی ئەمریکی لە بیروت.

٦٨ کتیبی (الشیخ عبدالقادر الکیلانی) نووسینی: شیخ یونس شیخ ئیبراھیمی سامه رای. چاپی سییه.

٦٩ کتیبی (الباز الأشهب) نووسینی: ئیبراھیمی دروبی.

٧٠ کتیبی (الطراز المذهب) ی که له زانا: مه محمد ثالوسی.

٧١ کتیبی (رجال الفكر والدعوة في الاسلام) نووسینی: ماموستا ابی الحسن عهلی الحسنی الندوی، چاپی شه شههه، سالی ١٩٨٢ ز.

ههروهه گه لئ له خاوهه نی ژیان نامه کان کورتهیه کی ژیا نی شیخ عبدالقادر یان نووسیوه له کتیبه کانیا ن، وه کو ابن کثیر له (البداية والنهاية)، ابن أثیر له (الکامل)، سه معانی له کتیبی (الأنساب)، شیخ حوسین کور ی محمده دی دیار به کری له کتیبی (تأریخ الخمیس فی احوال أنفس نفیس)، زه ره کی له کتیبی (الاعلام)... و هیتز. ههروهه ناوی له کۆزانیاری لاروسی فه ره نسی و کۆزانیاری عه ره بیی ئاسان هاتووه، سه ره رای ئه وه ی رۆژه له تناسی ئینگلیزی مه ر جلیۆس نامه به کی له ژیا ن نامه ی شیخ نووسیوه.

ههروهه ها ئین ته میه له کتیبه کانیدا له بابه تی: فه ده ر، سلوک، صوفیگه ری باسی شیخ عبدالقادی کردووه، هه ره که له م بابه تانه دواوه، سه ره رای ئه مانه ش زانیم که ماموستا موفه ق شو کری که له بنکه ی بانگه وازی و رابه ریتی کار ده کاله (دی) ئیستا نامه به کی دکتۆر له باره ی شیخ عبدالقادی گه یلانییه وه ئاماده ده کا بۆ وه رگرتنی پله ی دکتۆر له زانکۆی زه یتونه له تونس، شیخ عبدالوهابی مه شه دانیش، که ئیستا کاری ئامۆژگاریکاره له ئه وقاف له (رأس الخیمة)، کتیبیک له باره ی شیخ عبدالقادی گه یلانییه وه ئاماده ده کات - ره هه تی خوا ی لئ بیت -.

به سحره ستم

کتبه کانی شیخ عبدالقادر

په خشان و شاعر

شیخ عبدالقادر (رهحه ته خوی لیبی) گه لئی کتبی داناو و کومه لئی شیعی نووسیوه، ئیستا ته وانه باس ده کم که پیانم زانیوه:

۱ (الغنیة) بۆ خوازبارانی ریگهی خودا، له ئاکارو صوفیگه ری و خووره وشتی ئیسلامی، دوو بهرگه، له ۱۲۸۸ کۆچی له (بۆلاق) چاپکراوه.

۲ (الفتح الرباني و الفيض الرحمانی)، ئەمه کومه له کۆرپکه له ئامۆزگاری و رینوینی کردن.

۳ (حزب بشارت الخیرات فی الصلاة علی صاحب الآيات البینات)، له دواى ئەوه (ورد الجلاله للجلالی) دیت، له ۱۳۰۴ کۆچی له ئەسکه نده ریه چاپکراوه.

۴- (فتوح الغیب) بریتیه له ۷۸ گوتار له بیره باوه ری و صوفیگه ری و رابه ریتی کردن.

۵- (جلاء الخاطر من کلام الشیخ عبدالقادر)، ئەوه ی له کۆره ئامۆزگاریه کانی گوتوویه ته تیدا کۆکراوه ته وه، سه ره تا که ی روژی ههینی نو ی ره جه ب و کۆتاییه که ی بیست و چواری ره مه زانی سالی ۵۴۶ ک (کشف الظنون،

۶- (حزب الرجاء والانتفاء للشيخ عبدالقادر الكيلاني) که له سالی ۵۶۱ ک
مردووه. (کشف الظنون، ص ۶۶۲).

۷- (الرسالة الغوثية للشيخ عبدالقادر الجيلي) (کشف الظنون، ص ۸۷۹).
دانهیه کی له کتیبخانهای تواقفی به غدا هیه. (کتاب السامرائی، ص ۱۶).

۸- (المعراج لطيف المعاني للشيخ عبدالقادر الكيلاني) کشف الظنون، ص
۱۷۳۸.

۹- (یواقیت الحکم للشيخ عبدالقادر الكيلاني). کشف الظنون، ص ۲۰۵۳.

۱۰- (المواهب الرحمانية للشيخ عبدالقادر) خاوه نی کتیبی (روضات الجنات)
باسیکردووه. کتیبی محممدی عینی، ل ۲۴۵.

۱۱- (وصايا الشيخ عبدالقادر) له کتیبخانهای فیض اللهی شیخ مراد له ژیر
ژماره ی: ۲۵۱. کتیبی محممدی عینی، ل ۲۴۵.

۱۲- (هجرة الاسرار)، کۆمه له ئامۆزگاریه کی شیخ عبدالقادره، که شیخ
نورالدین ابوالحسن علی کوری یوسفی اللقمی مامۆستای زانکۆی ئەزهەر که له
قاهیره له سالی ۶۴۲ ک. له دایکبووه و اتا: دواى مردنى شیخ عبدالقادر به ۸۳
سال و له سالی ۷۱۸ ک. مردووه کۆی کردۆتهوه. کتیبی محممد عینی، ل
۲۴۶.

۱۳- (سر الأسرار في التصوف)، دانهیه کی له کتیبخانهای زانکۆی ئەسته نبۆل،
هۆلی رهزا پاشادا هیه به ژماره: ۳۶۱۶ (کتیبی محممدی عینی، ل ۲۴۶)،
ده سنو سیککی له کتیبخانهای قادری له به غدا هیه و له پاکستان به زمانی عهره بی و
ئۆردی چاپکراوه، کتیبی سامه رای، ل ۱۶.

۱۴- (رسائل الشيخ عبدالقادر)، پازده نامه‌یه به زمانی فارسییه و له کتیبخانه‌ی زانکوی ته‌سته‌نیۆل له هۆلی ره‌زا پاشا به ژماره: ۳۱۰ هه‌یه. کتیبی محممه‌دی عه‌ینی، ل ۲۴۶.

۱۵- (دیوان الشيخ عبدالقادر)، به زمانی فارسییه، ده‌ستنوسه له کتیبخانه‌ی زانکوی ته‌سته‌نیۆل به ژماره: ۱۸۶۵ دانراوه، کتیبی محممه‌دی عه‌ینی ل ۲۴۶.

۱۶- چه‌ند نامه‌یه‌کی فارسی، که وه‌ر گپ‌دراوه‌ته سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی و شیخ عبدالقادر بۆ هه‌ندئێ له موریده‌کانی نووسیوه له عیراقی عه‌جه‌م، حسام‌الدینی المطاقي وه‌ر گپ‌دراوه‌ته سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی و رافت سلیمان پاشای والی بورسه له سالی ۱۲۷۶ ک وه‌ریانی گپ‌دراوه‌ته سه‌ر زمانی تورکی، ئەم نامانه بریتین له هه‌ندئێ ئامۆزگاری له‌گه‌ڵ (۲۷۵) ئایه‌تی قورئانی پیروژ. (کتیبی محممه‌دی عه‌ینی، ل ۲۴۶).

۱۷- کتیبی (الفیوضات الربانیة) ناوی ئەم کتیبه‌م له لیستی ئەو دانهرانه هینا که له سه‌ر شیخ عبدالقادیان نووسیوه، لیره‌ش ناوی دینمه‌وه چونکه گه‌لێ له‌ویرده‌کانی شیخی تیدا‌یه وه‌کو: ویردی رۆژه‌کانی حه‌فته، ویردی به‌یانیان، ویردی نیوه‌رۆ، ویردی عه‌سر، ویردی رۆژئاوا، ویردی عیشا، نزای پارێزگاری، نزای سه‌رکه‌وتن، له‌گه‌ڵ هه‌ندئێ پارانه‌وه‌و سه‌له‌وات و چه‌ند قه‌سیده‌یه‌کی شیعی، که له‌مه‌ودوا چاومان به‌ چه‌ند نمونه‌یه‌کی ده‌که‌وی.

۱۸- (تنبيه الغي الى رؤية النبي ﷺ) ده‌سنوسی که له کتیبخانه‌ی فاتیکان له رۆما. (کتیبی شیخ عبدالقادی گه‌یلانی، یونس سامه‌رایی، ل ۱۵).

۱۹- (الرد على الرافضة) ده‌سنوسی که له کتیبخانه‌ی قادرییه له به‌غدا. (کتیبی شیخ عبدالقادی گه‌یلانی، یونس سامه‌رایی، ل ۱۶).

۲۰- (حزب^۱ عبدالقادر الکيلاني) دهستوو سيکله له کتيبخانه‌ی نه‌وقاف له به‌غدا.

۲۱- (مسک الحتام) رافه‌ی قورثاني پيروزه و دهستوو سيکله له دوو بهر گدايه و له کتيبخانه‌ی شيخ ره‌شیدی کيرامی له تهرابلسی شام، ميژووی نووسينه‌ی سالی ۶۲۲ کؤچيه و دانه‌یه کی تری ناته‌واوی له (الدائرة الهندية) هه‌یه. (کتيبی شيخ عبدالقادر، سامه‌رايي، ل ۱۵).

له‌وانه‌یه هه‌ندی کتيبی تری شيخ عبدالقادر هه‌بی و به دهستان نه‌گه‌بشتی به هو‌ی هيرشي ته‌ره‌کان بو سهر به‌غدا له ۶۵۶ ک، واتا: دواي مردنی شيخ به‌سه‌د سال که‌متر، نه‌و ته‌ره‌انه ههر کتيبيکيان به ده‌ست بکه‌وتبايه ده‌يان خسته ناو ديچله‌وه و کتيبخانه‌کانی به‌غدايان نه‌هيشت، جا ههر کتيبی دانه‌ی له ده‌ره‌وه‌ی به‌غدا هه‌بوایه نه‌وا مایه‌وه و به‌ده‌ستان گه‌بشت. به‌لام نه‌وه‌ی ته‌نیا دانه‌یه کی له به‌غدا هه‌بوو نه‌وا له‌ناو چوو، له‌وانه‌یه شيخيش هه‌ندی له‌و کتيبانه‌ی دانه‌ی له ده‌ره‌وه‌ی به‌غدا نه‌بوین و له‌گه‌ل نه‌و هه‌موو کتيبه‌ی به‌غدا له‌ناو چووبن.

به‌هر حال ته‌نیا پينج کتيب له‌وانه‌ی باسکران ئیستا له‌بهر ده‌ستن و له کتيبخانه‌دا هه‌ن، نه‌وانه‌ش بریتين له: (الغنية، الفتح الرباني، فتوح الغيب، الفيوضات الربانية، حزب بشائر الخيرات). ئیستاش به‌خيرايی سه‌يرنکيان ده‌که‌ين:

۱- کتيبی (الغنية لطالبي طريق الحق في الاخلاق والتصوف والآداب الاسلامية):

(دار الالباب) له ديمه‌شق چاپيکر دووه و له يه‌ک به‌رگ دايه و دوو به‌شه: به‌شی يه‌که‌م ۱۹۲ لاپه‌ره‌یه، به‌شی دووه‌م ۲۰۰ لاپه‌ره‌یه، شيخ له به‌شی يه‌که‌مدا باسی نه‌مانه‌ی کردووه: چۆنیه‌تی چوونه ناو ثانيی ئيسلام، دوايی کورته‌ين له نو‌يز و رۆزوو زه‌کات و حه‌ج، ئينجا به‌ دريژي باسی ره‌وشته ئيسلاميه‌کانی کردووه، چونکه‌ گيان و کا‌کله‌ی ئيسلامه، هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه که ئيمان چووه‌ته ناخی

۱ مه‌به‌ست له (حزب) نزاو پارانه‌یه وه‌رگير -.

دلوه، باسی ره وشتی سه لامکردن و ماوه وهرگرتن و خواردن و خواردنه‌وهی کردووه، هه‌روه‌ها باسی (ده) سیفته‌ه فیطریه‌کانی کردووه له‌گه‌ل نه‌ریتی جل و به‌رگ و نوستن و گه‌شتکردن و چوونه‌مالان، ئینجا باسی چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایک و باوک ناولینانی مندالی کردووه، باسی ئه‌وهی کردووه له‌کاتی توورپه‌بوندا چی بکری، ئینجا ره‌وشتی پارانه‌وه و چوونه‌بازار و گه‌پارانه‌وه له‌گه‌شت چی ده‌گوتری ... ئینجا باسی ره‌وشته‌کانی ژن ماره‌کردن و فهرمانکردن به‌چاکه و نه‌هیکردن له‌خراپه‌ی کردووه، دواى ئه‌مه باسی ئیمان و بیروباوه‌ری ئه‌هلی سوننه و نیشانه‌کانی بیدعه‌چیه‌کان و گروپه‌گومراکانی کردووه. ئینجا باسی گه‌وره‌یی خو‌په‌ناگرتن به‌خوا له‌شه‌یتان و گه‌وره‌یی (بسم الله الرحمن الرحيم) ی کردووه به‌رافه‌کردنه‌وه، ئینجا هاتۆته‌سه‌ر مه‌رجه‌کانی تۆبه و رینگای ته‌قواو باسکردنی سیفته‌ه‌کانی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، له‌کو‌تایی باسی گه‌وره‌یه‌کانی مانگی ره‌جبه و شه‌عبانی کردووه.

به‌شی دووه‌می به‌گه‌وره‌یه‌کانی مانگی ره‌مه‌زان و شه‌وی قه‌دری ده‌ست پینکردووه، ئینجا جه‌زنی ره‌مه‌زان، ده‌رۆژه‌که‌ی ذی‌الحجه و رۆژی عارفه و رۆژی کوشتی سه‌رپهرین و رۆژی عاشورا، ئینجا باسی گه‌وره‌یه‌کانی رۆژی هه‌ینی و رۆژه‌کانی حه‌فته‌و رۆژانی (بیض) و شه‌ونویژ و وێرده‌کانی نویژ و کورتکردنه‌وه و کو‌کردنه‌وه‌ی نویژ و نویژی مردوو و خیری سه‌ردانی نه‌خۆشی کردووه، ئینجا هانی سوننه‌تکردنی زۆری داوه دواى نویژه‌ئه‌رکه‌کان و باسی هه‌ندێ پارانه‌وه‌ی ریبوار پاراستن و جێ به‌جێکردنی پێویسته‌کانی و لاچوونی زۆر و سته‌م و خه‌م و قه‌رزدا نه‌وه‌ی کردووه، هانی وه‌سیه‌تکردنی داوه، ئینجا هاتۆته‌سه‌ر ره‌وشتی موریدان و موجاهیدان و لێهرسینه‌وه و پشت به‌ستن به‌خوا و ئاکاری چاک ... له‌م کتێبه‌دا شیخ زۆر په‌نای بردۆته‌سه‌ر فهرمووده‌کانی پێغمه‌به‌ر ﷺ، له‌به‌شی یه‌که‌م: ۳۸۶ فهرمووده‌ی هه‌یناوه‌ته‌وه، له‌به‌شی دووه‌م: ۴۹۳ فهرمووده‌ی هه‌یناوه‌ته‌وه، تکا وایه‌خوای گه‌وره‌یه‌کیکی بۆ ئاماده‌بکا، که فهرمووده‌کانی ده‌ربیننی و ریکی بجات

ههروهك بۇ كتيبي (إحياء علوم الدين)ى ئاماده كرد. ^۱ زمانى كتيبه كه پتهوو به تين و ره سەنە، ئەمەش بەلگەى ئەو ەيە كه شىخ دايناو ە به قسە نەيگوتوو ە.

۲- كتيبي (الفتح الرباني و الفيض الرحمانى):

ئەو دانەيەى لەم كتيبه له پيشمه له بلاو كراو ەى (دار الكتاب العربي) يە له بيروت، چاپى ۱۹۸۰ ز.، تاكه بهرگيكه و ۳۷۵ پەرەيە، ئەمە دانراو نيبە بەلگەو ە چەند وانەيە كى ئامۇزگارى و رينماييە، كه شىخ له كۆرە كانى گوتوو يە تيەوو ە قوتاييە كەى عفيف الدين كورپى موبارەك لەوى گوڤى لیبوو ە و نووسيويتيەوو ە بريتييه له (۶۲) كۆر، كۆرپى يە كەم له (۳) ى شەوالى سالى ۵۴۵ كۆچييه، كۆرپى كۆتاييى له رۆزى ھەينى كۆتاييى رەجەبى سالى ۵۴۶ ى كۆچييه. واتا: بريتييه له كۆر و كۆبوونەوو ە كانى كەمتر له ساليكى، ئەو ە ئيمە زانيومانە شىخ زياتر له چل سال خەريكى ئامۇزگار يكردن و وانە گوتنەوو ە و رينمايىكردن بوو، جا ئەگەر ھەموو ئەو كۆرانە بنووسرابانەوو ە، ئەوا بەلای كەمى چل بەرگى وامان له بەر دەست دەبوو، ئايا ھەر ھىندەى لى وەر گىراو ە و نووسراو ەتەوو ە، يا خۆد له مەزياترى لى نووسراو ەتەوو ە بەلام بەدەستمان نە گەيشتوو ە و نبوو ە؟

زمانى كتيبه كه ئاسان و روون ە و به شيو ەى قسە له گەل كردنە بۇ ئەو ەى خەلكى گشتى تىي بگەن، زۆر جار ان ئەم لينكچوونانە به كار ديئي: ((ئەى خەلكينە ئيو ە به دواى دنيا دا رادە كەن تا بتان داتى، بەلام دنيا بەدواى وەلييه كانى خوادا رادە كا تايان داتى و له بەردەستيان به سەر كزى رادەو ەستى، به شمشىرى يە كخواپەرستى له نەفسى خۆت بدە و كلاوى سەر كەوتن له سەر بنى، رمى كۆشش و جيهاد و سوپەرى تەقوا و شىرى دلتايي ھەلگرە، جارئ تانەى لى بدە و جارئ لىي بدە، ھەر

---

۱ بەم دوايە زانيم، كه مامۇستا فەرەج توفيق ئەلەوليد پروفيسورى ياريدەر له كۆليزى شەرىعەى سەر بەزانكۆى بەغدا كتيبي (الغنية) ى ساغ كردۆتەوو ە و ژمارەى بۇ ئايەتە كانى داناو ە فەرمودە كانى بردۆتەوو ە سەر سەر چاو ە كان و ژيانى كەلەپياو ە كانى نووسيو ە و فەرمودە غەريبە كانى رافە كردوو ە، خوا پاداشتى چاكەى بداتەوو ە.

به مجوره به له گه‌لی تا سه‌ری بۆت شوږ ده‌کا))^۱، ((خوتیان نیشان مه‌ده تا به‌زړی له خواترسان خوت زړی پوښ نه‌که‌ی و کلاوی ټیمان له‌سه‌ری دلست دانه‌نی و شم‌سیری په‌کخواپه‌رستی له‌ده‌ست نه‌گریټ و تیری وه‌لامدانه‌وه‌ی دوعا له هه‌گه‌ت دا نه‌بی و سواری ته‌سپی سه‌ر که‌وتن نه‌بیت))^۲... کتیبه‌که هه‌مووی له باره‌ی ناموژگاری و رینمایی کردن و چاکسازیی نفس و پاکسازیی ټاکارو زوهد له‌دنیا و به‌ره و روژی دوا‌یی چوون و داواکردنی ره‌زانه‌ندی خوا به‌جینه‌جیکردنی فه‌رمان و لادان له‌خرابه و هاندان له‌سه‌ر ټارامگرتن و دزایه‌تیکردنه‌ی نفس و ټاره‌زوو و شه‌یتان، هه‌روه‌ها زوږ جه‌خت له‌سه‌ر قورټان و فه‌رموده ده‌کا، که‌بینه داده‌وه‌ری هه‌موو کرده‌وه‌کان، هه‌موو حقه‌قه‌تنی شه‌ریعت شایه‌تیی بۆ نه‌دا زه‌ندقیقه، صوفیگه‌ری به‌دلپاک‌ی و پاکسازیی ټاکار ده‌بی، نه‌که به‌خوری پوښین و ره‌نگ زه‌رد هه‌لگه‌ران، شیخ ده‌لی: زانست فیر به‌ټینجا گوښه‌گیر به. شیخ له‌م کتیبه‌دا مه‌ترسی له‌کاره‌ساتی‌کی ترسناک هه‌یه که به‌سه‌ر به‌غدا و میلله‌تی موسلماندا دی، ده‌لیت: ((خه‌به‌ریکم بۆ هات، که‌کاره‌ساتی‌ی ته‌م شاره‌ده‌گریته‌وه، ټینجا داوای له‌خه‌ل‌کی شاره‌که کرد له‌سه‌ر خو‌یانی لاب‌ده‌ن، ټینجا گوتی: به‌گیانی خو‌م له‌م شاره‌دا هه‌ندئ هه‌ن شایه‌نی کوشتن و له‌سینداره‌دانن، به‌لام بۆ چاو‌ی ریزی هه‌زار چاوده‌گیری، ټایا به‌هوی ته‌وانه‌وه له‌ناومان ده‌به‌ی، به‌گونه‌های ته‌وان ټازارمان ده‌ده‌ی، ټیمه‌چیمان کردوه))^۳. ته‌و کاره‌ساته‌ دوا‌ی مردنی شیخ به‌(۹۵) سال هاته‌ سه‌ر به‌غدا و له‌سالی ۶۵۶ ک. هؤلاکو و ته‌تار به‌ناو به‌غدا وه‌ربوون، خو ته‌و مه‌ترسیه‌ له‌ژیانی شینخدا هیچ نیشانه‌یه‌کی نه‌بوو.

شیخ له‌و کتیبه‌دا هه‌ندئ وشه‌ی گشتیی خه‌ل‌کی به‌کار دینی و له‌وانه‌یه‌ فارسی یا تورکی بن، وه‌کو (الرزکاریه، الجامکیه، الروزته، الزوکاری). ته‌مه‌ش به‌لگه‌ی ته‌وه‌یه که له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌ندئ وشه‌ی عه‌جه‌می چوو بوونه‌ ناو زمانی عه‌ره‌بی، یا

۱ الفتح الربانی، ص ۲۸۲.

۲ سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۲۸۴.

۳ سه‌رچاوه‌ی پینشو، ص ۳۲۶.

پیش ئەو کاتە دەستی پێکرد بوو.

۳- کتیی (فتوح الغیب): ئەم کتیبە لە پەرەزێزی کتیی (قلائد الجواهر) ی شیخ محەممەدی تادفی چاپکراوە، ئەوەی دیارە شیخ عبدالقادر کاتی خۆی ئەم کتیبە ی بۆ عبدالرزاقی کورێ گوتوووە و ئەویش نووسیویتیوە، سەرەتای کتیبە کە بەم شیوەیە هاتوو: ((شیخ عبدالرزاقی کورێ دانەر گوتوویەتی: باوکم ئەبو محەممەد محی الدینی گەیلانی حەسەنبی حوسەنبی گوتوویەتی ...))، لە سەرەتاو کۆتایی و لە دیار و نادیار و بە پێی ژمارە ی خولقینراوە کانی و مەرە کەبی وشە کانی و کیشی عەرە کە ی سوپاس و ستایش بۆ خوای جیهانیان ... ئەو کتیبە لە (۷۸) گوتار پێکھاتوو: لە پەرەزێزی و ئارامگرتن و سوپاسکردن و ترس و ئومێد و پشت بەستن بە خوار و زامەندیی خوار و خوارپەزێزی و ورە بەرنەدان و هەلس و کەوت و زوھد و تاقیکردنەوە و موحامەد و صوفیگەری و یە کخوایەستی و سیفەتی رابەر و ئیرەیی ... ھتد.

۴- کتیی (الفیوضات الربانیة فی المآثر و الأوراد القادرية):

ئەم کتیبە گەلێ وێردی رۆژە کانی حەفتە و وێردی پێنج نۆژە کە و نزای پارێزگاری و نزای سەرکەوتن و گەلێ دوای تری تێدا یە، ھەر و ھا گەلێ سەلاواتی لە سەر پێغەمبەر و وەسیەتی بۆ عبدالرزاقی کورێ و گەلێ قەسیدە و شیعەر و پێنج خشتە کیی تێدا یە.

ئەمە یە کێکە لە وێردە کانی، کە بە ناوی (وێردی ناخۆشی بچو کە): ((خوایە ئەم گری کۆلە یە بکە یەو، ئەم ناخۆشییە لا بەرە، خۆشیم بێنە پیش، لە قەدەری خراب بمپارێزە، داوای چاکم بێ بێخەشە، لە بەد لادانی تۆ بەسمی، خوایە تۆ بە لگەمی و دایینکاری پێوستیمی تۆ ھۆکاری نەمانی تەلەو داومی، سەرما یە بێ فرت و فیلمی، نازرە وای فرمیسکە کاغی، گەنجینە ی بێ تواناییمی، خوایە دلو بێ لە دەریای بەخشنە ییت دەوڵە مەندم دە کا، گەردیلە یی لە تەوژمی لیووردنت بەسمە، رۆزیم بدەرئ، تەندروستم بکە، لیتم بیوورە، لیتم خۆشە، پێوستیم جێبە جێ بکە، تەنگوچە ئەمە کەم لا بەرە، پەژارەم برەوینەو، بەرەحمەتی خۆت خەم و ئەندوھم

بسرپوهه، نهی تهو خوايهی که له ههموو بوونهوهری دلسوزتری و سوپاس و ستایش
 بو خواي جیهانییان))، هه ندی ویردی دریژی تر له م کتیبه ههیه، که ناکړی لیږه دا
 باسیان بکړی.

۵- کتیبی (بشائر الخیرات فی الصلاة علی صاحب الآیات البینات):

تهو نامیلکهیه کی بجوکه و (۳۲) پهری گچکهیه، بریتیه له هه ندی سه لاوات
 لیږدان له سر پیغمبر ﷺ به شیوهیه کی تاییه تی، بو نمونه: به ناوی خواي دلسوزی
 دلوثان، سوپاس و ستایش بو خواي جیهانییان، خوايه سه لات و سه لام بو
 پیغمبري موژده دهری ئیمانداران بنیری، ههروهه خواي گه وړه فرمویه تی:
﴿وَنَشِرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ **﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾**. خوايه سه لات و سه لام
 له سر پیغمبري موژده دهری یاد که ره کان لسی بده ههروهه خواي مه زن
 فرمویه تی: **﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾**، **﴿أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾**... خوايه سه لات
 و سه لام بو پیغمبري موژده دهری کار که ره کان بنیره، ههروهه پهره ردگار
 فرمویه تی: **﴿أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ﴾**. خوايه سه لات
 سه لام بو محمدهی ﷺ موژده دهری توبه کاره کان بنیره، ههروهه خواي مه زن
 فرمویه تی: **﴿فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا﴾**، ههروهه بو په شیمانه کان و پاکه کان و
 دلسوزره کان و نویژ که ره کان و بی فیزه کان و نارامگره کان و ترساوه کان و
 ته قوادره کان و دنیایه کان و قین گره کان و چاکه که ره کان و خیر که ره کان
 و سوپاسکاره کان و داواکاره کان و چاکه کان و موژده دهره کان و
 سر که و توهووه کان و زاهیده کان و هه لېژارده کان و ته وانهی داواي لیږدن له خوا
 ده کهن و نریکه کان. دواي هم سه لاتو دوعای (بسم الله) دی ئینجا ویردی مه زنیی
 خواو دوعای شکو مه ندیی خوا.

کتیبی کی تری شیخ عبدالقادر ههیه، که له پراویزی کتیبی (الغنیة) له هه ندی له
 چاپه کانی چاپکراوه، تهویش (سر الأسرار) و له سر صوفیگه ریه و به لام
 به بهر ده ستم نه که وت.

شيعره کانی شيخ

شيخ عبدالقادر گهیلانی (رهحمه تي خواي لیبي) به زماني عهده بي و فارسي شيعري جواني ههيه، ماموستا محمدهدي عهيني له کتيبه کهي (عبدالقادر الکيلاني) نووسيويتي، که شيخ ديوانيکي شيعري فارسي ههيه و دانه يي له دهستنووسه کهي له کتيبخانه ي زانکوي تهسته نيول به ژماره / ۱۸۶۵ ههيه. هه موو شيعره کاني صوفيانه و له بابه تي صوفيگه ري و خو شه ويستبي خوايي و پيغه مبه ري خوان ﷺ و تييدا شانازي به رپيازه کهي ده کات و ههولي به دهسته يني ره زامه نديي خوا ده دات. به لام به زماني عهده بي زوريه ي شيعره کاني له کتيبه کهي (الفيوضات الربانيه) دايه و هه نديکيش له کتيبي (قلائد الجواهر) و (عبدالقادر الکيلاني) ي يونس سامه رايي دايه. هه روه ها ماموستا محمدهدي عهلي عهيني له کتيبه کهيدا (عبدالقادر الکيلاني) دانه فهره نسيه که باسي هه ندي قه سيده ي کردووه و هه نديکي له عهده بييه وه وهر گيپراوه ته فهره نسي و هه نديکي تريشي له ديوانه فارسيه که وه وهر گيپراوه که له سالي ۱۸۸۲ ز. له چاپخانه ي ثيقبال له شاري (کوان پور) ي هيند چاپکراوه. گه لي له شاعيره کان هه ندي له قه سيده کاني شيخيان کردو ته پينج خسته کي، وه کو شيخ عبدالغني نابليسي و ثين حوججه رهحمه تي خويان لي بي.

نیستاش چہند پارچہ یہ کہ لہ قہ سیدہ کانی شیخ تۆمار دہ کہم، لہ وانہش چہند
گولچنی لہ قہ سیدہ ی (ناوہ پیروزہ کانی خوا):^۱

شرعت بتوحید الإله مبسلاً

سأختم بالذكر الحميد مجملاً

وأشهد أن الله لا رب غيره

تنزّه عن حضر العقول تكملاً

وأرسل فينا أحمد، الحق قيّداً

نبيّاً به قام الوجود وقد خلا

فعلّمنا من كل خير مؤيد

وأظهر فينا الحلم والعلم والولا

فيا طالباً عزّاً وكنزاً ورفعة

من الله فادعوه بأسمائه العلا

بحقك يا رحمن بالرحمة التي

أحاطت فكن لي يا رحيم مجملاً

ويا ملك يا قدوس قدس سریرتی

وسلم وجودي يا سلام من البلا

ويا بارئ النعماء زدّ فيض نعمة

أفضت علينا يا مصور أولاً

رجوتك يا غفار فاقبل لتوتبي

بقهرك يا قهار شیطانی اخذلاً

بحقك يا وهاب علماً وحكمة
 وللرزق يا رزاق كن لي سهلاً
 ويا قادراً، ذا البطش أهلك عدونا
 ومقتدر قَدَّر لحسادنا البلا
 عطوف رؤوف بالعباد ومسعف
 لمن قد دعا، يا مالك الملك معقلاً
 ويا نور أنت النور في كل ما بدا
 ويا هادِ كن للنور في القلب مشعلاً
 بأسمائك الحسنی دعوتك سيدي
 وآياتك العظمى ابتهلت توسلاً
 إلهي فارحم والدي وإخوتي
 ومن هذه الأسماء يدعو مرتلاً
 وصلّ على جدي الحبيب محمد
 بأحلى سلام في الوجود وأكمل
 مع الآل والأصحاب جمعاً مؤيداً
 وبعده، فحمد الله ختماً وأولاً

* * *

چہند گولچنی لہ قہ سیدہی (الغوثیہ):^۱

خُذْ بِلَطْفِكَ يَا إِلَهِي مِنْ لَه زَاد قَلِيلُ
مَفْلَسٌ، بِالْصَدَقْ يَأْتِي عِنْدَ بَابِكَ يَا جَلِيلُ
ذَنْبُهُ ذَنْبٌ عَظِيمٌ، فَاعْفِرِ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ
إِنَّهُ شَخْصٌ غَرِيبٌ، مَذْنَبٌ، عَبْدٌ ذَلِيلُ
مِنْهُ عَصِيَانٌ وَنَسِيَانٌ وَسَهْوٌ بَعْدَ سَهْوٍ
مِنْكَ إِحْسَانٌ وَفَضْلٌ بَعْدَ إِعْطَاءٍ جَزِيلُ
قَالَ يَا رَبِّ ذُنُوبِي مِثْلُ رَمْلٍ لَا تَعُدُ
فَاعْفُ عَنِّي كُلَّ ذَنْبٍ، فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلُ
كَيْفَ حَالِي يَا إِلَهِي لَيْسَ لِي خَيْرُ الْعَمَلِ
سُوءُ أَعْمَالِي كَثِيرٌ، زَادُ طَاعَاتِي قَلِيلُ
أَنْتَ شَافٍ، أَنْتَ كَافٍ فِي مَهْمَاتِ الْأُمُورِ
أَنْتَ حَسْبِي، أَنْتَ رَبِّي، أَنْتَ لِي نَعْمَ الْوَكِيلُ
عَافَنِي مِنْ كُلِّ دَاءٍ، وَاقْضِ عَنِّي حَاجَتِي
إِنْ لِي قَلْبًا سَقِيمًا، أَنْتَ مَنْ يَشْفِي الْعَلِيلُ
هَبْ لَنَا مَلَكًا كَبِيرًا، نَجِّنَا مِمَّا نَخَافُ
رَبَّنَا إِذَا أَنْتَ قَاضٍ، وَالْمَنَادِي جَبْرِئِيلُ
رَبِّ هَبْ لِي كَنْزَ فَضْلٍ، أَنْتَ وَهَابُ كَرِيمٍ
أَعْطِنِي مَا فِي الضَّمِيرِ، دَلْنِي، خَيْرَ الدَّلِيلِ

۱ الفیوضات الربانیة، ص ۱۵۹.

هه ندى له شيعره كانى شيخ عبدالقادر شه ته حاتيان تيدايه، كه چى ته مه له
په خشانه كانى ديار نيبه، ناشزانم تايا ته و جوړه شيعرانه هى تهون يان نا ؟ ته گهر هى
تهو بن تهو اده بنى واليكبدريته وه كه له گهل شه ريعه ت بگونجېن، چونكه شيخ زور
جاران و به به رده و امى جه ختى له سهر شه ريعه ت كردو وه و كردو ويه تيه دادوهر و
تهرازو وى هه موو شتى له م گهر دوو نه دا.

خواى گه وړه ره همى پى بكاو له تيمه و له و له موسلمانان خوشبى و سوپاس
بو خواى جيهانبيان.

كۆتايى

بەم جۆرە كۆتايى بە ژيانى ئەم پياوۋە مەزىنە دېنىن، كە لە سالى ۴۷۱ ك لە گەيلان چاۋى بە ژيان ھەلپناۋ لەۋى گەۋرە بوۋ و گەنجىكى لى دەرچوۋ، كە زەۋى دە كىلاۋ كشتوكالى ئاۋ دېر دە كرد، بە لام ھىمەتە كەى زۆر لەۋە مەزىنە بوۋ و بەھىۋاى ئەۋە بوۋ، كە ھۆشە كان و بىرۋ در كە كان ئاۋ بدات، بۆيە لە ۴۸۸ ك بە تەنپايى بەرەۋ بەغدا ھەنگاۋى نا، بە گەنجى، جگە لەۋ چل دىنارەى كە داىكى پىدابوۋ ھىچىتەى لە سامانى ئەۋ دىنپادە نەبوۋ، لە گەل ئەۋ خوۋ رەۋشتە بەرزە و ئاكار و پەرۋەردە چاكەى كە لە داىكىۋەۋە ۋەرى گرتبوۋ، ھەر كە دزە كان ھىرشىيان ھىنايە سەرى دانى بەۋەدا نا كە چل دىنارى پىنە نەخۇ بەدروژن لای خوا بنووسرى. ئەم دان پىدانانە بوۋە ھۆى تۆبە كەردنى ھەموۋ دزە كان، لە شارى بەغداش يە كسەر بەرامبەرى تاۋان و بەدكارى و قرچۆكى و خەر جكردن لە پىناۋى غەيرى رىگەى خاۋابوۋيەۋە، ھەرۋەھا كەۋتە بەرامبەر كۆمەلگايە كى لارپى و نائىسلامى و لە راستە شەقامى شەرى خاۋا لايان دابوۋ، بەتەۋاۋى تەرازوۋە كە لەنگ بوۋ بوۋ و بەرەۋ دىنپاەستى داشكابوۋيەۋە و ۋاز لە رۆزى دوايى ھىنرابوۋ، بەلام ئەۋ چى بكا نە سامانى ھەيەۋ نە پلەۋپايە، تەنپا خاۋەنى گيانىكى بىگەردو نەفسىكى بالابوۋ، بەھىۋاى ئەۋە بوۋ ئەۋ نەفسە بگاتە لوتكە ياخود لە گۆر بىرى، بىرسىتى گەستى، ھەژارى دايرزاند و ۋاى لىكرد، كە بە پى خواسى بە سەر دىر كاندە بىروات و لە گزۋگيا و روۋە كى روۋبارە كان بختات. ئەمە چ جۆرە پياۋىكە؟ زۆر جار لەدلى خۆى دەيوپست ھەلپى، بەلام خۆيگرت و ئارامىگرت و ويستى بگاتە مەبەستى، سەرەتا مەبەستى لە ھاتتە بەغدا خويندن و فېربوۋن بوۋ، ئىستادەيەۋى چاكەخاۋى و رابەرىتى بكاۋ گومپايان بپاتەۋە سەر رىگەى راست، بەلام جياۋازىيە كى زۆر

ههيه له نيوان هيو او ئاواتى و ئهو واقيعه ئالهى كه تيبدايه، زورانبازيهه كى توندوتيز له دهروونيدا بهرپا بيوو، بويه پهناى برده بهر بيبابان و كاولگه كان، جارى واهه بوو دلى هينده ده گوشرا دهستى به هاوار ده كرد وهك بلتى جوړه شيتيهه كى گرتبى و پيان ده گوت: عبدالقادري شيت.. پيغه مهربان كر ديوه پيشره وى خوى.

زور جار ان له دايكيه وه هه ندى خه رجيبى بو ده هات و له كاولگه ي ئه يوانى كيسرا ده بيه خشيه سهر هه ژاران. ئه مه چ جوړه پياوېكه ؟! سهره راى برسيتى و تهنگو چه له موه بى به شى له سهر خوښندنه كى بهرده وام بوو. بينى كه فيقه به ته نيا تينوتيبى ناشكېنى و ئاواتى چاكسازيهه كى ناهينته دى. دله كان ژهنگاوى بيوون و ده بوايه شتيك پاكيان بكاته وه و له سهفاريان بدا. ئيمان له دهروونه كاندا بى سهروشوين بوو ده بوايه شتى دايگير سينتته وه، بويه بهره و صوفيگه رى چوو، بهره و راستىي ئاين و كا كله كى، دواى ئه وهى له فيقه دا بليمه تى نيشان دا بهه مان شيوه له صوفيگه ريش وه كو بليمه تى ئه و دنيايه ي پى كردو ههستى به وه كرد كه صوفيگه رى ده بى له بهر هه ندى هه له شيبى و سهر كيشى ريشمه بكرى و رابه ريكى هه بى بو ئه وهى له رېنگاى راست لانه دا، له بهر ئه مه صوفيگه رى خسته ژير بالى شه ريعه ته وه و گوتى: هه ر حه قيقه تى شه ريعه ت پالپشتى نه كا زه نديقيه، له م باره يه وه گوتى: فيرى فيقه به ئينجا بيه صوفى.

خه م و ئه ندوه ده ستيان بهر په وينه وه كرد، بهره بهره تاريكى له ئاسونه ما و له سالى ٥٢١ى كوزچيه وه دنيا باوه شى بو كرده وه و له و كاته وه دهستى به وانه گوتنه وه كرد، به لام بهه چ شتى قايل نابى تانه گاته دوا ئامانجى خوى.

بهههنگاوى چه سپاو و ويستى پولاين و تهماحى بى سنور بهره و ئاواته كه چوو، كه چاكسازىي كومه لگاي ئيسلامى و له بار كردنى تهرازووه لهنگه كه يه تى.

شيخ هيزو توانايه كى له پرواى به خواو پشت بهستنى به و وهرده گرت، هيشتا سالى ٥٢٨ ك. نه هاتبوو، كه خه لك گوپيان له ناوبانگى بوو و له دهورى كزبوونه وه. مزگه فتى (باب الازج)يان بو نوئى كرده وه و فراوانيان كرد و ئيتر به ناوى ئه وه وه ده ناسرا، بهرېنگه ي ره زامه نديى خواو چاكسازىي كومه لگادا

رؤیشت و له م رووه وه هیچ دریخی نه کردو کولی نه داو پستی به کس نه به ستا.

قوتابخانه که ی کرده قوتابخانه یه ک بۇ ده رچوونی قوتاییان و ته کیه یه ک بۇ پهره رده ی موریدان، بنه ماکانی ریباری قادریی چه سپاند به کوشش و پشت به ستن به خوا و سوپاسکردن و ئارامگرتن و ئاکاری چاک و رهزا و راستگویی بۇ چاکسازی کۆمه لگای ئیسلامی، ئه مانه هه مووی له ژیر چه تری قورئان و فهرمووده بوون، په پره و یکردنیک ی بی بیدعه بوون، چند سالتیکی که می پی چوو له هه موو گۆشه یه کی دنیا ناوی ده رکرد و خه لک بۇ فیربوونی زانست و گه یشتن به ریگای سلوک و پاککردنه وی نه فس و فیربوونی ئاکاری چاک په نایان بۇ ده برد، به راستی قوتابخانه و ته کیه که ی شوینی مه شقکردن بوون بۇ ده رچوونی که له پیاوی لیها توو و چاکه خواز و مواهیدی ریگه ی خوا، له هه موو کون و که له به ریکه وه قوتایی و ریوار (مرید) ده هاتن، له رۆژه لات و رۆژئاوا، له میسر و شام شوینی تر.

ئه وانه به خۆرایی ده نوستن و ده یان خوارد و په روه رده ده کران، ئینجا دوا ی ده رچوونیان ده گه رانه وه و لاته کانی خویان و هه ندیکیان بوونه راویژ کاری نورالدین زه نکی و صلاح الدینی ئه ییوی، هه ندیکیشیان بوونه سه ر کرده ی ئه و نه وه ی که له سالی ۵۸۳ ک. له ژیر ئالای صلاح الدینی ئه ییوی قودسیان له ده ست خاچییه کان رزگار کرد، هیتریان بوونه ماموستا و راهبر و ریازه که ی شیخیان له په روه رده کردنی ده روون و پاککردنه وه ی له جیهانی ئیسلامیدا بلاو کرده وه له وانه ش هیندو چین شوینه دووره کانی ئه فریقیا، خه لکی بی ژماره له سه ر ده ستیان موسلمان بوون، له وانه ش ته ته ر و زنجیه کان و هیتز. بیگومان ئه مه هه مووی له لاپه ره ی ژباندا ده نوو سرتی.

شیخ ره حه متی خوا ی لیبی هه ر که دنیا به ره و پیره وه هات نه ی توانی کاری تی بکات و ده یگوت: ئه ی دنیا له سه رتا له وه لییه کانم یاخی به تا خۆشتیان نه وی، له کۆتاییشدا خزمه تیان بکه، تا پیته وه خه ریک نه بن. شیخ له سه رتا دا زۆر ئازاری له ده ست دنیا چه شت و ئارامیگرت، هه ر که به پیریشیه وه هات وای لیکرد خزمه تی خۆی و قوتایی و ده رویشه کانی بکات. گوینی به هیچ گه و ره وه زیری نه ده دا، خه لیفه و نزمز لیی ده ترسان، گوته ی هه ق و دادی ده گوت و له خوا نه بی له کس

نەدە تر سا. چرای رینماییکردنی بەرز کردبوویەو و گومراو سەرلنی شیواو کانی
 دەهینایەو سەر رینگای راست، تالە شەوی دەبەمینی رەبیعی کۆتایی سالی ۵۶۱
 کۆچی لەتەمەنی نەو هت سالی دا گیانی سپارد.

لەدوای ئەم لیکۆلینەو دوور و درێژە، ئایا مافی خۆیم داوەتی، من هەست
 بەو دە کەم هیچ مافیکم نەداوەتی، ئەمەم چۆن پێ دەکری، بەلام بە هیوای ئەو
 دەرگایە کەم کردیتهو و خەلکیی لەمن بەتواناتر بچنە ناویەو و پەیی بە توانا کانی
 ئەم پیاو مەزنە بیهن و کەتە پیاوانی تریشمان پێ بناسیتن تا پەپەرەییان بکەین و
 خوا ی گەورە بەزەیی پیمان دا بێتەو و سەرمان بجات.

شیخ عبدالقادی گەیلانی ئەو نەدە شەرف و شانازی بەسە، کە هەزارەها
 کەس خۆیان بە گەیلانی ناساندووە، هەموویان لەبەك پشت هاتون کە
 عبدالقادی گەیلانییە و لە هەموو جیهانی ئیسلامیدا بلاو بوونەتەو، ئەو نەدە
 شانازی بەسە، کە بە هەزارەها موسلمانەکان لە رۆژەلات و رۆژئاوای جیهانی
 ئیسلامی لەسەر پێرەوی ئەو دەپۆن لە پەرورەدە کردن و پاککردنەوی دەروون،
 هەموو ناوی ئەو دین و رەحمەتی بۆ دەنیرن و داوای لێبووردنی بۆ دەکەن لە
 خواو، ئەمەش لەبەر ئەو یە، کە خوا عبدالقادی خوش دەوی و لێی قایلە، چونکە
 ئەگەر خوا بە نەدیە کی خوشیوست خەلکی خوشیان دەوی، ئەمەش راستیی ئەم
 گوتە یە شیخ دەسەلێنی کە لە پیش وەفاتیدا فەرموو بووی:

رۆژی پیشینان بزر بوو و رۆژی مە
 هەمیشە لە ئاسمانەو ئاوانابن

ئەو نەدە شانازی بەسە کە لاویکی تەنیا و هەزار و نەزان و لە گەیلانەو ییت و
 لە کاولگە کانی بەغدا و دەورووبەری بژی و دوایی بێتە شیخی وەلییە کانی
 سەردەمی خۆی و رووگە ی دیدگە ی زاناو کەتە پیاوانی، دەبی ئەمە چ کەتە پیاویك
 ییت ۱؟

خوا ی گەورە بەرەحمەتی فراوانی دا بۆ شتی و لەوو لە ئیمە و لە هەموو
 موسلمانەکان خوش بێت و لە ژێر ئالای مەزغان مەمەد ﷺ لە گەل ئەوو زاناکارا

دلسۆزه كانغان كۆ بىكاتهوه، دوا داوامان سوپاس و ستايش بۆ پەروەردىگارى
خاوهنى جيهانپيانه.

به فەزلى و يارمهتیی خوا تەواو بوو، سوپاس و ستايش بۆ خوا.

د. عبدالرزاقى گەيلانى

دوبەى

له رۆژى ھەينى

يەكى شەعبانى سالى ۱۴۱۱ ك.

۱۵ / ۲ / ۱۹۹۱ ز.

سرچاوه کانی کتینه

۱. الغنية، للشيخ عبدالقادر الكيلاني.
۲. الفتح الرباني، للشيخ عبدالقادر الكيلاني.
۳. فتوح الغيب، للشيخ عبدالقادر الكيلاني.
۴. الفيوضات الربانية، لاسماعيل بن محمد القادري.
۵. معجم البلدان، لياقت الحموي.
۶. التعريفات، لعلي بن محمد الجرجاني.
۷. بستان العرفين، للنووي.
۸. المنتظم، لأبن الجوزي.
۹. فتوح البلدان، للبلاذري.
۱۰. الكامل، لأبن الاثير.
۱۱. مروج الذهب، للمسعودي.
۱۲. التعرف لمذهب اهل التصوف، للكلاباذي.
۱۳. طبقات الاولياء، لأبن الملقن.
۱۴. وفيات الاعيان، لأبن خلكان.
۱۵. فوات الوفيات، لمحمد شاکر الکتني.
۱۶. البداية والنهاية، لأبن كثير.
۱۷. عوارف المعارف، لعبد القاهر السهروردي.
۱۸. العبر في خبر من عبر، للذهبي.
۱۹. سير اعلام النبلاء، للذهبي.
۲۰. الذيل على طبقات الحنابلة، لأبن رجب.
۲۱. فتاوي ابن تيمية، المجلد الثامن (كتاب القدر)، المجلد العشر (كتاب السلوك)، المجلد الحادي عشر (كتاب التصوف).
۲۲. تكملة الاكمال، للحافظ أبي بكر محمد بن عبدالغني البغدادي الحنبلي المعروف بأبن

نقطة.

٢٣. تكملة الاكمال في الانساب والاسماء والالقب، لأبن الصابوني.
٢٤. التاج المكلل من جواهر مآثر الطراز الاخر و الاول، لأبي الطيب القنوجي.
٢٥. اللمع، لأبي نصر عبدالله السراج.
٢٦. قواعد التصوف، لأبي العباس احمد زروق.
٢٧. الطبقات الكبرى، لعبد الوهاب الشعراني.
٢٨. قلائد الجواهر، لمحمد بن يحيى التاغبي.
٢٩. كشف الظنون عن اسامي الكتب و الفنون، لحاجي خليفة.
٣٠. حاشية ابن عابدين.
٣١. الشيخ عبدالقادر الكيلاني، للاستاذ محمد علي العيني (النسخة الفرنسية).
٣٢. من روائع حضارتنا، لمصطفى السباعي رحمه الله تعالى.
٣٣. الموجز في تاريخ القطب الغوث و الباز الاشهب الشيخ عبدالقادر الكيلاني، للاستاذ فخري الكيلاني رحمه الله تعالى
٣٤. المستخلص في تركية الانفس، للشيخ سعيد حوى رحمه الله تعالى.
٣٥. تربيتنا الروحية، للشيخ سعيد حوى رحمه الله تعالى.
٣٦. الموسوعة الفقهية الكويتية.
٣٧. موسوعة التاريخ الاسلامي، للدكتور احمد شلبي.
٣٨. رجال الفكر والدعوة في الاسلام، لأبي الحسن الندوي.
٣٩. ربانية لا رهبانية، لأبي الحسن الندوي.
٤٠. سلاجقة ايران و العراق، للدكتور عبدالمنعم محمد حسنين.
٤١. مابعدُة الاسلام، لروحية جارودي، ترجمة: قصي أناسي و ميشيل واكيم.
٤٢. المائة الاوائل، للدكتور سهيل الزكار.
٤٣. حقائق عبدالقادر الكيلاني، ليونس ابراهيم السامرائي.
٤٤. هكذا ظهر جيل صلاح الدين و هكذا عادت القدس، للدكتور ماجد عرسان الكيلاني.

ناوېرژه

- له باره ی نهم پیاوه گوتویانه ۵
- پېشکه شه ۷
- سوپاسنامه ۸
- پېشه کیې کتېبه که ۹
- پېشه که کی تر بؤ کتېبه که ۱۰
- پېشه کی ۴۰
- دېروازې یه که م:** تېشکینکی جوگرافی و میزویی و کؤمه لایه تی و رؤشنییری ۵۳
- تېشکینکی جوگرافی ۵۵
- تېشکینکی میزویی ۵۷
- دېروازې دووهم:** له دایک بوون و پېنګه یشتن و قؤناغی خویندن ۷۳
- به شی یه که م: له دایک بوونی شیخ عبدالقادر و فراژیوونی ۷۵
- به چه له کی ۷۸
- مندالییه که ی ۸۱
- به شی دووهم: گه شته که ی بؤ به غدا و یه که م تاقیکردنه وه ی ۸۵
- به شی سییه م: شیخ عبدالقادر له به غدا ۸۹
- ماوه ی وانه خویندن و وانه گوتنه وه ۹۱
- شیخ و مامؤستایه کانی ۹۴
- ژیانی شیخ له به غدا ۹۵
- دېروازې سییه م:** قؤناغی وانه گوتنه وه و ثاماده بوون بؤ رینمایي و چاکسازیی ۱۰۵
- ده سته پیک ۱۰۷
- به شی یه که م: سیفه ت و ثاکاره کانی شیخ عبدالقادر ۱۱۲
- سیفه ته کانی له ش و لاری ۱۱۲
- سیفه ته ثاکاریه کانی ۱۱۳
- به شی دووهم: زانستی دېروون پاکردنه وه (ترکیه النفس)
- په یدابوونی و پېره سه ندنی و پېوستیوونی بؤ کؤمه لگا ۱۱۹
- سهر هلدانی زانستی ته زکیه ۱۱۹
- راستی صؤفیه گری یا زانستی ته زکیه ۱۲۴
- گوتی که له پیاوani صؤفیه گری ۱۲۵

۱۲۸	گوتهی زانایان له باره‌ی صوفیگه‌رییه‌وه.....
۱۳۴	ئایا صوفیگه‌ری بۆ کۆمه‌لگای ئیسلامی پینویسته ؟ .....
۱۳۷	صوفیگه‌ری له میژووی درێژیدا چیی بۆ ئیسلام کردووه؟ .....
۱۴۲	ئه‌نجام .....
۱۴۵	ده‌روازه‌ی چوارهم: قزناغی توانا بوون و په‌روه‌رده‌کردنی موریده‌کان .....
۱۴۹	به‌شی یه‌که‌م: زانست و وانه‌کانی .....
۱۵۷	به‌شی دووهم: بیروباوه‌ری .....
۱۵۹	یه‌که‌خوابه‌رستی .....
۱۶۲	کێشه‌ی سیفته‌کان .....
۱۶۳	قه‌زاو قه‌ده‌ر .....
۱۶۶	پشت به‌خوا به‌ستن و کارکردن .....
۱۶۷	وه‌رع (خۆپاریزی) .....
۱۷۲	فه‌رمان به‌چاکه‌ و نه‌هی له‌ خراپه .....
۱۷۴	جیهاد .....
۱۷۹	په‌شیمان بوونه‌وه‌ و داوای لێبووردن کردن .....
۱۸۲	دڵسۆزی (الإخلاص) .....
۱۸۴	ترس و ئومید .....
۱۸۵	رای شیخ له‌ باره‌ی گروپه‌ گومراپه‌کان .....
۱۸۶	گیرانه‌وه‌ی شیخ بۆ فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ .....
۱۹۳	به‌شی سێهه‌م: رێبازه‌که‌ی .....
۱۹۸	(۱) ئارام گرتن .....
۲۰۱	(۲) سوپاسکردن .....
۲۰۲	(۳) بنی فیزی .....
۲۰۴	(۴) راستگویی و دڵسۆزی .....
۲۰۵	(۵) پشت به‌ستن به‌ خوای مه‌زن .....
۲۰۶	(۶) زوهد له‌ دنیا و یستنی روژی به‌ پابوونه‌وه .....
۲۰۸	(۷) قایلبوون .....
۲۰۹	(۸) خۆشه‌ویستی .....
۲۱۱	(۹) کۆششکردن .....
۲۱۴	(۱۰) به‌زه‌یی .....
۲۱۷	گونگرتن .....
۲۱۹	شیخی رابه‌ر .....
۲۲۲	بنه‌ماکانی رێبازی قادری .....

۲۲۹	به‌شی چواره‌م: که‌رامه‌ته‌کانی شیخ عبدالقادر
۲۳۹	ده‌روازه‌ی پینجه‌م
۲۴۱	به‌شی یه‌که‌م: مردنی و وه‌سیه‌ته‌کانی
۲۴۴	به‌شی دووهم: خیزان و مندال و نه‌وه‌کانی
۲۴۴	ژنه‌کانی
۲۴۵	منداله‌کانی
۲۴۶	۱- عبدالله‌ی کوری شیخ
۲۴۶	۲- عبدالوهاب کوری شیخ
۲۴۷	۳- عبدالرزاقی کوری شیخ
۲۴۸	۴- عبدالجباری کوری شیخ
۲۴۹	۵- عبدالعزیزی کوری شیخ
۲۴۹	۶- عیسای کوری شیخ
۲۵۰	۷- موسای کوری شیخ
۲۵۱	۸- محمه‌دی کوری شیخ
۲۵۱	۹- ئیراهیمی کوری شیخ
۲۵۱	۱۰- یه‌حیای کوری شیخ
۲۵۲	نه‌وه‌کانی شیخ عبدالقادر
۲۵۲	شیخ نه‌سر کوری عبدالرزاق کوری شیخ عبدالقادر
۲۵۴	سه‌یف‌الدین یه‌حیا
۲۵۷	به‌شی سییه‌م: بلاو‌بوو‌نه‌وه‌ی خانه‌واده‌ی گه‌یلانی
۲۶۰	به‌شی چواره‌م: قوتا‌یه‌کانی شیخ عبدالقادر
۲۶۴	به‌شی پینجه‌م: قوتا‌بخانه‌که‌ی شیخ عبدالقادر دوا‌ی مردنی
۲۶۸	به‌شی شه‌شمه‌م: گوته‌ی زانایان له‌باره‌ی شیخ عبدالقادر
۲۷۷	به‌شی حه‌فته‌م: نه‌و دانه‌رانه‌ی که‌له‌کتیبه‌کانیاندا باسی شیخیان کردووه
۲۸۸	به‌شی هه‌شته‌م: کتیبه‌کانی شیخ عبدالقادر- په‌خشان و شیعر
۲۹۷	شیعره‌کانی شیخ
۳۰۲	کۆتایی
۳۰۷	سه‌رچاوه‌کانی کتیبه‌که
۳۰۹	ناوه‌رۆک